

EGZ ARCHIWALNY 18

TEO

MODLITWY IZRAELITÓW

Od najdawniejszych czasów aż dotąd przez nich używane, których największa część ułożoną jest przez biegłego w Zakonie Pisarza Proroka Ezedrasza, i jego tak nazwany wielki Senat istniejący około roku 340. przed Erą Chrześcijańską.

Z HEBRAYSKIEGO JĘZYKA NA POLSKI

Przetłomaczone

przez E. H.

W WARSZAWIE. R 1822.

W Drukarni STANISŁAWA DĄBROWSKIEGO

**Cenzura wysokiej Kommissyi Rządowej
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publiczne-
go dozwala drukować niniejsze dzieło.**

22.283

TŁOMACZ DO CZYTELNIKA.

Jeżeli pospolicie niemożna zadosyć uczynić woli wszystkich ludzi, to tem bardziej trudno iest zgodzić się ze zdaniem wszystkich w przedmiocie tyczącym się polepszenia stanu Starozakonnych Polskich. Tak albowiem z strony tych, iako i z strony Chrześcian, tyle iest sprzeciwiających sobie zdań, iż właśnie te które iednemu bardzo się podobały, drugiemu wcale nie. Im gruntownieyszymi kto dowodami wspiera swoje zdania, im iaśniey się tłumaczy, tem pewnieyszymi bydyż może iż też same dowody będą przyczyną, sprzeciwiania się inaczej iak on myślących, a tem samem, trudności doyscia do zamierzonego celu. Człowiek zatem mający dobre życzenia w tym względzie, i będący pewnym o skuteczności środków do dopięcia tychże, niech dąży do uskutecznienia przedsięwziętego czynu, niech działa bez dawania sprawy o powodach do niego, i niech go nieusprawiedliwia, gdyż usprawiedliwianie go, więcey mu od niechętnych za winę poczytane będzie, niżeli tenże sam czyn.

Nie widzę potrzeby rozwodzić się przed memi Czytelnikami nad użytecznością tłumaczenia dzieła niniejszego. Sądzenie, czy wyniknie iaka korzyść dla Starozakonnych z tego, zostawiam zdaniu Czytelników. Oprócz ogólnego zamiaru niniejszego tłumaczenia, Wyznawcom Starozakonnym może to służyć, do powzięcia lepszej wiadomości o Języku Polskim, gdy się przekonaią że on może służyć za ozdobną szatę ich uroczystych Hymnów; Polakom zaś, do pò-

znania prawdziwego ducha Izraelitów, którzy się Naj-
lepiej objawia w tym tajnym i szczęśliwym łonie ich
modłów, pochodzącym z skrytości ich serc.

Zostać mi tylko namienić Czytelnikowi a rodza-
in tych modlitw i o sposobie ich przetłumaczenia.

Modlitwy te składające nabożeństwo Starozakon-
nych, są poważniejsze nad wszystkie inne znajdujące
się u nich. Każdy Starozakonny obowiązany jest na
mocy Ustaw ceremonialnych mówić je w oznaczonych
czasach, bądź w zgromadzeniu Synagogi, i bądź
w przypadku niemożności bycia w Synagodze, znaj-
dując się sam w domu lub w drodze.

Co do dobroci tych Modlitw. Luba w niektó-
rych odzywa się wyniosłość Narodowa, i która może
być usprawiedliwioną ze względu obyczajów dawnych
ludów, w wielkiej atoli części są piękne, szlachetne, i
godne przeznaczenia bądź tłumaczeniem, nie sprza-
dudzkiego przed Najwyższą Istnością. Duch Izrae-
litów strąskany i uciśniony, pełny nadziei zbawienia
swego, imaginacya wschodnia żywa i występująca
sobie z łagodnością Istność Wszehnacnego i Najwito-
sierniejszego widoczną, tłumaczy się z tą pieśnią, z
tą tęsknością i słodkim żaleniem się, która mogą
przynieść w pewnym względzie ulgę nieszczęśliwym.

Jak harmonia stron z głosem fletu, tak odzywa się
się przyjaźnie między temi modlitwami święte Psal-
my Dawida. W przetłózeniu ich na Język polski,
nie stosowałem się do żadnego tłumaczenia Biblii.
Znajdzie w nich czytelnik odmianę. Tłumaczenia al-
bowiem Psalmów które mamy, znalazłem zupełnie
pozbawionemi z ich piękności i wspaniałości, które
mają w Oryginalu, mają nawet niekiedy wcale obce

myśli. Jest to skalkiem poczęści niestosownie i myl-
nie przetłózonych wyrazów, poczęści ze zbytecznego
przywleczywania się tłumaczów do wyrazów i toku o-
ryginalnego. O to pochodzi z tąd, iż Tłumacze w po-
dobnym i wysokiem swem rozumieniu o Piśmie świę-
tem, nie starali się znajdować piękności i trafności
myśli, lecz przestali na tem, iż takich słów użyć po-
dobawo się Duchowi świętemu, który niechciał się u-
niżać do mówienia w stylu, któryby odpowiadał sma-
kowi nieczemnego człowieka. Gdyby bowiem raczy-
li poszukać, i zastanowić się nad nadzwyczajną pię-
knością, którą technie Poezya Pisma świętego, nie
mogliby nigdy przetłóżyć iey podług wyrazów orygi-
nału. Każdy iest przekonany, że przekładając pieśń
z jednego Języka na drugi podług wyrazów, z Języka
zwłazacza Azyatyckiego na Europeyski, nie tylko strac-
a się cała zaćność Poezyi, ale nadto będzie pewnie
zapetnie i bez smaku. Konieczność wymaga żeby Tłu-
macz przetrwał się wyobrażeniem i uniesieniem, które
dobył skrzydła Poezji oryginału.

Wyznając że w Poezyi Pisma świętego iest ia-
kaj nadzwyczajna i sympatyczna władza zachwyca-
jąca Słuchacza i Czytelnika; więcey niż wszystkie
plody naydoskonalszych Poetów: a Obraz w niey
wystawiony lubo iego wdzięczne rysy są nieporzą-
dnie, z zaniedbanie, czasem nawet dziko ułożone,
ma iednak w naywyższym stopniu takąż samą dziel-
ność, iaką mają wiersze wyrażające kilku słowami
tę niewymowną czućność serca, którey nigdy niemo-
żna myśleć występuemi słowami Prozy, a która
złota uniesie myśl i serce Czytelnika do czucia te-
go samego, którem jest przenikniiony Poeta. Wy-

znając, iż iak sztuka nigdy niemóże doskonale naśladować natury, tak żaden Poeta nie zdołał ułożyć ani iednego Psalmu wyrównywiającego Psalmowi Dawida. Bez miar, bez pewnych prawideł, wolny od więzów wstrzymujących lot Poety, myśl Jego skrzydlata, buła po owych cudownych Krainach imaginacyi, przenika ich nayskrytszą piękność, maluje ją natychmiast tak niewinną, tak niewiedzącą o swojej władzy, tak niemyslącą się podobać, tak nagą i bez pożyczonych ozdób, iak ją postrzegł w świętem swoim zachwyceniu. Ale oprócz tey nadzwyczajney i sympatycznej władzy, czyli natchnienia świętego Ducha, która odróżnia Psalmi od innych Poezyi, i przymusza każdego znającego się na sztuce Rymotwórczey uznać ie za Boskie i przewyższające wszystkie utwory Poetów, są one ułożone z naysiękniejszych materyałów Poezyi, to iest z nayspanialszych myśli i naytrafniejszych wyrazów. A przeto iest naynieuchronnieyszą rzeczą w przetłózeniu tych Psalmów mieć zawsze obecnem wyobrażenie Poety oryginału; gdzie zaś różność Języka zachodzi, tam nie przywiązywać się wcale do wyrazów oryginału, lecz starać się znayść na ich miejsce w Języku tłumaczenia takie, któreby naydostateczniey odpowiadały zachwyceniu Poety oryginału.

W tłumaczeniu moim Psalmów znajdujących się między temi modlitwami starałem się trzymać tych prawideł, i szczęśliwy iestem jeżeli choć w części dosięgnąłem zamierzonego celu.

MODLIWA

PRZY WSTĄPIENIU

DO

SYNAGOGI

Ma t o b u.

Jak piękne są twoje namioty Jakóbie! twoje świątynie Izraelu! Ufając w Twojej wielkiej dobroci o Panie! przestąpię Twe progi — Kłaniam się, natchnięty Twoją boiaźnią, przed świętym przybytkiem Twoim. — Przedwieczny! miłuję przysionek Twego domu, miejsce, gdzie Twój Majestat jest obecny. — Kłaniam się, klękam, i padam na twarz przed Bogiem Stwórcą moim. Błagam Cię o Boże w czasie łaski Twojej: przez wielkie miłosierdzie Twoje, nieodmawiaj mi prawdziwego zbawienia Twego.

J g d a l.

Niech będzie uwielbiony żywy Bóg i wysoko chwalony, On jest Istotą, której byt nie jest czasem ograniczony, On jest Jeden, którego jedności żadna jedność nie jest równa, On jest niedościgły, nieskończony, nie jest ciałem, ani ma podobieństwa do niego. On sam jest świętością, świętość Jego

nie jest mu przydaną. On jest pierwszy przed wszystkim swoim stworzeniem, sam niestworzony. On jest początkiem wszystkiego, sam nigdy niepojęty. On jest Panem świata, na którym każde stworzenie głosi wielkość Jego Majestatu. On władca swego świętego w Proroków miłośników swoich. Niepowstał w Izraelu podobny Moyżeszowi Prorok, któryby miał równe jak on pojęcie od Boga. Był on wierny domownik Boga: przez niego dał Bóg swemu ludowi prawdziwy Zakon: nieodmienia się ten Bóg nigdy, ani nieodmienia swego zakonu. On widzi i wie nasze tajemnice: przewiduje koniec rzeczy od początku. On wynadgradza cnotliwych, a karze występnych. Zbawionemi będą ci wszyscy, którzy w Nim pokładają swoje nadzieie. Wskrzeszeni będą umarli przez Jego nieograniczone miłosierdzie Pochwalone niech będzie Jego święte Imie na wieki wieków.

Adon Olam.

Rządco świata! Ty władałeś pierwej nim istniało stworzenie, rządysz niem, gdy zostało przez Twoją wolę dokonane: a kiedy wszystko do swojej wróci się nicości, i natenczas, o Ty niepojęty, będziesz sam istnął. Ty jesteś jeden i jednostajny, żadna Istota niejest z Tobą złączona, Ty jesteś bez początku, bez końca, Ty jesteś mocą, Sam w sobie znayduiesz uwielbienie. O Ty mój Boże, mój Zbawicielu! Ty jesteś moim dobrem, moją opoką w czasie cierpienia, Ty jesteś moją zasłoną, moją ucieczką, posiłkiem i kielichem pocie-

szczenia w czasie gdy do Ciebie wołam. Tobie o Stwórco powierzam duszę moją w czasie snu i przebudzenia się. Jeżeli Bóg jest ze mną, niczego złego się nie boję, tak dla duszy iak i dla ciała moiego.

Netylat Jadaim.

Błogosławienie przy unywaniu rąk.

Bądź pochwalony Ty przedwieczny Boże nasz Rządco świata! który nas poświęciłeś przez Twoje przykazania, i przykazałeś nam umywać ręce.

Byrhat hator.

Błogosławienie przed uczeniem się.

Bądź pochwalony Ty przedwieczny Boże nasz Rządco świata, który nas poświęciłeś przez Twoje przykazania, i przykazałeś nam zatrudniać się słowami Zakonu. O przedwieczny Boże nasz! spraw, aby nam i całemu ludowi Twemu Izraelskiemu Twoje słowo Boskie było przyjemne, spraw aby my, i nasze potomstwo, i potomstwo całego ludu Izraelskiego mieli pojęcie o Twojem Bóstwie, i badali z dobrego zamiaru Twój zakon. Bądź pochwalony Ty przedwieczny, który nam objawiłeś Twoje prawo. Bądź pochwalony ty przedwieczny Boże nasz Rządco świata, który nas wybrałeś ze wszystkich narodów, i dałeś nam Twój zakon. Bądź pochwalony Ty przedwieczny Boże, nasz Prawodawco! —

Jebarechecha.

(Moyżesz X: 4. R: 6. wiersz 24.)

„Niech ci da Pan błogosławieństwo a niechay

cię strzeże; niech ci Pan ukaże oblicze swoje, a zmiłuje się nad tobą; niech obróci Pan twarz swą ku tobie, a użyty ci pokoiu.,,

Byrechat haszachar.

Błogosławieństwo poranne.

Panie! duch którym mię obdarzyłeś jest czysty, Ty go stworzyłeś, ukształciłeś, i mnie nim natchnąłeś: Ty go we mnie strzeżesz, Ty mi go odbierzesz, i znów mi go powrócisz. Dopóki duch ten we mnie żyje, nieprzestanę dziękować Ci o Panie! Boże mój! i Boże moich Ojców. Stwórczo wszystkich iestestw! Panie wszystkich duchów.

Bądź pochwalony Ty przedwieczny! który wskrzeszasz umarłych.

Bądź pochwalony Ty przedwieczny Boże nasz Rządco świata, który dałeś kogutowi tę naturę, iż oznajmia iutrzenkę.

Bądź pochwalony etc: żeś mię niestworzył poganinem.

Bądź pochwalony etc: żeś mię niestworzył niewolnikiem.

Bądź pochwalony etc: który oświecasz ciemnych.

Bądź pochwalony etc: który odziewasz nagich.

Bądź pochwalony etc: który rozwiązuiesz związanych.

Bądź pochwalony etc: który wynosisz poziomych.

Bądź pochwalony Ty przedwieczny Boże nasz Rządco Świata który rozciągasz ziemię na wodzie.

Bądź pochwalony etc: który opatruiesz moje potrzeby.

Bądź pochwalony etc: który przeznaczasz każde stąpienie.

Bądź pochwalony etc: który opasujesz Izraela mocą.

Bądź pochwalony etc: który uwieńczasz Izraela wspaniałością.

Bądź pochwalony etc: który zwątlone siły pokrzepiasz.

Bądź pochwalony etc: który zdeymujesz sen z oczu moich, i drzymanie z moich powiek.

W i h i r a c o n .

Obyś miał upodobanie o przedwieczny Boże mój prowadzić nas w Twym Zakonie, przywiązać nas do dopełnienia Twych przykazań, oddalać od nas powody wpadania w błędy, występki i zbrodnie. Zachoway nas od pokus złych myśli, niedopuszczay aby złe skłonności miały moc nad nami. Broń nas od bezwstydnosci, bezwstydneho człowieka, i jego towarzystwa, od złego sąsiada, mocy czar-towskiej i przygód, od ostrego Sądu i nieznośnych przeciwników. Umacniay nasze skłonności do cnoty i dobrych uczynków. Niechay wszystkie nasze namiętności będą podległe Twey woli, abyśmy dziś i zawsze byli w upodobaniu, łasce i miłosierdziu tak u Ciebie iak u ludzi. Lecz Ciebie tylko Wszechmocny! prosimy o dobrodzieystwa. Bądź pochwalony Ty przedwieczny! który obsypiesz dobrodzieystwy. Twój lud Izraelski.

R y b o n .

Panie wszystkich światów! nie na naszey zasłudze, lecz na Twoiem nieograniczoném miłosierdziu zasadzamy nasze modły, i wynurzenie przed Tobą naszych dolegliwości: bo my, czem iesteśmy? czem

nasze życie, nasza pobożność, nasza cnota, nasze szczęście, nasza moc i siła? Ale cóż Ci mamy o Boże nasz i naszych Ojców z naszej strony wymienić? wszakże wszyscy Bohatyrowie są przed Tobą nikczemnymi, wszyscy sławni mężowie, jako by nigdy niebyli, wszyscy Mędracy są przed Tobą nieroztropnymi, wszyscy rozsądni nierozumnymi. Nawiększe starania ludzi, ich usiłowania, ich dni życia, wszystko to jest nikczemność, przemiłający sen, i obłudna mara. Marność i wszystko marność. Cała część zwierzęca człowieka jest niczem. Jednakowoż, jesteśmy Twym ludem, Twemi sprzymierzonymi, potomstwem Twego ulubionego Abrahama, któremu przysiągłeś wieczną przychylność na Górze Moria. Potomstwem jego iedynego syna Izaaka, który na ołtarzu był przysposobiony na ofiarę. Gminem Jakoba Twego syna pierworodnego, którego z miłości i upodobania Izrael i Jeszuron nazwałś.

L e f i k a c h.

Przeto obowiązani jesteśmy dziękować Ci, chwalić Cię, głosić, sławić, uwielbiać, uświętniać, błagać Twoje święte Imię. Błogosławieni jesteśmy, iak wielkie nasze dobro! iak pomyślny nasz los! iak piękne nasze dziedzictwo! Błogosławieni jesteśmy! iż rano i w wieczor ogłaszamy te słowa. „Słuchaj Izraelu! przedwieczny Bóg nasz jest wieczną iedyną Istotą! (wiersz ten cały lud głośno mówi) Niech będzie pochwalone wspaniałe Imię jego Kró-

7
lestwa na wieki wieków (wiersz ten nie tak się głośno mówi.)

A t a - h u.

Boże! Ty istniałeś nim świat był stworzony, jesteś Ten sam po stworzeniu jego, Ty jesteś w tem i w przyszłym życiu. Święć o Boże Twoje Imię nad temi którzy Je święcą, święć Je nad całym światem. Przez Twoje zbawienie podnieś i wywyż naszę dostojność. Bądź pochwalony Ty przedwieczny który święcisz Twoje Imię publicznie.

A t a - h u.

Przedwieczny! który jesteś w Niebie i na ziemi i w Niebie Niebiosów bez granic! zaiste, Ty jesteś pierwszy i ostatni i niemasz Boga oprócz Ciebie. Złącz o Boże! rozproszonych po wszystkich częściach świata, którzy jedynie w Tobie pokładają swoje nadzieie. Niechay wiedzą i doznają wszyscy przychodzący na świat, iż Ty tylko sam jesteś Panem wszystkich Królestw. Ty ukształciłeś Niebo, ziemię i morze i wszystko co na nich i w nich się znajduje: a któreż z niższych lub wyższych stworzeń może Ci radzić co masz czynić? Niebieski Oycze! wyświadcź nam dobrodzieystwo, przez wzgląd na wielkość Twego Imienia, którem się zaszczycamy. Zyiścij na nas przedwieczny Boże nasz! to co powiedziano: (Cephanie 3. 20.) „Natenczas powiodę i złączę was, boć uczynię was sławnemi i szanownemi między wszystkiemi narodami ziemi, gdy powrócę was do mnie przed oczami waszemi. „

W a i d a b e r.

(Moyżesz X. 4. R. 23. w. 1. 9.)

„Rzekł Pan do Moyżesza mówiąc; przykaż synom Izraela temi słowy: ofiarę moję i chleby i kadzenie woni naywdzięczniejszey ofiaruycie swych czasów. Ofiary, które macie Mi ofiarować te są: nayprzód na każdy dzień dwóch baranków rocznych a niepomazanych na ofiarę zupełną wiekuistą, iednego rano, a drugiego ku wieczorowi. (ku temu) Dziesiątą część miary Effi białey mąki zakrapianey oleiem co nayczystszy, którego będzie czwarta część miary Hin. Ofiara ta ustawiczna iest, którąście ofiarowali Panu na Górze Sinai, kadzenie naywdzięczniejszey woni. Będziecie też ofiarować wino jako czwartą część od miary Hin przy każdym baranku w świątyni Pańskiej. A drugiego baranka takż ofiaruycie ku wieczorowi na wszystkim porządku, iakoście po rano ofiarowali, ofiary chlebowe i winne na ofiarę naywdzięczniejszey woni Panu. „

Ubeiom ha Szabat.

(to dodaie się w Szabat.)

„Zaś w Szabat ofiaruycie dwa baranki roczne a bez zmayı, i dwie dziesiąte części białey mąki oleiem nakrapianey, i wino, które na każdą sobotę leią porządnie na ofiarę zupełną wiekuistą. „

Uberasze chadszechem.

(to dodaie się w pierwszym dniu miesiąca)

„W pierwszy dzień Miesiąca ofiarujecie Panu ofiarę zupełną dwóch cielców z stada, barana iedne-

go, baranków siedm rocznych a bez zmazy, i trzy dziesiąte części białey mąki oleiem nakrapianey, chlebową ofiarę przy każdym cielcu, a zaś dwie dziesiąte części białey mąki oleiem nakrapianey przy każdym baranie, takż przy każdym baranku dziesiątą część białey mąki oleiem nakrapianey, to jest ofiara zupełna Panu woni i kadzenia naywdzięczniejszych. Ofiary też napoyne mają bydź ofiarowane i wylane przy każdym bydłęciu ofiarowanem: a będą też przy każdym cielcu pół, przy baranie trzecia część, przy baranku czwarta część miary Hin. Tę zupełną ofiarę będziecie ofiarować Panu na zupełną ofiarę wiekuistą z napoyną ofiarą Jego. „

(Tu Lud błogosławi i odziewa się w Talit (szata wełniana na którey końcach przywiązane są Cicit (nici przypatrywania), następnie błogosławi i przywiązuie naczelniki: poczem śpiewak zaczyna następującą modlitwę.)

Barech Szeamer.

Bądź pochwalony Ty! na którego słowo świat został stworzony, pochwalony Stwórco natury, pochwalony działający słowami! pochwalony wykonywający samem przedsięwzięciem! pochwalony litujący się nad ziemią! pochwalony litujący się nad ludźmi! pochwalony wynadgradzający pobożnych! pochwalony wieczny żywy i trwający! pochwalony odkupiciel i wybawca! pochwalony niemający Imienia! pochwalone Imie, którem Go nazywają. Bądź pochwalony Ty przedwieczny Rządco świata, miłosierny Boże i Oycze! który przyjmiesz hołd od

Twego ludu, chwałę i wielbienie od Twoich świętych sług, pienia Twego wiernego Dawida. Przyjm o Przedwieczny nasze chwalenia, nasze dziękczynienia i pienia, niech będą ogniste nasze himny, nasze pieśni któremi wymieniamy Twoje wielkie Imię; któremi oddajemy Ci o Boże o Ty życie światów i wyższy nad wszelkie chwalenia! hołd, sławienie, i uwielbienie. Bądź pochwalony Ty przedwieczny! który dbasz o chwałę.

H o d u.

Chwalcie Pana, wzywajcie Imienia Jego, ogłaszajcie między narodami czyny Jego. Śpiewajcie Mu, radośnie nućcie. Rozprawiajcie o Jego dziwach. Chlubcie się świętem Imieniem Jego. Niech się radują serca szukających Pana. Szukajcie Pana i Jego obrony. Błagajcie Jego oblicze nieustannie. Pamiętajcie dziwy które czynił, Cuda i wykonane wyroki Jego. Potomstwo Abrahama Jego sługi; Synowie Jakóba Jego wybranego. On przedwieczny jest Bogiem naszym. Oto cała ziemia napęłnia się prawem Jego. Pamiętajcie Jego przymierze na wieki Co rozkazał tysiącznem pokoleniom.

S z i r o.

Śpiewajcie Panu wszystkie ziemie, ogłaszajcie każdego dnia Jego zbawienie, Opowiadajcie między poganami chwałę Jego, między wszystkimi narodami Jego dziwy, bo wielki jest Pan i bardzo wysoko chwalony, straszliwy i wyższy nad wszystkie Bóstwa. Bałwany są wszystkie Bogi pogańskie, oto Pan stwo-

rzył niebiosa; przed Nim pyszni się okazałość i nadobność, wspaniałość i piękność w Jego świątyni, przynieście Panu wyrody pogańskie, przynieście Panu cześć i hołd, przynieście Panu chwałę Imienia Jego, nieście ofiary i przestępyście Jego progi, kłaniajcie się Panu w uroczystey okazałości, niech zdrzży cały świat przed wielkością Jego Majestatu, patrzcie oto stoi świat, a nie chwieje się nigdy.

J s m e c h u.

Radujcie się Niebiosa, wesel się ziemio, rozgłosi się między narodami, Przedwieczny króluie. Niech szumi morze, i to co w nim zawarte, ciesz się pole, ze wszyskiem co na tobie, rozłęgaj się radosny szeleście drzew leśnych, przed Panem iż przyszedł, iż przyszedł sądzić okrag ziemi.

H o d u.

Czyńcie dzięki Panu, bo iest dobry, wiecznie trwa Jego dobroć, mówcie: pomagay nam Boże Obrońco nasz, złącz nas i wybaw nas od nieprzyacielskich narodów: abyśmy dziękowali Twemu świętemu Imieniu, i chlubili się Twoją sławą. Bądź pochwalony Panie Boże Izraela! Boże Izraela od wieku do wieku, a rzezce cały lud Amen, i chwal Pana.

R o m e m u.

Wywyższajcie przedwiecznego Boga naszego i błagajcie podnózek Jego, on iest święty. Wywyższajcie przedwiecznego Boga naszego, i kłękaj-

cie przed świętą górą Jego, bo święty jest Pan, Bóg nasz. Naylitościwszy, przebaczący przewinienia, nieniszczący i odwracający często zesłany gniew, a niewzbudzący nigdy całej zapalczowości Twojej, Ty o Panie! nieubliżaj i mnie twojej litości, niech mię zawsze broni miłosierdzie i łaskawość Twoja. Pomniy o Boże! na wielkość Twojej litości, na dobroć Twoją, która równie jak Ty jest nieskończoną.

T e n u.

Uczyńcie Panu tryumf, przyznaycie Mu hołd jaki ma od Izraela, przyznaycie Mu wszechmocność jak przyznaie firmament. Ten który i dla swoich świętyń jest strasliwym Bogiem, daje ludowi moc i godność mianować się Bogiem Izraela. Niech będzie pochwalony Bóg. Boże pomsty! przedwieczny, Boże pomsty zaiasniy. Powstań Sędzio ziemi, i wymierz słuszość wyniosłym. Pomoc jest u Przedwiecznego. Błogosław Twóy lud, selah. Bóg zastępów jest z nami. Bóg Jakóba jest naszą twierdzą, selah. Przedwieczny Boże zastępów, błogosławiony kto ufa w Tobie. Przedwieczny! użyż nam zwycięstwa. Królu! wysłuchay nasze prośby, pomagay Twemu ludowi, błogosław Twoje dziedzictwo paś i hoduy Twoją trzodę na wieki. Dusze nasze oczekiwają Pana, on jest naszą pomocą naszą twierdzą, Nim radują się nasze serca, bo ufamy w Jego świętem Imieniu. Niech nas doydzie Twoja dobroć o Boże, jak my się iey spodziewamy, Wyświadczay nam Twoje łaski, i obdarzay nas

Twemi dobrodzieystwy. Powstań Zbawco nasz i wybaw nas przez dobroć Twoją.

„Ja jestem przedwieczny Bóg Twój, który wywiodłem Cię z Egiptu: obyś mógł tyle dobrodzieystw przyjąć, ile Ja mogę Ci ich świadczyć.”

Błogosławiony Naród któremu się tak powodzi, błogosławiony Naród, którego Bogiem jest Przedwieczny. Ja ufam w Twey dobroci, Twem zbawieniem raduje się serce moje, śpiewam memu Bogu, memu Dobroczyńcy.

P S A L M C.

(W Szabat, w święta nieskwaszonego chleba, w wigilią jego i wigilią dnia błagania, Psalm ten nie jest śpiewany:)

Wykrzykujcie wesoło Panu wszelkie ziemie, służcie panu z radością, przychodźcie przed Niego rozradowane, poznaycie iż przedwieczny jest Bogiem. On nas stworzył, my Jego własnością iesteśmy, ludem Jego i trzodą pastwiska Jego. Wnydźcie w Jego bramy z dziękczynieniem, w Jego przysionki z gorącemi hymnami, chwalcie Go, wysławiajcie Jego Imie, bo nieskończenie dobry jest Pan, od wieku do wieku trwa Jego dobroć.

P S A L M XIX.

Niebiosa opowiadają Majestat Boga, a sprawy rąk Jego głosi firmament, dzień dniowi o tem powiada, a noc nocy naukę podaje. Niemasz nauki, niemasz słów, których głos niebyłby słyszany. Na całym okręgu ziemi rozlega się dźwięk ich stro-

ny, a do granic świata dochodzą ich słowa, słońce jest ich przybytkiem postawionym ku czczeniu Boga, oto! wychodzi jak oblubieniec z swej łożnicy i wesoło jak bohater biega swą drogą, z granicy Nieba jego wyjście, a po krążeniu w około znów tam zachodzi i nie masz nic skrytego przed Jego blaskiem. Nauka ta Boską jest, doskonałą, jest ona posiłkiem dusz. To świadectwo Boskie jest wierne, czyni ono głupich mądrymi, rozkazy pańskie są słuszne, rozweselaią serca. Przykazania pańskie są jasne, oświecaią ciemne oczy, bojaźń pańska jest czystą, trwa ona na wieki, prawa pańskie są wiekuistą prawdą, są we wszystkim sprawiedliwe, ponętniejsze niż złoto i drogie kamienie, słodsze niż miód i ciekący plaster: przestrzeżony sługa Twój przez nie w przestrzeganiu ich już ma wielką nagrodę. O Ty! który znasz błędy moje, oczyść mię od skrytych występków, uwolnij mię od złych myśli, niech niebiorą mocy nademną: natenczas będę niezmazanym, i oczyszczonym od wielkiego grzechu.

PSALM XXXIV.

Chwalić będę Przedwiecznego w każdym czasie bez przestannie będę Go sławić, dusza moja chlubi się Przedwiecznym, niech słyszą ucisknieni i niech się radują. Wielbiycie Pana wspólnie ze mną, czcimy razem Imię Jego. Szukałem Pana, i wysłuchał mię, ze wszystkich ucisków mię wyrwał. Ci którzy ku Niemu się nawrócą, zajaśnieją, nigdy ich twarze się niezasłonią. Ten utrapiony wołał, a Pan go wysłuchał, i ze wszystkich udręczeń wyba-

nowił go. Aniołowie Pańscy obozują około pobożnych
 i uzbrojeni do bronienia ich. Doświadccie, a obaczy-
 ciecie jak dobry Pan, błogosławiony kto ufa w Nim.
 Wy święci, czcicie Pana, nieustannie: ci którzy Go
 święcą, niedoznają niedostatku. Moźni mizernieją i
 łakną szukającym Pana na żadnem dobru niezbywa.
 Schodźcie się dzieci, posłuchaycie mię, nau-
 cę was boiaźni Pańskiej. Człowiek który chce
 żywota, który pragnie doznać dobrych dni, niech
 język swój strzeże od złego, a usta swoje od zdra-
 dźstwa, niech unika złego a czyni dobrze, niech
 się stara o pokóy i ubiega się za nim. Oczy Pana
 czuwają nad sprawiedliwymi, a uszy Jego nakłonio-
 ne są na ich modły. Rozgniewany Pan weyrzy
 na występnych, których pamięć zgładzi z ziemi; a
 gdy tylko do Niego wołać będą wysłucha ich, i
 ze wszystkich ucisków ich wyzwoli: bo Pan bliski
 jest skruszonem sercom, a pokornych w duchu zba-
 wi. A chociaż wiele jest cierpień sprawiedliwego,
 od wszystkich atoli uwolni go Pan: Zawze on czuwa
 nad nim, nigdy nie będzie uszkodzony. Sama złość
 przewrotnych jest ich zgubą, a nieprzyiaciele spra-
 wiedliwego sami sobie są winni. Bo Pan wykupie du-
 sze swoich sług, a wszyscy ufający w Nim nie-
 giną.

P S A L M XC.

Modlitwa Moyżesza Męża Bożego.

Panie! stałeś się naszym przytułkiem od wieku
 do wieku. Pierwey nim istniały wiekuiste góry,
 nim stworzone zostały ziemia i świat cały; a od

niepojętej wieczności do wieczności jesteś Bogiem wszechmocnym. Gdy Ty sprawiedliwy Boże rodzaj ludzki przywiesz do zgonu, i natenczas jeszcze oycowskie dasz napomnienie: „Synowie Adama! nawracaycie się, bo tysiąc lat, są przed Tobą dniem iednym który już minął, podziałem nocny dla stróżów. Życie ludzkie bieży pędem strumienia, przemija iak sen ulotny. Jak ranna trawa ni-knąca, rano dopiero kwitnie i przemija, a wieczór już pada pod kosą i usycha; tak Twój gniew ści-ga nas do zguby, tak trwoży nas Twoja zapalczywość. Postawiłeś nasze występki przed oczyma Twemi, przed światłem Twej obliczności — nasze skrytości. Oto wgniewie Twym wszystkie dni nasze nikną, przepędzamy nasze lata szybko iak myśl. O iak prędko doydzimy tego pospolitego kresu życia siedmdziesiąt lat. Jak spiesznie staniemy przy hay-odleglejsze nawet mecie ośmdziesiąt lat; a czemże jest w ich ciągu wyniosłość? daremną pracą i nikczemnością, szybko krążacem się wrzecionem, które skoro się nitka przetnie, upada. Ach! któż zna moc Twego gniewu, i czy on nie jest równie wielki iak Ty. Spraw o Boże abyśmy umieli liczyć dni nasze, spraw abyśmy byli roztropnemi. Nawróć się do nas o Panie, ah! iak długo trwa Twoja nieobecność, iak niecierpliwie Twoi słudzy oczekują Twej litości. — Napełniay nas rano Twoją dobrocią, a cieszyć się nią będziemy bezprzestannie. Day nam tyle dni radosnych, ileśmy mieli żałosnych, tyle szczęśliwych lat, ileśmy doznali nieszczęść. Objaw Twym sługom Twoje wielkie sprawy, i dzieciom ich wspa-niałość Twoję.

Chor.

C h o r.

Dobroć Pana Boga naszego niech się unosi nad nami, a będą pełne prace rąk naszych: wszystkie prace rąk naszych przez Niego tylko są pełne.

P S A L M XCI.

Ty który zostajesz w skrytościach Naywyższego, i w cieniu Wszehmocnego spoczywasz, w Imieniu Przedwiecznego, który jest zastoną i twierdzą moją, za Boga, w którym zawsze ufam, mówię Ci, iż On cię wybawi od nastawionych sideł i grassuiącey zarazy. Ramieniem Swem będzie Cię bronił, będziesz się zasłaniał Jego skrzydłami, wierność Jego jest twoją tarczą i zbroją, nieдрzyj przed nocnym strachem, ani się bój strzał latających we dnie. Nietrwoż się przed wrogiem snującym się w ciemności, ani się lękaj wściekłości zarazy w południe. Niech po twojej lewicy tysiące padają, a po prawicy twej niech ginie dziesięć tysięcy, do ciebie jednak żadna się nie zbliży przeciwność, przypatrywać tylko się będziesz oczyma twemi, i widzieć będziesz karę dosięgającą grzeszników, bo ty ufasz w Bogu naywyższym w Bogu Zbawicielu moim. Zły przypadek niemoże ci się zdarzyć, i żadna plaga nie zbliży się do twej chaty; bo Aniołom swoim dał rozkaz o tobie aby cię strzegli na wszystkich drogach, oni będą cię na ręku nosić, abyś o kamień nieuszkodził twej nogi. Po lampardzie i bazyliżku deptać będziesz, tłoczyć będziesz nogami lwa i smoka. „, Ponieważ Mię oczekiwał, wybawię go, wołał do Mnie, Ja go

wysłucham. Nie opuszczę go w ucisku, wyrwie i u-
świetnię go, nasyciwszy go dobremi dniami okaże
mu zbawienie. *Mole.*

PSALM CXXXV.

Hallelujah.

Chwalcie Imię Pańskie wy słudzy Pańscy, chwal-
cie! Wy zgromadzeni w Świątyni Pańskiej, w przy-
sionkach przybytku naszego Boga. Chwalcie Go, bo
dobry jest, śpiewajcie Mu bo jest uprzemy. On
wybrał sobie Jakóba, w Izraelu ma upodobanie.

Wiem że Przedwieczny jest wielki i wyższy nad
wszystkie bóstwa, lecz i wiem że jest Panem na-
szym. Ten, który z nieograniczoną mocą działa w
Niebie i na Ziemi, w morzu i we wszystkich głębo-
kościach, ten który wznosi obłoki z końców ziemi,
zapala w deszczu błyskawicę i uwalnia wiatry ści-
śnione, ten sam zabił pierworodnych w Egipcie
ludzi i bydła. Zesłał na ciebie Egipcie znaki i
cuda karzące Faraona i poddanych jego. Ten sam
podbił wielkie narody, wyciął potężnych mocarzy;
obalił Seona Króla Amoreyskiego, Oga Króla Baza-
nu, i wszystkie Królestwa Chanaan: Ten sam dał ich
kraie w dziedzictwo swemu ludowi Izraelskiemu.

Ty, o Panie! jesteś wieczny, niepoięty, jednak
objawiony na wieki wieków. Sprawiedliwość będzie
On czynił swemu ludowi, da się uprosić swym słu-
gom. Bałwany pogańskie z srebra i złota, są dzie-
łem rąk ludzkich, mają usta, a nie mówią, mają
oczy, a nie widzą, mają uszy, a nie słyszą, ani
duch w nich nie oddycha. Ci którzy je robią i wazy-

scy ufajcy w nich są podobni tym, których wielbią.
 Wy z domu Izraela uwielbiajcie Pańa. — Wy
 z domu Lewi uwielbiajcie Pana. — Wy z domu Aa-
 rona uwielbiajcie Pana. — Wy bogobojni uwielbiaj-
 cie Pana. Niech będzie uwielbiony przedwieczny z
 Syonu, którego Majestat jest obecny w Jeruzalem.

PSALM CXXXVI.

Hallelujah.

Dzięki czyncie Panu, bo dobry jest,
 Dzięki czyncie Bogu Bogów,
 Który sam wielkie dziwy czyni,
 Który stworzył niebo przez mądrość,
 Który utwierdził ziemię nad wodami,
 Który stworzył dwa wielkie światła,
 Słońce aby świeciło we dnie,
 Kieżyć i gwiazdy aby świeciły w nocy,
 Który pozabijał pierworodnych Egipcyan,
 I wywiódł od nich Izraela,
 Potężną ręką i wyciągnionem ramieniem,
 Który rozdzielił morze czerwone,
 I przeprowadził przez nie lud Izraelski,
 A pograżył w niem Faraona i wojsko jego,
 Który przewiódł lud swój przez puszcza,
 Który pobił wielkich mocarzów,
 I wyciął Królów potężnych,
 Seona Króla Amoreyskiego,

Wiecznie trwa Jego miłosierdzie.

Oga Króla Bazanu,
 A dał ich Kraie w dziedzictwo,
 W dziedzictwo Izraelowi ludowi swemu,
 Ten w naszym poniżeniu pamiętał na nas,
 I wybawił nas od nieprzyjaciół naszych.
 Który daie żywność wszelkiemu ciału,
 Dzięki czynicie Bogu niebios.

PSALM XXXIII.

1. Radujcie się sprawiedliwi, radujcie się w Panu! cnotliwym tylko przystoi Go chwalić. Zabrzmiy Arfo na dziękczynienie Panu, dziesięciostronny psalterzu ozwy się na Jego sławę. Spiewaycie Mu pieśni nigdy niesłyszane, niech odgłos harmonii rozlega się daleko, bo rzetelny iest Pan w swych obietnicach i wierny we wszystkich czynach, miłujcie dobroczynność i sprawiedliwość; dobrocią Jego ziemia iest napełniona.

2. Przez słowo Pańskie ukształciły się Niebiosy, przez tchnienie ust Jego wszystko ich mnóstwo. On wznosi bałwany morskie iakoby mury zachowuje przepaść w głębokości. Cała ziemia drżyy przed Panem, truchley przed Nim cały świecie! bo On mówi, a staje się, On rozkazuje, a iuż iest.

3. Pan zabrania pogańskich uchwał, niedopuszcza ich zamiarów: sama pańska rada trwa wiecznie, myśl serca Jego na wieki wieków. Błogosławiony Naród którego Bogiem iest przedwieczny, lud który On wybrał w dziedzictwie.

4. Pan z Nieba pogląda i patrzy na wszystkich Synów ludzkich, z twierdzy swego Majestatu

daie baczość na wszystkich mieszkańców ziemi. On który ukształcił ich serca, przenika też wszystkie ich sprawy.

5. Mnogość woyska niedaie Królowi zwycięstwa wielka siła nieprzynosi bohaterowi zbawienia, zawodny jest koń do tryumfów, a mocy niewtrzymuje obrona. Oto, oczy Pańskie czuwają nad pobożnymi, nad tymi, którzy ufają w Jego tylko miłosierdzie, by ich wybawił od śmierci, a zachował w gło-

C h o r.

Dusze nasze oczekiwają Pana, On jest naszą pomocą naszą twierdzą: Nim radują się serca nasze, bo ufamy w Jego Świętem Imieniu. Twoje miłosierdzie o Panie! niech się nad nami unosi tak iak my się Ciebie spodziewamy.

P S A L M X C I I.

Na dzień Szabatu.

Miło jest czynić dzięki Przedwiecznemu, śpiewać Naywyższy Twemu Imieniu, głosić rano Twoię dobroć, w wieczór Twoię wierność. Przebudzony harmonią stron, dźwiękiem Arfy uniesiony, Panie! napawam się radością z dzieł Twoich, śpiewam wesoło Twoje czyny. Jak wielkie są Twoje dzieła o Panie, iak głębokie są Twoje Boskie myśli! nierozsądny tego niepozna, a głupi pojąć tego niemoże: kwitną bezbożni iak trawa, i wszyscy występni zielenią się, aby zginęli na wieki wieków.

Ty Panie, iesteś wiecznie wyższy nad wszystko: oto, Twoi nieprzyiaciele Panie! Twoi nieprzy-

iaciele zaginę, rozsypani są wszyscy czyniący nie-
prawość; moja zaś dostojność wznosi się jak jedyny
roźca, starość moja namaszczone wonnym olejem
pasę oczy moje zazdroszczącymi mnie, w milczeniu
obojętnie słucham moich przeciwników.

Sprawiedliwy kwitnie jak wierzchołek palmy,
rozkrzewia się jak cedr Libanu, co w domu Pańskim
szobepiony, a w przysionkach jego kwitnie
zgrzybiałości jeszcze się zieleni, zawsze jest świe-
ży i pełny soków, dowodząc iż Pan jest sprawiedli-
wy, Stwórca bez wszelkiej nagany.

PSALM XCIII.

Pan króluje przepysznie odziany, odziany jest
Pan Majestatem, Sam przez się mocą opasany.

Odtąd jak utwierdzony stoi świat, i niechwiele
się nigdy; umocniony został Twój Tron, Ty zaś
sam jesteś od wieczności. Bystre rzeki o Panie!
podniosą, bystre rzeki podniosą swoje huczenia, rze-
ki wzniosą swe nawałności; wspanialszy niż szum
ogromnych wód szum bałwanów morskich, wspaniał-
szy jeszcze jest Bóg w swojej wysokości. Świadcstwo
Twoje jest godne wiary, Świątobliwość o Panie! jest
ozdobą Twego wiekuistego domu.

Pieśni na dni powszednie.

1. Niech sława Pańska trwa wiecznie, niech Pan
ma zawsze w swych dziełach upodobanie; niech bę-
dzie uwielbiane Imie Pańskie na wieki wieków, od
wschodu Słońca aż do zachodu, niech będzie po-
chwalone Imie Pańskie. Wyższy jest Pan nad pochwa-

łę Narodów, wyższy nad pochwałę samego Nieba.
 Wleczmie o Panie jesteś niepojęty; wiecznie jednakże
 jesteś obawiony. Pan utwierdził swój Tron w Nie-
 bie, a nad wszystkimi istotami unosi się Jego pa-
 nowanie.

Radujcie się Niebioso, wesel się ziemio, rozgło-
 si się między Narodami. Przedwieczny królujcie,
 Przedwieczny królujcie, przedwieczny królowajcie, przed-
 wieczny królować będzie, w nieskończony wieczno-
 ści, Pan jest wiecznie Królem. Zginęli już poganie
 z Jego Ziemi Pan zabrania uchwalił pogańskich, nie
 dopuszcza ich zamiarów. Wiele jest układów serca
 ludzkiego, ale Boska tylko rada jest skuteczną; sama
 rada Pańska trwa wiecznie, myśl serca Jego na wieki
 wieków, bo On mówi, a staie się, On rozkazuje, a
 już jest.

2. Pan obrał sobie Syon, jest mu uprzemną
 stolicą. Jakóba wybrał sobie Pan, w Izraelu ma
 upodobanie. Niezaniedba Pan swego ludu, nieopuści
 swego dziedzictwa.

3. Najłitościwszy, przebaczący przewinienia,
 nieniszczący i odwracający często zesłany gniew, a
 niewzbudzący nigdy całej zapalczywości swojej.
 Przedwieczny użyż nam zwycięstwa! Królu! wysłu-
 chaj nasze prośby.

A s z r e.

Błogosławieni są mieszkańcy Twego domu, chwa-
 lą Cię nietustannie, błogosławiony Naród, któremu
 się tak powodzi, błogosławiony lud którego Bogiem
 jest Przedwieczny.

PSALM CXLV.

Sławić Cię będę Boże mój, Królu! wiecznie będę wielbił Imię Twoje. Codzień będę Cię wielbić, wiecznie chwalić będę Twoje Imię.

Wielki jest Pan i bardzo wysoko chwalony, niemasz końca Jego wielkości. Pokolenie opowiada pokoleniu Jego czyny, uwiecznia nieskończoną sławę wszechmocności Jego. Opiewam wspaniałość i piękność Twego Majestatu, dumając nad Twymi dziwy. Wszystkie przedmioty otaczające mię, ogłaszają ogromną wielkość Twęj mocy: ja chcę powtarzać tylko ich odgłosy. Wszystkie opiewają sławę Twęj wielkiej dobroci, pienia ich tchną Twoją sprawiedliwością.

Miłosiwy jest Pan i litościwy, długo cierpiący i szcudroblivy bardzo. Pan dobroczyńcą jest wszystkich, jest miłosierny dla wszystkich swych stworzeń.

Panie! Tobie czynią dzięki wszystkie dzieła Twoje, i święci uwielbiają Cię. Opowiadają oni Majestat Twego Królestwa, śpiewają wszechmocność Twoję. Dziełem ich jest uwiadomić ludzi o Jego cudach, wspaniałości i piękności Jego Królestwa. Twoje Królestwo jest Królestwem wszystkich Świątów, Twoje panowanie trwa na wieki wieków. Panie! Ty jesteś podporą wszystkich upadających, podnoszącym wszystkich nachilonych. Ciebie oczekują wszystkie oczy, a Ty daiesz im żywność w czasie: szcudrobliwie otwierasz rękę Twoję, i napełniasz wszystkich żyjących chęcią. Sprawiedliwy Pan jest we wszystkich swych drogach, a dobroczynny we wszystkich dziełach: bliski jest Pan wszystkim wo-

łaiącym do Niego, wszystkim wzywającym Go szczerze. Wypełnia on chęci swych bogoboynych, wysłuchliwa ich wołania i wybawia ich: broni Pan wszystkich swych miłośników, a wszystkich przewrotnych wytraca. Usta! moje! śpiewajcie chwałę Pańską, każdy żyjący! uwielbiaj Jego święte Imię na wieki wieków.

PSALM CXLVI.

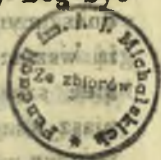
Hallelujah.

Chwał duszo moia Pana: chwałę Boga mego póki żyję, śpiewam Bogu memu póki mam byt. Nieufajcie w xiążętach synach ludzkich, którzy sami są bez pomocy. Gdy człowieka duch opuszcza, powraca on do swej ziemi, i już giną wszystkie iego układy. Błogosławiony ten, którego ratunkiem jest Bóg Jakóba, ten którego nadzieją jest Bóg iego przedwieczny, który Niebo, ziemię i morze, i wszystko co w nich jest stworzył: który broni prawdy na wieki, czyni sprawiedliwość skrzywdzonym, daie pokarm łaknącym. Pan rozwiązuie związanych, Pan oświeca ciemnych, Pan broni nachylonych, Pan miłnie sprawiedliwych, Pan broni przychodnie, opiekuie się sierotą i wdową, przewrotnych zaś wiedzie błędnymi drogami, Pan rządzi wiecznie, Twój Bóg Synonie na wieki wieków, Hallelujah.

PSALM CXLVII.

Hallelujah.

Miłe jest śpiewanie naszemu Bogu, wdzięczne chwalenie Jego uprzymości, wybuduie On Je-

ruzalem, rozsproszonego Izraela zgromadzi. On który leczy skruszone serca, opatruie ich bolesne rany, Ten sam policza ilość gwiazd, oznacza każdą z nich imieniem. Ah! iak wielki jest nasz Pan! iak mocny! iak niewypowiedzianie mądry! Wysoko podnosi Pan pokornych, a hardość złości aż do ziemi zniża.

Zagracycie dzięki Panu, zabrzmiy Arfo naszemu Bogu, który okrywa Niebo obłokami, opatruie ziemię deszczem, zazielenia góry trawą, daie zwierzętom pokarm, karmi opuszczone kruczęta. Nieżada On dzielności konia, niema upodobania w męzney sile, ceni tylko swych bogoboynych tych, którzy oczekuią Jego miłosierdzia.

Jeruzalem! wysławiaiy twego Pana! Syonie! wychwalay twego Boga: On utwierdził zapory twych bram, błogosławił twoje dzieci na twym fonie, zabezpieczył spokoynosc twoiem granicom, nasycia cię przedniejszą przenicą. Ten który przez swoje skienienia posyła szybkie poselstwa na ziemię, który iak okrywa śniegiem iak szatą z wełny, obsypuje góry i lasy szronem siwym, puszcza z gór bryły lodu iak kryształ, od Jego mrozu scinaią się rzeki, wszystko drętwieie; aliści On posyła słowo, a roztapiaią się, powiewa swym wiatrem a płyną potokiem. Ten Sam obiawił się Jakóbowi, dał Izraelowi ustawy i prawa swoje, czego niewyswiadczył żadnemu Narodowi pogańskiemu: błędzą one bez Boskiego prawa: Hallelujah.

PSALM CXLVIII.

Hallelujah.

Chwalcie Pana z Niebios, chwalcie go na wysokościach, chwalcie Go wszyscy Jego Aniołowie, chwalcie Go wszystkie Jego orszaki, chwalcie Go słońce i księżycu! chwalcie Go świecące gwiazdy, chwalcie Go Niebiosa Niebios, wody które są nad Niebem niech chwalą Imie Pańskie: bo On rozkazał, a zostały stworzone, i na wieki je utrzyma, wskazał im nieprzełomne ustawy. Chwalcie Pana, wy ziemie, twory morskie i wszystkie przepaści: błyskawica, grad, śnieg i mgła, wicher gwałtowny który dopełnia Jego rozkazów, góry i wszystkie pagórki, drzewa owocowe i wszystkie cedry, zwierzęta i bydło domowe, węże, płazy i ptastwo, Królowie ziemi i wszystkie Narody, Xiążęta i Rządzący Kraiów, Młodzieńcy i Dziewice, Starcy i Dzieci, niech wszystko wychwala Imie Przedwiecznego, bo On tylko Sam jest wielki. Wspaniałość Jego jest na ziemi i na Niebie. On wywyższa dostojność swego ludu.

Hymny dla świętych Jego, dla Izraela ludu Jego powiernego, Halleluja.

PSALM CXLIX.

Hallelujah.

Spiewajcie Panu nową pieśń, Jego chwałę w świętem zgromadzeniu. Niech się weseli Izrael z swym Stwórcą, Dzieci Syona z swym Królem: niech Go chwala tańcami w zachwyceniu, niech od-

głos bębnów i arf unosi ich hymny, bo łaskawy jest Pan swemu ludowi, uwieńczy pokornych zwycięstwem. Oto cieszą się skromni Jego sławą, radują się w swych obozach, chwała Boska goreje w ich ustach, a miecz obosieczny błyska w ich ręku, dla zemsty nad nieprzyjaciołmi, dla poprawy narodów niekarnych, dla związania ich Królów w okowy, a ich szlachty okucia w żelazne kaydany, gdyż wykonanie na nich wyroku pisanego zaszczytem jest Jego pobożnych. Hallelujah.

PSALM CL.

Chwalcie Boga w Jego Świątyni, chwalcie Go wtwierdzy Jego Majestatu, chwalcie Go w cudownych Jego dziełach, chwalcie Go stosownie do nieskończony wielkości Jego, chwalcie Go odgłosem trąb, chwalcie Go dźwiękiem arfy i psalterza, chwalcie Go łoskotem bębnów i tańców, chwalcie Go harmonią stron i organów, chwalcie Go brzękiem cymbału, chwalcie Go głosem chrapliwey surmy, niech wszystko co tylko oddycha chwali przedwiecznego Hallelujah (ostatni wiersz powtarza się.)

B a r o h.

Pochwalony Pan na wieki wieków Amen, Amen. Niech będzie pochwalony Pan z Syonu, Ten którego Majestat jest obecny w Jeruzalem, Hallelujah! pochwalony przedwieczny Bóg, Bóg Izraela, który sam dziwy czyni, i pochwalone Imie Jego Królestwa na

wieki, niech się wszystkie ziemie napełnią Jego Majestatem Amen Amen, (tu się lud zatrzymuje, aż śpiewak kończy powyższe wiersze, poczem wszystek zaczyna):

Chwalił Dawid Pana w przytomności całego zgromadzenia, mówiąc: Ty nasz Oycze przedwieczny. Boże Izraela! bądź pochwalony od wieku do wieku: twoimi są o Przedwieczny! wspaniałość, wszechmocność i piękność, zwycięstwo i Majestat. Twoje jest wszystko co w Niebie i na ziemi, Twoje jest Królestwo, Ty jesteś Rządzcą wszystkiego. Bogactwo i godność Twoimi są darami. Ty rządzisz wszystkim, Ty jesteś mocą i siłą, w Twojej to jest władzy utrzymywać i umacniać wszystko. Czynimy Ci o Panie dzięki, i chwalemy Imie wspaniałości Twojej: Ty sam tylko jesteś Przedwieczny, Ty sam stworzyłeś niebiosa i Niebo niebios i wszystkie orszaki ich, Ziemię, morza, ze wszystkim co na nich i w nich. Ty jesteś życiem wszystkiego, wszystkie orszaki niebieskie swój hołd Ci oddają.

Ty to jesteś Przedwieczny! który wybrałeś Abrahama, wywiodłeś Go z Ur-Kasdim, i nazwałeś Go Abrahamem, bo znalazłeś serce Jego wiernem Sobie. Z nim zawarłeś przymierze dania w dziedzictwo jego potomstwu kraje Chanaanitów, Chitów, Emorytów, Pryzytów, Jebuzytów i Girgazitów: dotrzymałeś też Twojej obietnicy. Byłeś baczny na cierpienia naszych Ojców w Egipcie, wysłuchałeś ich wołania na morzu czerwonym, zesłałeś znaki i cuda na Faraona, jego sług i poddanych, boś znał zabójcze ich zamiary, a tak rozgłosiła się nieskończona sława Twoja, dzielając morze przed twoim lu-

dem, aby ten suchą nogą je przeszedł, a jego przesładowcy aby byli pogrążonemi w przepaściach, jak kamień w głębokościach wód.

Waiosza.

(1. X. Mi Rozd. 16. w. 30, 31.)

Wyzwolił tedy Pan w on dzień Izraela z ręki Egipcyan, a ten uyrzał Egipcyan umarłych na brzegu morskim: a gdy widział moc wielką, którą okazał Pan nad Egipcyanami, bał się lud Pana i wierzył w Niego i w Mojżesza sługę Jego.

Az Jaszyr.

(tamże)

Natenczas śpiewał Mojżesz i synowie Izraela tę pieśń a chwając Przedwiecznego, mówił:

„Śpiewam Panu, który się okazał wspaniałym, konia i z jeźdźcem pogrążył w morzu. Zwycięstwem moim, moim pieniem jest Pan, On stał się zbawieniem moim. Ten jest Bóg mój, będę Go wielbił, Bóg Ojca mego, będę Go sławił. Potężnym Pan jest Bohatorem w boju, przedwieczne jest Imię Jego, Wozy Faraona i Jego wojsko zatopił w morzu, potonęli przy brzegach najudatniejsi Wodzowie jego: przepaści zakryły ich, pošli do dna jak kamień. Prawica twoja o Boże! iasnieie mocą, prawica Twoja Przedwieczny kruszy nieprzyaciela: wielkością Twego Maiestatu roztrącasz Twoich przeciwników: wypusz zasz Twoję zapalczywość, pochłonywa ich jako ż żbła. Z oddechu poruszenia Twego uniosły się wody, płynące stanęły wzniesione jak wieże, przepaści utwierdziły się wśród morza.

Rzekł nieprzyjaciel: dogonię ich! poymę, i rozdziele z nich łupy, nasycę niemi męstwo moje: dobędę z pochw mego miecza, i zginą z mey ręki. Powiałeś Twoiem tchnieniem, przykryło ich morze, i potonęli w nawałności wód, iak ołów.

Któraż z sił przedwieczny podobna jest Tobie! Kto podobny jest Tobie Wielmożny w Świątobliwości! groźny w sławie, czyniący dziwy! Wyciągnąłeś Twoię prawicę, pochłoneły ich ziemie. Wiodłeś dobrocią Twoią ten lud, który oswobodziłeś, wiedziesz go z mocą do świętego przybytku Twego. Usłyszą to Narody i truchleć będą, strach ogarnie mieszkańców Filisty, zalęknieni zostaną Xiążęta Edumeyscy, Naczelników Maabitów obeymie drzenie, znikną wszyscy mieszkańcy Chanaan, niechaj pada na nich boiaźń i strach: przez moc Twego ramienia niech zdrtwieją iak kamień, aż przejdzie Twój lud, o Przedwieczny! aż przejdzie ten lud który nabyłeś: przywiedziesz go, i zaszczepisz Go na górze Twego dziedzictwa, w stolicy o Panie którą dla Siebie zbudowałeś, w świątyni, którą utwierdzili o Panie Twe rece.

Przedwieczny będzie królował na wieki wieków.

Zakończenie Pieśni.

Przedwiecznego są wszystkie Królestwa, panuje On nad Narodami, wstępują wybawcy na górę Syon, sądzić górę Ezaua, a Królestwo będzie Przedwiecznego. Przedwieczny będzie sam Królem nad całą ziemią: natenczas będzie Pan jedynym i Jego Imię będzie jedynem, iak powiedziano w Piśmie.

„Słuchaj Izraelu! Przedwieczny Bóg nasz jest wieczną jedyną Istotą: „

BŁOGOSŁAWIENIE PO PIEŚNI

Isztabach.

Niech Twoje wiekuiste Imie Boże i Królu nasz będzie wielbione w Niebie i na Ziemi. Tobie tylko Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Ojców przyzwoite są pieśni i sława, chwała i hymny, zwycięstwo i hołd, świętość, wielebność, i wszechmocność, wspaniałość i piękność, świątobliwość i Majestat, błogosławienie i dziękczynienie odtąd aż na wieki. Bądź pochwalony Ty Wszechmocny Przedwieczny Królu i Panie, który godzien jesteś wszystkich chwał, gódzien wszystkich dziękczynień i zadziwienia. Ty to Boże masz upodobanie w naszych Hymnach i pieśniach, Ty! który jesteś Wszechmocnym, i życiem światów.

(W tem miejscu śpiewak umieszcza modlitwę Kadysz, która się znajduie przy końcu codziennych modlitw, poczem woła głośno, i ciągłym głosem:)

Barchu.

Błogosławcie Przedwiecznego, który jest gódzien błogosławieństwa, (Lud tymczasem mówi:) Błogosławione, chwalone, sławione, wielbione, uświętnione jest Imie Świętego Króla wszystkich Królów. On jest pierwszą i ostatnią Istotą, i niemasz Boga oprócz Niego, ścieście drogę przed przechodzącym firmamenta, Jak jest Jego Imie! i radujcie się

się przed Nim. Imię Jego wyższe jest nad wszystką chwałę i sławę. Niech będzie pochwalone Imię wspaniałości Jego Królestwa na wieki wieków. Niech będzie błogosławione Imię Pana odtąd aż na wieki. (Śpiewak kończy powyższy wiersz, poczem lud głośno woła:) Błogosławiony niech będzie Przedwieczny, który jest godzien błogosławieństwa na wieki wieków.

MODLITWA

poranna podczas wschodu słońca.

J o c e r.

Bądź pochwalony Ty przedwieczny Boże nasz Rządco świata, źródło światłości i Stwórco ciemności; czyniący pokój, i Kształcicielu wszystkiego, który z swej łaski oświecasz ziemię i iey mieszkańców, który z dobroci swojej odradzasz codzien naturę stworzenia. Jak wielkie są Twoje dzieła o Przedwieczny, wszystko z mądrości ułożyłeś, pełna jest ziemia twych dóbr. Od wieczności byłeś wielbiony sam w sobie, chwalony, sławiony i święcony od czasu stworzenia świata. Boże wszystkich istot! przez nieograniczoną litość Twoję zlituj się nad nami. Ty Panie! jesteś naszą opoką, tarczą i twierdzą naszą. Wysoko chwalony, wszystko wiedzący Boże! Ty usposobiłeś promienie słońca, Ty ukształciłeś wszystko, co jest dobre i pomnażające cześć Twego Imienia. Ty zapaliłeś światła około Tronu Twego. Naczelnicy świętych Twoich orszaków wielbiących

Twoję wszechmocność bezustannie ogłaszają Twoje cześć i świętość.

Bądź pochwalony Przedwieczny Boże, naszą wiec-
 eej niż sława Twych dzieł, niż uwielbienie jasnych
 światła które stworzyłeś, Selah!

Tytbarech.

Bądź pochwalony Ty nasza obrońco! nasz Królu i Zbawicielu, Stwórco świętych! na wieki niech będzie sławione Imię Twoje. Królu! który stworzyłeś sług Twych stojących na szczycie świata, którzy wspólnie, pełni bojaźni głoszą rozkazy żywego Boga i Rzadcy świata! wszyscy są ukochani, wszyscy wybrani, wszyscy mocni, a pełni bojaźni i trwogi wypełniają wolę swego Stwórcy. z czystą świętością otwierają swe usta, śpiewają pieśni i hymny, chwałą, sławią, uwielbiają, święcą i oddają hołd wielkiemu Imieniu wszechmocnego, potężnego i świętego Króla, dobrowolnie poddają się iarzmę Królestwa Niebieskiego. Jeden po drugim, a jeden drugiemu daje pozwolenie, święcić swego Stwórcę w zachwyceniu duszy, z uprzejmą wymową i uroczystą świętością wołają razem z bojaźnią: Święty, Święty, Święty jest przedwieczny Cebaot! cała ziemia pełna jest Jego wspaniałości!

Wahaophanim.

Ophanim, i święte Chaiot podnoszą się z wielkim huczeniem przeciw Serafinom, jeden ku drugiemu woła i sławi: „Pochwalona niech będzie wspaniałość Pana w Jego mieyscu!

Laet Baruch.

Poświęćcie wysoko chwalonemu Bogu przyiemne pienia; śpiewajcie wieczne żywemu i trwającemu Panu pieśni dziękczynienia i zachwycające hymny: bo On sam tylko czyni dziwy, działa nowości, groźny jest w boju, w dobroczynności wspaniały. On jest źródłem zbawienia, stwórcą wszelkiego dobra. Ty o groźny w sławie! pełny dziwów! Ty który przez swoją dobroć odradzasz codzien naturę stworzenia, iak powiedziano: czyńcie dzięki Stwórcy wielkich światel, na wieki trwa Jego dobroć (Psalm 136. w 7.)

Roziąśnij o Boże nowe światło na Syonie, a niech doczekamy wszyscy ucieszyć się niem. Bądź pochwalony Ty przedwieczny Stwórcu światel.

Ahaba Rabba.

Wielką miłością umiłowałeś nas Przedwieczny nasz Panie! z nadzwyczajną troskliwością opatrywałeś nas. O Ty Oycze i Królu nasz! przez wzgląd na naszych Oyców którzy ufali w Tobie, racz nas również iak ich nauczyć prawideł życia. Naylitościwszy Oycze! zlituy się nad nami i obdarz nasze serca pojęciem Twey nauki, abyśmy ją zrozumieli, poznali, i iey nauczali, abyśmy przestrzegali i dopełniali Twoich rozkazów. Oświeć nas o Boże w Twym Zakonie, day abyśmy społecznemi sercami bali się Twego wielkiego Imienia, day abyśmy nigdy niebyli zawstydzonemi, abyśmy ufali w Twoim świętem, wielkiem i straszliwym Imieniu, i teraz już abyśmy byli u-

cieszonymi i rozradowanemi z pewności Twego zbawienia.

Złącz nasz w pokoju ze czterech stron świata, i wiedz nas do naszego Kraju, boś Ty jest Bogiem, Zbawicielem. Ty wybrałeś nas z wszystkich Narodów, a przez prawdę zbliżyłeś nas do poznania Twego wielkiego Imienia, chwalemy Cię, i ogłaszamy z miłością Twoją Jedność. Bądź pochwalony Ty przedwieczny, który z miłości wybrałeś Twój lud Izraelski.

S z m a,

(X. M. 5. Rozdz. 6. w. 4.)

Stuchayże Izraelu! Przedwieczny Bóg nasz jest wieczną jedyną Istotą, (tu się umieszczą następujący wiersz). Niech będzie pochwalone wspaniałe Imię Jego Królestwa na wieki wieków. „Będziesz miłował Pana Boga Twego z całego serca, z całej duszy twojej i ze wszystkich sił twoich, a te słowa, które Ja ci teraz przykazuję będą trwałe w sercu twoim, będziesz je wpaiał w synów twoich i będziesz zawsze o nich rozmyślał, tak siedząc w domu, jak i idąc w drogę. Gdy się kładziesz i gdy wstajesz, przywiążuy je jako znak na twą rękę, i uczynj je naczelnikiem między oczyma twemi: napisz je na podwoiach twego domu i na bramach twoich.

W e h a j a.

(X. M. 5. Rozdz. 11. w. 13.)

„Jeżeli będziecie posłusznymi przykazaniom moim które Ja wam teraz daję: Abyście miłowali Pana Boga Waszego a służyli Mu z całego serca waszego,

i z całej duszy waszej: tedy dawać będę waszej Ziemi obfitość deszczu i rosy w swoim czasie. Będziesz zbierał zboże, wino i olej, okwitną twoje łąki trawą na pokarm dobytów twoich, a będziesz iść do sytości. Strzeżcie się byście niedali uwieść serc waszych, byście nie odstąpili od Pana, a nie służyli Bogom cudzym i chwały im niedawali: by się przeto Pan Bóg nierozgniewał a nie zamknął Nieba, w ten czasby dżdże nie padały, aniby ziemia użytków swych dawała, a tak wyginęlibyście bardzo prędko z ziemi tak wyborney, iaką wam Pan ma dać.

Uważajcie tedy te słowa sercami i duszami waszemi, przywiążycie je iako znak na rękach waszych, i uczynicie je naczelnikami między oczyma waszemi, będziesz je wpaiał w synów twoich, i będziesz zawsze o nich rozmyślał, tak siedząc w domu, iak idąc w drogę, gdy się kładziesz, i gdy wstaiesz, napisz je na podwoiach twego domu i na bramach twoich, aby pomnożyły się dni życia twego i Synów twoich na ziemi. Którą przyobiecał, i przysiągł dać Pan Oycom dopóki Niebo będzie trwać nad ziemią.

W a j o m e r.

(X. M. 4. Rozd: 15. w. 38.)

Rzekł Pan do Moyżesza; powiedz Synom Izraeła i mów im, aby wiecznie poczynili sobie nici przypatrywania u dołu na kraiach dolnych swych płaszczów, i niech przywiążą na nich tkaninę z modrego iedwabiu, na którą gdy spoyrzą, pomnić i pełnić będą wszystkie przykazania Pańskie. Aby się niedali uwodzić ani słę za zmysłami swemi, a oczy ich aby nie cudzołożyły z wielu i rozlicznych rzeczy; a

le pamiętając na przykazania Pańskie i polecając, aby byli świętymi Bogn swemu

Ja jestem Pan Bóg wasz, który was wywiodłem z ziemi Egipskiej bym był Bogiem waszym. Jam Pan Bóg wasz. (Śpiewak dołącza do ostatnich słów następującą modlitwę)

E m e t.

Prawdą jest słowo Boże, stałe, trwałe, porządne, sprawiedliwe, miłe, wierne, piękne, powabne, uprzejme, dobre, wielkie, wspaniałe, utwierdzone i przyjęte od nas na wieki wieków. W prawdzie, Bóg wszystkich światów jest Królem naszym, trwającym wiecznie i nigdy nieodmieniającym się, jest obroną Jakóba i tarczą naszą. Imię, Tron i Królestwo Jego są wiekuiste, słowa Jego są żywotem trwającym na wieki wieków: są one dla nas, dla naszych Oyców, dla terażniejszych i przyszłych pokoleń i potomstw naszych wieczną prawdą i niezłomną ustawą.

Ty o Przedwieczny! jesteś naszym i naszych Oyców Bogiem Królem i zbawicielem, Ty Stwórco! którym Cię od wieków nazywamy, opoką, wykupicielem i zbawicielem naszym, Ty zaiste jesteś prawdziwym i oprócz Ciebie niemasz Boga.

E z r a t.

Byłeś od wieków pomocą naszych Oyców, Opiekunem i Zbawicielem ich potomstwa w każdym pokoleniu, i acz Tron Twój jest wszyczcie świata, Twój jednak Sąd i sprawiedliwość są w każdej stronie ziemi łobczeni. Błogosławiony jest mąż, który jest posłuszny

Twoim przykazaniom, a Zakon i słowa Twoje, Boże, i
zawsze ma w sercu swoim. W prawdzie, Ty jesteś
Panem Twego ludu, i potężnym Królem do walożenia
zanim. W prawdzie, Ty jesteś pierwszym i ostatnim,
i prócz Ciebie niemamy Pana, Oswobodziciela i Zba-
wiciela.

Mimicraim.

Wywiodłeś nas z Egiptu, Przedwieczny nasz Boże! z
domu niewoli wykupiłeś nas wszystkich, a Jego pierwo-
rodnych pozabijałeś, a Twoich pierworodnych oswobo-
dziłeś; morze rozdzieliłeś, wyniosłych pozatapiałeś,
barbarzyńców wszystkich i ich bałwanów pokryłeś,
ale Twoich ulubionych przezeń przewiodłeś, przeto
sławili i wielbili miłośnicy Twoi Twoie Bóstwo, i
przyjemne rozlegały się ich pienia, ich Hymny, ich
chwaleńia, ich błogosławienia i dziękczynienia Naywyż-
szemu, wiecznie trwającemu, wysokiemu, wspaniałemu,
wielkiemu, straszliwemu, Królowi i Panu, Który po-
skramia wyniosłych, wywyższa pokornych, oswobo-
dza związanych, wykupuje uciemężonych, pomaga
ubogim i wysłuchiwa swój lud gdy ten do Niego za-
woła; „Chwała niech będzie Naywyższemu Bogu
pochwalony niech będzie godny chwalenia,„ tak jak
Moyesz i Synowie Izraela śpiewali Ci w zachwy-
ceni: „Któraż z sił Przedwieczny! podobna jest
Tobie! Kto podobny jest Tobie Wielmożny w świą-
tobliwości, groźny w sławie, czyniący dziwy!

Szira.

Na Twoją cześć śpiewali oswobodzeni pieśń
nowa nad brzegiem morza, a wspólnie i razem czynili

Ci dzięki i oddawali Ci hołd mówiąc: Przedwieczny będzie królował na wieki wieków

Cur Israel

Powstań obrońco Izraela, wykup podług obietnicy Twojej Jude i Izraela nasz Oswobodzicielu! Przedwieczny Cebaoth jest Jego Imie. Święty Izraela! Bądź pochwalony Ty Przedwieczny wykupicielu Izraela!

(Tu następuje wielka modlitwa zawierająca ośmnaście Błogosławień, które każdystojąc, pocichu zszczególniejszą pobożnością odmawia.)

Przysposobienie do Modlitwy.

Panie! otwórz usta moje, niech wymawiaia Twoje sławę; gdy Imie Przedwiecznego błagam, oddajcie hołd Bogu naszemu,

I. A b o t.

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Oyców, Boże Abrahama, Izraela i Jakóba, Boże Wszechmocny, wielki i strąśliwy, naywyższa Istności, właścicielu wszystkiego! który wynadgradzasz dobroczynność dobrocią który, pamiętając na dobre czyny Oyców, przesyłasz z pełną miłością wybawcę do ich późniejszych potomstw!

(w czasie dni pokutnych dodaie się tu)

Pomniy o nas abyśmy żyli Ty Panie który masz upodobanie w naszym życiu, i zapisz nas wo Xięgi życia przez Twoię dobroć Ty Boże życia!

O Ty Królu, Oswobodzicielu! wybawco i Obrońco, bądź pochwalony Ty Przedwieczny, tarczo Abrahama!

2. *Geburot.*

Panie! wiecznie iesteś Wszechmocnym, wskrzesicielem umarłych i nieskończenie wielkim do czynienia zbawienia, (w czasach zimowych dodaie się; Władcą wiatrów i Dawcą deszczu!) przez łaskę żywisz żyjących, przez wielkie miłosierdzie wskrzeszasz umarłych, podnosisz upadających, leczysz chorych, rozwiązujesz związanych, i dotrzymujesz wiernie Twey obietnicy tym, którzy spoczywają w ziemi. Któż Ci jest równy Panie wszystkich sił, kto jest podobny Tobie Władco Życia i śmierci! kto iak Ty rozwiaa zbawienie! (w czasie dziesięciu dni pokutnych dodaie się tu; Któż Ci równy najmiłosierniejszy Oycze, który pomnisz o twoich stworzeniach, aby żyły przez Twoje miłosierdzie) Ty iesteś wiernym byś wskrzesił umarłych. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny który wskrzeszasz umarłych,

3. *Kedysze.*

Ty iesteś święty, święte iest Imie Twoje, i święci chwalą Cię nieustanie. Selah! Bądź pochwalony Ty przedwieczny Boże święty!

4. *Atachonen.*

Ty obdarzyłeś człowieka poznaniem, i ukształciłeś rozum śmiertelnego; obdarzyłeś nas poznaniem Twego Bóstwa, rozumem i rozsądkiem, (w wieczor przy końcu Szabatu i świąt dodaie się.) Boże nasz! Ty nas obdarzyłeś poznaniem Twego Zakonu, dałeś nam przepisy czynienia podług Twoiey woli, nazna-

czyłeś różnicę między światłością i ciemnością, między świętością, i nieświętością, między siódmym dniem i resztą dni w tygodniu. O Oycze i Królu nasz! day aby następne dni były spokojne dla nas, czyste od wszelkich błędów, i niepokalane przewinieniem, day aby były użyte do przywiązania się do Twoich przymiotów. Obdarz nas poznaniem Twojego Bóstwa. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który obdarzasz nas poznaniem.

5. *Haszibenu.*

Naprowadź nas znowu o Oycze nasz do Twęgo Zakonu, przyymiy nas znowu Panie do Ciebie słuźby. Day abyśmy przez doskonałą pokutę powrócili do Ciebie. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który masz upodobanie w pokucie,

6. *Selahlanu.*

Przebacz nam o Oycze! popełniliśmy błędy! odpuść nam o Królu byliśmy przestępnymi! bo Ty zwykłeś przebaczać i odpuszczać. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który częstokroć przebaczasz.

7. *Rechna.*

Spojrzyy o Boże na naszą niedolę, i osądź naszą sprawę. Przez wzgląd na Twoje wielkie Imię, pospiesz ku naszemu oswobodzeniu, bo Ty iestes naysiębniejszym Oswobodzicielem. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który iestes Oswobodzicielem Izraela.

8. *Rephaenu.*

Przedwieczny! Ty nas ulecz, a będziemy prawdziwie uleczonemi, zbaw nas, a prawdziwie będziemy zbawionemi, bo Ty tylko jesteś naszą chlubą. Zaradź nam, abyśmy od wszystkich chorób naszych byli zupełnie uzdrowieni, bo Ty jesteś najwierniejszym i najmiłosierniejszym Lekarzem. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który leczysz chorych.

9. *Barech Alenu.*

Przedwieczny Boże nasz! błogosław dla nas ten rok, niech będzie urodzajny we wszystkie pożytki ziemi, (w czasach zimy dodaje się tu: Day rosę i deszcz potrzebny na powierzchnią ziemi,) Obsypuj okrag ziemi błogosławieństwem Twoiem, a nasycay nas obfitością dobroci Twoiey, błogosław ten rok iak owe dobre lata! Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który błogosławisz lata.

T e k a.

Ah! ogłoś głosem wielkiey trąby nasze oswobodzenie, podnieś wysoko chorągiew na znak zgromadzenia naszej niewoli i złączenia nas z czterech stron świata. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który zgromadzasz rozproszenie Izraela.

H a s z y b a.

Ustanów znowu sędziów nad nami iak w ówczas, i naszych Radców iak niegdyś; uchyl od nas troski i

wzdychania, a rządź Ty sam nami o Przedwieczny! Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Królu! który miłujesz sprawiedliwość i Sąd.

(W czasie dziesięciu dni pokutnych, mówi się zamiast: *Królu! który miłujesz sprawiedliwość i sąd, Królu Sąd.*)

10. *Wetamanszinim.*

Nieday potwarcom żadney nadziei, i niech wszyscy złoczyńcy w oka mgnieniu zginą; niech dumna niepanuje wiecey nad ludźmi, a władza wyniosłości niech prędko i za naszych czasów będzie zwątlona, upokorzona i złamana. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który kruszysz Twoich nieprzyjaciół, i upokarzasz dumnych.

Al hacydikim.

Przedwieczny Boże nasz! wzbudź Twoje miłosierdzie nad sprawiedliwymi, pobożnymi i mędrkami Twego ludu Izraelskiego, nad pozostałymi pisarzami iego, nad pocziwymi przychodniami i nad nami wynadgradzając dobrocia Twoją tych wszystkich, którzy prawdziwie ufaią w Twoim Imieniu; uczyn nas uczestnikami ich przyszłości, i day abyśmy niebyli zawstydzonemi, bo ufamy w Tobie. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który iesteś podporą i ufnością sprawiedliwych,

11. *Weliruszalaim.*

Powróć z miłosierdzia do Twęj świętey stolicy Jerozolimy, a Twój Maiestat niech będzie w niej

obęcny podług obietnicy Twojej. Wybudny ją pręd-
ko i za naszych czasów, niech będzie domem trwa-
łym i wiekuistym. Wznies i utwierdz w niej Tron
Dawida, Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który
wybudujesz Jeruzalem,
(podczas obchodu Zburzenia Jerozolimy w nabożeń-
stwie podwieczorowem dodaie się):

N a c h e m.

Przedwieczny Boże nasz! pociesz obciążonych
żalem po Syonie i Jeruzalem, i pociesz to żalem
okryte, zniszczone, wzgardzone, i spustoszone Mia-
sto, które ubolewa nad upadkiem swych dzieci ogo-
łocońe ze swych wspaniałych pałaców, pozbawione
wszystkich swych okazałości, zasmucone, bez mie-
szkańców, zostaje okryte żałobą, jak opuszczona
niepłodna niewiasta. Zruynowały ie obce napady,
zdobyli ie bałwochwalecy, siepackim mieczem wycięli
Twój lud Izraelski, a zdradziecką dłonią zamordo-
wali świętych Naywyższego; przeto Syon rzewnie
płacze a Jeruzalem lamentuje, Serce moje, serce
moje! iak zniesiesz widok tych trupów, wnętrzości
moje, wnętrzości moje! iak przeżyć widok tych trupów!
Przedwieczny, Ty zniszyłeś ie ogniem, i ogniem znów
ie odbudujesz, iak powiedziano (Chachania Rozd: 2.
w, 9.) „Ja będę naokoło niego ognistym murem,
mówił Pan.„ Bądź pochwalony Ty Przedwieczny,
który pocieszysz Syon i odbudujesz Jeruzalem,

12. Et c e m a c h,

Rozwiń prędko szcep Dawida, wywyż Jego do-
stojność przez zbawienie Twoje, którego oczekuje-

my nieustannie, Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który rozwiasz dostojność zbawienia. (U. 12. 1. W.)

13. *Szma Kolenu.*

Wysłuchay nasze błaganie Przedwieczny Boże nasz, ochraniaj nas i zlituy się nad nami. Prayimiy z miłosierdziem i upodobaniem nasze modły, nieday abyśmy próżno wracali od Twey obliczności, bo Ty zwykłeś wysłuchiwać modły twego ludu Izraelskiego z miłosierdziem. (w dniu postnym dodaie się tu): Wysłuchay nas o Przedwieczny! wysłuchay nas dziś w dniu naszej pokuty i postu. Jesteśmy w wielkim ucisku, niepamiętay na nasze przewinienia, nie zakrywaj Twego Oblicza przed nami, niepomiiay naszych prośb, racz bydz bliskim naszym wołaniem, niech Twoje łaskawe zamiary będą zgodne z naszą pociechą, przenikay, podług obietnicy Twoiey nasze dolegliwości, pierwey nim zawołamy do Ciebie; iak powiedziano (Jesaias 65. 24.) „pierwey niż będą wołać do mnie, wysłucham ich, dopiero żądać będą, a iuż będą dopełnione ich żądania, bo Ty Przedwieczny wysłuchasz człowieka w czasie ucisku iego, a gdy się on znajduie w nacyęszey potrzebie; nagle wrywasz go z niedoli iego, (Spiewak kończy,) Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który wysłuchiwasz modły.

14. *Receh na.*

Przedwieczny Boże nasz! miiey upodobanie w ludu Twoim Izraelskim, w iego modlitwach, wprowadź znów nabożeństwo w Twoje świątynie, przyym z miło-

serdzeniem i upodobaniem ofary i modły Izraela,
(W czasie Uroczystości lub Nowiu Xiężyca dodaje
się tu):

Jale Wejabo.

Boże nasz i Boże naszych Oyców! niech wstąpi do Ciebie i osiągnie Twojej obliczności. wspomnienie o nas i o naszym przeznaczeniu, wspomnienie o pomazańcu Synu Twego sługi Dawida, wspomnienie o Twym świętem mieście Jeruzalem, i wspomnienie o całym ludu Twoim Izraelu. Niech będą zważane, przyjęte, wysłuchane i wspomniane do życia, pokoju, łaski, miłosierdzia, dobrego bytu i szczęścia w tym dniu (tu się wyraża uroczystość takiego święta lub Nowiu Xiężyca,) Wspomnij o nas Przedwieczny Boże nasz, dziś do dobrego bytu, przeznacz nas do błogosławieństwa, i pomagaj nam do życia; chroń nas, a przez łaskawość Twoją zlituj się nad nami, i zbaw nas przez miłosierdzie, według obietnicy Twojej. Do Ciebie podniesione są oczy nasze, bo Ty tylko jesteś Panem łaskawym i miłosiernym.

Wetechzenu.

Oby oczy nasze ujrzały Cię wracającego z miłosierdziem do Syonu! Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który wrócisz Twój Majestat do Syonu.

M o d i m.

Czyniemy Ci, dzięki Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Oyców na wieki wieków, Opoko na-

szego życia, tarczo zbawienia naszego, Będziemy zawsze i w każdym czasie czynić Ci dzięki za nasze życie, które od Ciebie zawisło, za dusze nasze które Ty strzeżesz, i za Twoję niepojętą dobroć którey od rana do wieczora doznajemy, O Ty Dobry! iak nie-skończone jest Twoje miłosierdzie! iak nieograniczona Twoja dobroć! od wieków do wieków oczekujemy Cię.

(W dniu uroczystym Purim, lub w ośmiu dniach poświęcenia dodaje się):

Weal Hanisim.

Czyniemy Ci dzięki za cudowne i nadzwyczajne czyny, za pomoc i waleczność którey udzieliłeś naszym Oycom niegdyś i w terażniejszey porze, (W Uroczystość Purim dodaje się,) Za czasów Mardache i Estery w stolicy Szuszen, gdy powstał był przeciw tymże bezbożny Haman, zamyślał i przedsięwziął wytracić, wygubić i wykorzenić wszystkich Izraelitów od dzieci do starców, od niewiast do niemowląt w iednym dniu, mianowicie trzynastym miesiąca Dwunastego, to jest miesiąca Ader, i podać ich majątki na łup; Ty przez miłosierdzie Twoje odwróciłeś iego zamiary, sprzeciwiłeś się iego układowi i ukarałeś iego zbrodnię śmiercią, on i synowie iego zostali powieszonemi.

(Podczas ośmiu dni poświęcenia dodaje się).

Za czasów Wielkiego Kapłana Matasiahi Syna Jochanana Chaszmonyta i Synów Jego, gdy przeciw Twemu Ludowi Izraelskiemu powstało było Królestwo Greckie, i starało się aby ten zapomniał Twego Za-

ko-

konu, gdy usiłowało odwieść go od prawideł czynienia podług Twojej woli, wspomogłeś z wielkim miłosierdziem prześladowanych w czasie ich cierpienia, walczyłeś w ich bojach, osądziłeś ich sprawę. Zemściłeś się za skrzywdzonych, podałś silnych w ręce słabych, licznych w ręce niewielu, nieczystych w ręce czystych, nieprawych w ręce sprawiedliwych, wyrodnych zdrajców w ręce bogoboynych. Wstawiło się przeto Twoje wielkie Imię, a ludowi Twemu Izraelskiemu przyniosłeś wielkie zbawienie. Przyšli potem Twoje Dzieci do Świątyni Twojej, poprzątnęli odczyścili i oświecili Twoje przybytki, i ustanowili te Ośm Dni poświęcenia, przeznaczone do czynienia Ci dzięk i sławienia Twego Wielkiego Imienia

We a ł K o ł o m.

Za wszystko to, niech będzie Imię Twoje Królu nasz wielbione i wysoko chwalone aż na wieki, (w dziesięciu dniach pokutnych dodaie się: Zapisz nas wszystkich sprzymierzonych Twoich w Xięgi dobrego życia). Wszystko co żyje, chwali Cię nieustannie, i sławi szczerze Twoje Imię, Panie! Ty jesteś zbawieniem i pomocą naszą zawsze i na wieki wieków. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, którego Imię jest naylitościwsze, i któremu Samemu przystoi chwała.

(W modlitwie porannej mówi się tu):

S i m S z a ł e m.

Obdarz nas i cały Lud Twój Izraelski pokojem, szczęściem i błogosławieństwem, przyjemnością,

łaskawością i miłosierdziem błogosław nas. Oycze nasz światłem obliczności Twojej, bo tem światłem dałeś nam być Przedwieczny Boże nasz Zakon żywota, zamiłowanie cnoty i doskonałości, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój, Twoie Boże! upodobanie jest błogosławić w pokoju Twój lud Izraelski w każdym czasie i każdej porze.

(w Modlitwie wieczornej i podwieczornej, kiedy się nieczyta z Tora, mówi się tu zamiast powyższej Modlitwy):

Obdarz Twój lud Izraelski trwałym pokojem, bo Ty jesteś Królem i Panem wszelkiego pokoju, i Twoje to jest upodobanie błogosławić Twój lud Izraelski w pokoju w każdym czasie i każdej porze.

(Podczas dziesięciu dni pokutnych dodaje się):

(Pomnij zapisać nas i cały Dom Izraela w Xięgi życia i dobrego bytu i pokoju)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który błogosławisz Twój lud Izraelski w pokoju.

Zakończenie.

Panie! chroń język mój od potwarzy, a usta moje od oszukaństwa, niech dusza moja będzie spokojną względem potępiających ją, a niech będę pokornym w duchu ku każdemu jak proch pod nogą. Uczyn serce moje poymuiacem Twój zakon, a całe moje życzenia niech dążą do dopełnienia Twoich przykazań. Obal i zniszcz układy tych, którzy mają zamiar szkodenia mi, uczyn to dla Twego Imienia, dla Twego zakonu, dla prawicy Twojej pełnej miłosierdzia, dla uratowania Twoich miłośników. Zbaw nas Twoją prawicą i wysłuchaj nas.

Obys miał upodobanie w słowach ust moich!
 obys zważał myśli serca mego, Ty, który jesteś
 Opoką i Zbawcą moim! Ten, który czyni pokój
 w szczytach niebieskich Swoich, niech czyni pokój
 u nas i u wszystkich Izraelitów Amen.

Przedwieczny Boże nasz i naszych Oyców! obys
 miał upodobanie odbudować Twój Kościół prędko i
 za naszych czasów, abyśmy mieli część w Twoim
 Zakonie.

(Te ośmnaście błogosławieństw powtarza śpie-
 wak z następującą odmianą)

3cie Błogosławieństwo mówi:

Śpiewak. Święmy Twoje Imie na tym świecie, iak
 Je święcą na wysokich niebiosach: iak po-
 wiedziano przez Twego Proroka: (Jes. 6. 3.)

„A ieden do drugiego woła, mówiąc:

Lud, Święty, Święty, Święty jest Przedwieczny
 Cebaot! cała ziemia napelniona jest Jego
 Majestatem!”

Śpiewak, Stojąc ku sobie mówią: pochwalony.

Lud, Niech będzie pochwalona wspaniałość Pana
 w swoim mieyscu.

Śpiewak, A w słowach Twego wiernego Dawida
 powiedziano:

Lud, Pan rządzi wiecznie, Twój Bóg Syonie na
 wieki wieków! Halleluja!

Śpiewak, Wiecznie będziemy głosić Twój Maje-
 stat! nie przestaniemy sławić i wielbić Two-
 ję Świętobliwość, bo Ty jesteś wielkim i
 świętym Królem. Bądź pochwalony Ty
 Przedwieczny Boże Święty!

(W czasie gdy śpiewak mówi 18te błogosławieństwo, mówi Lud):

Modim derabanem.

Czyniemy Ci dzięki Boże nasz i Boże naszych Oyców! Stwórco nasz! który stworzyłeś wszystko z niczego! Niech będzie błogosławieństwo i dzięki Twemu Wielkiemu i Świętemu Imieniu za życie i byt nasz: day nam i na dal życie i byt, zgromadź nas do Twoich świętych przysionków, abyśmy mogli przestrzegać Twoich przykazań, dopełniać Twej świętej woli, i służyć Ci z całego serca. Za tę nadzieję dzięki Ci czyniemy. Bądź pochwalony Ty Panie! który jesteś godzien wszelkiego dziękczynienia.

(W ósmnastem błogosławieństwie mówi śpiewak):

Boże nasz! i Boże naszych Oyców! błogosław nas trzykrotnem błogosławieństwem Twoim, które jest powiedziane w Piśmie przez Twego sługę Mojżesza, a które mówione jest od kapłanów Twego świętego ludu:

„Niech Ci da Pan błogosławieństwo, i niechay cię strzeże. Niech ci Pan ukáže oblicze Swoie, a zmiłuje się nad tobą. Niech obróci Pan Twarz Swą ku tobie, a użyczy ci pokoiu.”

MODLITWA

w czasie dni pokutnych i postnych.

Abinu Malkenu.

Oycze nasz! Królu nasz! zgrzeszyliśmy przeciw
Tobie.

Oycze nasz! Królu nasz! nie mamy Pana prócz
Ciebie.

Oycze nasz! świadcź dla nas dobrodzieystwa przez wzgląd na
Twoje Imie.

Oycze nasz! odnów dla nas rok dobry.

Oycze nasz! zniszcz wszystkie nasze ciężkie przeznaczenia.

Oycze nasz! zniszcz układy nienawidzących nas.

Oycze nasz! zabraniaj uchwał naszych nieprzyjaciół.

Oycze nasz! zniszcz każdego naszego uciemięźcyela i przeci-
wnika.

Oycze nasz! zamknij usta naszych potwarców i oskarżycieli.

Oycze nasz! oddalaj powietrze, wojnę, głód niewolę i zni-
szczenie od Twoich sprzymierzonych.

Oycze nasz! chroń Twoje dziedzictwo od zarazy.

Oycze nasz! uzdrów wszystkich chorych Twego ludu.

Oycze nasz! daj abyśmy zupełnie polepszeni powrócili do
Ciebie.

Oycze nasz! przebacz i odpuść nam wszystkie nasze błędy i
przewinienia.

Oycze nasz! zmaż dawne nasze przewinienia.

Oycze nasz! pomnij, iż my prochem jesteśmy.

Oycze nasz! pomnij o nas do dobrego życia.

(w czasie dziesięciu dni pokutnych dodaie się tu):

Oycze nasz! Królu nasz! zapisz nas w księgi żywota
i dobrego mienia.

Oycze nasz! Królu nasz! zapisz nas w księgi niewinności.

zapisz nas w księgi swobody i zbawienia!

zapisz nas w księgi przebaczenia i odpuszczenia.

rozwiń prędko nasze zbawienie.

wzniesź dostojność Twego Ludu Izraelskiego.

wzniesź dostojność Twego Pomazańca.

napelnij nasze ręce Twoim błogostawieństwem.

usłysz głos nasz, chroń nas i zlituj się nad nami.

przyjmij z miłosierdziem i upodobaniem nasze modły.

otwórz naszym modłom wrota Niebios.

nie daj nam próżno wrócić od Ciebie.

niech ta chwila będzie przed Tobą chwilą miłosierdzia i łaski.

chroń nas, naszą młodzież i nasze niemowlęta.

wyświadcź to dla tych, którzy stali się męczennikami za Twoje Święte Imię.

wyświadcź to dla pomordowanych za wiarę Twoiej iedności.

wyświadcź to dla pozabijanych wodą i ogniem za święcenie Twego Imienia.

wyświadcź to dla Siebie, jeżeli nie dla nas.

wyświadcź to dla Twego wielkiego i straszliwego Imienia, którem się szczyciemy.

wysłuchaj nas przez łaskę Twoją, gdyż nie mamy zasług: o dobrodzieystwo i litość prosimy, nie odmawiaj ich nam.

MODLITWA

Poniedziałkowa i Czwartkowa.

Wehu rachum.

Naylitościwszy, przebaczący przewinienia, niszczący i odwracający często zesłany gniew, a niewzbudzący nigdy całej zapalczywości Swoiej! Ty o Panie! nie ubliżaj i nam Twojej litości, niech nas zawsze broni miłosierdzie i łaskawość Twoja. Pomagay nam Boże! Obrońco nasz, złącz nas i wybaw nas od nieprzyjacielskich narodów, abyśmy dziękowali Twemu Świętemu Imieniu, i chlubili się Twoją sławą. Jeżeli będziesz na występki uważał, któż o Panie pozostanie? Lecz przebaczenie nieoddzielne jest od Twego Bóstwa, aby było chwalonem. Nie postępuy z nami podług naszych błędów, nie obchodź się z nami podług występków naszych: a lubo one oskarżają nas, miety atoli o Przedwieczny! względ na Twoje Imie. Pomniy o Panie, na wielkość litości Twojej, na dobroć Twoję, która jest równa Tobie Nieskończony! Wysłuchay nas o Przedwieczny w czasie ucisku, i niech nas utwierdza Imie Boga Jakóba. Przedwieczny! użyż nam zwycięstwa, Królu wysłuchay nasze prośby. Oycze nasz! Królu nasz! wysłuchay nas przez łaskę Twoję, gdyż nie mamy zasług: o dobrodzieystwo i litość prosimy, nie odmawiaj ich nam Przedwieczny Panie nasz, usłysz głos modłów naszych, wspomniy o przymierzu, które z Oycami naszymi zawarłeś, pomagay nam dla Imienia Twego. Prawda o Panie Boże nasz! iż Twój Lud, który wywiodłeś z Egiptu z wielką mocą, a

przez to wślawiłeś się aż do tego czasu, ten lud zgrzeszył, i stał się występny: lecz przez całą doskonałość Twego dobrodzieystwa, uśmierz Twój gniew i zapalczywość ku Twemu Miastu Jeruzalem, Górze świętej Twojej: bo dla naszych tylko i naszych Ojców grzechów zostało Jeruzalem i lud Twój wzgardzonemi u wszystkich sąsiadów swoich.

Panie wysłuchaj modlitwy Twego sługi, i zająśnij znowu obliczem Twoim nad spustoszoną Świątynią Twoją, dla Ciebie Samego Panie!

H a t e.

Nakłoń o Panie ucha Twego i usłysz, otwórz Oczy i obacz skruszenie nasze, i miasto, które szczytowało się Twoim Imieniem. Nie na naszej zasłudze, lecz na Twoim nieograniczonym miłosierdziu zasadzamy nasze modły i wynurzania przed Tobą naszych dolegliwości. Usłysz o Panie! przebacz o Panie! day się ubłagać, i uczynź to o Boże! iak nayprędzey dla Ciebie Samego: wszakże to miasto i ten lud, szczytują się Twoim Imieniem. Naymiłosierniejszy Oycze nasz, ukaż nam znak, abyśmy tuszyli co dobrego dla siebie. Zgromadź nasze rozproszenie ze czterech stron świata, niech poznaią i wiedzą wszystkie narody, iż Ty Przedwieczny! iesteś Bogiem naszym, Bogiem i Oycem wszystkich iestestw, które uformowały Twe ręce. Wspomagay nas dla Twego Imienia Stwórco nasz! Królu i Oswobodzicielu nasz! Chronź o Przedwieczny Twego ludu i nie wystawiaj Twego dziedzictwa na wzgardę i urąganie narodów. Dla czego się pytaią: „Gdzie iest ich Bóg?„ Wy-

znajemy żeśmy zgrzeszyli i nie mamy nikogo, ktoby się za nami wstawił. Niech Twoje wielkie Imie będzie obroną naszą w czasie ucisku. Uznaiemy iż nie mamy zasługi; ale świadcz nam dobrodzieystwa dla Imienia Twego. Jak Oyciec lituiący się nad dziećmi swoimi, tak Ty zlituy się nad nami, nad ludem i dziedzictwem Twoim. Zmiłuy się i wyświadc nam łaski, które są nieoddzielne od Ciebie Przedwieczny! Usłysz nas, i wyświadc nam dobrodzieystwa, Ty! który zawsze czynisz dziwy!

H a b e t.

Racz zważać na Twój lud, i wzbudź prędko nad nim wielkie miłosierdzie Twoje dla Imienia Twego. Przedwieczny! zmiłuy się, chroń i wybaw owce Twego pastwiska: nie day złemu wrogowi mocy nad nami; broń nas dla Imienia Twego, bo do Ciebie wzniesione są nasze oczy: zlituy się nad nami dla Imienia Twego. Patrz na naszą niedolę i usłysz nas w czasie ucisku, bo u Ciebie, o Przedwieczny jest zbawienie. Ciebie o Boże przebaczący oczekujemy. Przebacz o Ty wszechmocny, dobry i przebaczący! Ty! Panie najłaskawszy, najlitościwszy!

A n n a.

Najlitościwszy i najmiłosierniejszy Królu! pomniy na przymierze które zawarłeś z Abrahamem, i nie zapomniy o Jego najmilszym iedynaku, którego był gotów Ci ofiarować. Oycze i Królu nasz! wyświadc nam łaski i usłysz nas, Ty który zawsze czynisz dziwy dla Imienia Twego, którem się szczy-

ciemy. Obchódź się z nami podług dobroci Twojej. Patrz na naszą niedolę, i usłysz nas w czasie ucisku, o Ty najłitościwszy i najmiłosierniejszy, bo u Ciebie Przedwłeczny jest pomoc. Oycze nasz, Królu i Obrońco nasz! nie obchódź się z nami podług naszych złych uczynków. Pomniy na miłosierdzie i dobroć Twoję, a w miarę ich wielkości wybaw nas. Zmiłuy się nad nami, gdyż nie mamy Boga oprócz Ciebie.

Przedwieczny Panie nasz, Opoko nasza! nie opuszczay nas i nie oddalay się od nas: zbyt iuż bowiem uciśnieni iesteśmy. Od woyny, niewoli, zarazy powietrza, od tylu cierpień i trosków wybaw nas, bo Ciebie oczekuiemy. Nie zawstydzay nas, Przedwieczny Panie nasz! zaiśniy nad nami obliczem Twoim: wspomiy o przymierzu Oyców naszych i zbaw nas dla Imienia Twego. Patrz na nasze cierpienia i usłysz głos naszych modłów, bo Ty słyszysz modlitwy wszystkich ust.

El rachum.

Najmiłosierniejszy i najłaskawszy Boże! zmiłuy się nad nami i nad wszystkimi dziełami Twemi. Nikt nie jest Ci równy Przedwieczny Panie nasz, Oycze i Królu nasz! nasza opoko i wybawco! Przebacznym naszym występkom, wszechmocny, wiecznie trwający! który iesteś mocą wszystkich mocy. Ty iesteś najłitościwszy i najłaskawszy dla wszystkich iestestw Twoich. Ty Przedwieczny Panie nasz iesteś wszechmogący, długo cierpiący, i pełny miłosierdzia Bóg. Obchódź się z nami podług nieogranicz-

nego miłosierdzia Twego, i wspomóż nas dla Imienia Twego. Usłysz nasze modły i oswobodź nas ze wszystkich mazołów i trosków. Ty jesteś Panem i Oycem naszym; szczyjemy się Imieniem Twoim; wyświadcź nam dobrodzieystwa dla Imienia Twego, nie opuszczaj nas Oycze, nie zaniedbuj nas Stwórczo, nie zapominaj o nas Ty kształcicielu nasz. Ty o najłitościwszy i najłaskawszy Panie i Królu!

Enkamocha.

Przedwieczny Panie nasz, nikt nie jest jak Ty! najłitościwszy i najłaskawszy, nikt nie jest jak Ty! wszechmocny, długo cierpiący, nieskończenie dobry i wierny! Wspomóż nas przez wielkie miłosierdzie Twoje, i wyzwól nas od trwogi i zgryzoty. Wspomnij o Twoich sługach Abrahamie, Izaaku i Jakóbie; racz nieuwagać naszej zatwardziałości, przewinień i występków; zaniechaj Twoiey zapalczywości, i odmień przedsięwzięcie czynienia źle Twemu ludowi; uchyl od nas tę plagę grożącą nam śmiercią, bo jesteś najmiłosierniejszy, i od wieków świadczysz dobrodzieystwa niezasażonym. Chroń Twój lud, broń go od gniewu Twego, uchyl od niego zarazy i ciężkie przeznaczenia, bo Ty jesteś Stróżem Izraela. Twoja o Panie jest doskonałość, a my z zapłoniemi twarzami stoimy przed Tobą, niewiedząc na co mamy utyskiwać, co mamy powiedzieć i przez co usprawiedliwić się. To jedynie zostaje nam, abyśmy zważali i dali baczność na nasze sprawy i nawrócili się do Ciebie, bo Twoja prawica wyciągnięta jest do przyjęcia pokutujących. Wspomagaj nas

o Przedwieczny! uszczęśliwiay nas o Przedwieczny, wysłuchay nas o Przedwieczny gdy do Ciebie wołamy. Tobie o Przedwieczny poddaliśmy się, w Tobie o Przedwieczny pokładamy nadzieie nasze; Ciebie o Przedwieczny oczekuiemy, nie bądź obojętnym i wysłuchay nas. Zważ co Narody mówią: „zginęły ich nadzieie.” Oby każde kolana przed Tobą samym tylko zginały się; oby każda wzniesiona istota padając na twarz, Ciebie samego błagała.

Hapoteach.

Ty! który otwierasz rękę Twoję do przyięcia pokutujących, występnych i grzeszników, nie zapomniy o nas na wieki; nasza dusza jest zupełnie uciśniona od wielkich trosków. Powstań i wspomóż nas bo Ci się powierzamy. Oycze i Królu nasz! poznaiemy iż nie możemy się spuszczać na nasze zasługi, lecz wspomniy o przymierzu z naszymi Oycami dla nas, którzy uznaiemy codzień, że Przedwieczny jest iedyną Istotą. Patrz na nasze cierpienia, na wielki ból i mękę naszego serca, strzeż nas w kraju osiadłości naszej, i nie ścigay nas z całą zapalczywością Twoją: iesteśmy Twoim ludem dziećmi sprzymierzonymi Twoimi.

Tachnun.

(To mówi się codzień po ośmnastu błogosławieństwach)

Samuel X. 2. 24. 14.) „Rzekł Dawid do Gada: iestem w wielkim ucisku, padaymy lepley w rękę Boga,

bo wielkie jest miłosierdzie Jego, a nie padamy w rękę człowieka.”

Naymiłosierniejszy, nayłaskawszy zgrzeszyłem przed Tobą, Przedwieczny! pełny miłosierdzia, zmiłuj się nademną i przyjmij moje modły.

P S A L M VI.

Panie! nie karz mnie w gniewie Twoim, i nie napominaj mnie w zapalczywości Twoiej. Zmiłuj się Panie, bo zwiędnieję, ulecz mnie, bo są zatrwożone kości moje; dusza moja bardzo zatrwożona, a Ty o Boże! ah iak długo ieszcze! Nawróć się mój Panie, a wyrwij duszę moję, wspomóż mię przez dobroć Twoję, bo w śmierci nie pamiętaią o Tobie, a w grobie któż Ci czyni dzięki? Zmordowany od wzdychania, czynię potokiem co noc pościel moję, zlewam łóżę moje łzami memi. Zapadła Twarz moja od zgryzoty, zgrzybiałem od tylu ucisków. Odstąpcie wy wszyscy złoczyńcy, odstąpcie, usłyszaf Pan płacz mój, usłyszaf Pan modły moje: przyjmie Pan moje prośby. Zawstydzeni i zatrwożeni padają moi nieprzyjaciele, w chwili swego haniebnego pierzchnienia.

(w Poniedziałek i Czwartek umieszcza się tu następująca modlitwa).

A d o n a i.

Śpiewak. Przedwieczny Panie Izraela! zaniechaj Twojej zapalczywości, i odmień przedsięwzięcie karania Twego ludu.

Lud. Spoyrzy z niebios i obacz, jak iestesmy urąganiem i pośmiewiskiem dla narodów: iestesmy jak baran wiedziony na zarznięcie, wystawieni na wszelkie wzgardy, męki i prześladowania.

Spiewak. Przy tem wszystkim nie zapomnieliśmy o Twem Imieniu, racz i Ty niezapomninać o nas.

Lud i Spiewak. Przedwieczny Panie Izraela! zaniechay Twoiey zapalczywości, i odmień przedsięwzięcie karania Twego ludu.

Lud. Mowią narody: „nie mają oni nadziei i widoku” bądź łaskawy dla ludu, który się powierza Twemu Imieniu. Przybliź nasze zbawienie Ty Najswiętszy; patrz jak ustawne znosiemy męki, a niech gniew Twój będzie złagodzony przez miłosierdzie Twoje nad nami.

Spiewak. Zaniechay Twoiey zapalczywości i zmiłuy się nad ludem, który wybrałeś Sobie za dziedzictwo.

Spiewak i Lud. Przedwieczny Panie Izraela! zaniechay Twoiey zapalczywości, i odmień przedsięwzięcie karania Twego ludu.

Lud. Przez miłosierdzie Twoje, ochroń nas i nie podaway nas w ręce okrutnych; dla czego mówią narody: „gdzie jest ich Bóg?” dla Siebie samego wyświadcz nam łaski nie opóźniay się.

Spiewak. Zaniechay Twoiey zapalczywości, zmiłuy się nad ludem, który wybrałeś Sobie za dziedzictwo.

Spiewak i Lud. Przedwieczny Panie Izraela! etc.

Lud. Usłysz głos modłów naszych, i nie podaway nas w ręce naszych nieprzyaciół, by nie wytępili naszego imienia; wspomniy co przysięgłeś

był naszym Oycem: „pomnożę wasze potomstwo jak gwiazdy Nieba.” A patrz jak mało nas zostało z mnóstwa.

Spiewak i Lud. Przedwieczny Panie Izraela! etc.

Lud. Wybaw nas Boże zbawienia naszego! dla czci Twego Imienia; wyzwól nas i przebaczn nasze grzechy dla Imienia Twego.

S z o m e r.

Spiewak i Lud. Stróżu Izraela! strzeż resztę Izraela, a niech nie zaginie lud Izraela, który codzień mówi: „Słuchayże Izraelu! (*Szma*).”

Stróżu Twego iedynego ludu! strzeż reszte tego iedynego ludu, a niech nie zaginie ten iedyny lud, który uiednia Twoje Imie mówiąc: „Przedwieczny Bóg nasz¹ jest wieczną iedyną Istotą.”

Stróżu świętego ludu! strzeż reszte świętego ludu, a niech nie zaginie ten święty lud, który po trzykroć węła: „Święty do Świętego.”

Ty, który daiesz się ubłagać modłami, i ukazujesz się łaskawym z miłosierdzia, day się ubłagać i wyświadczyć łaski temu ubogiemu pokoleniu, które jest osierociate bez pomocy.

Oycze nasz i Królu nasz! wysłuchay nas przez łaskę Twoję, gdyż nie mamy zasług: o dobrodziejstwo i litość prosimy, nie odmawiaj ich nam.

Zakończenie Tachnun.

W a n a c h n u.

My nie wiemy co mamy począć, do Ciebie iedynie podniesione są naszę oczy. Pomniy, na wiel-

kość Twego miłosierdzia, na dobroć Twoją, która równie jak Ty jest nieskończona. Niech dobroć Twoja unosi się nad nami, jak my spodziewamy się Ciebie; nie pamiętaj o dawnych występkach naszych, uprzedzaj nas Twoim miłosierdziem, gdyż jesteśmy bardzo podupadli. Zlituj się o Panie! zlituj się; aż nadto nasyceni jesteśmy wzgardą, pamiętaj w Twoim gniewie o miłosierdziu Twoim; wszakże znasz nasze namiętności, znasz iż jesteśmy nędznym prochem; wspomóż nas dla czci Twego Imienia, wyzwól nas i przebaczone grzechy dla Imienia Twego.

(Śpiewak dołącza tu połowę z modlitwy Kadysz, poczem mówi się w Poniedziałek i Czwartek):

El erech apaim.

Wszchemogący, długo cierpiący, nieskończenie dobry i wierny! nie karz nas w gniewie Twoim; chroń Twój lud, i wybaw go od wszystkich przygód. Zgrzeszyliśmy przed Tobą o Panie! przebaczone nam w miarę Twego wielkiego miłosierdzia.

(W wspomnianych dwóch dniach czyta się z Tore gdy otwarza się Święta Arka mówi się):

Waihi binsoa.

(X. M. 4. 10. 35)

„A gdy podniesiono Arkę, tedy mówił Moysesz: powstań Panie, a niech się rozpierzchną nieprzyjaciele Twoi, a niech uciekały od oblicza Twego ci, którzy Ciebie nienawidzą, bo z Syonu wyidzie Zakon, a Słowo Boskie z Jeruzalem.” (Jes. 2. 3)

(gdy się podnosi Tore mówi się):

Baruch.

Baruch.

Niech będzie pochwalony, który dał Zakon swemu ludowi Izraelskiemu w świątobliwości.

(Spiewak trzymając Tora przed Arką Świętą, mówi głośno):

Gadł u.

Wielbiycie ze mną wielkość Pana, wysławiajmy wspólnie Jego Imię.

Lud. Twoiemi są o Przedwieczny! wspaniałość, wszechmocność i piękność, zwycięstwo i Majestat: Twoje jest wszystko co w Niebie i na ziemi, Twoje jest Królestwo, a Ty jesteś Rządzący wszystkiego.

R o m e m u.

Wywyższajcie Przedwiecznego Boga naszego, i błagajcie podnózek Jego. On jest święty. Wywyższajcie Przedwiecznego Boga naszego, i kłękajcie przed świętą górą Jego, bo święty jest Pan Bóg nasz. (Gdy się podnosi Tora i pokazuje, woła lud):

Ta jest nauka, którą Moyżesz dał dzieciom Izraela, na rozkaz Pański. Jest ona drzewem żywota dla tych, którzy się mocno iey trzymają. Błogosławieni są ci, którzy ią wspierają: wdzięczne są iey drogi, pokój panuje na iey ścieżkach. Długość życia jest w iey prawicy, a w iey lewicy bogactwo i cześć. Podoba się Przedwiecznemu dla doskonałości swojej, powiększyć Zakon i uświetnić go.

(Gdy się odnosi Tore do Arki, mówi Spiewak)

Niech wszystko chwali Imię Przedwiecznego, bo On sam tylko jest wieki.

Lud. Wspaniałość Jego jest na ziemi i na Niebie, On wywyższa dostojność swego ludu. Hymny dla świętych Jego, dla Izraela ludu Jego powierzonego.

(Podczas niesienia Tore do Arki, śpiewany jest w Poniedziałek i Czwartek, również w dni uroczyste następujący Psalm):

PSALM XXIV

Pańska jest ziemia, i to czem jest napełniona, świat i z mieszkańcami jest Jego, bo On ugruntował ją nad oceanem, utwierdził ją nad rzekami. Kto wstąpił na górę Pańską? kto stanie na miejscu Jego świętem? Ten, który jest niewinnych rąk i serca czystego, ten który nie brał duszy swej na utwierdzenie fałszu, ten weźmie hojnie błogosławieństwo od Pana, i obfite dobrodzieystwa od Boga Zbawiciela swego. Taki jest ród szukający Pana, taki jest ród Jakóba szukający Jego oblicza nieustannie.

Podnieście, wy bramy! szczyty wasze, otwórzcie się wrota wieczności, niech wnidzie Król chwały. Któż to jest ten Król chwały? Pan, który jest najsilniejszym Bohatyrem, Pan, który jest Bohatyrem w boju.

Podnieście wy bramy szczyty wasze! otwórzcie się wrota wieczności, niech wnidzie Król chwały. Któż to jest ten Król chwały? Bóg, który jest wszystkich iestestw Panem, jest Królem chwały. Selah.

(w Sobotę rano mówi się następujący)

PSALM XXIX.

Przyniescie Panu synowie wielkich, przyniescie Panu cześć i hołd, przyniescie Panu chwałę Imienia Jego, kłaniajcie się Panu w uroczystey okazałości.

Głos Pański rozlega się nad nurtami, Bóg Majestatu grzmi nad ogromnemi wodami; Głos Pański odbija się mocno; Głos Pański odbija się wspaniale; Głos Pański kruszy cedry, cedry Libanu kruszy Pan: czyni je krążącemi iak hoże cieleta, Libanon i Syryon iak młode ielenie. Głos Pański jest ognistym, rozdzielającym pporunem; Głos Pański wzrusza pustynie; Pan wzrusza pustynie Kadesz; Głos Pański budzi dzikie zwierzęta, objaśnia ciemności lasów. — W Jego Swiatyni wszystko głosi Majestat. Na Tronie siedział Pan w czasie potopu, na nim siedzieć będzie na wieki.

Pan daje ludowi Swemu zwycięztwo, Pan błogosławi go w pokoju.

(Gdy spiewak włoży Tore w Arkę mówi lud);

U b n u c h o.

(X. M. 4. 10. 36.)

„A gdy składano Arkę Boską, mówił: nawróć się Panie do zboru tysięcy Izraela, wniydz o Panie do Stolicy Twoiey, Ty i Arka wspaniałości Twoiey. Niech Twoich kapłanów ozdabia cnota, a Hymny niech unoszą Twoich Świętych.”

Zakończenie Modlitwy.

A s z r e.

Błogosławieni są mieszkańcy Twego Domu, chwala Cię nieustannie. Błogosławiony naród któremu się tak powodzi, błogosławiony lud, którego Bogiem jest Przedwieczny.

P S A L M CXLV.

Sławić Cię będę Boże mój! Królu! wiecznie będę wielbił Twoje Imie. Codzień będę Cię wielbić, wiecznie chwalić będę Twoje Imie.

Wielki jest Pan, i bardzo wysoko chwalony, niemasz konca Jego wielkości. Pokolenie opowiada pokoleniu Jego czyny, i uwiecznia nieskończoną sławę wszechmocności Jego. Opiewam wspaniałość i piękność Twego Maiestatu, dumając nad Twymi dziwy. Wszystkie przedmioty otaczające mnie, ogłaszają ogromną wielkość Twej mocy: ja chcę tylko powtarzać ich odgłosy. Wszystkie opiewają sławę Twej wielkiej dobroci, pienia ich tchną Twoją sprawiedliwością.

Miłosiwy jest Pan i litościwy, długo cierpiący i szcudroblivy bardzo. Pan dobroczyńcą jest wszystkich, jest miłosierny dla wszystkich swych stworzeń.

Panie! Tobie czynią dzięki wszystkie dzieła Twoie, Twoi święci wielbią Cię. Opowiadają oni Maiestat Twego Królestwa, śpiewają wszechmocność Twoję. Dziełem ich jest uwiadamiac ludzi o Jego cudach, wspaniałości i piękności Jego Królestwa. Two-

Je Królestwo jest Królestwem wszystkich światów; Twoje panowanie trwa na wieki wieków. Panie! Ty jesteś podporą wszystkich upadających, podnoszącym wszystkich nachylonych. Ciebie oczekują wszystkie oczy, a Ty dajesz im żywność w czasie: szczerobliwie otwierasz rękę Twoją, i napełniasz wszystkich żujących chęcią. Sprawiedliwy Pan jest we wszystkich swych drogach, a dobroczynny we wszystkich dziełach; bliski jest Pan wszystkim wołającym do Niego, wszystkim wzywającym Go szczerze. Wypełnia On chęci swych bogobojnych, wysłuchiwa ich wołania i wybawia ich: broni Pan wszystkich swych mołośników, a wszystkich przewrotnych wytraca.

Usta moje! śpiewajcie chwałę Pańską, każdy żyjący uwielbiaj Jego Święte Imie na wieki wieków.

Lamnaceach.

(W dniu kiedy się nie mówi Tachnun, Psalm ten nie jest śpiewany).

P S A L M XX.

Niech cię Pan wysłucha w czasie ucisku, Imie Boga Jakóba niech cię broni. Niech ci zesze pomoc z Świątyni, wspiera cię z Syonu.

Niech pamięta każdy dar twój, popiół Twoich zupełnych ofiar niech mu będzie zawsze obecny. Niech wypełni wszystkie żądania serca twego, ziści wszystkie układy twoje. Rozradnymy się w Twoim

zwycięztwie; rozwińmy nasze chorągwie, w Imieniu
Boga naszego. Pan dopełni wszystkich życzeń twoich.

Poznałę w zbawieniu Pomazańca Boga, Pan
Sion go wybrał, wysłuchawszy go z świętych Nie-
bios swoich; w nim poznałę potęgę prawdy Jego.

Ci w wozach, tamci w koniach ufają, ale my w
wzywaniu Imienia Pana naszego. Oni padają i giną,
a my trwamy utwierdzeni.

C h o r.

Przedwieczny! użyż nam zwycięstwa! Królu!
wysłuchaj nas w czasie wołania naszego.

U b o l e c y o n.

Przyjdzie zbawca do Syonu, do nawracających
się grzeszników w Jakobie, mówił Pan. Zważ! to
jest moje przymierze z nimi zawarte, mówił Pan.
Duch mój, którym natchnąłem cię, i słowo, które
włożyłem w usta twoje, nie odstąpią twoich ust, ani
ust dzieci twoich i późniejszych potomstw twoich, od
tego czasu aż na wieki, mówił Przedwieczny. Ty Naj-
świętszy! który wysłuchiwasz hymny Izraela. Jeden
woła do drugiego mówiąc: Święty, Święty, Święty,
jest przedwieczny Cebaot, pełna jest ziemia wspania-
łości Jego." Przyimują to jeden od drugiego, a
mówią: „Święty! którego Majestat jest obecny w
wysokich Niebiosach! Święty! który na ziemi czyni

działy! Święty! na wieki wieków Przedwieczny Cebaot, napełniona jest ziemia blaskiem wspaniałości Jego.

Uniosł mię wiatr i słyszyłem za mną w piorunującym głosie pochwaloną niech będzie wspaniałość Pana w swoim miejscu, Pan będzie zawsze i wiecznie królował.

Naylitościwszy, przebaczący przewinienia, nieniszczący, zwracający często zesłany gniew, a niewzbudzący nigdy całej zapalczowości Twojej! Ty Przedwieczny! jesteś dobry, przebaczący i nieskończenie litościwy dla tych, którzy do Ciebie wołają. Stała jest sprawiedliwość Twoja, a nauka Twoja wieczną prawdą.

Przedwieczny Cebaot jest z nami, Bóg Jakóba, jest twierdzą naszą! Selah! Przedwieczny Cebaot! błogosławiony kto ufa w Tobie. Przedwieczny! użyż nam zwycięstwa, Królu! wysłuchaj nas w czasie, gdy wołamy do Ciebie.

Bądź pochwalony Boże nasz! iż stworzyłeś nas dla czci Twojej, dałeś nam prawdziwy zakon, i wszczepiłeś w nas żywot wieczny. Uczynń serca nasze pojętnymi w Twoim zakonie, wpaiaj w nas miłość i bojaźń ku Tobie, abyśmy czynili podług Twej woli, i służyli Ci z całego serca! abyśmy niebyli zrodzeni bez przeznaczenia, i nasze staranie aby nie było próżnem.

Ohys miał upodobanie Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Ojców, abyśmy strzegli Tworich przykazań w tem życiu, abyśmy byli godnymi użyć, użyć i być uczestnikami w dobrych czasach zbawienia i przyszłego życia.

Przedwieczny! bez przestanku będzie Ci nasza
 dusza moja. Przedwieczny Boże mój! na wieki czy-
 nieć Ci będę dzięki. Błogosławiony mąż, który żył
 w Przedwiecznym. Przedwieczny będzie panowaniem
 jego. Ufajcie w Panu wiecznie, bo Przedwieczny
 Pan jest opoką światów. W Tobie ufają zwiąca-
 Two Imię, bo Ty Panie nie opuszczasz tych, któ-
 rzy Cię szukają. Podoba się Przedwiecznemu dla
 doskonałości swej, powiększyć zakon i uświetnić go.

K a d i s z.

(Lud mówi na wstępie do tej modlitwy):

(X. M. A. 1417)

Racz o Panie okazać wielkość Twej mocy, jak
 powiedziałeś (Ps. 25. 6.) Pomniły na wielkość mi-
 łosierdzia Twego, na dobroć Twoją, która również
 jak Ty jest nieskończona.

Spiewaki. Uświetnione i uwielbione niech będzie Imię
 Pańskie w świecie, który On stworzył, według
 woli Swojej niech On rządzi Królestwem Swo-
 jem w naszych i całego domu Izraela czasach
 Amen.

Lud. Amen.
Spiewaki. Imię Pańskie niech będzie pochwalone na
 wieki wieków.

Niech będzie pochwalone, błogosławione, u-
 świetnione, wywyższone, sławione i wielbione Imię
 Najświętszego godnego chwały, wyższego nad wszy-
 stkie pochwały, nad wszystkie pienia, pieśni i za-
 chwycające hymny, które mogą kiedy być ułożo-
 ne w świecie Amen.

Lud. Amen. Przyjmij z miłosierdziem i upodobaniem

nasze modły i prośby całego domu Izraela niech

Spiewak. Modły i prośby całego domu Izraela niech

będą przyjęte od niebieskiego Ojca. Amen.

Lud. Amen. Niech będzie pochwalone Imię Przed-

wiecznego Ojca Wz. na wieki.

Spiewak. Niech wielkie szczęście Przyjdzie od Nieba

albo będzie naznaczone nam i całemu Izraelowi. Amen.

Lud. Amen. Pomoc meja jest od Przedwiecznego

Stwórcy Nieba i ziemi.

Spiewak. Ten, który czyni pokóy w swych szczy-

tach, niech czyni pokóy u nas, i u całego Izra-

ela. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

A l e n u.

Jesteśmy obowiązani chwalić Pana wszystkich

rzeczy, i wielbić Stwórcę przyrodzenia, iż objawił

nam swoje Istność. Błagamy, czcimy i chwalemy

Króla wszystkich Królów najswiętszego i pochwal-

nego; my uznajemy tego, który rozpostarł Niebio-

sa i ugruntował ziemię, którego Tron Majestatu jest

w niebie, blask wszechmocności Jego jest obecny w

szczytach światów. On jest Bogiem naszym, i nie-

masz innego. Prawdziwy jest nasz Pan, a prócz

Niego nie masz inszego, iak powiedziano w X. M. 4.

39. „Wiedz tedy a myśl w sercu twoim, że Pan

jest Bogiem wysoko na Niebie i nisko na ziemi, a

innego nie masz.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

Lud. Amen.

Spiewak. Amen.

A l K e n.

Przez to mamy nadzieję w Tobie o Przedwieczny
Panie nasz! iż uyrzemy prędko wspaniałość Twego

Majestatu, gdy będzie uprzatnioną nieczystość z ziemi, i bałwany będą wykorzenione. Gdy świat będzie się doskonalił przez Królestwo Wszechmocnego, a wszyscy synowie ludzcy wzywają Cię, Twego Imienia, i wszyscy bezbożni do Ciebie się nawrócą. Ah! niech poznają i wiedzą wszyscy mieszkańcy ziemi, iż przed Tobą tylko powinni się zginać wszelkie kolana. Tobie tylko przysięgają wszystkie języki, a przez to i one przed Tobą kłamać się i kłekać będą, i oddawać hołd i cześć Imieniu Twemu. Niech wszyscy poddadzą się pod iarżmo Królestwa Twego, i niech Cię uznają za swego Rządcę na wieki, bo Twoje jest Królestwo, i na wieczne czasy będziesz królował w sławie: iak powiedziano (M. X. 2. 15. 18.) „Przedwieczny będzie królował na wieki wieków” (Caoharia 14. 9.) „Przedwieczny będzie Królem nad całą ziemią, natenczas będzie Przedwieczny Jedynym, i Jego Imie będzie jedynem.

Koniec codziennych Modlitw porannych.

Modlitwa na Szabat poranna.

(W Szabat mówią się modlitwy począwszy od codziennych modlitw aż do zakończenia pieśni Str. 52 poczem mówi się następująca modlitwa)

N i s z m a t.

Technienie, wszystkich żyjących, błogosławi Twe Imię Przedwieczny! Panie nasz! Duch wszystkich ciał, wielbi nieustannie Twoją pamięć o Królu nasz! od wieczności do wieczności jesteś wszechmocnym, i oprócz Ciebie niemamy Króla oswobodziciela i zbawiciela. Ty odkupujesz, pocieszasz, żywisz i litujesz się każdego czasu w ucisku i cierpieniu. Boże wszystkich przeszłych i przyszłych istot! Boże wszystkich istotestw! źródło wszystkich stworzeń! który rządysz Twym światem z łaską a wiedzisz Twoje stworzenia z miłosierdziem. Tysiączne Hymny niezdolają wyrazić Twej chwały. Przedwieczny! czuwający Stróżu świata! który obudzasz śpiących, a ocucasz omdlewających; obdarzasz niemych mową, rozwiązujesz związanych, wspierasz upadających, wynosisz poziomych. Tobie samemu czynimy dzięki. O! gdyby nasze pieśni były niewyczerpane jak ocean! Choćby Hymny nasze uniosły się jak ogromne bałwany morza, a usta nasze zdołały rozszerzyć Twoją sławę jak przestrzeń firmamentu, choćbyśmy mieli oczy jasne jak słońce, rozciągnięte ręce jak skrzydła orła ku niebu, a nogi szybkie jak jelenia; wszystko to niewystarczyłoby Tobie o Przedwieczny do złożenia Ci dzięk, poznania Twej wielkości, wyrażenia Twojej dobroci, wielbienia i błogosławienia Twego Imienia, za jedno z tysiącznych i tysiące tysiącznych dobrodzieystw które wyświadczyłeś naszym oycóm i nam. Wykupiłeś nas z Egiptu, z domu niewoli, oswobodziłeś nas, w głodzie żywiłeś nas, w czasach obfitości utrzymywałeś nas, chroniłeś nas od miecza, zarazy, od ciężkich i niebezpiecz-

cznych chorób: a jak dotąd wspomagało nas Twoje miłosierdzie, i nieopuszczała nas Twoja dobroć; tak i nadal ufamy w Ciebie o Przedwieczny: Boże nasz! iż nas nieopuścisz na wieki. Dla tego wszystkiego nasze członki, technienie i dusza którą nas natchnąłeś, i język który włożyłeś w usta nasze, wszystko osobno i spólnie niech chwali, błogosławi uwielbia, uświetnia, święci, wysławia, wywyższa, i oddaie hołd Twemu Imieniu Przedwieczny Boże nasz! Niech Ci czynią dzięki wszystkie usta, niech wszystkie języki Tobie przysięgają, wszystkie kolana niech zginają się przed Tobą, wszystkie wzniesione istoty niech padając na twarz błagają Cię: niech wszystkie serca będą natchnięte Twoją bojaźnią, niech wszystkie ich skrytości i wnętrzości będą napełnione harmonią Twoiej chwały, jak powiedziano: „wszystkie moje kości mówią: kto o Przedwieczny jest iak Ty! Kto iak Ty, zasłania uciemnionego od przemocy, ubogiego i nędznego od gnębiciela? któż Ci równy, kto podobny Tobie, i z kim można Cię mierzyć o Ty Boże wszechmocny, wielki i straszliwy! naywyższa Istności właścicielu nieba i ziemi! Chwalmy, wysławiajmy, uwielbiaymy Cię, i święcmy Twoje święte Imie, iak śpiewał Dawid: „Błogosław Duszo moja Pana, a wszystkie moje wnętrzości Jego święte Imie.”

H a e l.

Wszechmogący, przez Twoją nieograniczoną moc! Wielki przez wspaniałość Twego Imienia, mocny przez Twoją zwycięztwo! Straszliwy przez Twoją dziwy! Królu! który siedzisz na wysoko wzniesionym Tronie!

S z o c h e n .

Ony który jest obecny w nieskończoney wieczności! naywyższe i nayświętsze jest Imie Jego, iak powiedziano: „ Radujcie się sprawiedliwi w Panu, cnotliwym tylko przystoi chwalić Go. „ Niech Cię chwałą usta sprawiedliwych, błogosławią słowa cnotliwych, wywyższa język pobożnych, uwielbia Chór Świętych

U m i k h a e l o t .

Wzgromadzeniach tysięcznego Twego ludu Izraela, Twoje Imie Królu nasz! będzie z chwałą wielbione, Królu nasz w każdym pokoleniu i wieku, bo obowiązkiem jest wszystkich stworzeń Boże nasz! i Boże naszych Oyców! Tobie czynić dzięki i błogosławić Cię, chwalić, wysławiać, głosić, uświęcić, czcić, święcić, i nucić w wysokich pieniach iako w pieśniach i hymnach Dawida syna Isai sługi Twego i Pomazańca.

J s z t a b a c h .

Niech Twoje wiekuiste Imie Boże i Królu nasz będzie wielbione w niebie i na ziemi. Tobie tylko Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Oyców przyzwoite są pieśni i sława, chwała i hymny zwycięstwo i hołd, świętość, wielebność i wszechmocność, wspaniałość i piękność, świątobliwość i Majestat, błogosławienie i dziękczynienie, odtąd aż na wieki. Bądź pochwalony Ty wszechmocny Przedwieczny Królu i Panie, który godzien jesteś wszyst-

kich chwał, godzien wszystkich dziękczynien i
zadziwienia. Ty to Boże masz upodobanie w naszych
Hymnach i Pieniach. Ty! który jesteś wszech-
mocnym i życiem światów.

(W tem miejscu śpiewak umieszcza modlitwę
Kadysz, która się znajduje przy końcu codziennych
Modlitw: poczem woła głośno i ciągłym głosem.)

B a r c h u.

Błogosławcie Przedwiecznego, który jest go-
dzien błogosławienia — (Lud tymczasem mówi) —
Błogosławione, chwalone, sławione, wielbione i
uświetnione jest Imie Świętego Króla wszystkich
Królów. On jest pierwszą i ostatnią Istotą, i nie-
masz Boga oprócz Niego. Scielcie drogę przed
przechodzącym firmament, Jah jest Jego Imie i ra-
duycie się przed Nim. Imie Jego wyższe jest nad
wszystką chwałę i sławę. Niech będzie pochwalone
Imie wspaniałości Jego Królestwa na wieki wieków.
Niech będzie błogosławione Imie Pana odtąd aż na
wieki. (Śpiewak kończy powyższy wiersz, poczem
lud głośno woła) Błogosławiony niech będzie Przed-
wieczny, który jest godzien błogosławieństwa na
wieki wieków. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny
Boże nasz, Rządco świata źródło światłości i Stwórco
ciemności czyniący pokój i kształcicielu wszystkiego.

H a k o l J o d u c h a.

Wszystko Cię chwali, wszystko Cię sławi, wszy-
stko opowiada: nic nie jest tak święte jak Przedwie-
czny. Stwórco wszystkich rzeczy, wszystko Cię

wywyższa. Selah! Wszchemocny! otwiera On codziennie wrota wschodu, przebiega otwory firmamentu, wyprowadza słońce z jego miejsca, a księżyc z naznaczonego mu siedliska, oświeca cały świat i mieszkańców, których stworzył przez miłosierdzie. Ty który z swej łaski, oświecasz ziemię i jej mieszkańców, który z dobroci swojej odradzasz codzienną naturę stworzenia! od wieczności byłeś wielbiony sam w sobie, chwalony, sławiony i święcony od czasu stworzenia świata. Boże wszystkich iestestw! przez nieograniczoną łaskę Twoją zlituj się nad nami. Ty Panie jesteś naszą opoką, tarczą i twierdzą naszą, nikt nie jest Ci równy i nie masz nikogo oprócz Ciebie i bez Ciebie nikt nie może mierzyć się z Tobą. Przedwieczny Panie nasz na tym świecie i nie masz oprócz Ciebie Królu nasz w życiu przyszłym. Nie masz oprócz Ciebie Zbawcy, czasu do zbawienia, nikt Ci nie jest równy nasz Zbawco do czasu zmartwychwstania.

E l A d o n.

Wszchemocny Pan wszystkich rzeczy¹ chwalony i błogostawiony w ustach wszystkich żyjących. Jego wielkością i dobrocią napełniony jest świat. Jego Tron jest nad świętem Chajoth, ozdobiony czcigodną wspaniałością i na pysznym wozie otoczony przenikliwością i mądrością. Doskonałość i sprawiedliwość, przed Jego Tronem, łaska i miłosierdzie przy Jego wspaniałości.

Piękne są światła które stworzył Bóg nasz, ukształcił je przez mądrość, rostopność i przenikliwość, mocą i siłą obdarzył je, aby rządziły w świecie, pełne są blasku i rzucają promienie; w całym świecie wdzięczny jest ich blask ucieszone są w swoim

wschodzie, i rozradowana w zachodzie, dopełnia z bojaźnią woli swego Stwórcy, z sławą i ozią oddała Mu hołd, wykrzyknia wesoło i radośnie pamięć Jego Królestwa. Zawołał na Słońce, a zaisniało światło, zobaczył je i podobało się Mu ukształcić obraz zięzyca. Sławę śpiewają mu wszystkie orszaki Niebieskie, chwałę i uwielbienie oddaia mu Serafiny i Święte Chajoth.

L e a l.

Wszchemocnemu, który po dokonaniu stworzenia świata spoczał w siódmym dniu, wznosił się i usiadł na wspaniałym swym Tronie, pięknoscią uwieńczył dzień spoczynku, i uczynił go dniem uciechy. Ta jest wyższość dnia siódmego iż Bóg w nim spoczał po ukończeniu swego Dzieła. Sławi go śpiewak osobnym Psalmem: „ Miło jest czynić dzięki Przedwiecznemu. „ A przeto, wystawiajcie i wywalajcie Pana wy wszystkie stworzenia, dajcie chwałę, uwielbienie, i wywyższenie wszchemogącemu Królowi Stwórcy wszystkiego, który w światobliwości swojej udziela spoczynku swemu ludowi Izraelowi w świętym dniu Szabatu. Twoje Imię o Przedwieczny Panie nasz niech będzie święcone, Twoja pamięć Królu nasz niech będzie wysoko chwਾਲona, wysoko na Niebie i nisko na Ziemi.

T y t b a r e c h.

Bądź pochwalony Ty nasza Obrono! nasz Król i Zbawicielu, Stwórcu świętych! na wieki niech będzie sławione Imię Twoje. Królu! który stworzyłeś sług twoich stojących na szczycie świata,
którzy

którzy wspólnie, pełni bojaźni głoszą rozkazy żywego Boga i Rządcy świata! wszyscy są ukochani, wszyscy wybrani, wszyscy mocni, a pełni bojaźni i trwogi wypełniają wolę swego Stwórcy z czystą świątobliwością otwierają swe usta, śpiewają pieśni i Hymny, chwala, sławią, uwielbiają, święcą i oddają hołd wielkiemu Imieniu Wszechmocnego, potężnego i świętego Króla dobrowolnie poddają się jarzmu Królestwa Niebieskiego. Jeden po drugim, a jeden drugiemu daje pozwolenie wielbić swego Stwórcę w zachwyceniu duszy, z uprzejmą wymową i uroczystą świątobliwością wołają razem z bojaźnią; Święty, Święty, Święty, jest przedwieczny Cebaoth! cała ziemia pełna jest Jego wspaniałości.

W e h a p h a n i m.

Ophanim, i święte Chaioth podnoszą się z wielkiem huczeniem przeciw Serafinom, ieden ku drugiemu woła i sławi: „ pochwalona niech będzie wspaniałość Pana w Jego mieyscu. „

L e a l B a r u c h.

Poświęcaycie wysoko chwalonemu Bogu przyiemne pienia śpiewaycie wiecznie żywemu i trwającemu Panu pieśni i dziękczynienia i zachwycające Hymny: bo On sam tylko czyni dziwy, działa nowości, groźny jest w boiu, w dobroczynności wspaniały. On jest źródłem zbawienia, Stwórcą wszelkiego dobra. Ty, o groźny w sławie! pełny dziwów. Ty, który przez swoje dobroć odradzasz codzien naturę stworzenia, jak powiedziano: czyńcie dzięki stwórcy wielkich światel, na wieki trwa le-

go dobroć (Psalm 136 w. 7) Rozjawni Boże nowe światło na Syonie, a niech doczekamy wszyscy ucieszyć się niem. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Stwórco światel.

A h a b a R a b b a

Wielką miłością umiłowałeś nas Przedwieczny nasz Panie! z nadzwyczajną troskliwością opatrywałeś nas. O Ty! Oycze i Królu nasz! przez wzgląd na naszych Oyców którzy ufali w Ciebie, racz nas równie jak ich nauczyć prawideł życia. Najlitościwszy Oycze! zlituj się nad nami, i obdarz nasze serca pojęciem Twęj nauki, abyśmy ją zrozumieć mieli, poznali i iey nauczali, abyśmy przestrzegali i dopełniali Twoich rozkazów. Oświeć nas o Boże w Twym Zakonie, day abyśmy spółecznemi sercami bali się Twego Wielkiego Imienia day abyśmy nigdy niebyli zawstydzonemi, abyśmy ufali w Twoim świętem wielkiem i strasliwym Imieniu i teraz już abyśmy byli ucieszonemi i rozradowanemi z pewnością Twego zbawienia.

Złącz nas w pokoju ze czterech stron świata, i wiedz nas do naszego kraju, boś Ty jest Bogiem Zbawicielem. Ty wybrałeś nas z wszystkich Narodów, a przez prawdę zbliżyłeś nas do poznania Twego Wielkiego Imienia. Chwalemy Cię, i ogłaszamy z miłością Twoją Jedność. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który z miłości wybrałeś Twój lud Izraelski.

S z m a.

(X. M. 5 Rozd. 6. w 4.)

„Słuchajże Izraelu! Przedwieczny Bóg nasz jest wieczną iedyną Istotą.„ — (Tu się umieszczą następujący wiersz) Niech będzie pochwalone wspaniałe Imie Jego Królestwa na wieki wieków. „ Będziesz miłował Pana Boga Twego z całego serca, z całej duszy twoiej, i ze wszystkich sił twoich a te słowa, które Ja ci teraz przykazuję będą trwać w sercu twoim: będziesz ie wpaiał w Synów Twoich i będziesz zawsze o nich rozmyślał, tak siedząc w domu iak idąc w drogę. Gdy się kładziesz i gdy wstaiesz przywiązuy ie iako znak na twą rękę i uczyni ie naczelnikiem między oczyma twemi napisz ie na podwoiach twego domu i na bramach twoich. „

W e h a j a.

(X. M. 5 Rozd. 11 w. 13)

„Jeżeli będziecie posłusznemi przykazaniom moiem, które Ja wam teraz daię: Abyście miłowali Pana Boga Waszego, a służyli Mu z całego serca i z całej duszy waszey, tedy dawać będę obfitość waszey ziemi, obfitość deszczu i dżdza w swoim czasie. Będziesz zbierał zboże wino i olej, okwitną twe łąki na pokarm dobytków twoich a będziesz iadł do sytości. Strzeżcie się, byście niedali uwiesć serc waszych, byście nieodstąpili od Pana a nie służyli Bogom cudzym i chwały im dawali: by się przeto Pan Bóg nie rozgniewał a nie zamknął Nieba, w tenczasby dżdze nie padały, ażeby ziemia użytków

swych dawała, a tak wyginęlibyście bardzo prędko z ziemi tak wyborney, iaką wam Pan ma dać.

Uważaycie tedy te słowa sercami i duszami waszemi, przywiązuycie je iako znak na rękach waszych, i uczynicie je naczelnikami między oczyma waszemi, będziesz je wpaiał w Synów twoich, i będziesz zawsze o nich rozmyślał, tak siedząc w domu iak idąc w drogę, gdy się kładziesz i gdy wstajesz, napisz je na podwoiach twego domu i na bramach twoich, aby pomnożyły się dni życia twego i synów twoich na ziemi który przyobiecał i przysiągł dać Pan Oycom twoim, dopókad Niebo będzie trwać nad ziemią. „

W a j o m e r.

(X. M. 4 Rozd. 15 w. 38)

„Rzekł Pan do Moyżesza: powiedz Synom Izraela i mów im, aby wiecznie poczynili sobie nici przypatrywania, u dołu na kraich dolnych swych płaszczów, i niech przywiążą na nich tkaninę z modrego iedwabiu, na którą gdy spojrzą, pomnieć i pełnić będą wszystkie przykazania Pańskie. Aby się niedali uwodzić, ani szli za zmysłami swemi, a oczy ich aby nieczudołożyły z wielu i rozlicznych rzeczy; ale pamiętaiąc na przykazania Pańskie i pełniąc je, aby byli świętymi Bogu swemu. Ja jestem Pan Bóg wasz który was wywiódłem z ziemi Egipskiej bymi był Bogiem waszym. Jam Pan Bóg wasz. „ — (Spiewak dołącza do ostatnich słów następującą modlitwę.)

E m e t.

Prawda jest słowo Boże, stałe, trwałe, porządne, sprawiedliwe, wierne, miłe, piękne, powabne, uprzejme, dobre, wielkie, wspaniałe, utwierdzone i przyjęte od nas na wieki wieków. W prawdzie, Bóg wszystkich światów jest Królem naszym, trwającym wiecznie i nigdy nieodmieniającym się, jest obroną Jakóba i tarczą naszą. Imie Tron i Królestwo Jego są wiekuiste. Słowa Jego są żywotem trwającym na wieki wieków, są one dla nas, dla naszych Ojców, dla terażniejszych i przyszłych pokoleń i potomstw naszych wieczną prawdą i niezłomną ustawą. Ty o Przedwieczny! jesteś naszym i naszych Ojców Bogiem Królem i Zbawicielem. Ty Stwórco! którym Cię od wieków nazywamy, opieką, wykupicielem i zbawicielem naszym. Ty zaiste jesteś prawdziwym i oprócz Ciebie nie masz Boga.

E z r a t.

Byłeś od wieków pomocą naszych Ojców Opiekunem i Zawicielem ich potomstwa w każdym pokoleniu, i acz Tron Twój jest w szczycie Świata Twój jednak Sąd i sprawiedliwość są obecnymi w każdej stronie ziemi. Błogosławiony jest mąż, który jest posłuszny Twoim przykazaniom, a Zakon Twój i słowa twoje Boże! zawsze ma w sercu swoim. Wprawdzie, Ty jesteś pierwszym i ostatnim i oprócz Ciebie nie mamy Pana, Oswobodziciela i Zbawiciela.

M i m i c r a i m.

Wywiodłeś nas z Egiptu Przedwieczny nasz Boże! z domu niewoli wykupiłeś nas wszystkich, a jego pierworodnych pozabijałeś, a Twoich pierworodnych oswobodziłeś: morze rozdzieliłeś, wyniosłych pozatapiałeś barbarzynców wszystkich ich i bałwanów pokryłeś, ale Twoich ulubionych przezeń przewiodłeś: przeto sławili i wielbili miłośnicy Twoje Bóstwo, i przyjemnie rozlegały się ich pienia ich Hymny, ich chwaleń, ich błogostawienia i dziękczynienia Naywyższemu, wiecznie trwającemu, wysokiemu, wspaniałemu, wielkiemu, strasliwemu Królowi i Panu: który poskramia wyniosłych, wywyższa pokornych, oswobodzi związanych wykupione uciemiężonych, pomaga ubogim i wystuchiwa swój lud gdy ten do Niego zwoła:

„Chwała niech będzie naywyższemu Bogu! pochwalony niech będzie godny chwaleń, tak iak Moyżesz i Synowiec Izraela śpiewali Ci w zachwyceniu. Któraż z sił Przedwieczny! podobna jest Tobie? „Kto podobny jest Tobie Wielmożny w świątobliwości groźny w sławie czyniący dziwy.”

S z i r a.

Na Twoję cześć śpiewali oswobodzeni pieśń nową nad brzegiem morza, a wspólnie i razem czynili Ci dzięk, i oddawali Ci hołd mówiąc: Przedwieczny będzie królował na wieki wieków.

C u r I z r a e l.

Powstań obrońco Izraela, wykup podług obietnicy Twojej Judeę i Izraela nasz Oswobodzicielu!

Przedwieczny Cebaot jest Jego Imię, święty Izraela! Bądź pochwalony Ty Przedwieczny wykupicielu Izraela. (Tu następuje wielka modlitwa zawierająca ośmnąście błogosławieństw, które każdy stojąc, pocichu z szczególniejszą pobożnością odprawia.)

Przysposobienie do Modlitwy.

Panie! otwórz usta moje, niech wymawiają Twoję sławę: gdy Imię Przedwiecznego błagam, oddajcie hołd Bogu naszemu.

I. A b o t.

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Oyców! Boże Abrahama, Izaaka i Jakoba, Boże wszechmocny, wielki i strąśliwy najwyższa Istności, właścicielu wszystkiego który wynadgradzasz dobroczynność dobrocią, który pamiętając na dobre czyny oyców, przesyłasz z pełną miłością wybawcę do ich późniejszych potomstw. (w czasie dni pokutnych dodaie się tu) Pomniy o nas abyśmy żyli Ty Panie, który masz upodobanie w naszym życiu, i zapisz nas w księgi życia przez Twoję dobroć Ty Boże życia. O Ty Królu! Oswobodzicielu! wybawco! obrońco! bądź pochwalony Ty przedwieczny Tarczo Abrahama.

2. G e b u r o t.

Panie! wiecznie iesteś wszechmocnym wskrzesicielem umarłych, i nieskończenie wielkim do czynienia zbawienia. (W czasach zimowych dodaie się:

Władcą wiatrów, i dawcą deszczu) przez łaskę ży-
 wisz żyjących przez wielkie miłosierdzie wskrzeszasz
 umarłych, podnosisz upadających, leczysz chorych,
 rozwiązuiesz związanych i dotrzymujesz wiernie Twej
 obietnicy tym, którzy spoczywają w ziemi. Któż Ci
 jest równy Panie wszystkich sił, kto jest podobny
 Tobie władco życia śmierci! kto jak Ty, rozwia
 zbawienie (w czasie dziesięciu dni pokutnych do-
 dać się tu: (Któż Ci równy najmiłosierdniejszy
 Ojczy! który pomnisz o Twoich stworzeniach aby
 żyły przez Twoje miłosierdzie) Ty jesteś wier-
 nym abyś wskrzesił umarłych. Bądź pochwalony
 Ty Przedwieczny który wskrzeszasz umarłych.

3. *Kiedysze.*

Ty jesteś Święty, Święte jest Imię Twoje i
 święci chwalą Cię nieustannie Selah! Bądź po-
 chwalony Ty Przedwieczny Boże święty!

Jsmach Mosze.

Niech się cieszy Moyżesz swoim udziałem, bo
 nazwałś go wiernym sługą: wspaniałą koroną u-
 wieńczyłeś go gdy stanął przed Tobą na górze
 Sinai: zniósł wręku dwie Tablice kamienne, na
 których napisane przykazania zachowywać Szabat.
 W J tak napisano jest w Twoim Zakonie (X. M. 2. 31. 16.)
 Niechay strzegą Synowie Izraela Szabatu, i niech
 go święcą w swych pokoleniach przymierze jest
 wieczne między mną a Synami Izraela, i znamie wie-
 kuście: przez sześć dni bowiem uczynił Pan Niebo
 i Ziemię, a w siódmym poprzestał i spoczął.

Przedwieczny Boże nasz! nieobdarzyłeś nim wszystkich narodów Ziemi, niedałeś go Królu naszemu, w dziedzictwo bałwochwalcom, a bezbożni niemogą być uczestnikami jego lecz tylko Twemu ludowi Izraelowi dałeś go przez miłość, potomstwu Jakóba, które wybrałeś. Niech ten lud, który święci siódmy dzień używa rozkoszy, i obfitości Twojej dobroci, i cieszy się świętością tego dnia, iak Ty miałeś upodobanie w poświęceniu go, nazwać go ozdobą dni na pamiątkę stworzenia świata.

E l o h e n u.

O Boże nasz i Boże naszych Ojców! miej upodobanie w naszym pokoju, poświęć nas przez Twoją przykazania i naznacz nam część w Twoim Zakonie: nasyc nas obfitością Twojej dobroci i pociesz nas Twym zbawieniem. Oczyść nasze serca do służenia Ci w prawdzie i day nam Przedwieczny Boże nasz dziedzictwo w miłości i upodobaniu Twego świętego Szabatu a, niech w nim spoczywa Izrael, który święci Twoje Imie. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny który poświęcasz Szabat.

14. R e c e h n a.

Przedwieczny Boże nasz, miej upodobanie w ludu Twoim Izraelskim, w jego modlitwach, wprowadź znów nabożeństwo w Twojej świątynie. Przyjm z miłosierdziem i upodobaniem ofiary i modły Izraela (w czasie uroczystości lub Nowiu xiężyca dodaje się tu.)

J a l e W e j a b o.

Boże nasz i Boże naszych Ojców! niech wstąpi, dojdzie osiągnie Twojej obliczności wspomnienie o nas, i o naszym przeznaczeniu, wspomnienie o pomazańcu Synu Twego Sługi Dawida, wspomnienie o Twem Świętem mieście Jeruzalem, i wspomnienie o całym ludu Twoim Izraelu. Niech będą zważane, przyjęte, wysłuchane i wspomniane do życia, pokoju, łaski, miłosierdzia, dobrego bytu i szczęścia w tym dniu (tu się wyraża uroczystość jakiego Święta lub Nowiu księżyca) Wspomnij o nas Przedwieczny Boże nasz dziś do dobrego bytu, przeznacz nas do błogosławieństwa i pomagaj nam do życia: chroń nas, a przez łaskawość Twoją zlituj się nad nami, i zbaw nas przez miłosierdzie według obietnicy Twojej. Do Ciebie podniesione są oczy nasze, bo Ty tylko jesteś Panem łaskawym i miłosiernym.

W e t e c h z e n u.

Oby oczy nasze ujrzały Cię wracającego z miłosierdziem do Syonu! Bądź pochwalony Ty przedwieczny! który wrócisz Twój Majestat do Syonu!

M o d i m.

Czyniemy Ci dzięki Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Ojców! na wieki wieków. Opoko naszego życia! tarczo zbawienia naszego! będziemy zawsze i w każdym czasie czynić Ci dzięki za nasze życie, które od Ciebie zawisło, za dusze naszą, które Ty strzeżesz, i za Twoją niepojętą dobroć,

którey od rana do wieczora doznaiemy. O Ty Dobry! iak nieskończone jest twoje miłosierdzie, iak nieograniczona Twoja dobroć! od wieków do wieków oczekujemy Cię. (W dniu uroczystym Purim lub w ośmiu dniach poświęcenia dodaie się.)

Weal Hanisim.

Czyniemy Ci dzięki za cudowne i nadzwyczajne czyny, za pomoc i waleczności, którey udzieliłeś naszym Oycóm niegdyś, i w terażniejszey porze (w uroczystość Purim dodaie się) Za czasów Mardache i Estery w stolicy Szuszen, gdy powstał był przeciw tymże bezbożny Haman, zamysłał i przedsięwziął wytracić wygubić i wykorzenić wszystkich Izraelitów od dzieci do Starców, od niewlast do niemowląt w jednym dniu, mianowicie trzynastym, miesiąca dwunastego to jest, miesiąca Ader, i podać ich maiątki na łup; Ty, przez miłosierdzie Twoje odwróciłeś jego zamiary, sprzeciwiłeś się jego układowi, i ukarałeś jego zbrodnię śmiercią, on i synowie jego zostali powieszonymi. (Podczas ośmiu dni poświęcenia dodaie się.) Za czasów Wielkiego Kapłana Matasiaki syna Johanana Chaszmonyta, i synów jego, gdy przeciw Twemu ludowi Izraelskiemu, powstało było Królestwo Greckie, i starało się aby ten zapomniał Twego zakonu, gdy usiłowało odwieść go od prawideł czynienia podług Twey woli, wspomogłeś z wielkiem miłosierdziem prześladowanych w czasie ich cierpienia, walczyłeś w ich boiach, osądziłeś ich sprawę. Zemściłeś się za skrzywdzonych, podałeś silnych w ręce słabych, licznych w ręce niewielu, nieczy-

stych, nieprawych w ręce sprawiedliwych, wyrodnych zdrajców w ręce bogobojnych. Wstawiło się przeto Twoje wielkie Imię, a ludowi Twemu Izraelskiemu przyniosłeś wielkie zbawienie. Przyszli potem Twoje dzieci do świątyni Twojej, poprzątnęli, oczyścili i oświecili Twoje przybytki, i ustanowili te ośm dni poświęcenia, przeznaczone do czynienia Ci dzięk i sławienia Twego wielkiego Imienia.

We ał Kołom.

Za wszystko to, niech będzie Imię Twoje Królu nasz wielbione i wysoko chwalone aż na wieki: (w dziesięciu dniach pokutnych dodaie się. Zapisz nas wszystkich sprzymierzonych Twoich w księgi dobrego życia) Wszystko co żyje chwali Cię nieustannie, i sławi szczerze Twoje Imię. Panie Ty jesteś zbawieniem i pomocą naszą zawsze i na wieki wieków. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, którego Imię jest naylitościwsze, i któremu samemu przystoi chwała. (W modlitwie porannej mówi się tu.)

Sim Szalem.

Obdarz nas i cały Lud Twój Izraelski pokojem, szczęściem i błogosławieństwem, przyjemnością, łaskawością i miłosierdziem. Błogosław nas Oycze nasz światłem obliczności Twojej, bo tem światłem dałeś nam byt Przedwieczny Boże nasz Zakon żywota, zamiłowanie cnoty i doskonałości, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Two-

ie Boże upodobanie jest błogosławić w pokoju Twój lud Izraelski w każdym czasie i każdej porze. Obdarz Twój lud Izraelski trwałym pokojem, bo Ty jesteś Królem i Panem wszelkiego pokoju, i Twoje to jest upodobanie błogosławić Twój lud Izraelski w pokoju w każdym czasie i każdej porze. (Podczas dziesięciu dni pokutnych dodaje się) Pomniy zapisać nas i cały dom Izraela w księgi życia i dobrego bytu i pokoju. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który błogosławisz Twój lud Izraelski w pokoju.

Zakończenie.

Panie! chroń język mój od potwarzy, a usta moje od oszukaństwa, niech dusza moja będzie spokojną względem potępiających ją, a niech będę pokornym w duchu ku każdemu jak proch pod nogą. Uczyń serce moje pojętnem Twego Zakonu, a całe moje życzenia niech dążą do dopełnienia Twoich przykazań. Obal i zniszcz układy tych, którzy mają zamiar szkodenia mi, uczynź to dla Twego Imienia, dla Twego Zakonu, dla prawicy twoiej pełnej miłosierdzia dla uratowania twoich miłośników. Zbaw nas Twoją prawicą i wysłuchaj nas. Obyś miał upodobanie w słowach ust moich! obyś zważał myśli serca mego, Ty, który jesteś opoką i zbawcą moim! Ten, który czyni pokóy w szczytach swoich, niech czyni pokóy u nas, i u wszystkich Izraelitów Amen. Przedwieczny Boże nasz i naszych Oyców! obyś miał upodobanie odbudować Twój kościół prędko i za naszych czasów, abyśmy mieli

część w Twoim zakonie. (Odmiana Oddziału 1go Modlitw cichych w powtarzaniu śpiewaka)

N e k a d e s z.

Śpiewak. Święcmy Twoje Imie na tym świecie iak je święcą na wysokich niebiosach, iak powiedziano przez Twego Proroka (Jes. 63) A jeden do drugiego woła mówiąc:

Lud. Święty, Święty, Święty, jest Przedwieczny Cebaoth cała ziemia napełniona iest Jego Majestatem: na to rozlega się w wielkiem strasliwym i piorunującym huczeniu ich głos który ku Serafinom podnoszą.

Śpiewak. Stoiąc ku sobie wołają: pochwalony!

Lud. Pochwalona niech będzie wspaniałość Pana w swoim mieyscu. „O Królu nasz zajaśnij z Twego mieysca, rządz nami, bo oczekujemy Cię. Ah! kiedysz będziesz rządzić Syonem? Oby to było prędko i za naszych czasów i na wieki wieków. Obyś był wywyższany, świecony w Jeruzalem mieście Twoiem na zawsze i na wieki wieków. Oby oczy nasze uyrzały Twoje Królestwo, iak powiedziano w szczytnych Psalmach Dawida Sprawiedliwego pomazańca Twego „Pan rządzi wiecznie Twój Bóg Syonie na wieki wieków Hallelujah! „

Śpiewak. Wiecznie będziemy głosić Twój Majestat aż do końca (poczem mówi Kadisz Str. 23. 24.)

E n K a m o c h a.

Nikt nie iest iak Ty Przedwieczny między siłami, Twoje Królestwo iest Królestwem wszystkich

światów. Twoje panowanie trwa na wieki wieków. Przedwieczny jest Królem rządził i będzie rządził zawsze i na wieki.

Ab Harachmim.

Naymiłosierniejszy Oycze! przez Twoją łaskę, świadczyć dobrodzieystwa Syonowi, i odbudować mury Jeruzalem, w Tobie tylko albowiem ufamy, wszechmocny wysoko wywyższony Królu i Panie Świata! (tu wymiunie się Tore, mówią się przytem modlitwy zwyczajne Str. 64 i dodaje się.)

Brih Szmech.

(Modlitwa ta jest oryginalnie w języku chaldejskim ułożona.)

Błogosławione niech będzie Imię Pana świata, pochwalona korona Jego i Królestwo! miej upodobanie w Twoim ludu Izraelu na wieki. Okaż mi oswobodzenie przez prawicę Twoją w Twej świętej świątyni, daj aby nam przyświecało światło Twego zbawienia, przyjm nasze modły z miłosierdziem. Obyś miał upodobanie obdarzyć nas szczęśliwym życiem, policzyć mię w liczbę sprawiedliwych, strzedz mię, i wszystko moje i co jest całego Izraela. Ty to jesteś, który wszystko ożywasz i utrzymujesz. Ty wszystkim rządzisz. Ty panujesz nad Królami. Twoje jest Królestwo: iam sługa świętego, pochwalony niech będzie, klękam przed nim czczeniem i wspaniałości Jego nauki po wszystkie czasy. Nieufam w ludziach niepuszczam się na Aniołów, lecz moja ufność w Bogu, który jest w Niebie. On jest

prawdziwym Bogiem, Jego nauka jest prawdziwa, Jego prorocy prawdziwi: On świadczy nieskończenie wiele łask, w Nim ufam szczerze, Jego wspaniałem i świętem Imieniem brzmią me Hymny — Oby było Twoją wola otworzyć moje serce dla Twey nauki, i życzeń jego dopełnić iak życzeń całego Twego ludu Izraela do dobrego życia i szczęśliwości Amen.

(Śpiewak wyimując Tore i stojąc z niem przed Arką Świętą woła głośno)

Słuchayże Izraelu! Przedwieczny Bóg nasz jest wieczną iedyną istotą (Lud to powtarza)

Spiewak. Bóg nasz jest Jedynym, Pan nasz wspaniałym, święte i strasliwe jest Jego Imie. — (Lud to powtarza:)

Spiewak. Wielbiycie ze mną wielkość Pana wysławiajmy wspólnie Jego Imie.

Lud. Twoiem są o Przedwieczny! wspaniałość wszechmocność i piękność, zwycięstwo i Majestat Twoje jest wszystko co w Niebie i na Ziemi: Twoje jest Królestwo, a Ty jesteś Rządca wszystkiego.

A l H a k o l.

Uświetnione, święcone, sławione, wielbione nad wszystko niech będzie Imie Króla wszystkich Królów świętego, pochwalonego podług upodobania i życzenia Jego czcicieli, i ludu Jego Izraela w światach które On stworzył w tym i przyszłym świecie. Opo ko Światów, źródło wszelkiego stworzenia, Boże wszystkich iestestw, który zostaiesz w nieskończoney przestrzeni niebios i masz Tron Twój w tem odwiecznym Niebie

Niebie Twoja świątobliwość jest nad Chajoth, Twoja świątobliwość jest nad wspaniałym Tronem Twoim. Oby było iawnie Tve Imie przez nas święcone Przedwieczny Boże nasz, abyśmy ozwali się z nowemi pieśniami iak powiedziano: „Spiewaycie Panu nućcie Jego Imie ścielcie drogi przed przechodzącym firmamenta, Jah jest Jego Imie i raduycie się przed Nim.„ Obyś się nam iawnie pokazał gdy będziesz wracał do Twey świątyni iak powiedziano: „bo iawnie pokaże się Przedwieczny każdemu oku powracając do Syonu.„ Daley powiedziano: „Wspaniałość Boga okaże się iawną, wszelkie ciała wspólnie będą ją oglądać, tak przyobiecał Sam Przedwieczny.„ (po przeczytaniu z Tore mówi się następująca modlitwa w ięzyku Chaldeyskim napisana:)

Jekum Purkan.

Oswobodzenie, szczęśliwość, łaska, litość i długie życie, obfita żywność, niebieska pomoc, zdrowie ciała Boskie światło, zdrowe i trwałe potomstwo które nieprzestaje i niema przeszkody trudnić się słowami zakonu, niech będą naznaczone od Nieba Nauczycielom, uczonym Towarzystwu świętych w Palestynie i Babilonie, Kaznodzieiom, Opiekunom ludu, Naczelnikom Akademii, Sędziom i wszystkim ich uczniom, i uczniom uczniów, i wszystkim którzy się poświęcają Zakonowi. Panie całego świata! racz ich błogosławić, utrzymuy ich i obdarz ich długiem i trwałem życiem, oswobodź ich od zgryzot, złych przygód, Panie Nieba! wspomagay ich w każdym czasie i porze, Amen.

Jekum Purkan.

Oswobodzenie, szczęśliwość, łaska, miłość, długie życie, obfita żywność, niebieska pomoc, zdrowie ciała, Boskie światło, zdrowe i trwałe potomstwo, które nieprzestaje i niema przeszkody trudnić się słowami Zakonu, niech będą naznaczone od Nieba temu całemu świętemu Zgromadzeniu, starym i młodym, niewiastom i dzieciom. Panie całego świata! racz ich błogosławić, utrzymuy ich, i obdarz długiem i trwałem życiem. Oswobodź ich od zgryzot, złych przygod, Panie Nieba! wspomagay ich w każdym czasie i porze, Amen.

Miszberach.

Ty! króry błogosławiłeś naszych Ojców Abrahama, Izaaka, Jakoba, błogosław to całe zgromadzenie święte, i wszystkie inne święte zgromadzenia, ich żony, synów i córki i ich wszystko: błogosław i tych, którzy wyznaczyli Synagogi na modlitwę, tych którzy uczęszczają do modlenia się w nich, którzy ofiarują świece do palenia, wino do rozpoczynania i kończenia Szabatu, chleb dla pielgrzymów i jałmużnę dla ubogich, i tych którzy się wiernie trudnią Rzeczpospolitą Ty Najświętszy, pochwalony! błogosław ich, wynadgrodz ich, day im ich zapłatę, uchyl wszystkie choroby od nich, utrzymuy ich ciała, przebaczay ich przewinienia, obdarz ich szczęściem, błogosław ich przedsięwzięcia i wszystkich ich braci, Amen.

Hanoten Theszuah.

(Modlitwa za powodzenie panującego i Rządu)

On, który obdarza Xiążęta Rżadem i Królom pomoc daje, którego Królestwo jest Królestwem wszystkich światów, który ściele drogę wśród oceanu, i w bystrych wodach ścieżkę prowadzi, który Dawida swego sługę wyrwał z pod miecza mordercy, niech błogosławi, strzeże, wspomaga zasiańia, wywyższa, i wznosi wysoko dostojność naszego nayłaskawszego Rżadcy (Cesarza) (Króla) (Xiążęcia) N. N., niech zostanie wywyższona dostojność iego zwyciężkiego panowania. Królu wszystkich Królów! przez Twoję dobroć utrzymuy i osłaniay go, strzeż go od wszelkich cierpień, trosk i szkód, napełniay narody, nad któremi on panuje, wiernością i posłuszeństwem ku niemu; niech iego nieprzyjaciele pełni boiaźni padaią przed nim, i uszczęśliwiay każde iego przedsięwzięcie. Królu wszystkich Królów! przez Twoje nieograniczone miłosierdzie natchniy iego serce i serca iego Ministrów i Radców litością i dobrotliwością ku nam i całemu Izraelowi. Niech za niego i za naszych czasów będzie zbawioną Judeą i Izrael, niech mieszkaia w bezpieczeństwie i niech przyidzie zbawiciel do Syonu, oby to było Twoją wolą Amen.

(W Szabat tygodnia poprzedzaiącego Nów Xiążyca, mówi się następuiąca modlitwa:)

M i S z e a s a.

Ten, który ukazał naszym Oycom nadzwyczajne czyny, i wyzwolił ich z niewoli, Ten niech

nas wyzwoli w krótko i zgrómadzi nasze rozproszenie z czterech stron ziemi, wspólnie całego Izraela Amen.

Śpiewak ogłasza. Dzień Nowiu N, przypada na dzień N.

Lud. Najświętszy, pochwalony niech go odnawia do wesołości i radości, do życia i szczęścia do zbawienia i pociechy dla nas i całego ludu Swego Izraela Amen.

Ab Harachmim.

Naymiłosierniejszy Oycze! który z nieograniczonym miłosierdziem krolujesz w Niebie, pomnij na pobożne, rzetelne, niewinne i święte Gminy, które dobrowolnie naraziły swe życie za święcenie Twego Imienia, a miłośnicy ukochani, którzy w życiu i przy śmierci niebędą odszczepiencami, lekszemi byli niż orły, odwazniejszymi niż lwy w wykonaniu woli swego Stwórcy i w postępowaniu podług upodobania swego Boga. Niezapominaj im tego Boże, i innym sprawiedliwym na świecie (Tu następuje Śpiew Aszre i Psalm 145 Stro. 24 następnie odnosi śpiewak Tore do Arki, przyczem śpiewany jest Psalm 24 stro: 66 poczem mówi śpiewak modlitwę Kadysz, wrzeszcie lud mówi następującą modlitwę :)

M u s a f.

(Osmnastcie błogosławieństw mówi się do końca pierwszego Oddziału poczem następuje :)

Thikantha Szabat.

Ty naznaczyłeś uroczystość Szabatu, miałeś upodobanie w iey ofiarach, naznaczyłeś ich podział i porządek napoynych ofiar. Ci którzy się cieszą w tym dniu, odziedziczą wspaniałość przyszłego życia, którzy czują iego rozkoszy, uczuwałą przyjemność wieczności, którzy czczą iego ustawy, obrali sobie najwyższe dobro. Już na górze Sinai polecieś nam go, i rozkazałeś nam Przedwieczny Boże nasz czynić w Szabat dodatkową ofiarę. Obyś miał upodobanie Przedwieczny Boże nasz! powrócić nas do naszej Ojczyzny i zaszcześcić nas w nasze granice, tam będziemy podług naszego obowiązku czynić ofiary codziennie podług ich porządku i ofiary dodatkowe podług przepisów a ofiary dodatkowe Szabatu będziemy Ci czynili z miłością i uprzejmością, podług przepisów Twej woli podanych nam przez Moyżesza Twego sługę, iak Mu sam przykazałeś: „w dzień Szabatu dwa roczne barany bez zmazy i dwadzieśnię części białey mąki oleiem nakrapianej i wino na każdą Sobotę leją porządnie na ofiarę zupełną wiekniatą. „

J s m e h u.

Ci którzy czczą Szabat i nazywają rozkoszą go, będą się cieszyć Twoiem Królestwem. Lud który święci dzień siódmy, używa rozkoszy z obfitości Twojej dobroci, bo siódmy podobał Ci się do poświęcenia, i nazwałeś go ozdobą dni na pamiątkę stworzenia świata.

E l o h e n u.

O Boże nasz i Boże naszych Ojców, miej upodobanie w naszym spoczynku, poświęć nas przez Twoje przykazania i naznacz nam część w Twoim Zakonie. Nasyć nas obfitością Twojej dobroci, pociesz nas Twem zbawieniem, oczyść nasze serca do służenia Ci w prawdzie i day nam Przedwieczny Boże nasz dziedzictwo w miłości i upodobaniu Twego świętego Szabatu, a niech w nim spoczywa Izrael, który święci Twoje Imię. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który poświęcasz Szabat.

14. R e c e c h n a.

Przedwieczny Boże nasz! miej upodobanie w ludu Twoim Izraelskim, w jego modlitwach wprowadź znów nabożeństwo w Twoje Świątynie. Przyjmij z miłosierdziem i upodobaniem ofiary i modły Izraela (W czasie uroczystości lub nowiu Księżyca dodaje się tu)

J a l e W e j a b o.

Boże nasz i Boże naszych Ojców! niech wstąpi, dojdzie, osiągnie Twojej obliczności wspomnienie o nas i o naszym przeznaczeniu, wspomnienie o pomazańcu Synu Twego Sługi Dawida, wspomnienie o Twym świętym mieście Jeruzalem, i wspomnienie o całym ludu Twoim Izraelu. Niech będą zważane, przyjęte, wysłuchane, i wspomniane do życia, pokoju, łaski, miłosierdzia, dobrego by-

tu i szczęścia w tym dniu (tu się wyraża uroczystość iakiego święta lub Nowiu Xiężyca) Wspomnij o nas Przedwieczny Boże nasz dziś do dobrego bytu, przeznacz nas do błogosławieństwa, i pomagay nam do życia: chroń nas a przez łaskawość Twoję, zlituy się nad nami, i zbaw nas przez miłosierdzie według obietnicy Twoiey. Do Ciebie podniesione są oczy nasze, bo Ty tylko jesteś Panem łaskawym i miłosiernym.

W e t e c h z e n u.

Oby oczy nasze uyrzały Cię wracającego z miłosierdziem do Syonu! Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który wrócisz Twój Majestat do Syonu.

M o d i m.

Czyniemy Ci dzięki Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Oyców! na wieki wieków, Opoko naszego życia tarczo zbawienia naszego! Bedziemy zawsze i w każdym czasie czynić Ci dzięki za nasze życie, które od Ciebie zawisło, za dusze nasze, które Ty strzeżesz, i za Twoję niepojętą dobroć, którey od rana do wieczora doznaiemy. O Ty Dobry! iak nieskończone jest Twoje miłosierdzie! iak nieograniczona Twoja dobroć! od wieków do wieków oczemkuiemy Cię. (W dniu uroczystym Purim, lub w ośmiu dniach poświęcenia dodae się)

W e a l H a n i s i m.

Czyniemy Ci dzięki za cudowne i nadzwyczajne czyny, za pomoc i waleczność którey udzie-

liłeś naszym Oycm niegdyś i w ciężniejszej porze. (W uroczystość Purim dodaje się.) Za czasów Mardache i Estery w stolicy Szuszon, gdy powstał był przeciw tymże bezbożny Haman, zamysłał i przedsięwziął wytracić, wygubić i wykorzenić wszystkich żydów, od dzieci do Starców, od niewiast do niemowląt, w jednym dniu, mianowicie trzynastym, miesiąca dwunastego, to jest miesiąca Ader, i podać ich mąjtki na łup; Ty przez miłosierdzie Twoje odwróciłeś Jego zamiary sprzeciwiłeś się jego układowi, i ukarałeś jego zbrodnię śmiercią: on i Synowie jego zostali powieszonymi. — (podczas ośmiu dni poświęcenia dodaje się) Za czasów Wielkiego Kapłana Matasiahi Syna Jochanana Chaszmonyta i Synów jego, gdy przeciw Twemu ludowi Izraelskiemu powstało było Królestwo Greckie, i starało się aby ten zapomniał Twego Zakonu, gdy usiłowało odwieść go od prawideł czynienia podług Twęj woli; wspomogłeś z wielkim miłosierdziem prześladowanych w czasie ich cierpienia, walczyłeś w ich bojach, osądziłeś ich sprawę. Zemściłeś się za skrzywdzonych, podałeś silnych w ręce słabych, licznych w ręce niewielu, nieczystych w ręce czystych, nieprawych w ręce sprawiedliwych, wyrodnych zdrajców w ręce bogobojnych. Wstawiło się przeto Twoje wielkie Imię, a ludowi Twemu Izraelskiemu przyniosłeś wielkie zbawienie. Przyśli potem Twoje dzieci do świątyni Twojej poprzątnęli, oczyścili i oświecili Twoje przybytki i ustanowili te ośm dni poświęcenia, przeznaczone do czynienia Ci dzięk i sławienia Twego wielkiego Imienia.

Wętał Kółom.

Za wszystko to, niech będzie Imię Twoje Kró-
 le nasz wielbione i wysoko chwalone aż na wieki.
 (W dziesięciu dniach pokutnych dodaje się: zapisz
 nas wszystkich, sprzymierzonych Twoich w Xięgi do-
 brego życia) Wszystko co żyje chwali Cię nieustan-
 nie, i sławi szczerze Twoje Imię. Panie! Ty jesteś
 zbawieniem i pomocą naszą zawsze i na wieki wie-
 ków. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, którego
 Imię jest najlitościwsze, i któremu samemu przystoi
 chwala.

(W modlitwie porannej mówi się tu):

Sim Szalem.

Obdarz nas i cały lud Twój Izraelski pokojem,
 szczęściem i błogosławieństwem, przyjemnością, łas-
 kawością i miłosierdziem. Błogosław nas Oycze nasz
 światłem obliczności Twojej, bo tem światłem da-
 łeś nam być Przedwieczny Boże nasz Zakon żywota
 zamysłowanie cnoty i doskonałości, błogosławieństwo
 miłosierdzie, życie i pokój. Twoie Boże upodobanie
 jest błogosławić w pokoju Twój lud Izraelski w każ-
 dym czasie i każdej porze. Obdarz Twój lud Izra-
 elski trwałym pokojem, bo Ty jesteś Królem i Pa-
 nem wszelkiego pokoju i Twoie to upodobanie bło-
 gosławić Twój lud Izraelski w pokoju w każdym cza-
 sie i w każdej porze. (Podczas dziesięciu dni po-
 kutnych dodaje się) Pomniy zapisać nas i cały dom
 Izraela w Xięgi życia dobrego bytu i pokoju.
 Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który bło-
 gosławisz Twój lud Izraelski w pokoju.

Zakończenie.

Panie! chroń język mój od potwarzy, a usta moje od oszukaństwa. niech dusza moja będzie spokojną względem potępiających ją, a niech będę pokornym w duchu ku każdemu iak proch pod nogą. Uczyń serce moje pojętnem Twego Zakonu a całe moje życzenia niech dążą do dopełnienia Twoich przykazań. Obal i zniszcz układy tych, którzy mają zamiar szkodzenia mi, uczynź to dla Twego imienia, dla Twego Zakonu, dla prawicy Twoiey pełney miłosierdzia, dla uratowania Twoich miłośników zbaw nas Twoją prawicą i wysłuchay nas. Obyś miał upodobanie w słowach ust moich! obyś zważał myśli serca mego. Ty! który jesteś opoką i zbawcą moim! Ten, który czyni pokóy w szczytach swoich, niech czyni pokóy u nas i u wszystkich Izraelitów. Amen.

Przedwieczny Boże nasz i naszych Oyców! obyś miał upodobanie odbudować Twój kościół przedko i za naszych czasów, abyśmy mieli część w Twoim Zakonie.

Odmiana Oddziału pierwszego modlitw cichych w powtarzaniu śpiewaka.

N a r i c a c h.

Śpiewak. Uwielbiaymy i święćmy Cię w mowie Rady Serafinów i świętych którzy święcą Ci w świąryni, iak powiedziano przez Twego Proroka: „A ieden do drugiego woła mówiąc:

Lud. Święty, Święty, Święty, jest Przedwieczny Cebaoth, cała ziemia napełniona jest Jego Ma-

jestatem, Jego Majestatu pełen jest świat. Słudzy Jego pytaia ieden drugiego: gdzie iest mieysce Jego Majestatu? „

Spiewak. Stoiąc ku sobie wołaią: pochwalony!

Lud. Pochwalona niech będzie wspaiałość Pana w swoim mieyscu. Niech się nawróci z swego mieysca i wyświadczy łaski ludowi, uiednia codzien- nie Imie Jego mówiac: „ Słuchayże Izraelu! Przed- wieczny Bóg nasz iest wieczną iedyną Istotą. Je- dynym iest Bóg nasz. On iest naszym Oycem, naszym Królem naszym Zbawcą i On przez swoją nieograniczoną dobroć oznaymi nam powtórnie w o- bliczu wszystkich żyjących: Bym był Bogiem wa- szym Ja Przedwieczny Bóg Wasz (M. X. 4. 15-41) (w dniach uroczystych umieszcza się tu:)

Wielki iest Wszchemocny nasz Bóg, nieskoń- czony Bóg iest Panem naszym. Jak wysławione iest Twoie Imie na Ziemi: Przedwieczny będzie Kro- lem nad całą Ziemią, w tenczas będzie Przedwieczny Jedynym i Jego Imie Jedynem.

Spiewak. A w pieśniach Twego świętego Dawi- da powiedziano.

Lud. „ Pan króluie wiecznie. Twój Bóg Syo- nie na wieki wieków Hullelujah.

(Spiewak zakończy modlitwę i mówi Kadysz Stro 72 poczem wszyscy śpiewaią.)

En Kaelohenu.

Nikt nieiost iak Bóg nasz i nikt nieiost iak Pan nasz, nikt nieiost iak Król nasz, nikt nieiost iak Zbaw-

ca nasz. Któż jest iak Bóg nasz, kto jest iak Pan nasz, kto jest iak Król nasz, kto jest iak Zbawca nasz. Czyniemy dzięki Bogu naszemu, Panu naszemu, Królowi naszemu, Zbawcy naszemu. Boś chwalony niech będzie Bóg nasz, Pan nasz, Król nasz, Zbawca nasz. Ty jesteś Bogiem naszym, Panem naszym, Królem naszym, Zbawcą naszym.

(Następuje Alenu Str. 73. Al Ken do końca modlitw. Anem Semiroth. Psalm 93. Jgdal Str. 1 i 2. i Adonolam Stro.)

Modlitwa na Dzień Nowiu Xiężyca.

(Mówi się z codziennych modlitw, aż do końca ośmiastego Błogosławieństwa — Spiewak powtarza je, poczem mówi:)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Panie świata, który nas poświęciłeś przez Twoje przykazania, i przykazałeś nam śpiewać Pieśń chwalną.

P S A L M CXIII.

Hallelujah.

Chwalcie Słudzy Pańscy, chwalcie Imię Pana Niech będzie błogosławione Imię Pana odtąd aż na wieki.

Od wschodu Słońca aż do Zachodu chwalone jest Imię Pana.

Wysoki jest Pan nad wszystkie Narody, a chwała Jego wyższą nad Niebiosą.

Któż jest iak Przedwieczny Pan nasz, mając Tron tak wysoko, zniża się do patrzenia na Niebo i Ziemię.

Wynosi z prochu ubogiego, a zgnóiu wywyższa nędz-
nego.

Aby go posadził z Xiążęty, z Xiążęty ludu swego.
Zaludnia Dom niepłodny, i czyni ia wesolą matką,
Halalujah.

P S A L M CXIV.

Gdy wyszedł Izrael z Egiptu, Dom Jakóba od bar-
barzyńskiego ludu.

Stała się Judea Jego (Boga) świętością, Izrael Kró-
lestwem Jego.

Uyrzało to morze, i ustąpiło, Jordan wstesz się cofnął.
Gory skakały iak barany, pagórki iak iagnięta.

Coż ci się stało morze! żeś ustąpiło, tobie Jordanie,
że się wstecz cofnąłeś?

Gory! iz skaczecie iako barany, pagórki iak iagnięta?

Zadrzyy ziemię przed Panem, przed Bogiem Jakoba.

Ktory przemienia opokę wiezioro, a skałę w wytry-
skające źródło.

P S A L M CXV.

Pan o nas pamięta, błogosławi Dom Izraela, błogo-
sławi Dom Aarona, błogosławi swych bogo-
boynych małych i wielkich

Niech was Pan rozmnoży was i syny wasze,

Błogosławieni iesteście Panu, który stworzył Niebo
i Ziemię,

Niebo iest Niebem Pana, Ziemię dał synom ludzkim.

Umarli niechwalą Pana, ani ci którzy zstępują do
piekła:

My zaś błogosławmy Pana odtąd aż na wieki. Hallelujah!

P S A L M CXVI.

Cóż oddam Panu, za wszystkie dobrodzieystwa które mi wyświadczył?

Wezmę kielich zbawienia i będę wzywał Imienia Pana.
Sluby moje wypełnię Panu, oby przed całym ludem Jego!

Jam sługa twój, syn służebnicy Twojej którego kandydany skruszyłeś,

Tobie czynię ofiarę chwały, wzywam Imienia Pana,

Sluby moje wypełnię Panu, oby przed całym ludem Jego!

W przysionkach Domu Pana, w pośród ciebie o Jeruzalem Hallelujah!

P S A L M CXVII.

Chwalcie Pana, wy wszyscy poganie!

Uwielbiaycie Go wszystkie Narody!

Bo uniosła się nad nami dobroć Jego,

Wierność Jego trwa na wieki. Hallelujah!

P S A L M CXVIII.

Spiewak. Czyńcie dzięki Panu, bo dobry iest,

Lud. Wiecznie trwa Jego miłosierdzie

Spiewak. Tak śpiewa Izrael:

Lud. Wiecznie trwa Jego miłosierdzie

Spiewak. Tak śpiewają bogoboyni:

Lud. Wiecznie trwa Jego miłosierdzie.

(Wizyty) W ucisku wzywałem Boga.

Jego wysłuchanie mię uczyniło mi oddech wolny,
Pan jest moim, niczego się nieboję.

Cóż człowiek uczynić mi może?

Pan jest moją pomocą,

A z wzdargą patrzę na nieprzyjaciół moich.

Lepiej ufać w Panu, niżeli się spuszczać na człowieka.

Lepiej ufać w Panu, niż się spuszczać na Xiążęta.

Niech mię otoczą wszyscy poganie,

Przebóg! posiekam ich.

Niech mię otoczą, niech mię obstąpią,

Przebóg! posiekam ich.

Niech się roją iak pszczoły około mnie,

Niech wybuchną iak ogień około ciernia,

Przebóg! posiekam ich.

Choćby wszelka zaiadłość usiłowała mię strącić,

Pan wspomże mię

Moim zwycięstwem, moim pieniem jest Pan,

On stał się tryumfem moim.

Głos radosny i Hymny zwycięzkie,

Rozlegają się w namiotach cnotliwych

„ Prawica Pana zwycięzka

„ Prawica Pana wywyższona.

Prawica Pana zwycięzka!

Nie! jeszcze nie umrę.

Zyję i opowiadam sprawy Pana.

Napomnieć mię tylko chce Pan,

Niepoda mię śmierci.

Otwórzcie mi bramy cnoty,

Wniyde w nie, i będę dzięki czynić Panu.

Ta jest brama do Pana,

Cnotliwym tylko wolno przez nią przechodzić.

Czynię Ci dzięki, iż wymierzyłeś mi karę;
 Stała się ona zbawieniem moim.
 Kamień, który odrzucili budownicy,
 Stał się węgielnym kamieniem:
 Przez Pana się to stało,
 A dziwno jest w oczach naszych.
 Ten dzień ustanowił Pan
 Z wesołością i radością obchodźmy go.
 O Panie! wspomóż nas!
 O Panie! uszczęśliwiy nas!
 Witay przechodzący w Imieniu Pana!
 My z świątyni Pańskiej witamy was
 Wszechmocny Bóg oświecił nas swą obłócznością.
 Wprowadźcie ofiarę myrtami związaną
 Tu do stopni ołtarza.
 Ty jesteś Bogiem moim, czynię Ci dzięki,
 Tyś jesteś Bogiem moim uwielbiam Cię,
 Czynicie dzięki Panu, bo dobry jest,
 Wiecznie trwa Jego miłosierdzie.

Jehallelucha.

Wszelkie Twoje stworzenia chwalą Cię Przed-
 wieczny Panie nasz za wszystkie dzieła Twoje, Twoi
 pobożni, sprawiedliwi, którzy postępują podług Twey
 woli, i cały lud Domu Izraela czyni Ci dzięki, bło-
 gosławi, chwali, wywyższa, wielbi, święci, i oddaje
 Ci hołd Królu nasz! bo miło jest czynić Ci dzięki,
 przyjemnie jest śpiewać Twemu Imieniu, Tobie,
 który jesteś od wieczności do wieczności, Bądź
 pochwalony Ty Przedwieczny! który dbasz o chwałę.

Mussaf

M u s s a f.

(Modlitwa na Dzień Nowiu Księżyca).

(Po przeczytaniu z Tore, mówi lud Aszre Str, Uba lecyon Str, i pierwszy Oddział Ośmiustu Błogosławieństw poczem następuje)

Rasze Chadaszim.

Dni uroczyste Nowiu Księżyca oznaczyłeś Twemu ludowi za czas przebaczenia był każdy Nów w czasie gdy czyniona Ci była ofiara błagania i ofiara z kozłat pomniałeś o nich, byś ich wybawił z przemocy nieprzyjaciela. Obyś utwierdził nowy Ołtarz w Syonie, na którymbyśmy czynili ofiary nowe zupełne, i ofiara z kozłat w czasie łaski, abyśmy cieszyli się służeniem Ci ofiarą w Twojej świątyni i pieśniami Twego Sługi Dawida, które niegdyś rozlegały się w tym mieście, a które były spiewane przed Twym Ołtarzem. Wzbudź dawną miłość, którą miałeś ku naszym poprzednikom, pomniy dla potomstwa o przymierzu Oyców Wiedz nas do Syonu Twego Miasta z radością, do Jeruzalem miejsca Twojej Świątyni z wielką wesołością, tam będziemy podług naszego obowiązku czynić ofiary, codziennie podług ich porządku, i ofiary dodatkowe podług przepisów, a ofiary dodatkowe dnia Nowiu Księżyca, będziemy Ci czynili z miłością i uprzejmością podług przepisów Twej woli, podanych nam przez Moyżesza Twego Sługę jak mu Sam przykazałeś; „w pierwszy dzień Miesiąca ofiarujcie Panu ofiarę zupełną: dwóch cielców z stada, barana jednego, baranków siedm rocznych bez zmazy, trzy dziesiąte części biał-

łey mąki oleiem nakrapianey, chlebową ofiarę przy każdym cielcu, a zaś dwie dziesiąte części białey mąki oleiem nakrapianey przy każdym baranie, takż przy każdym baranku dziesiątą część białey mąki oleiem nakrapianey, to jest ofiara zupełna Panu woni i kadzenia naywdzięcznieyszych: ofiary też napoyne mają bydź ofiarowane i wylane przy każdym bydłciu ofiarowanym: a będą też przy każdym cielcu poł, przy baranie trzecia część, przy baranku czwarta część miary Hin. Tę zupełną ofiarę będziecie ofiarować na każdy miesiąc jako idą jeden po drugim przez cały rok, kozła takż będziecie ofiarować Panu na zupełną ofiarą wiekniatą, i z napoyną ofiarą jego.

E l o h e n u.

Panie nas i panie naszych Oyóów! odnow ten miesiąc dla nas do szczęścia i błogostawieństwa, do radości i wesołości, do zbawienia i pociechy, do żywności i użycia, do życia i pokoju, do przebaczenia przewinień i odpuszczenia grzechów.

(W roku przybyszowym dodaje się) do wybaczenia występków, bo Twój lud Izraela wybrałeś ze wszystkich Narodów, i przepisałeś mu ustawy dnia Nowiu Xiężyca.

Tu następuje Recch, Modim do końca Ośmnastu błogostawieństw, które śpiewak powtarza. Następnie Alenu, Anim Cemiroth i Psalm 104, który się znajduje w podwieczornych Modlitwach Szabatu X

Mussaf.

(Modlitwa na Szabat, Nowiu Księżyca)

(Gdy Nów przypada na Dzień Szabatu, mówi się jak zwyczajne aż do końca Osmnastu błogośławieństw. Potem następuje Hallel Stro: 108 czyta się z Tore, potem mówi się pierwszy Oddział osmnastu Błogośławieństw, a zamiast zwyczajney Modlitwy Mussaf, mówi się):

Atha Jecartha.

Panie! który świat Twój od wieków stworzyłeś, a w siódmym dniu skończyłeś Twoje dzieło, umiłowałeś nas, miałeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas nad Narody, poświęciłeś nas przez Twoje przykazania, zbliżyłeś nas do Twej służby, zaszczycałeś nas Twem wielkiem Imieniem, i dałeś nam z miłości dzień Szabatu do spoczynku, i uroczystość nowiu Księżyca do błagania: lecz gdy nasi Przodkowie i my grzeszyliśmy przed Tobą; zburzone zostało nasze Miasto, spustoszona nasza świątynia, obalona nasza dostojność, i wzięty został dom wspaniałości i żywota naszego, a przeto nie jesteśmy w stanie dopełniać obowiązków naszych w owym przewybornym wspaniałym i świętym Domu, który szczyił się Twoim Imieniem, z przyczyny gwałtu w nim dokońanego. Ohys miał upodobanie Przedwieczny Boże nasz! powrócić nas do naszej Ojczyzny, i zaszczyć nas w nasze granice, tam będziemy podług naszego obowiązku, czynić ofiary codziennie podług ich porządku, i ofiary dodatko-

we podług przepisów, a ofiary dodatkowe Szabatu i Nowiu Xiężyca będziemy Ci czynili z miłością i uprzejmością podług przepisów Twey woli podanych nam przez Moyżesza Twego sługę, iak mu Sam przykazałeś: „W dzień Szabatu dwa roczne barany bez zmaży, i dwiedziesiąte części białey mąki oleiem nakrapianey, i wino na każdą Sobotę leją porządnie na ofiarę zupełną wiekuistą,, To jest ofiara Szabatu: a ofiara dnia Nowiu Xiężyca iak powiedźiano. „W pierwszy dzień Miesiąca ofiarujecie Panu ofiarę zupełną dwóch cielców zstada, barana jednego, baranków siedm rocznych a bez zmaży, i trzy dziesiąte części białey mąki oleiem nakrapianey, chlebową ofiarę przy każdym cielcu; a zaś dwie dziesiąte części białey mąki oleiem nakrapianey przy każdym baranie, takż przy każdym baranku dziesiątą część białey mąki oleiem nakrapianey, to jest ofiara zupełna Panu woni i kadzenia naywdzięczniejszych. Ofiary też napoyne mają byđż ofiarowane i wylane przy każdym bydłciu ofiarowanem, a będą też przy każdym cielcu pół, przy baranie trzecia część, przy baranku czwarta część Hin. Tę zupełną ofiarę będziecie ofiarowywać na każdy Miesiąc iako idą jeden po drugim przez cały rok. Kozła takż będziecie ofiarowywać Panu na zupełną ofiarę wiekuistą z napoyną ofiarą iego.,,

I s m e c h u.

Ci który czczą Szabat i nazywają go rozkoszą, będą się cieszyć Twoim Królestwem. Lud który święci dzień siódmy używa rozkoszy z obfitości Two-

iey dobroci, bo siódmy podobał Ci się do poświęcenia, i nazwałeś go ozdobą dni na pamiątkę stworzenia świata.

E l o h e n u.

Panie nasz i Panie naszych Oyców miej upodobanie w naszym spoczynku i odnow w tym dniu Szabatu ten Miesiąc dla nas *א*, bo Twój lud Izraela wybrałeś ze wszystkich Narodów, i uwiadomiłeś go o Twym świętym Szabacie, i przepisałeś mu ustawy dnia Nowiu Xiężyca. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który poświęcasz dzień Szabatu, Izraela i dni Nowiu Xiężyca.

(Tu następuje *Receh*, *Modim* itd. do zakończenia iak wyżej, *Modlitwa* powtarza się przez śpiewaka, trzeci *Oddział* iak zwyczajnie w Szabat odmienia się, potem *En Kaelohenu* itd. Stro 94).

Modlitwa Święt.

(W dni Święt mówią się z codziennych *Modlitw*, *Modlitwy* poranne, iak w Szabat, aż do końca pierwszego *Oddziału* ośmnastu *Błogosławieństw*, potem mówi się):

A t h a b e c h a r t h a n u.

Ty wybrałeś nas ze wszystkich Narodów, umiłowaleś nas, miałeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas nad wszystkie ludy, poświęciłeś nas przez Twoje przykazania, zbliżyłeś nas iako Król do Twej służby, i zaszczyciłeś nas Twojem wielkiem i świętem Imieniem.

(Gdy wieczór święta przypada na zakończenie Szabatu umieszcza się do Modlitw wieczornych).

Wathodienu!

(To się dodaje gdy z zakończeniem Szabatu zaczyna się święto).

Przedwieczny Panie nasz! Ty objawiłeś nam Twoje sprawiedliwe ustawy, nauczyłeś nas zwyczajów czystości podług Twej woli. Doskonałe są Twoje prawa, prawdziwe są Twoje nauki, przyjemne zwyczaje, które Ty Przedwieczny Panie nasz dałeś i zaleciłeś nam. Naznaczyłeś nam także dni święte, i ofiary uroczyste iako dni wesołości, święcenie Szabatu i obchodzenie uroczystości nakazałeś, uczyniłeś różnicę między świętością a nieswiętością, między światłością a ciemnością, między Izraelem a innymi Narodami, między siódmym dniem a innymi dniami w tygodniu, między świętością dni Szabatu, a świętością dni uroczystych.

Wathitenlanu.

A z miłości obdarzyłeś nas Przedwieczny Boże nasz (Szabatem do spoczynku) świętami do radości uroczystościami do wesołości, iako dzisiejszym (Szabatem) (w Święcie Paschy świętem niekwaszonego chleba, iak pamiątką naszego oswobodzenia), (w Święcie tygodniowem Świętem tygodniowem iako pamiątką dania nam prawa) (w Święcie namiotów Świętem namiotów iako czasem pociechy) (w Osmym dniu Święt namiotów Osmym dniem Świętem

przedłużenia jako dniem radości, do świętey uroczystości na pamiątkę naszego wyjścia z Egiptu.

Jale Wejabo.

Boże nasz i Boże naszych Oyców niech wstąpi, dojdzie, osiągnie Twoiego oblicza wspomnienie o nas i o naszym przeznaczeniu, wspomnienie o pomazaniu Synu Twego Sługi Dawida, wspomnienie o Twem świętem Mieście Jeruzalem, i wspomnienie o całym ludu Twoim Izraelu. Niech będą zważane, przyjęte, wysłuchane i wspomniane do życia, pokoju łaski miłosierdzia, dobrego bytu i szczęścia w tym dniu (tu się wyraża uroczystość iakiego święta lub Nowiu Księżyca) Wspomnij o nas Przedwieczny Boże nasz dziś do dobrego bytu, przeznacz nas do błogosławieństwa, i pomagay nam do życia: chroń nas, a przez łaskawość Twoję zlituy się nad nami, i zbaw nas przez miłosierdzie według obietnicy Twoiey. Do Ciebie podniesione są oczy nasze, bo ty tylko iesteś Panem łaskawym i miłosiernym.

Wehassiene.

Spraw o Przedwieczny Panie nasz! abysmy otrzymali błogosławieństwo Twoich świąt do życia i szczęśliwości, do radości i wesołości, iakiem Ci się podobało rozkazać nas błogosławić. Poświęć nas przez Twoje przykazania i day nam część w Twoim Zakonie. Nasycay nas obfitością Twoiey dobroci, i pociesz nas Twoiem zbawieniem, Oczyszć nasze serca do służenia Ci wprawdzie, i spraw Przedwieczny Panie nasz, abysmy święci święcili w miłości i

upodobaniu, w radości i wesołości (Szabat) i uroczyste Twoje święta, aby się cieszył w Tobie Izrael który święci Twoje Imię. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który święcisz (Szabat) Izraela, i dni uroczyste.

(Tu następuje Recch, Modim i t. d. aż do zakończenia Ośmnastu błogosławieństw).

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Panie, świata, który nas poświęciłeś przez Twoje przykazania, i przykazałeś nam śpiewać Pieśń chwałną.

P S A L M CXIII.

Hallelujah.

Chwalcie śludzy Pańscy, chwalcie Imię Pana
Niech będzie błogosławione Imię Pana odtąd aż na wieki.

Od wschodu słońca aż do zachodu, chwalone jest Imię Pana.

Wysoki jest Pan nad wszystkie Narody, a chwala Jego wyższa nad niebiosa.

Któż jest, jak Przedwieczny Pan nasz, mając Tron tak wysoko, zniża się do patrzenia na Niebo i Ziemię.

Wynosi z prochu ubogiego, a z gnoiu wywyższa nędznego,

Aby go posadził z Xiążety, z Xiążety ludu swego. Załadnia Dom nieplodney, i czyni ją wesołą Matką.

Halleluiah.

P S A L M CXIV.

Gdy wyszedł Izrael z Egiptu, Dom Jakóba od barbarzyńskiego Iudu,

Stała się Judea Jego (Boga) świętością Izrael Królestwem Jego.

Uyrzało to morze i ustąpiło, Jordan wstecz się cofnął, Góry skakały iak barany, pagórki iak iagnięta.

Cóż się Ci stało morze żeś ustąpiło, tobie Jordanie że sie wstecz cofnąłeś?

Góry, iż skaczeć iako barany, pagórki iak iagnięta?

Zadrzył ziemio przed Panem, przed Bogiem Jakóba, Który przemienia opokę w Jezioro, a skałę w wytryskujące źródło.

P S A L M CXV.

Nie nam Panie nie nam, ale samemu Imieniu Twemu chwała, czesó.

Przez dobroć Twoję i wierność Twoję:

Dla czego Paganie mają mówić gdzie jest ich Bóg?

Wszakże Bóg nasz w Niebie, czyni co Mu się podoba.

Batwany ich srebro i złoto, są dziełem rąk ludzkich:

Mają usta, a nie mówią, mają oczy a nie widzą,

Mają uszy a nie słyszą, mają nosy a nie wąchają,

Ich ręce nie dotykają, nogi ich nie stępują, ich gardła nie wymawiają.

Ci, którzy ich robią i wszyscy ufający w nich, są podobni tym których uwielbiają.

Ufaj w Panu Izraelu, On jest twoją pomocą i tarczą.

Ufaj w Panu domu Aarona, On jest twoją pomocą i tarczą.

Ufaycie w Panu bogoboyni, On jest waszą pomocą
i tarczą.

Pan o nas pamięta, błogosławi dom Izraela.
Błogosławi dom Aarona, błogosławi swych bogoboy-
nych małych i wielkich.

Niech was Pan rozmnoży, was i syny wasze.
Błogosławieni jesteście Panu, który stworzył Niebó
i Ziemię.

Niebo jest Niebem Pana, Ziemię dał synom ludzkim.
Umarli nie chwają Pana, ani ci którzy zstępują do
piekła,

My zaś błogosławimy Pana odtąd aż na wieki Hallelu:

P S A L M XCVI.

Miło mi jest iż Pan wysłucha głos modlitwy moiej,
Nakłoni ucha Swego ku mnie, i póki żyję wzywa Go.
Gdy mię ogarnęły boleści śmiertelne, a uciski pie-
kielne znalazły mię,

Uciemniają mię troski i boleści; wzywam Imienia Pana
O Panie wybaw duszę moję!

Miłościwy jest Pan i sprawiedliwy; pełny miłosier-
dzia jest Bóg nasz,

Prostey niewinności strzeże Pan; byłem w niedoli a
Pan mię wspomógł.

Duszo moja nawróć się do twey spokoyności, Pan
chce Ci czynić dobrodzieystwa.

Ty wyrwałeś duszę moję od śmierci, oczy moje od
łez, nogi moje od pośliznienia się.

Będę chodził przed Panem w kraju żyjących
Mówię bo wierzę; głośno to wołam.

Ah! w rozpaczey mey mówiłem: człowiek jest nikczem-
ną istotą!

Cóż oddam Panu za wszystkie dobrodzieystwa, które mi wyświadczył?

Wzmę kielich Zbawienia i będe wzywał Imienia Pana;
Śluby moje wypełnie Panu, oby przed całym ludem Jego.

Drogo ceni Pan śmierci swoich, świętych: o Panie!
Jam sługa Twój

Jam sługa Twój Syn służebnicy Twojej, którego kaidany skruszyłeś,

Tobie czynię ofiarę chwały, wzywam Imienia Pana
Śluby moje wypełnie Panu, oby przed całym ludem Jego!

W przysionkach Domu Pana, w pośród Ciebie o Jeruzalem! Hallelujah!

P S A L M CXVII

Chwalcie Pana! wy wszyscy poganie!

Uwielbiaycie Go wszystkie Narody!

Bo uniosła się nad nami Dobroć Jego,

Wierność Jego trwa na wieki Hallelujah.

P S A L M CXVIII.

Spiewak. Czynie dzięki Panu, bo dobry jest,

Lud. Wiecznie trwa Jego miłosierdzie

Spiewak. Tak śpiewa Izrael:

Lud. Wiecznie trwa Jego miłosierdzie,

Spiewak. Tak śpiewają bogoboyni:

Lud. Wiecznie trwa Jego miłosierdzie.

Wszyszcz. W ucisku wzywałem Boga,
 Jego wysłuchanie mię uczyniło oddech wolny
 Pan jest moim, niczego się nieboję.
 Cóż człowiek uczynić mi może?
 Pan jest moją pomocą,
 A z wzgardą patrze na nieprzyjaciół moich
 Lepiej ufać w Panu niżeli się spuszczać na człowieka.
 Lepiej ufać w Panu niżeli się spuszczać na Xiążęta.
 Niech mię otoczą wszyscy poganie,
 Przebóg! posiekam ich!
 Niech mię otoczą niech mię obstąpią,
 Przebóg! posiekam ich!
 Niech się roją iak pszczoły około mnie,
 Niech wybuchną iak ogień około ciernia,
 Przebóg! posiekam ich.
 Choćby wszelka zaiadłość usiłowała mię strącić,
 Pan wspomże mię.
 Moim zwycięstwem moim pieniem iest Pan,
 On stał się tryumfem moim
 Głos radosny i Hymny zwycięską.
 Rozlegaią się w namiotach cnotliwych:
 „Prawica Pana zwycięzka
 „Prawica Pana wywyższona.
 Prawica Pana zwycięzka!
 Nie ieszcze nie umrę,
 Żyję i opowiadam sprawy Pana.
 Napomnieć mię tylko chce Pan
 Niepoda mię śmierci.
 Otwórzcie mi bramy cnoty,
 Wnijdę w nie i będę dzięki czynić Panu.
 Ta iest brama do Pana,
 Cnotliwym tylko wolno przez nią przechodzić.

Czynię Ci dzięki iż wymierzyłeś mi karę,
 Stała się ona zbawieniem moim.
 Kamień, który odrzucili budownicy,
 Stał się węgielnym kamieniem:
 Przez Pana się to stało
 A dziwno jest w oczach naszych
 Ten dzień ustanowił Pan
 Z wesołością i radością obchodźmy go.
 O Panie wspomóż nas!
 O Panie uszczęśliwi nas!
 Witay przychodzący w Imieniu Pana!
 My z świątyni Pańskiej witamy was
 Wszechmocny Bóg oświecił nas Swą oblicznością.
 Wprowadzcie ofiarę mirtamy związaną
 Tu do stopni ołtarza.
 Ty jesteś Bogiem moim, czynię Ci dzięki,
 Ty jesteś Bogiem moim, uwielbiam Cię.
 Czyńcie dzięki Panu, bo dobry jest,
 Wiecznie trwa Jego miłosierdzie.

Jehallelucha.

Wszelkie Twoje stworzenia chwalą Cię Przed-
 wieczny Panie nasz za wszystkie dzieła Twoje.
 Twoi pobożni, sprawiedliwi którzy postępują podług
 Twey woli, i cały lud Domu Izraela, czyni Ci
 dzięki, błogosławi, chwali, wywyższa, wielbi,
 święci i oddaie Ci hołd Królu nasz, bo miło jest
 czynić Ci dzięki, przyjemnie jest śpiewać Twemu
 Imieniu, Tobie który jesteś od wieczności do wie-
 czności. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który
 dbasz o chwałę.

(czyta się z Tare, mówi się Aszre Stro. i potem
 następuje.)

M u s s a f.

(Mówi się pierwszy Oddział Osmnastu Błogoślawieństw, potem Atha bechartanu, Stró. 117 aż do Jale Wejabo, potem.)

Umipne chataenu.

Ah dla naszych grzechów, zostaliśmy oddaleni od naszej Ojczyzny, i musimy daleko od naszej ziemi się tułać, niemożemy wstąpić pokazać się przed Tobą, błagać Cię i dopełnić naszego obowiązku, w Twoim przewybornym wielkim i świętym domu, który szycił się Twoim Imieniem z przyczyny gwałtu dokonanego w Twojej świątyni. Obyś miał upodobanie Przedwieczny Panie nasz i Panie naszych Ojców! Królu najłaskawszy! wyświadczyć znów Twoje nieskończone miłosierdzie nam i Twojej świątyni, wybuduj ją prędko i uświetnij jej wspaniałość. Oycze nasz i Królu nasz! objaw prędko wspaniałość Twego Królestwa nad nami. Złóż się i wznies się przed oczyma wszystkich żyjących. Zgromadź nasze rozproszenie ze wszystkich zakątków świata. Wiedź nas do Syonu Twego Miasta z radością, do Jerozolim miejsca Twojej Świątyni z wielką wesołością, tam będziemy podług naszego obowiązku czynić ofiary codziennie podług ich porządku, i ofiary dodatkowe podług przepisów, a ofiary dodatkowe tego (Szabatu) święta N. będziemy Ci czynili z miłością i uprzejmością podług przepisów Twęj woli, podanych nam przez Twego Sługę Moyżesza, jak mi Sam przykazałeś: „w

dzień Szabatu dwa roczne barany bez zmaży, i dwie dziesiąte części białey mąki oleiem nakrapia-
ney i wino na każdą Sobotę leią porządnie na ofia-
rę zupełną wiekuią. „

(W dwa pierwsze święta Wielkanocy mówi się)

(Moyżesz X. 4 28. w 16. 20.)

„A czternastego dnia w Miesiącu pierwszym pascha
Pańska będzie, piętnastego zaś dnia uroczyste Świę-
to: przez siedm dni przasniki iesc będą, z których
dzień pierwszy uroczysty i święty będzie, żadney
roboty i służebniczey niebędziecie w nim robić: i
uczynicie palną ofiarę zupełną Panu, dwóch cielców
z stada, barana iednego i siedm baranków rocznych
bez zmaży. „

Uminchatam.

„Przytém ich mączną i napoyną ofiarę iak roz-
kazano: trzy dziesiąte części do każdego cielca,
dwie dziesiąte do każdego barana, iednę dziesiątą
część do każdego baranka, i wino iak zwyczajnie
do napoyney ofiary: przytem iednego ieszcze kozła
na przebłaganie, i dwie codzienne ofiary podług
przepisów. „

(W wolnych świętach tych świat.)

„Uczynicie palną ofiarę zupełną Panu, dwóch
cielców z stada, barana iednego, i siedm baranków
rocznych bez zmaży przytém ich mączną i napoyną
ofiarę „ i t. d. *jak wyżej.*

(na święto tygodniowe)

(M. X. 4. 26. 28.)

„Dziewięć też pierwiastek gdy ofiarujecie nowe
zboża Panu, gdy się ukończą tygodnie urodzisty i

święty dla was będzie: żadney roboty słuźbniczey niebędziecie w nim czynić: I uczynicie pełną ofiarę zupełną Panu, dwóch cielców z stada, barana jednego, i siedm baranków rocznych bez zmaży przytém ich mączną i napoyną ofiarę „it. d. *iak wyżej*

(na Święto Namiotów)

(tamże 29. 12. 13.)
A w piętnastym dniu Miesiąca siódmego, który wam święty i uroczysty będzie, żadney roboty niewolniczey czynić niebędziecie, ale święcić będziecie święto uroczyste Panu przez siedm dni. I uczynicie pełną ofiarę zupełną Panu dwóch cielców z stada, barana jednego i siedm baranków rocznych bez zmaży przytém ich mączną i napoyną ofiarę „it. d. *iak wyżej*.

(W wolnych świętach tych świąt)

(mówi się w pierwszym dniu):

„W drugim dniu dwanaście młodych cielców, dwóch baranów, czternaście rocznych baranków bez zmaży: przytém ich mączną i napoyną ofiarę: it. d. *iak wyżej*.

(w Drugim):

„W trzecim dniu iedenaste cielców, dwóch baranów „it. d. *iak wyżej*.

(w Trzecim):

„W czwartym dniu dziesięć cielców „it. d.

(w Czwartym):

„W piątym dniu dziewięć cielców „it. d.

(w Piątym):

„W szóstym dniu ośm cielców „it. d.

(w Szóstym):

„W siódmym dniu siedm cielców „it. d.

W

„W osmym dniu, iako dniu przymnożenia, żadney roboty służebniczey czynić niebędziecie: i uczynicie palną ofiarę zupełną Panu, cielca jednego, barana jednego, i siedm baranków rocznych bież z mazy, przytem ich mączną i napoyną ofiarę itd. iak wyżej.

(w Szabat przydaie się):

J s m e c h u.

Ci którzy czczą Szabat i nazywają go roskoszą, będą się cieszyć Twoiém Królestwem; Lud, który święci dzień siódmy używa roskoszy z obfitości Twojej dobroci, bo siódmy podobał Ci się do poświęcenia, i nazwałś go ozdobą dni na pamiątkę stworzenia Świata.

E l o h e n u.

Boże nas i Boże naszych Oyców! Królu najmiłosierniejszy! zlituy się nad nami, najfaskawszy Dobroczyńco! day się nam ubłagać. Nawróć się do nas przez Twoje nieograniczone miłosierdzie i przez wzgląd na naszych Oyców, którzy postępowali podług Twey woli. Racz wybudować Twój dom iak niegdys, i utwierdź Twoją Świątynię na swoim miejscu. Day abyśmy zobaczyli iey odbudowanie i uciesz nas iey doskonałością. Wprowadź znou Kaptanów do ich służby, a Lewitów do ich śpiewów i Hymnów. Osądź znów Izraela w Jego mieszkaniu: wstąpiemy tam i okażemy się, i błagać Cię będziemy trzykrotnie co rok iak powiedziano w Twoim Zakonie.

(M. X. 5. 16. w 16. 17.)

„Trzykroć do roku ukaze się każdy Męszczyna Twój przed obliczem Pana Boga Twego, na miejscu które sobie obierze: na Święto niekwaszonego chleba, na Święto tygodniowe, i na święto namiotów: nieukaze się przed Panem prózny. Ale ofiaruje każdy podług swey możności, podług błogosławieństwa Pana Boga swego które mu dał. „

(Tu następuje Wahassienu Receh, Modim, aż do zakończenia Ośmnastu Błogosławieństw iak zwyczajnie. Gdy Śpiewak powtarza ostatni ich oddział, umieszcza się Błogosławieństwo Kapłańskie przez Śpiewaka i kapłanów będących z pokolenia Aarona, poczem mówi Śpiewak kadysz En kaelohenu iak w Szabat.)

Modlitwa na Dzień Nowego Roku.

(w Dniu Nowego Roku mówi się iak zwyczajnie w dniu uroczystym pierwsze dwa z Ośmnastu błogosławieństw, trzecie odmienia się na ten dzień iak następuje;)

A t h a K a d o s z.

Ty iestes Święty, Święte iest Imie Twoje i święci chwalą Cię nieustannie Selah!

U b c h e n.

Ah Przedwieczny Panie nasz! niech drzenie ogarnie przed Tobą wszystkie dzieła Twoje a boiaźń Twoja niech przenika wszystkie Twoje stworzenia,

niechay boią się Ciebie wszystkie dzieła, niech Cię błagają, padając na twarz wszystkie stworzenia, niech wszystko uczyni związek do dopełnienia Twey woli z całego serca, bo wiemy, Przedwieczny Panie nasz, że jesteś Samowładny, w Twem ramieniu jest Majestat, zwycięstwo w Twoiey prawicy, Twoie Imie strasliwe jest dla wszystkich istot które stworzyłeś.

U b c h e n.

Zjednay sławę Twemu ludowi, Twoim czcicielom chwalebę, widoki szukającym Cię, a tym którzy Cię oczekują śmiałość w mowie, Twemu Krajowi wesołość, Twemu Miastu radość, i rozwinięcie dostojności Twego sługi Dawida, rozjaśnienie świecznika Syna Isai Twego pomazańca, prędko i za naszych czasów.

U b c h e n.

Na ten czas sprawiedliwi uyrzą to i rozradują się, poczciwi weselić będą, święci wykrzykiwać to będą z pociechą, a niecnota oniemieje, wszelka zbrodnia iak dym zniknie, bo zniesioną będzie władza wyniosłości na ziemi. Ty Przedwieczny będziesz sam iedynie królował nad twemi dziełami na górze Syon, gdzie jest Stolica Twego Majestatu w Jeruzalem Twoim Swietem mieście: iak powiedziano w świętey Pieśni Twego Dawida: „Pan króluje wiecznie, Twój Bóg Syonie na wieki wieków Hallelujah! „Ty jesteś Święty, strasliwe jest Twoie Imie, oprócz Ciebie niemasz Boga, iak powiedziano: (Jer. 5. 16.) „Przedwieczny Cebaoth wznosi się w Sądzie

Wszchemocny, Święty usświetniony przez sprawiedli-
wość. „Bądź pochwalony Przedwieczny Boże Święty!”

Atha becharhanu.

Ty wybrałeś nas ze wszystkich Narodów, umi-
łowałeś nas, miałeś w nas upodobanie, wywyższy-
łeś nas nad wszystkie ludy, poświęciłeś nas przez
Twoje przykazania, zbliżyłeś nas jako Król do Twey
służby i zaszczyciłeś nas Twem wielkiem i Świętem
Imieniem.

Wathodienu.

(To się dodaje gdy z Zakończeniem Szabatu za-
czyna się święto.) Przedwieczny Panie nasz! Ty
objawiłeś nam Twe sprawiedliwe ustawy, nauczyłeś
nas zwyczajów czynienia podług Twey woli. Do-
skonale są Twoje prawa, prawdziwe są Twoje nauki
przyjemne zwyczaje, które Ty Przedwieczny Panie
nasz dałeś i zaleciłeś nam. Naznaczyłeś nam także
dni święte i uroczyste jako dni wesołości, świę-
cenie Szabatu i obchodzenie uroczystości naka-
załeś, uczyniłeś różnicę między świętością a nie-
świętością, światłością a ciemnością, Izraelem a in-
nymi Narodami, siódnym dniem a innymi dniami w
tygodniu, między świętością dni Szabatu a świętością
dni uroczystych.

Wathitenlanu.

A z miłości obdarzyłeś nas Przedwieczny Boże
nasz dniem wspomnienia, dniem trąbienia (w Szabat

mówi się zamiast, dniem trąbienia pamiątką trąbienia.) uroczystym Świętem na pamiątkę naszego wyjścia z Egiptu.

Jale Wejabo.

Boże nas i Boże naszych Ojców niech wstąpi, dojdzie, dosięgnie Twej obliczności wspomnienie o nas i o naszym przeznaczeniu, wspomnieniu o pomazańcu Syna Twego Sługi Dawida, wspomnieniu o Twem Świętem mieście Jeruzalem, i wspomnieniu o całym ludu Twoim Izraelu. Niech będą zważane, przyjęte, wysłuchane i wspomniane do życia, pokoju, łaski, miłosierdzia, dobrego bytu i szczęścia w tym dniu Wspomnienia. Wspomnij o nas Przedwieczny Boże nasz dziś do dobrego bytu, przeznacz nas do błogosławieństwa i pomagay nam do życia, chroń nas, a przez łaskawość Twoję zlituy się nad nami, i zbaw nas przez miłosierdzie według obietnicy Twoiej. Do Ciebie podniesione są oczy nasze, bo Ty tylko jesteś Panem łaskawym i miłosiernym.

Elo henu.

Boże nasz i Boże naszych Ojców! rządź na całym świecie w Twoim Majestacie, ukaż się wysoko wzniesionym nad całą ziemią w Twojej wspaniałości, zaiśnień w zwyciężkiej okazałości wszystkim mieszkańcom ziemi, by każde dzieło poznało że Ty jesteś Jego Mistrzem, aby każde stworzenie zrozumiało że ty jesteś Jego stwórcą, i wszystko co odrycha by rzekło: Przedwieczny Bóg Izraela jest Królem, Jego panowanie rościaga się nad wszystkim.

(Boże nasz i Boże naszych Ojców! miemy upodobanie w naszym spoczynku:) poświęć nas przez Twoje przykazania, i naznacz nam cześć w Twoim Zakonie. Nasycay nas obfitością Twoiey dobroci, pociesz nas Twoim Zbawieniem, i day nam Przedwieczny Boże nasz! dziedzictwo w miłości i upodobaniu Twego świętego Szabatu, a niech w nim spoczywa Izrael, który święci Twoje Imie. Oczyść serca nasze do służenia Ci w prawdzie, bo Ty jesteś Bogiem prawdziwym, Twoje słowo jest prawdziwem, i trwającym na wieki. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Rządco całej Ziemi, który poświęcasz (Szabat) Izraela i dzień wspomnienia.

(Tu następuje Receh, Modim i t. d. aż do końca Ośmnastu Błogosławieństw, potem Abinu Malkenu, następnie czyta się z Tore, wreszcie mówi się)

M u s s a f

(Modlitwa na dzień Nowego Roku)

(Ośmnastcie Błogosławieństw mówią się iak wyżej, aż do Jale Wejabo, potem)

U m i p n e c h a t a e n u.

Ah! dla naszych grzechów zostaliśmy odatłoniemi od naszej Ojczyzny, i musimy daleko od naszej ziemi sę tulać, niemożemy wstąpić, pokazać się Przed Tobą, błagać Cię, i dopełnić naszego obowiązku w Twoim przewybornym, wielkim, i świętym domu, który szczyił się Twoim Imieniem, z przy-

czyny gwałtu dokonanego w Twojej Świątyni. Obyś miłował i upodobał Przedwieczny Panie nasz i Panie naszych Ojców! Królu naylitościwszy! wyświadczyć nam i Twojej Świątyni, wybuduj ją prędko i uświetnij jej wspaniałość. Oycze nasz i Królu nasz! objaw prędko wspaniałość Twego Królestwa nad nami, zajaśniej się przed oczyma wszystkich żyjących, zgromadź nasze rosproszenie ze wszystkich zakątków Świata, wiedź nas do Syonu Twego Miasta z radością, do Jeruzalem miejsca Twojej Świątyni z wielką wesołością, tam będziemy podług naszego obowiązku czynić ofiary codziennie podług ich porządku, i ofiary dodatkowe podług przepisów, a ofiary dodatkowe tego (Szabatu święta N: będziemy Ci czynili z miłością i uprzejmością podług przepisów Twęj woli podanych nam przez Twego Sługę Moyżesza iak Mu Sam przykazałeś: „w dzień Szabatu dwa roczne barany bez zmazy, i dwie dziesiąte części białej mąki olejem nakrapianey, i wino na każdą Sobotę leją porządnie na ofiarę zupełną wiekuistą.

Ubachodesz haszbi.

(M. X. 4. 29. 1.)

„Miesiąca też siódmego pierwszy dzień uroczysty i święty wam będzie, żadnego dzieła niewolniczego czynić w nim niebędziecie, bo jest dniem trąbienia. Uczynicie ofiary na wonność naywdzięczniejszą Panu: cielca z stada iednego, barana iednego, i

siedm baranków rocznych bez zmazy, przytém iak mączną i napoyną ofiarą, iak rozkazała. Dwa dziesiąte części do cielca, a dwie dziesiąte do barana, jednę dziesiątą część do każdego baranka, i wino iak zwyczajnie do napoyney ofiary przytém dwa ieszcze kozły na przebłaganie i dwie codzienne ofiary podobug przepisów. „

I s m e c h u.

Ci którzy czczą Szabat i nazywają go roskoszą, będą się cieszyć Twoim Królestwem. Lud który święci dzień siodmy używa roskoszy z obfitości Twoiej dobroci, bo siodmy podobał Ci się do poświęcenia, i nazwałeś go ozdobą dni na pamiątkę stworzenia Świata.

A l e n u.

Jesteśmy obowiązani chwalić Pana wszystkich rzeczy i wielbić Stwórcę przyrodzenia, iż objawił nam swoją Istność. Błagamy czcimy i chwalemy Króla wszystkich Królów najswiętszego i pochwalonego, my uznaiemy Tego, który rozpoczął Niebiosa i ugruntował ziemię, którego Tron Maiestatu jest w Niebie, a blask wszechmocności Jego jest obecny w szczytach Światów. On jest Bogiem naszym, i niemasz innego. Prawdziwy jest nasz Pan, a prócz niego niemasz innego, iak powiedziano w X. M. 4. 39. „Wiedz tedy, a myśl w sercu „

Twoim, że Pan jest Bogiem wysoko na Niebie i
nisko na Ziemi, a innego nie masz,

A l K e n.

Przez to mamy nadzieję w Tobie o Przedwieczny
Panie nasz! iż uyrzemy prędko wspaniałość Twego
Majestatu, gdy będzie uprzątńioną nieczystość z
Ziemi i bałwany będą wykorzenjone. Gdy świat bę-
dzie się doskonalił przez Królestwo Wszechmocnego,
a wszyscy Synowie ludzcy wzywać będą Twego
Imienia, i wszyscy bezbożni do Ciebie się nawrócą.
Ah! niech poznają i wiedzą wszyscy mieszkańcy zie-
mi, iż przed Tobą tylko powinny się zginać wszelkie
kolana. Tobie tylko przysięgają wszystkie języki, a
przez to i one przed Tobą kłaniać się i kłękać będą,
i oddawać hold i część Imieniu Twemu. Niech wszy-
scy poddadzą się pod iarzmo Królestwa Twego, i
niech Cię uznają za swego Rządcę na wieki, bo
Twoje jest Królestwo i na wieczne czasy będziesz
królował w sławie, iak powiedziano: (M. X. 2. 15.
18.) „Przedwieczny będzie królował na wieki wie-
ków. „ (Cacharia 14. 9.) „Przedwieczny będzie
Królem nad całą Ziemią. „ Daley powiedziano: (M.
X. 4. 23. 21.) „Nie masz nędzy u Jakóba, ani widać
mozołów u Izraela Przedwieczny Bóg jego jest z
nim, a trąbienie zwycięstwa Królewskiego w nim.
Daley (M. X. 5. 33. 5.) „Będzie u Iszuryn Królem
zgrupadziwszy Xłazeta ludu wspólnie z pokoleniami
Izraela, „ A w plesniach Twego Świętego Dawida po-
wiedziano (Ps. 22. 19.) „Przedwiecznego są wszy-
stkie Królestwa, Panuje On nad Narodami, „ Daley

powiedziano (tamże 93. i.) „Przedwieczny Król jest przepysznie odziany. Odziany jest Pan Majestatem, Sam przez się mocą opasany. Odtąd jak stworzony został Twój Świat a nie chwicie się nigdy utwierdzony został Twój Tron, „Tamże dalej powiedziano (24. 7.) „Podnieście wy bramy szczyty wasze, otwórzcie się wrota wieczności, niech wniydzie Król chwały. Któż to jest ten Król chwały? Pan, który jest bohaterem w boju. Podnieście wy bramy szczyty wasze, otwórzcie się wrota wieczności, niech wniydzie Król chwały. Któż to jest ten Król chwały? Bóg który jest wszystkich iestestw Panem jest Królem chwały Selah! „A w słowach Twego Świętego Proroka powiedziano: (Jes. 44. 6.) „Tak mówi Przedwieczny Król Izraela i Zbawca jego: Ja Przedwieczny Cebaoth iestem pierwszy i ostatni i oprócz Mnie niemasz Boga. „Dalej powiedziano: (Obad. 1. 21.) Wstąpią wybawcy na górę Syon, sądzić górę Ezaua, a Królestwo będzie Przedwiecznego, „W inném miejscu powiedziano (Cacharia 14. 19.) Przedwieczny będzie sam Królem nad całą Ziemią, na ten czas będzie Pan Jedynym, i Jego Imie będzie iedyném, A w Twoim Zakonie powiedziano: „Słuchayże Izraelu! Przedwieczny Bóg nasz, jest wieczną Jedyką Istotą. „

E l o h e n u.

Boże nasz i Boże naszych Oyców, rządź na całym świecie w Twoim Maiestacie; ukąź się wysoko wzniesiony nad całą ziemią w Twoiej wspaniałości, zajaśnij w zwyciężkiej okazałości wszystkim mieszkańcom ziemi, by każde dzieło poznało że

Ty jesteś iego Mistrzem, aby każde stworzenie zrozumiało, że Ty jesteś iego Stwórcą, i wszystko co oddycha, by rzekło: Przedwieczny Bóg Izraela jest Królem, iego panowanie rozciąga się nad wszystkim (Boże nasz i Boże naszych Ojców! miej upodobanie w naszym spoczynku), poświęć nas przez Twoje przykazania, i naznacz nam cześć w Twoim zakonie. Nasycay nas obfitością Twoiey dobroci, pociesz nas Twoiem zbawieniem i day nam Przedwieczny Boże nasz dziedzictwo w miłości i upodobaniu Twego świętego Szabatu, a niech w nim spoczywa Izrael, który święci Twoje Imię. Oczyść nasze serca do służenia Ci w prawdzie, bo ty jesteś Bogiem prawdziwym, Twoje słowo jest prawdziwe i trwające na wieki. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Rządca całej ziemi, który poświęcasz (Szabat) Izraela i dzień wspomnienia.

Atha socher.

Ty pomnisz na wszystkie dzieła świata, i przypominasz sobie wszystkie stworzenia w przyrodzeniu. Tobie są jawnymi wszystkie tajemnice i mnóstwo skrytości od początku są Ci znanymi, bo nie masz zapomnienia przed wspaniałym Tronem Twoim, i nie masz skrytości przed przenikającymi oczyma Twemi. Ty pamiętasz wszystko co się stało, wszystko co było działane, a nie zapominasz o żadnych stworzeniach. Wszystko Ci jest jawne i wiadome Przedwieczny Boże nasz, Ty który widzisz i przenikasz aż do końca nayodleglejszych pokoleń. Od początku uczyniłeś wiadomem, i od dawna objawiłeś, iż przy-

dzie oznaczony czas, czas wspomnienia, w którym
 każda dusza i istota, niezmierna liczbą stworzeń i
 niezliczone czyny sądzone będą. Dziś jest dzień
 początku Twego działania, w którym zacząłeś Two-
 je stwarzanie świata, oznaczony dla Izraela jako
 dzień sądu Boga Jakóba, w nim ustanowiony jest
 wyrok dla krajów, który z nich przeznaczony do
 wojny, który do pokoju, który do głodu, który do
 obfitości; w nim wezwane jest każde z osobna stworze-
 nie, i przeznaczone do życia lub śmierci. Któż jest
 kto by nie był wspomniony w ten dzień? Wspomnie-
 nie o całym stworzeniu, równie jak czynność każdej
 szczególnej istoty i iey władanie, działanie każdego
 człowieka i najmnieysze iego stąpienie, iego myśli
 i przedsięwzięcia, i pobudki iego działań, wszystko
 to zarazem dziś jest rozstrzygnięte. Błogosławio-
 ny mąż który nie zapomina Cię, błogosławiony syn
 człowieczy, który się mocno Ciebie trzyma, bo ci
 którzy Cię szukają nie poniosą na wieki przygody,
 ani nie będą nigdy zawstydzonemi, którzy się za-
 słaniają Tobą. Pamiętka wszystkich stworzeń jest
 przed Tobą, a Ty rozstrzygasz wszystkie ich dzieła.
 Pamiętałeś był i o Noem, i ustrzegłeś go przez sło-
 wo zbawienia i miłosierdzia, gdy zesłałeś wody
 potopu na zniszczenie wszelkich ciał za ich złe u-
 czynki, i wspomniłeś o nim byś pomnożył iego rozra-
 dzanie się jak proch świata, a iego potomstwo jak piasek
 morski jak powiedziano w Twoim zakonie. (M. X. 1. 8.
 1.) „Wspomniawszy potem Bóg na Noego, i na wszy-
 stkie zwierzęta i na wszystkie bydłęta, które były
 z nim w Arce, przywiódł wiatr na ziemię i opadły
 wody.” Tamże powiedziano (M. X. 2. 2. 24.) I usły-

szaf narzekania ich, i wspomniał na przymierze, które uczynił z Abrahamem, Izaakiem i Jakóbem.”— Dalej powiedziano (M. X. 3. 26. 42) „I wspomne na przymierze moje, które uczyniłem z Jakóbem, Izaakiem i Abrahamem; wspomne też na ziemię.”— A⁹¹ w pieśniach Twego Świętego Dawida powiedziano (Ps. III. 4.) „Uczynił pamiątkę dziwów swoich, miłosierny i litościwy Pan, dał pokarm tym którzy się Go boją: pamiętać będzie wiecznie na swoje przymierze.” Dalej powiedziano: „Wspomniał o swoim dla nich przymierzu, i odmienił przedsięwzięcie przez nieskończoną swą dobroć.” Przez Twoich sług Proroków powiedziano: (Jerem: 22) „Idź i wołaj do uszu Jeruzalem mówiąc: tak mówił Pan, pamiętam na wdzięki twej młodości, na ową uprzejmą miłość i przywiązanie, gdy szłaś za mną w pustyni, w kraju nieurodzajnym.” Dalej powiedziano: (Ezechiel 16. 60.) „Pamiętam o przymierzu, które zawarłem z tobą w twojej młodości na wieczne czasy.” W innym miejscu powiedziano: (Jeremiasz 31. 20.) „Efraim jest moim drogim synem, mówiąc o nim wystawiam go sobie jeszcze igrającem dziećciem, i dla tego wnętrzości moje są czule dla niego, zlituy się nad nim mówił Pan.”

E l o h e n u.

Boże nasz, i Boże naszych Oyców, pomnij o nas do dobrego i niech nas nawiedzi z wysokich niebios Twoje zbawienie i miłosierdzie. Pomnij dla nas Przedwieczny Boże nasz o przymierzu uprzejmości i przysięgi, którą uczyniłeśbył naszemu Ojcu

Abrahamowi na górze Moria; pomnij o ołtarzu, na którym nasz Ojciec Abraham związał na ofiarę swego iedynego syna Izaaka i przytłumił swoją litość Oycowską, aby dopełnił Twęj woli z całego serca. Niech także Twoja litość Oycowska przytłumi Twój gniew nad nami. Przez Twoją wielką dobroć zaniechaj Twojej zapalczywości ku Twemu ludowi, miastu i dziedzictwu. Ziść dla nas Przedwieczny Boże nasz! co przyrzekłeś w Twoim zakonie przez Moyżesza Twego sługę: (M. X. 3. 26. 45.) „Będę im zawsze pamiętał na przymierze zawarte z ich poprzednikami, gdy wywiodłem ich z kraiu Egiptu przed oczyma narodów, bym był ich Bogiem Ja Przedwieczny.” Bo Ty pamiętasz wszystkie zapomniane rzeczy, które były od wieków, i nie masz zapomnienia przed wspaniałym Tronem Twoim. Pomnij dziś z miłosierdziem o ofierze Izaaka dla jego potomstwa. Bądź pochwalony Ty przedwieczny który pomnisz na przymierze.

Atha nigletha.

Ty objawiłeś się w obłoku wspaniałości Twojej Twemu ludowi świętemu, byś z nim mówił: z nieba dałeś mu słyszeć Twój głos, i pokazałeś się mu w świetnym obłoku. Cały świat drżał przed Tobą, i wszelkie stworzenie truchlało przed Tobą, gdy się objawiłeś Królu nasz na górze Sinai, abyś dał Twemu ludowi naukę i przykazanie, a głosem Twym wspaniałym, słowami świętymi pochodzącemi z pośród wybuchającego płomienia, wśród piorunów i grzmotu objawiłeś się mu: w okropnym głosie sur-

my okazałeś się mu, iak powiedziano w Twoim zakonie: (M. X. 2. 19. 16.) „Już był przyszedł dzień trzeci, rano zaświtało: alisci dały się słyszeć grzmoty i widzieć błyskawice, ciężki obłok okrywał górę, a głos trąb im daley tem więcey się rozlegał, i truchlał wszystek lud, który był w obozie.” —

Daley powiedziano (tamże 19.) „A głos trąby zwolna coraz bardziey się rozlegał: Moyżesz mówił a Bóg mu odpowiedział głosem wyraźnym.” Daley powiedziano (tamże 20. 18.) „A wszystek lud widział głos i pożar, huk trąb i kurzącą się górę: a osłupiały i boiaźnią zdięty stał z daleka.” A w pieśniach Twego Świętego Dawida powiedziano: (Ps. 47. 6.)

„Wstąpił Bóg z trąbieniem, a Pan z głosem surmy.”

Daley powiedziano (tamże 98. 6.) „Trąby i puzony głośnie niech się ozwą przed oblicznością Króla Pana.” (tamże 81. 4.)

„Trąbicie podczas nowiu w trąbę, w dzień zacny uroczystego święta naszego, naznaczony dla Izraela, iako dzień sądu Boga Jakóba.” Tamże powiedziano (Ps. 150.) „Chwalcie Boga w Jego świątyni, chwalcie Go w twierdzy Jego Majestatu, chwalcie Go w cudownych Jego dziełach, chwalcie Go stosownie do nieskończoney wielkości Jego, chwalcie Go odgłosem trąb, chwalcie Go dźwiękiem arfy i psalterza, chwalcie Go łoskotem bębnow i tańców, chwalcie Go harmonią stron i organów, chwalcie Go brzękiem cymbału, chwalcie Go głosem chrapliwey surmy; niech wszystko co tylko oddycha chwali Przedwiecznego.”

Hallelujch! A przez Twego sługę Proroka powiedziano: (Isai. 18. 3.) „Wszyscy zostaiący na świecie i mieszkancy ziemi! iak podniosą chorągiew na górach

uyrzycie, i gdy będzie rozlegał się głos trąb usłyszycie." Tamże powiedziano: (27. 13.) „I stanie się, że w on dzień zatrąbią w trąbę wielką, i przyydu ci, którzy byli poginęli w ziemi Assyryyskiej, i którzy byli wygnańcami w ziemi Egipskiej i będą się kłaniać Panu na górze świętey w Jeruzalem." Daley powiedziano: (Cachar. 9. 14.) „A Przedwieczny Bóg nad nimi widziany będzie, i wypuszczoną będzie jak błyskawica strzała Jego, a Pan Bóg w trąbę zatrąbi, i póydzie w wicherze południowym. Przedwieczny Cebaot zasłoni ich." tak zasłaniay Twóy lud Izraela Twoim pokojem.

E l o h e n u.

Boże nasz i Boże naszych Oyców, zatrąb w wielką trąbę ku naszemu oswobodzeniu, podnieś wysoko chorągiew do zgromadzenia nas wygnańców. Złącz nasze rozproszenie z pośród narodów, i zbierz nasze rozrzucenie z zakątów ziemi. Wiedź nas do Syonu Twego miasta z radością, do Jeruzalem miejsca Twoiey Świątyni z wielką wesołością, tam będziemy podług naszego obowiązku czynić ofiary, jak nam rozkazano w Twoim zakonie przez Moyżesza sługę Twego, iak mu sam przykazałeś (M. X. 4. 10. 10.) „w dni waszey radości i uroczystości, i nowiu więzyca trąbić będziecie w trąby nad całopaleniem, nad ofiarami pokoiu, aby wam były ku wspomnieniu Boga waszego. Ja Przedwieczny Bóg wasz." bo Ty słyszysz głos puzonu i wysłuchiwasz trąbienie, a niemasz podobnego Tobie. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który słyszysz głos trąbienia Twego ludu Izraela z miłosierdziem.

(Tu

(Tu następuje Reces Modim i t. d. jak zwyczajnie w święto).

Modlitwa na dzień błagania.

(W dniu błagania mówią się jak zwyczajnie w dniu uroczystym pierwsze dwa z osmnastu błogosławieństw, trzecie odmienia się na ten dzień jak następuje):

Atha Kadosz.

Ty jesteś święty, święte jest Imię Twoje, i święci chwałą Cię nieustannie Selah!

U b c h e n.

Ah! Przedwieczny Panie nasz! niech drzenie ogarnie przed Tobą wszystkie dzieła Twoje, a bojaźń Twoja niech przenika wszystkie Twoje stworzenia. Niech Cię boją się wszystkie dzieła, niech Cię błagają padając na twarz wszystkie stworzenia: niech wszystko uczyni związek do dopełniania Twojej woli z całego serca, bo znamy to i wiemy Przedwieczny Panie nasz! że jesteś samowładny; w Twym ramieniu jest Majestat, zwycięstwo w Twojej prawicy; Twoje Imię straszliwe jest dla wszystkich istot, które stworzyłeś.

U b c h e n.

Zjednaj sławę Twemu ludowi, Twoim czcicielom chwale, widoki szukającym Cię, a tym którzy Cię oczekują śmiałość w mowie; Twemu krajowi

wesołość, Twemu miastu radość i rozwinienie dostojności Twego sługi Dawida, i rozjaśnienie świecznika syna Izai Twego pomazańca prędko i za naszych czasów.

U b c h e n.

Natenczas sprawiedliwi uyrzą to, i rozradują się, poczciwi weselić się będą, święci wykrzykiwać to będą z pociechą, a niecnota oniemieje; wszelka zbrodnia jak dym znikne, bo zniesioną będzie władza wyniosłości na ziemi. Ty Przedwieczny będziesz Sam iedynie królował nad Twemi dziełami na gorze Syon, gdzie jest Stolica Twego Maiestatu, w Jeruzalem Twoiem świętem mieście, iak powiedziano w świętey pieśni Twego Dawida: „Pan króluje wiecznie, Twòy Bòg Syonie na wieki wieków!” **Halleluiah!**

Ty iestes Święty, straszliwe iest Twoie Imie i oprócz Ciebie niemasz Boga, iak powiedziana: (Jes. 5. 16.) „Przedwieczny Cebaot wznosi się w sądzie; wszechmocny, święty, uświetniony przez sprawiedliwość.” Bądź pochwalony Przedwieczny Królu Święty!

Atha Becharthanu.

Ty wybrałeś nas ze wszystkich narodów umiłowales nas, miałes w nas upodobanie, wywyższyłeś nas nad wszystkie ludy, poświęciłeś nas przez Twoie Przykazania, zbliżyłeś nas iako Król do Twey słuźby, i zaszczyciłeś nas Twoiem wielkiem i świętem Imieniem.

Wathiten lanu.

A z miłości: obdarzyłeś nas Przedwieczny Boże nasz, dzisiejszym dniem błagania, na przebaczenie, błaganie, i darowanie naszych przewinień, na pamiętkę wyjscia naszego z Egiptu.

Jale Wejabo.

Boże nas i Boże naszych Ojców! niech wstąpi dojdzie, osiągnie Twojej obliczności wspomnienie o nas i o naszym przeznaczeniu, wspomnienie o pomazańcu synu Twego sługi Dawida, wspomnienie o Twoim świętem mieście Jeruzalem, i wspomnienie o całym ludu Twoim Izraelu. Niech będą zważane przyjęte wysłuchane i wspomnione do życia, pokoju, łaski, miłosierdzia dobrego bytu i szczęścia w tym dniu błagania. Wspomniy o nas Przedwieczny Boże nasz dziś do dobrego bytu, przeznacz nas do błogosławieństwa i pomagay nam do życia; chroń nas a przez łaskawość Twoją zlituy się nad nami, i zbaw nas przez miłosierdzie według obietnicy Twojej. Do Ciebie podniesione są oczy nasze, bo Ty tylko jesteś Panem łaskawym i miłosiernym.

E l o h e n u.

Boże nasz i Boże naszych Ojców! przebacz nam nasze przewinienia dziś (w dniu Szabatu) w dniu błagania, zmaż i oddal nasze występki i grzechy od Twojej obliczności, jak przyobiecałeś (Jes. 43. 25.) „Jaw jestem, Ja sam jestem, który zgładzam nieprawości twoje dla Mnie, a o grzechach twoich nie wspomnę.” (Tamże 44. 22.) „Zgładziłem jako obłok

nieprawości twoje, a jako mgłę grzechy twoje, nawróć się ku Mnie bo cię odkupiłem." Daley powiedziano: (M. X. 3. 17. 30.) „Bo w tym dniu przebacza się wam, aby was oczyścić od wszystkich waszych grzechów; będziecie przed Przedwiecznym oczyszczeniemi.”

W Szabat dodaje się: Boże nasz i Boże naszych Ojców! miej upodobanie w naszym spoczynku!)

Poświęć nas przez Twoje przykazania i naznacz nam część w Twoim zakonie, nasycay nas obfitością Twoiey dobroci, i pociesz nas Twoiem zbawieniem.

(W Szabat: Day nam Przedwieczny Boże nasz dziedzictwo w miłości i upodobaniu Twego świętego Szabatu, a niechay w nim spoczywa Izrael, który święci Twoje Imie).

Oczyść nasze serca do służenia Ci w prawdzie, bo Ty jesteś przebaczającym Izraelowi, i pobłażającym pokoleniu Iszurun w każdym czasie, a prócz Ciebie nie mamy Pana, któryby iak Ty Przebaczał i pobłażał. Bądź pochwalony Ty przedwieczny Królu! który przebaczasz i pobłażasz naszym przewinieniom, i przewinieniom całego Twego ludu Izraela, i pomiasz nasze występki corocznie Królu całej ziemi! który poświęcasz (Szabat) Izraela i dzień błagania.

(Tu następuje Receh, Modim i t. d. aż do końca ośmnastu błogosławieństw).

E l o h e n u.

Boże nasz i Boże naszych Ojców! oby nasze modły doszły do Ciebie, obys nieuniknął naszego

blagania! Patrz, nie jesteśmy tak bezczelnemi i krnąbrnemi, iżbyśmy powiedzieli przed Tobą Boże nasz i Boże naszych Ojców! iż jesteśmy sprawiedliwi i niegrzeszni bo prawdziwie zgrzeszyliśmy,

(Następnie Spowiedź która w Oryginale ułożona jest porządkiem liter)

Dosyć przewiniłiśmy,

Postępowaliśmy niewiernie,

Krzywdziliśmy,

Bluźniliśmy,

Prowadziliśmy innych do niecnoty,

Potępialiśmy niewinnych,

Byliśmy wyniosłemi,

Byliśmy gwałcicielami,

Knowaliśmy złości,

Kłamaliśmy,

Byliśmy pośmiewcami,

Byliśmy buntownikami,

Lżyliśmy,

Byliśmy odsczepieńcami,

Postępowaliśmy bezprawnie,

Popętnialiśmy zbrodnie,

Prześladowaliśmy,

Byliśmy bezbożnemi,

Byliśmy niszczycielami,

Byliśmy wszeteczniemi,

Byliśmy obłąkani,

Prowadziliśmy innych na drogę błędu,

Odstąpiliśmy od Twoich przykazań i praw zbawionych i niepoważaliśmy Cię,

Ty zaś jesteś sprawiedliwy we wszystkich przygodach które się nam zdarzają, Ty postępowałeś z na-

mi z Oycowską troskliwością, lecz my byliśmy bezbożnemi, Coż mamy Ci powiedzieć o Ty pomańcy na wysokościach niebios! co mamy Ci wymieniać, Ty którego Tron jest nad firmamentem! Ty wiesz wszystkie co jest jawne i co jest tajemne, Ty wiesz tajemnice świata i najgłębsze skrytości istot, Ty przenikasz skrytości duszy, i doświadczasz wnętrzości serca, nie masz nic skrytego nic tajnego przed oczyma Twemi, Obyś miał upodobanie Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Oyców przebaczyć nasze błędy, darować nasze przewinienia, i dać się przebłagać za nasze grzechy.

A ł C h e t.

- Tak grzechy, któreśmy popełnili przez przymusi
dobrowolnie
- Jak grzechy któreśmy popełnili przez zaciętość.
- Tak grzechy któreśmy popełnili bez wiedzy
- Jak — — — — — mową
- Tak — — — — — przez wszeteczność
- Jak — — — — — iawnie i skrycie
- Tak — — — — — przez zdradliwe zamiary
- Jak — — — — — przez zwodne obietnice
- Tak — — — — — oszukaniem naszego bliźniego
- Jak — — — — — złą myślą
- Tak — — — — — w sprośnym towarzystwie
- Jak — — — — — przez fałszywą pokutę
- Tak — — — — — przez wzgardę naszych Rodziców
i nauczycieli
- Jak — — — — — przez pychę lub mimowolnie
- Tak — — — — — gwałcącą ręką

- Jak — — przez sprofanowanie Imienia
 świętego
 Tak — — grzechy któreśmy popełnili przez
 nieczyste mowy
 Jak — — przez próżną szczebiotliwość
 Tak — — — przez złą skłonności
 Jak — — publicznie lub skrycie

Weal Kula m.

Przebaczający Boże! ah przebacz to wszystko, prze-
 puść nam i day się przebłagać.

Tak grzechy któreśmy popełnili przez kłamstwo i
 fałsz

- Jak — — — przez przekupstwo
 Tak — — — szyderstwem,
 Jak — — — obmową
 Tak — — — nierzetelnością w handlu
 Jak — — — jedzeniem i piciem
 Tak — — — przez lichwe i wydzierstwo
 Jak — — — przez wyniosłość
 Tak — — — przez bezwstydné mowy
 Jak — — — mruganiem oczu
 Tak — — — przez dumne spojrzenia
 Jak — — — z bezwstydném czołem

Weal Kula m.

Przebaczający Boże! ah przebacz to wszystko, prze-
 puść nam i day się przebłagać.

Tak za grzechy któreśmy popełnili przez zrucenia
 Jarzma (Zakonu)

- Jak — — — przez kłotliwość

Tak	—	—	przez prześladowanie
Jak	—	—	przez nieżyczliwość
Tak	—	—	przez lekkomyślność
Jak	—	—	przez krnąbrność
Tak	—	—	przez skwapliwość do złego
Jak	—	—	przez potwarzanie
Tak	—	—	przez krzywoprzysięstwo
Jak	—	—	przez niesprawiedliwą nienawiść
Tak	—	—	w powierzonych nam rzeczach
Jak	—	—	w pomieszanu serca

W e a l K u ł a m .

Przebaczający Boże! ah przebacz to wszystko, przepuść nam i daj się przebłagać,

Za grzechy, za które powinniśmy czynić całopalenia

Za — — — ofiary za występki

Za grzechy, za które powinniśmy czynić stosowne do naszego stanu ofiary

Za — — — ofiary wątpliwe

Za — — — ponieść kary cielesne

Za — — — ponieść biczowanie

Za — — — ponieść karę śmierci

Za — — — ponieść utraczenie duszy i niemienie potomstwa

Za — — — ponieść cztery rodzaje śmierci od Sądu: ukamienowanie, spalenie, ścięcie, uduszenie.

Za grzechy, któreśmy popełnili przez niedopełnienie przykazania lub przestąpienie zakazania

Za grzechy któreśmy popełnili czyniąc lub nieczyniąc

Za grzechy które nam wiadome i które nam niewiadome.

Grzechy, które nam wiadome jużesmy wyznali, które nam niewiadome, Tobie są jawne i wiadome, iak powiedziano: (M. X. 5. 29. 29.) Tajemnice są Panu Bogu naszemu, które są jawne nam i Synom naszym aż na wieki, abyśmy czynili wszystkie słowa Zakonu tego. 11

Weal Kulam.

Przebaczający Boże! przebacz to wszystko, day się przebłagać i przepuść nam, bo Ty iesteś Przebaczający Izraelowi, i pobłazający pokoleniu Iszurun w każdym czasie, a prócz Ciebie niemamy Pana, któryby iak Ty przebaczał i pobłazał.

E l o h a j.

Panie! byłem niczém nim stworzony byłem, niczém iestem teraz gdy stworzony zostałem, prochem iestem w życiu moiém, tem bardziey po śmierci moiej. Stoię przed Tobą iak naczynie napełnione hańbą i wstydem. Wspomoż mnie o Przedwieczny Boże, mój i Boże moich Oyców abym wiecey niegrzeszył, a te grzechy, które już popełniłem, zgładź przez Twoje nieograniczone miłosierdzie, nie przez moje boleści i przykre choroby.

E l o h a j N e c o r.

Panie! chroń ięzyk mój od potwarzy, a usta moje od oszukaństwa, niech dusza moja będzie spokojną względem potępiających ją, a niech będę pokornym w duchu ku każdemu iak proch pod nogą. Uczynń serce moje poiętnem Twego Zakonu, a całe moje życzenia niech dążą do dopełniania Twoich

przykazań. Obal i zniszcz układy tych, którzy mają zamiar szkodzenia mi, uczyn to dla Twego Imienia, dla twego Zakonu, dla prawicy Twojej pełnej miłosierdzia, dla uratowania Twoich miłośników. Zbaw nas Twoją prawicą i wysłuchaj nas.

Obyś miał upodobanie w słowach ust moich! obyś zważał myśli serca mego, Ty który jesteś Opoką i Zbawcą moim! Ten który czyni pokóy w szczytach swoich, niech czyni pokóy u nas i u wszystkich Izraelitów. Amen.

Przedwieczny Boże nasz i naszych Oyców! obyś miał upodobanie odbudować Twój kościół prędko i za naszych czasów abyśmy mieli część w Twoim Zakonie.

(Tu następuje Abinu Malkenu potem czyta się z Tore, w reszcie mówi się)

M u s s a f.

(Modlitwa na dzień błagania)

(Osiemnaście Błogosławieństw mówią się jak wyżej, aż do Jale Wejabo, potem następuje)

U m i p n e c h a t a e n u.

Ah! dla naszych grzechów zostaliśmy oddaleni od naszej Oyczyzny, i musimi daleko od naszej ziemi się tułać, niemożemy ustąpić, pokazać się przed Tobą, błagać Cię i dopełnić naszego obowiązku, w Twoim przewybornym wielkim i świętym domu który szczył się Twoim Imieniem, z przyczyny gwałtu dokonanego w Twojej świątyni. Obyś miał

w podobanie Przedwieczny Panie nasz i Panie naszych
 Ojców! Królu najlitościwszy! wyświadczyć znów
 Twoje nieskończone miłosierdzie nam i Twojej świą-
 tyni, wybuduj ją prędko i oświetnij jej wspaniałość.
 Oycze nasz i Królu nasz! objaw prędko wspaniałość
 Twego Królestwa nad nami, zajaśnij i wznies się
 przed oczyma wszystkich żyjących, zgromadź nasze
 rosproszenie ze wszystkich zakątków świata, wiedź
 nas do Syonu Twego Miasta z radością, do Jeruza-
 lem miejsca Twojej świątyni z wielką wesołością,
 tam będziemy podług naszego obowiązku czynić
 ofiary codzienne podług ich porządku, a ofiary do-
 datkowe podług przepisów, a ofiary dodatkowe tego
 (Szabatu) Dnia błagania, będziemy Ci czynili z
 miłością i uprzejmością podług przepisów Twej
 woli, podanych nam przez Twego Sługę Moyżesza,
 jak mu Sam przykazałeś. „ W dzień Szabatu dwa
 roczne barany bez zmazy, i dwie dziesiąte części
 białej mąki olejem nakrapiany, i wino na każdą So-
 botę leją porządnie na ofiarę zupełną wiekuiącą. „
 to jest ofiara Szabatu: a ofiara dnia błagania jak po-
 wiedziano (M. X. 4. 29. 7. i 8.) „ Dziesiąty też
 dzień Miesiąca tego siódmego, będzie wam uroczy-
 sty i święty, i będziecie dręczyć się: żadnego dzieła
 niewolniczego czynić w nim niebędziecie, i ofiaruie-
 cie całopalenie panu na wonność najwdzięczniejszą,
 jednego cielca z stada, barana jednego, i siedm ba-
 ranków rocznych bez zmazy. „

Uminchatham.

Przytem ich mączną i napoyną ofiarę jak wskazano:
 „ trzy dziesiąte części do każdego cielca, dwie dzie-

siąte do każdego barana, iedną dziesiątą część do każdego baranka i wino iak zwyczajnie do napoyney ofiary: przytem dwóch ieszcze kozłów na przebłaganie, i dwie codzienne ofiary, podług przepisów. (Tu następuie Ismechu znayduiące się w Mussaf Modlitwie Sabatu)

E l o h e n u.

Boże nasz i Boże naszych Oyców! przebacz nam nasze przewinienia dziś w dniu (Szabatu). błagania, zmaż i oddal nasze występki i grzechy od Twoiey obliczności, iak przyobiecałeś (Jes. 43. 25.) „Ja iestem, Ja Sam iestem, który zgładzam nieprawości Twoie dla Mnie, o grzechach twoich niewspomnę, (Tamże 44. 22.) „Zgładziłem iako obłok nieprawości Twoie, a iak mgłę grzechy Twoie, nawróćże się ku Mnie, bo cię odkupiłem., Daley powiedziano (M. X. 3. 17. 30.) „ bo w tym dniu przebacza się wam, aby was oczyścić od wszystkich waszych grzechów, a będziecie przed Przedwiecznym oczyszczonemi.

(w Szabat dodaie się: Boże nasz i Boże naszych Oyców! miey upodobanie w naszym spoczynku).

Poświęć nas przez Twoje przykazania, i naznacz nam część w Twoim Zakonie, nasycay nas obfitością Twoiey dobroci, i pociesz nas Twoiem Zbawieniem.

(w Szabat: Day nam Przedwieczny Boże nasz dziedzictwo w miłości i upodobaniu Twego świętego Szabatu, a niech w nim spoczywa Izrael, który święci Twoje Imie):

Oczyść nasze serca do służenia Ci wprawdzie,

bo Ty jesteś przebaczącym Izraelowi, i pobłażającym pokoleniu Iszurun w każdym czasie, a prócz Ciebie niemamy Pana, któryby jak Ty przebaczał i pobłażał. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Król, który przebaczasz i pobłażasz naszym przewinieniom, przewinieniom całego Twego ludu Izraela, i pomiasz nasze występki corocznie Królu całej Ziemi, który poświęcasz (Szabat) Izraela i dzień błagania.

(Tu następuje Rekeh, Modim, aż do końca, jak w poprzedzającej Modlitwie.)

MODLITWA

na zakończenie Dnia błagania.

(Prócz zwyczajnych modlitw, mówi się modlitwa na zakończenie przed modlitwą wieczorną najprzód przez lud potem przez śpiewaka. Składa ona się z Asre Uba lecyon z Ośmnastu Błogosławieństw, jak poprzedzająca Modlitwa poranna, aż do Zakończenia Alfabetycznej spowiedzi i z następujący Modlitwy.

A t h a n o t h e n.

Ty podajesz rękę występnyim a Twoja prawica wyciągniona jest do przyjęcia pokutujących. Nauczyłeś nas spowiadać się Tobie z występków naszych, byśmy przez to porzucili naszą nieprawość, a przez doskonałą pokutę przyymiesz nas tak dobrze, jak przez ofiary woni naywdzięczniejszey, w której miałeś upodobanie podług słowa Twego. Niezliczone prawie byłyby ofiary, którebyśmy potrzebowali ofia-

rować za nasze przewinienia i występki: Ty zaś wiesz, że naszym końcem są robaki i gady, a przez to zwykłeś nam często przebaczać. Bo my, czem jesteśmy, czem nasza pobożność i cnota, nasze szczęście, nasza moc isita? Ale cóż Ci mamy o Boże nasz i Boże naszych Ojców z naszej strony wymienić? wszakże wszyscy Bohatyrowie są przed Tobą nikczemnymi, wszyscy sławni mężowie iakoby nigdy niebyli, wszyscy mędracy są przed Tobą nierostopnami, wszyscy rozsądni nierozumnymi. Naywiększe starania ludzi, ich usiłowania, ich dni życia, wszystko to jest nikczemność, przemijający sen i obłudna mara, marność i wszystko marność. Cała część zwierzęca człowieka jest niczem.

Atha hibdaltha.

Ty odłączyłeś człowieka na początku, i przeznaczyłeś go do służenia Ci, a lubo Ty niepotrzebujesz jego doskonałości, któż atoli może przemknąć Twoje czyny i te Ci przepisywać? Lubo Tobie Przedwieczny Boże nasz nikt przepisywać niemoże co masz czynić, a przy naszej naywiększej doskonałości nie masz żadnego pożytku; wybrałeś atoli człowieka, i przeznaczyłeś go do służenia Ci, dałeś nam z miłości (ten Szabat i) ten Dzień błagania, na zakończenie przebaczenie i odpuszczenie wszystkich naszych grzechów, byśmy porzucili naszą nieprawość, a nawrócili się do Ciebie przez wypełnianie z całego serca ustaw twej woli. Przez wielkie miłosierdzie Twoje zlituj się nad nami, bo Ty nie masz upodobania w nisczeniu świata, iak powiedziano przez Twego Proroka (Jes 55. 6.), „Szukajcie Przedwiecznego póki znaleziony bydz może, wzywajcie Go w Jego

obecności. Niech opuści przewrotny swe drogi, a
 małą nieprawą swe układy, niech się nawróci do Pa-
 na i zmiłuje się nad nim, do Boga naszego, bo On
 często, przebacza.

Ty, jesteś Bogiem przebaczącym, najłaskaw-
 szym, najmiłosierniejszym, długo cierpiącym, nie-
 skończenie dobrym, wiernym i dobroczynnym. Ty
 masz upodobanie w pokucie grzeszników, a nie masz u-
 podobania w ich zagubie, iak powiedziano przez Proroka
 (Ezechiel 33. 11.) Mów im: Jak żyję, mówił Pan Bóg,
 niechęć śmierci bezbożnego, ale aby porzucił be-
 zbożny swą drogę, i aby żył. Porzucicie, porzucicie
 wasze złe drogi! pocóż masz umierać domu Izra-
 ela? „Daley powiedziano (tamże 18. 32.), „Niema
 upodobania w śmierci śmiertelnika, mówi Pan Bóg,
 nawróćcie się a żyycie, „ Ty jesteś przebaczącym
 Izraelowi, i przepuszczającym pokoleniu Iszurun w
 każdym czasie, a prócz Ciebie niemamy Pana prze-
 baczącego i przepuszczającego.

(Tu następuje Elohai do końca Ośmnastu Bło-
 gosławieństw)

Modlitwy podwieczorne i wieczorne.

Modlitwa codzienna podwieczorna

A s z r e.

Błogosławieni są mieszkańcy Twego Domu,
 chwala Cię nieustannie Błogosławiony Naród które-
 mu się tak powodzi Błogosławiony lud którego Bo-
 giem jest Przedwieczny.

P S A L M CXLV.

Sławić Cię będę Boże mój! Królu! wiecznie będę wielbił Twoje Imię. Codziennie będę Cię wielbić, wiecznie chwalić będę Twoje Imię.

Wielki jest Pan i bardzo wysoko chwalony, niemasz końca Jego wielkości. Pokolenie opowiada pokoleniu Jego czyny, uwiecznia nieskończoną sławę wszechmocności Jego. Opiewam wspaniałość i piękność Twego Majestatu, dumając nad Twymi dziwy. Wszystkie przedmioty otaczające mnie ogłaszają ogromną wielkość Twej mocy: ja chce powtarzać tylko ich odgłosy. Wszystkie opiewają sławę Twej wielkiej dobroci, pienia ich tęną Twą sprawiedliwością.

Miłosiwy jest Pan i litościwy, długo cierpiący i szodroblivy bardzo. Pan dobroczyńcą jest wszystkim, jest miłosierny dla wszystkich swych stworzeń.

Panie! Tobie czynią dzięki wszystkie dzieła Twoje, Twój święci uwielbiają Cię. Opowiadają oni Majestat Twego Królestwa, śpiewają wszechmocność Twoję. Dziełem ich jestawiadomiac ludzi o Jego cudach, wspaniałości i piękności Jego Królestwa. Twoje Królestwo jest Królestwem wszystkich światów, Twoje panowanie trwa na wieki wieków. Panie! Ty jesteś podporą wszystkich upadających, podnoszącym wszystkich nachilonych. Ciebie oczekują wszystkie oczy, a Ty daiesz im żywność w czasie: szodrobliwie otwierasz rękę Twoję, i napełniasz wszystkich żyjących chęcią. Sprawiedliwy Pan jest we wszystkich swych drogach, a dobroczynny we wszystkich

wszystkich dziełach: bliski jest Pan wszystkim wołającym do Niego, wszystkim wzywającym Go szczerze? Wypełnia On chęci swych bogoboynych, wystęchliwych wołania i wybawia ich: broni Pan wszystkich swych miłośników, a wszystkich przewrotnych wytraca.

Usta moje! śpiewaycie chwałę Pańską, każdy żyjący! uwielbiay Jego święte Imie na wieki wieków.

(Tu następują Ośmnaście Błogosławieństw iak w porannych Modlitwach.)

T a h c n u n.

(Samuel X. 2. 24. 14.) „Rzekł Dawid do Gada: jestem w wielkim ucisku, padayny lepiej w rękę Boga, bo wielkie jest miłosierdzie Jego, a niepadayny w rękę człowieka. „)

Naymiłosiernieyszy, nayłaskawszy! zgrzeszyłem przed Tobą Przedwieczny! pełny miłosierdzia! zmiłuy się nademną i przyimiy moje modły.

P S A L M VI.

Panie! niekarz mię w gniewie Twoim, i nienapominay mię w zapalczywości Twojej. Zmiłuy się Panie! bo zwiędnieję, ulecz mię, bo są zatrwożone kości moje, dusza moja bardzo zatrwożona, Ty o Boże! ah iak długo ieszcze. Nawróć się mój Panie, a wyrwiy duszę moję, wspomóż mię przez dobroć Twoję, bo w śmierci niepamiętaią o Tobie, a w grobie, któż Ci czyni dzięki? Zmordowany od wzdychania, czynię potokiem co noc pościel moję, rosta-piam Koże moje łzami memi. Zapadła twarz moja

od zgryzoty, zgrzybiałem od tyłu ucisków. Odstąpcie wy wszyscy złoczyńcy, odstąpcie, usłyszał Pan płacz mój, usłyszał Pan modły moje. przyjmuje Pan moje prośby. Zawstydzeni i zatrwożeni padają moi nieprzyjaciele, w chwili swego haniebnego pierzchnienia.

S z o m e r.

Spiewak i lud. Strózu Izraela! strzeż resztę Izraela, a niech nie zaginie lud Izraela, który codzień mówi: „Słuchayże Izraelu! (Szma)

Strózu Twego jedynego ludu! strzeż resztę tego jedynego ludu, a niech niezaginie ten jedyne lud, który uiednia Twoje Imie mówiąc: „Przedwieczny Bóg nasz jest wieczną jedyną Istotą. „

Strózu świętego ludu! strzeż resztę świętego ludu, a niech niezaginie ten święty lud, który potrzykroć woła: „Święty „ do Świętego.

Ty który daiesz się ubłagać modłami, i okazujesz się łaskawym z miłosierdzia! day się ubłagać i wyświadcz łaski temu ubogiemu pokoleniu, które jest osierociałe bez pomocy. Oycze nasz i Królu nasz! wysłuchay nasz przez łaskę Twoję gdyż niemamy zasług: o dobrodzieystwa i litość prosimy, nieodmawiaj ich nam.

Zakończenie Tachnun.

W a n a c h n u.

My niewiemy co mamy począć, do Ciebie jedynie podniesione są nasze oczy. Pominij na wielkość Twego miłosierdzia, na dobroć Twoję, które równie jak Ty jest nieskończona. Niech dobroć Two-

nie unosi się nad nami, iak my się Cię spodziewamy niepamiętay o dawnych występkach naszych, uprzedzay nas Twoim miłosierdziem, gdyż iesteśmy bardzo podupadli. Zlituy się o Panie! zlituy się aż nadto nasyceni iesteśmy wzgardą, pamiętay w Twoim gniewie o miłosierdziu Twoim, wszakże znasz nasze namiętności, znasz iż iesteśmy nędznym prochem. Wspomoż nas dla czci Twego Imienia, wyzwól nas i przebacznasz nasze grzechy dla Imienia Twego.

Modlitwa podwieczorna w dzień Szabatu.

(Mówi się najprzód Aszre, Uba lecyon potem połowa Kadysz, wreszcie mówi Spiewak)

PSALM LXIX.

Błagam Cię o Boże w czasie łaski Twoiey, przez wielkie miłosierdzie Twoje, nieodmawiaj mi prawdziwego zbawienia Twego.

(Lud powtarza wiersz ten, potem czyta się z Tore, następnie mówi się połowa Kadysz, a po pierwszym oddziale ośmnastu błogosławieństw mówi się).

Atha Echa d.

Ty iesteś iedynym, iedynem iest Twoie Imie, i któryż iest naród na Ziemi, iak Twóy iedyny naród Izrael? Naród, który obdarzyłeś wspaniałością, wyższością, i koroną zbawienia, i któremu nazna-

czyłeś święty dzień spoczynku, dzień, w którym cieszył się Abraham, weselił się Izaak, a który uroczyste obchodził Jakób i synowie Jego, dzień spoczynku, uroczystości i uprzejmości w szczerości i wierności, pokoju i szczęśliwości, spokojności i bezpieczeństwa, i spoczynku doskonałego w którym Ty masz upodobanie. Wiedzą to i znają Twoje dzieci, że w Tobie tylko znajdują spoczynek, czynią Ci za niego dzięki, i oddają Ci hołd.

E l o h e n u.

O Boże nasz i Boże naszych Ojców! miej upodobanie w naszym spoczynku, poświęć nas przez Twoje przykazania i naznacz nam część w Twoim Zakonie. Nasyć nas obfitością Twojej dobroci i pociesz nas Twym zbawieniem, oczyść nasze serca do służenia Ci w prawdzie, i day nam Przedwieczny Boże nasz! dziedzictwo w miłości i upodobania, Twojego świętego Szabatu, a niech w nim spoczywa Izrael, który święci Twoje Imię. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który poświęcasz Szabat.

(Tu następuje Receh, Modim i t. d. aż do końca, potem trzy następujące wiersze):

C y d k a t c h a.

Nieodmienna jest Twoja sprawiedliwość, Twój Zakon wieczną prawdą.

Twoja sprawiedliwość Boże! aż do szczytu Niebios Boże czyniący dziwy któż Ci jest równy. Wielka jest Twoja sprawiedliwość jak wiekuiste góry

Twój Sad jest bezdenną przepaścią. Wspomagasz Przedwieczny! człowieka i bydła.

(W letniej porze czytają się rozdziały Abot, w zimie zaś czytają się następujące Psalmi).

P S A L M CIV.

Wielbiy duszo moja Pana (O iakżeś wielki Panie! iakżeś wielki Boże mój! Majestat i piękność obłoków.) Który odziany światłością iak szatą, który rozpościera niebo iak obicie, który swoje wierzchołki zasklepia wodą, czyni obłoki wozem swoim, i leci na skrzydłach wiatru, który używa wichrów za swych posłańców, za sługi pożerający płomień, który ugruntował ziemię Sam na sobie, aby się niechwiała na wieki. Głębokości okrywasz iakoby szatą, a na górach stoją wody, na Twą groźbę uciekają, truchleją na odgłos gromu Twego, unoszą się w górę, zniżają się na doliny ku miejscu które im naznaczyłeś, nigdy nieprzystępują granic które im wytknąłeś, nigdy niewracają się by okryły okrąg ziemi. Przelewasz źródła w rzeki popłyną między górami: z nich piją wszystkie zwierzęta polne, niemi gaszą dzikie osły pragnienie swoje. Ptastwo powietrzne śpiewa nad nimi w pośród gałązek. Pokrapiasz góry z Twych wierzchołków, a owocem który wydaiesz nasycą się ziemia. Który czynisz kwitnącą trawę dla bydła a sieyby przez pracę człowieka. Wydaiesz chleb z ziemi, wino, które rozwesela serca człowieka, olej, który wypogadza oblicze gdy chleb pokrzepia siły. Oto pełne soków stoją drzewa Przedwiecznego. Cedry Libanu które On sam posadził, by się tam gnieździło ptastwo iastrżab na iodle dom sobie po-

stawił. Góry wysokie schronieniem dzikich kóz, a rozpadliny skał ucieczką dla królików. Stworzyłeś Kieżyc który podziela czas, słońce które zna zakreśloną swą drogę. Rozpościerasz czarną ciemność a nastaje noc głucha: w ten czas się snują wszystkie zwierzęta leśne, młode lwiąta ryczą na łup, żądając od Boga pożywienia swego. Wschodzi słońce, wnet się zbierają, i kładą się w jaskiniach swoich. Tedy wychodzi człowiek do pracy, do zarobku swego aż do wieczora.

Jak wielkie, iak rozliczne są Twoje dzieła Panie! wszystko przez mądrość ułożyłeś, pełna jest ziemia dóbr Twoich. Ow Ocean wielki i rozległy, tam krążą niezliczone stworzenia, zwierzęta małe i wielkie, tam okręty pływają, przebywa potwór który stworzyłeś do igrzysk. Wszystkie oczekują Ciebie byś im dał pokarm w czasie swoim: gdy daesz im zbierają, otwierasz rękę, a nasycają się dobrem, gdy odwracasz od nich Twe oblicze zostają strwożone: odejmujesz im tchnienie, a przemieniają i wracają się do swych prochów: posyłasz Twoje tchnienie, powstają, a znowu odradza się postać ziemi.

Niech chwała Pana trwa na wieki, niech ma zawsze upodobanie w swoich dziełach, który pogląda na ziemię, a truchleie, dotyka gór, a kruszą się.

Będę śpiewał Panu całe życie moje, memu Bogu póki istnieję. Oby mu była przyjemna ma Pieśń, cieszył bym się tem tylko dla Pana. Oby znikły wszystkie grzechy z ziemi! Oby już niebyło przewrotnych! Błogosław Duszo moja Pana! Halle-lujah!

PSALM CXX.

(Pieśń - Stopni)

Do Pana wołam w ucisku moim, a On mię wysłucha. Panie! strzeż mię od zdrażliwych ust od języka obłudnego. Na cóż ci się zda, co ci przyda ten język obłudny? Strzały mocarzów zaostrome płomieniem niszczącym. Biada mi, iż tułać się muszę w Meszech, mieszkać w namiotach Cedar. Ah! zbyt już długo przebywała dusza moja z nieprzyjaciółmi pokoju: ja mówię i myślę o pokoju, oni mówią o nim, a myślą o wojnie.

PSALM CXXI.

(Pieśń - Stopni)

Wznoszę oczy moje na te góry, skądże przybędzie pomoc moja? Pomoc moja przybędzie od Pana, który stworzył Niebo i Ziemię. Niedopusi On zachwiać się nodze twojej, niezdrymie się straż twoja. Nie, niezdrymie ani śpi straż Izraela. Pan jest stróżem twoim, Pan zasłania cię swym cieniem po prawicy twojej, nie będzie cię razić słońce we dnie, ani więzić w nocy: Pan strzeże Cię od wszelkiego złego, strzeże duszy twojej, Pan strzeże cię wychodzącego i powracającego odtąd aż na wieki.

PSALM CXXII.

(Pieśń - Stopni Dawida.)

Cieszę się gdy mówią do mnie „Póđźmy do domu Pańskiego „ — Miłe wspomnienie! Stały nie-

gdys nogi nasze w bramach twoich o Jeruzalem!
 Piękne Jeruzalem wybudowane porządnie, jak miasto,
 które od początku razem założone, gdzie wstępują
 pokolenia, pokolenia pańskie, by podług ustaw
 dziękowały Panu, gdzie postawione krzesła sądu,
 wspaniałe krzesła domu Dawida. Życzymy ci szczęścia
 o Jeruzalem! życzymy pomysłności twoim miłośnikom:
 niech w murach twoich panuje pokój, niech mięszka
 szczęśliwość w tych zamkach. W imieniu moich braci
 i przyjaciół życzę ci szczęścia i pokoju: szukam twego
 dobrego powodzenia dla domu naszego Boga.

P S A L M CXXIII.

(Pieśń - Stopni.)

Do Ciebie podnoszę oczy moje Ty! którego Majestat
 jest w Niebie. Jak oczy sług poglądają na ręce swych
 panów, iak oczy służebnic na ręce swej pani; tak
 oczy nasze poglądają na Pana Boga naszego, aż się
 zmiłuje nad nami. Zmiłuy się Panie! zmiłuy się nad
 nami, zbyt już nasyceni iesteśmy wzgardą, posmiewaniem
 wyniosłych, urąganiem pysznych.

P S A L M CXXIV.

(Pieśń - Stopni Dawida.)

Gdyby Pan nie był z nami, (tak śpiewa Izrael.)
 Gdyby Pan nie był z nami, kiedy ludzie powstałi przeciwko
 nam, toby nas żywo pożarli w swej wściekłej zapalczywości,
 dawnoby nas już wody potopiły, pokryły by nas rzeki,
 dawnoby już nad duszą

naszą przeszły bystre potopy. Niech będą dzięki Panu, który nie da nas na łup ich zębom. Życie nasze jest uratowane iak ptak z siatek łowiących si-
dła pozrywane, my uratowani, naszą pomocą jest Imię Pana, który stworzył Niebo i Ziemię.

PSALM CXXV.

(Pieśń - Stopni.)

Ci którzy ufają w Panu, zostają iak góra Syonu nie zachwiani na wieki. Góry otaczają Jeruzalem, Pan otacza swój lud odtąd aż na wieki. Nie, niepodniesie nigdy berła przewrotnych nad dziedzictwem sprawiedliwych, aby i ci nieściągnęli rąk swoich ku dobrom nieprawości. Wyświadcź o Panie! dobrodzieystwa dobrym, tym którzy są prawego serca: tym zaś którzy zbaczają od prostey drogi, ukaż o Panie iż błędzą. Szczęśliwość nad Izraelem.

PSALM CXXVI.

(Pieśń - Stopni.)

Gdy nas Pan wyprowadzi z niedoli do Syonu, będziemy iak obudzający się ze snu. Napelnione tedy są usta nasze wesołością, a język nasz radością. Tedy mówią wszystkie Narody, „wielkie dziwy uczynił Pan dla tych, „Tak jest, wielkie dziwy uczynił Pan dla nas, przeto iesteśmy rozradowani. Ah! wyprowadź nas o Panie z niedoli naszej, ugaś potokiem pragnienie suchego kraju. Ci którzy sieją ze łzami, będą żąć z radością. Tam idzie i płacze rolnik pod ciężarem swoim, oto zgromadzając swe snopki powraca wyśpiewując wesoło.

P S A L M CXXVII.

(Pieśń - Stopni Salomona.)

Próżne jest staranie Mistrzów, jeżeli Pan nie-
zechce wybudować domu. Próżna czuyność Stró-
żów, jeżeli Pan nieustrzeże miasta. Próżno wsta-
wajcie rano, siedźcie długo, pożywajcie chleba
pełnego trosków, swoim miłośnikom On to daie we
śnie. Otoż dzieci są darem Pana, owoc żywota jest
nadgodą cnoty. Synowie młodości, są iak strzały
w ręku potężnego wojownika: błogosławiony jest
człowiek, który niemi swój saydak napełnił. Nie-
dopuszczą one bydź zawstydzonym, gdy zachodzi
utarczka z nieprzyjacielem.

P S A L M CXXVIII.

(Pieśń - Stopni.)

Błogosławiony każdy, kto się boi Pana, kto
chodzi w drogach Jego. Zywisz się pracą rąk two-
ich iesteś szczęśliwym i masz się dobrze. Zona two-
ja iak winna macica kwitnie w kąciku twego domu,
dzieci twoie iak latorośle oliwne, zaszczerpione na o-
koło stołu twego. Tak to jest błogosławiony mąż,
który się boi Pana. Niech Cię Pan błogosławi z Sy-
onu, byś widział dzieci twych dzieci, szczęśliwość
nad Izraelem.

P S A L M CXXIX.

(Pieśń - Stopni)

Często uciemieźali mię od młodości, tak śpie-
wa Izrael, często uciemieźali mię od młodości,

wszakże mię nieprzemogli. Na grzbiecie moim orali, pociągnęli na nim długie brozdy. Sprawiedliwy jest Pan, przeciął powrozy grzeszników. Zawstydzić się i pierzchnąć muszą wszyscy nienawidzący Syon, bydź jak trawa na dachu, która pierwey niż jest wyrwaną usycha, nienapełniając ręki zniwarza, ani ramion zbierającego wiązki, którey nie błogosławi przechodzień: „błogosławieństwo nad tobą, błogosławię cię w Imie Pana. „

PSALM CXXX.

(Pieśń · Stopni.)

Zgłębokości wołam do Ciebie Panie, o Panie wystuchay głos mój. Niech będą uszy Twoje nakłoniłone na głos modlitwy moiey. Jeżeli uważać będziesz na nieprawości, któż o Panie pozostanie? Lecz przebaczenie nieoddzielne jest od Twego Bóstwa, aby było chwalonem. Tak żywię się nadzieją, żywi się nadzieją dusza moja, oczekując na obietnice Jego. Dusza moja oczekuje Pana z większem utęsknieniem, niż Stróżę oczekują poranku. Miei Izraelu nadzieję w Panu bo u' Pana jest miłosierdzie i u Niego obfite odkupienie. On odkupi Izraela od wszystkich jego przewinień.

PSALM CXXXI.

(Pieśń · Stopni Dawida.)

Panie! nigdy me serce niebyło wyniosłem, niebyły nigdy. pysznemi oczy moje, niebłąkałem się nigdy w rzeczach wielkich i wyższych nad pojęcie

moie. Zaiste w pokorze porównałem duszę moję z niemowlęciem przy piersiach Matki swoiey: pełna była dziecinney prostoty dusza moja.

O Izraelu! ufay w Panu, ufay w nim teraz i na wieki.

PSALM CXXXII.

(Pieśń - Stopni.)

Pomniy Panie na Dawida, na jego gorliwe staranie, iak Ci przysiągł, iak Ci uczynił ślub Boże Jakoba: „niewniydę do izby domu mego, nieprzypuszczę snu na oczy moje, ani drzymania na me powieki, aż znajdę miejsce dla Pana, przybytek dla Boga Jakóba, „ Otośmy słyszeli o niey w Eufkrat, i znaleźliśmy ją na polach Jaar. Wniydzmy do przybytku Jego, i błagaymy podnożek Jego. Powstań Panie! i uday się na miejsce spoczynku Twego Ty i Arka wspaniałości Twoiey. Niechay cnota ozdabia Twoich kapłanów, a świętych gorące Hymny. Dla sługi Twego Dawida, nieodrzucaj prośb pomazańca Twego. Pan przysiągł Dawidowi przychylność, a nie odmieni iey na wieki: „posadzę na Twoim tronie owoce żywota twego: jeżeli synowie twoi będą wier-nemi przykazaniom Moiem i ustawom, których ich nauczę, tedy i ich wnuków aż na wieki utwierdżę na twoim tronie. „ Bo Pan obrał sobie Syon, uprzejmą jest Mu Stolicą. „ Tu miejsce odpocznienia Me-go na wieki, tu przebywam i mieszkam na wieki: obdarzę tę okolicę żywnością, iey obozy nasycę chlebem, zbawieniem odzieię iey kapłanów, a iey świętych gorącemi hymnami: tu rozwinę dostojność

Dawida, oblaśnie świecznik pomazańca mego, nieprzy-
 iadłoby jego okrycie wstydem, a nad nim będzie się
 rozwijać korona jego. ,,

PSALM CXXXIII.

(Pieśń - Stopni Dawida.)

O jak piękną jak wdzięczną jest rzeczą gdy bra-
 cia żyją w zgodzie. Jak olej drogi na głowie spły-
 wa na brodę, na brodę dostojną Aarona, zastania-
 iącą kraje odzienia Iego. Jak rosa poranna na Her-
 men, która z stępuje na górę Syon, bo tam zsyła
 Pan swoje błogosławieństwo i wesole życie aż na
 wieki.

PSALM CXXXIV.

(Pieśń - Stopni.)

Chwalcie Pana wy wszyscy słudzy Pańscy, wy!
 którzy odbywacie nocną służbę w Domu Pańskim
 chwalcie. Podnieście ku świątyni ręce wasze i chwal-
 cie Pana. Niech cię błogosławi Pan z Syonu który
 stworzył Niebo i Ziemię.

(Tu następuje Kadysz i Alenu.)

(Modlitwa podwieczorna w dni świąt składa się
 z Aszre Uba lecyon i ośmnastu błogosławieństw, któ-
 re przy tym dniu są w modlitwach porannych.)

Spiew przy zaczęciu Szabatu.

PSALM XCV.

Podźmy! śpiewajmy radosne Hymny Przedwie-
 cznemu, wzniećmy ogniste pienia ku Bogu Zbawi-

cielowi naszemu, poprzedzaymy oblicze Jego z dziękczynieniem, niech odgłos stron unosi nasze Psalmy. Wielkim Bogiem jest Przedwieczny, Królem wielkim nad wszelkie Bóstwo. Skarby Ziemi są w ręku Jego a ogromność gór Jego jest. Jego jest morze, on je stworzył, a stałe lądy dziełem rąk Jego. Pójdźmy, błagaymy, klękaymy i padaymy na twarz przed Bogiem stwórcą naszym. On jest Bogiem naszym a my ludem, trzodą którą On pasie, pieszczotami Jego. Dziś jeszcze gdy będziecie posłusznemi rozkazom Jego, nie zatwardzaycie serc waszych jak w Meriba, w dzień kuszenia na puszczy, gdy Mię kusili oycowie wasi, acz widzieli czyny moje, doświadczali Mię. Czterdzieści lat obrażony na ten ród byłem i mówiłem: „lud ten jest błędnego serca, który nie poznaie dróg moich, przez co przysięgałem w gniewie moim, iż nigdy niewniydę do miejsca spoczynienia moiego. „

PSALM XCVI.

Śpiewaycie Panu Pieśń nową, śpiewaycie Panu wszystkie ziemie, śpiewaycie Panu, chwalcie Imię Jego, ogłaszaycie każdego dnia zbawienie Jego, opowiadaycie między poganami chwałę Jego, między wszystkimi Narodami Jego dziwy, bo wielki jest Pan i bardzo wysoko chwalony. Straszliwy, i wyższy nad wszystkie Bóstwa. Bałwany są wszystkie Bogi pogańskie. Oto Pan stworzył Niebiosa. Przed Nim pyszni się okazałość i nadobność, wspaniałość i piękność w Jego świątyni. Przynieście Panu wy rody pogańskie, przynieście Panu cześć i hołd, przynieście Panu chwałę Imienia Jego, nieście ofiary i przystępuycie Jego progi, kłaniaycie

sie Panu w uroczystey okazałości, niech drży cały świat przed wielkością Jego Majestatu, ogłaszajcie między Narodami: Przedwieczny króluie, utwierdził świat nigdy się nie chwieie. Będzie On sądził Narody w sprawiedliwości. Radujcie się Niebiosa, wesel się ziemio, niech szumi morze i to co w niem zawarte, ciesz się pole ze wszystkim co na tobie, rozlegay się radosny szeleście drzew leśnych przed Panem iż przyszedł, iż przyszedł sądzić okrąg ziemi. Będzie On sądził świat w sprawiedliwości, a narody podług wierności swoiey.

PSALM XCVII.

Pan króluie, niech się raduje ziemia, niech się weselą wielkie wyspy, obłok i mgła jest około niego, sprawiedliwość i Sąd utwierdzeniem Jego Tronu, Ogień Go poprzedza i zapala w około Jego nieprzyjacieli. Jego błyskawice rozświecają świat, okrąg ziemi drży na ich widok. Góry roztapiają się iak wosk przed Panem, przed Rządcą całego świata, Niebiosa ogłaszają Jego sprawiedliwość, wszystkie Narody widzą chwałę Jego. Zawstydzeni są wszyscy służący Obrazów, którzy się chlubią z swoich bałwanów. Oto wszyscy iuż kłaniają się przed Nim Usłyszał to Syon i rozweselił się, rozradywały się Córki Judei z sprawiedliwych wyroków Twoich. Znany iestes na całym świecie iako naywyższa Istność i uwielbiony nad wszystkie Bóstwa. Miłośnicy Boga! nieycie w nienawiści złość, Pan strzeże dusz swoich świętych, wyrywa ich z rąk przewrotnych. Swiatło wschodzi dla sprawiedliwego, a radość dla

ludzi prawego serca. Weselcie się sprawiedliwi w Panu czyńcie dzięki Jego świętemu Imieniu.

PSALM XCVIII.

Spiewajcie Panu nowe Pieśni bo uczynił dziwy zwycięstwo przyniosła Mu prawica Jego, święte ramie Jego. Pan oznajmił zbawienie swoje przed oczyma poganów objawił sprawiedliwość swoją. Wspomniał na swoją dobroć i wierność dla Domu Izraela, wydziały wszystkie zakąty ziemi zbawienie naszego Boga. Wykrzykujcie wesoło Panu wszystkie ziemie, radujcie się, spiewajcie i graycie. Zagrayscale Panu na Arfie, na Arfie z odgłosem Hymnów. Niech odgłos puzonów i kornetów głośnych przed Bogiem Królem się rozlega. Niech szumi morze i to co w niem zawarte, okrąg ziemi i mieszkający na nim, niech rozlegaia rzeki iak oklaski rąk swoje mruczenie, niech się wznoszą góry w zachwyceniu przed Panem, iż przyszedł sądzić okrąg ziemi. Będzie sądził świat w sprawiedliwości, a Narody w rzetelności swojej.

PSALM XCIX.

Pan króluie, niech drzą poganie, który panuie nad Cherubin. Niech się chwieie ziemia, wielki iest Pan na Syonie, i wysoko chwalony nad wszystkimi Narodami. Oddaia one hołd Imieniu Twemu, które iest wielkie, straszliwe i święte, a tryumf
Królowi

Królowi, który miłuje sprawiedliwość. Ty utwierdzi-
 łaś rzetelność, Sąd i sprawiedliwość u Jakóba posta-
 nowiłaś. Wywyższajcie Przedwiecznego Boga na-
 szego, a błagajcie podnożek Jego, On jest święty.
 Mojżesz i Aaron między kapłanami Jego, a Samu-
 el między wzywającymi Imienia Jego. Wzywali Pa-
 na, a On ich wysłuchał, i z stupa obłoku mawiał
 do nich, strzegli Jego świadectwa i ustaw które im
 podał. Panie Boże nasz! Ty wysłuchiwałaś ich by-
 łaś im Bogiem przebaczącym, Bogiem karzącym
 ich przewinienia.

Chor. Wywyższajcie Przedwiecznego Boga na-
 szego, a kłaniajcie się przed świętą górą Jego, bo
 święty jest Pan Bóg nasz.

PSALM XXIX.

Przynieście Panu Synowie wielkich, przynieście
 Panu cześć i hołd, przynieście Panu chwałę Imie-
 nia Jego kłaniajcie się Panu w uroczystey okazało-
 ści. Głos Pański rozlega się nad nurtami. Bóg
 Majestatu grzmi nad ogromnemi wodami. Głos
 Pański odbija się mocno, głos Pański odbija się w spa-
 niale. Głos Pański kruszy cedry, cedry Libanu kru-
 szy Pan. Czyni je krążącemi jak hoże cieleta, Le-
 banon i Syryon jak młode jelenie. Głos Pański
 jest rozdzielającym, ognistym piorunem. Głos Pań-
 ski wzrusza pustynie. Pan wzrusza pustynie Kadesz.
 Głos Pański budzi dzikie zwierzęta, oświeca ciemno-
 ści lasów. W Jego świątyni wszystko głosi Majestatu.
 Na Tronie siedział Pan w czasie potopu, na nim sie-
 dzieć będzie na wieki. Pan dał ludowi swemu zwy-
 cięstwo, Pan błogozławi go w pokoju.

Lecha dodi.

Powstań przyjacielu ku oblubienicy, Szabat nadchodzi przyymuemy go uprzeymie.

Szamor i Zachor ogłosił nam Bóg Jedyny w iednem słowie i głosie. Przedwieczny jest Jedyny, iedyne jest Imie Jego, Jedyny w sławie, Majestacie i chwale.

Powstań Przyjacielu ku oblubienicy! Szabat nadchodzi przyimujemy go uprzeymie.

Podźmy i spieszmy przeciw Szabatowi, on jest źródłem wszystkich błogosławieństw, od początku przeznaczony na uroczystość, jest celem stworzenia w pierwszym przedsięwzięciu.

Powstań Przyjacielu i t. d.

Świątynią Boga! Stolico Króla! powstań i wyjdź z twoich rozwalin, zbyt długo zostawałaś pogrążoną w przepaść płaczu powstań! On zmiłuje się już nad tobą.

Powstań Przyjacielu i t. d.

Powstań i otrząśnij się z prochu, odziey się mój ludu w te uroczyste szaty, przez Syna Jsai Betelehemina, tuszy sobie dusza moja bliskie oswobodzenie.

Powstań Przyjacielu ku oblubienicy! Szabat nadchodzi przyymujemy go uprzeymie.

Orzeźwiy się, orzeźwiy się! patrz! gdy zachodzą wszystkie światła, twoje światło wschodzi. Ockniny się. Ockniny się niech się ozwą twoie pienia, oto wspaniałość Pana objawia się już nad Tobą.

Powstań Przyjacielu i t. d.

Czemu się zasmucasz, na co wstydzisz się?

będziesz zawstydzony, ani zapłoniony, znajdzie u Ciebie schronienie nędzny z Mego ludu. Odbudowane będą twe miasto w dawnej okazałości.

Powstań Przyjacielu i t. d.

Ci którzy cię gnębili, staną się łupem, którzy cię niszczyli, precz oddadonemi od ciebie będą, Bóg Twój cieszyć się będzie z tobą jak oblubieniec z swą oblubienicą.

Powstań Przyjacielu i t. d.

W prawą i lewą rozszerzać się będziesz, na wszystkie strony chwałę Pana pomnożysz. Przez Męża z pokolenia Perce będziemy ucieszeni i rozradowani.

Powstań Przyjacielu ku oblubienicy, Szabat nadchodzi przyjmujemy go uprzeymie.

Witamy cię, ty korono Męża! przyydz o Oblubienico, Ciebie oczekuje pociecha i radosne okrzyki wśród Choru wiernego i ukochanego ludu, przyydz o oblubienico, przyydz o oblubienico!

Powstań Przyjacielu i t. d.

PSALM XCII.

(Na dzień Szabatu)

Miło jest czynić dzięki przedwiecznemu, śpiewać najwyższy Twemu Imieniu, głosić rano Twoją dobroć, w wieczór Twoją wierność. Przebudzony przez harmonią stron, dźwiękiem Arfy uniesiony Panie! dzieła Twoje rozradują mię. Śpiewam wesoło Twoje czyny. Jak wielkie są Twoje dzieła o Panie, jak głębokie Twoje Boskie myśli! Nierozsądny tego niezna, a głupi pojąć niemoże. Kwitną bezbożni jak trawa, i wszyscy występni zjelenią się

aby zgineli na wieki wieków. Ty Panie jesteś wiecznie wyższy nad wszystko. Oto Twoi nieprzyjaciele Panie! Twoi nieprzyjaciele zaginą, rozsypani się wszyscy czyniacy nieprawość. Moja zaś dostojność wznosi się jak jednorożca. Starość moja namaszczo-
na wonnym olejem, pasę oczy moje zazdroszczącemi
mnie, w milczeniu obojętnie słucham moich przeci-
wników. Sprawiedliwy kwitnie iak wierzchołek pal-
my, rozkrzewia się iak Cedr Libanu, co w domu pań-
skim szczepiony, a w przysionkach Jego kwitnie, w
zgrzybiałości ieszcze się zieleni, zawsze trwa świe-
ży i pełny soków, dowodząc iż Pan jest sprawiedli-
wy. Stworca bez wszelkiej nagany.

P S A L M X C I I I.

Pan króluie przepysznie odziany, odziany jest
Pan Majestatem, sam przez się mocą opasany. Od-
tąd iak stworzony stoi świat, a niechwieje się nigdy
umocniony został Twój Tron, Ty zaś Sam jesteś
od wieczności. Bystre rzeki o Panie! podniosą, by-
stre rzeki, podniosą swoje huczenia, rzeki wzniosą
swe nawałności. Wspanialszy niż szum ogromnych
wód, szum bałwanów morskich, wspanialszy ieszcze
jest Bóg w swojej wysokości. Swiactwo Twoje
jest godne wiary. Swiątobliwość o Panie jest oz-
dobą Twego wiekuistego domu.

Modlitwa wieczorna.

(W dniach powszednich mówi się naprzód ten wiersz)

Nalitościwszy! przebaczający przewinienia! nie-
niszczący! wracający często zesłany gniew, a nie

wzbudzałacy nigdy całej zapalczywości Twojej! Przedwieczny! użycz nam zwycięstwa, Królu! wysłuchaj nasze prośby gdy do Ciebie wołamy.

(W Szabat i w święta zaczyna się od)

B a r c h u.

Spiewak. Błogosławcie Przedwiecznego który godzin jest błogosławienia.

Lud tym czasem mówi. Błogosławione, chwalebne, sławione, wielbione, uświetnione jest Imię świętego Króla wszystkich Królów. On jest pierwszą i i ostatnią Istotą, i oprócz Niego niemasz Boga. Scielcie drogę przed przechodzącym firmament, Jah jest Jego Imię! i radujcie się przed Nim. Imię Jego wyższe jest nad wszelką chwałę i sławę. Niech będzie pochwalone Imię wspaniałości Jego Królestwa na wieki wieków. Niech będzie błogosławione Imię Pana odtąd aż na wieki.

(Spiewak kończy powyższy wiersz, poczem lud głośno woła.)

Błogosławiony niech będzie Przedwieczny, który jest godzin błogosławieństwa na wieki wieków.

B a r u c h.

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata na którego słowo zmierzcha się, który mądrością otwierasz bramy zachodowi, a różtropnością zmieniasz czasy i przeistaczasz pory, nznaczasz bieg gwiazdom na firmamencie podług woli Twojej. Stwórco dnia i nocy! odtaczasz światło

przed ciemnością, a ciemność przed światłem, rozpościerasz zorze ranne i wieczorne, oddzielasz dzień od nocy. Przedwieczny Cebaoth jest Jego Imię! wszechmocny, żywy, trwający, który wiecznie będzie nami rządził. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który sprawiasz zmierzchnienie.

Ahabath Olam.

Wieczna miłością zamiłowałeś Twój lud Izraela nauczyłeś go Zakonu, przykazań, ustaw i praw, a przeto Przedwieczny Boże! kładąc się i wstałac rozmyślamy o Twych ustawach, i cieszymy się słowami Twego Zakonu i przykazaniami na wieki wieków, bo one są naszym żywotem i trwałością dni naszych. Rozmyślamy o nich dzień i noc, niech Twa miłość nie unika nas na wieki. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który miłujesz Twój lud Izraela.

S z m a.

(X. M. 5. Rozd: 6. w. 4.)

„ Słuchajże Izraelu! Przedwieczny Bóg nasz jest wieczną i edyną Istotą. „ (tu się umieszczają następujący wiersz) Niech będzie pochwalone wspaniałe Imię Jego Królestwa na wieki wieków.

„ Będziesz miłował Pana Boga Twego z całego serca, z całej duszy Twoiej, i ze wszystkich sił twoich, a te słowa które Ja ci teraz przykazuję będą trwać w sercu Twoim będziesz je wpaiał w synow twoich, i będziesz zawsze o nich rozmyślał, tak siedząc w domu, iak idąc w drogę. Gdy się kładziesz i gdy wstajesz przywiązuy je iako znak na twą rękę,

i uczynić je naczelnikiem między oczyma twemi: napisz je na podwojach twego domu i na bramach twoich.

W e h a j a.

(X. M. 5. Rozd: 11. w. 13.)

„ Jeżeli będziecie posłuszni przykazaniom moiem, które Ja wam teraz daję: abyście miłowali Pana Boga waszego, a służyli Mu z całego serca waszego, i z całej duszy waszey; tedy dawać będę waszey ziemi obfitość deszczu i dżdżu w swoim czasie. Będziesz zbierał zboże, wino i oley, okwitną twoie łąki trawą na pokarm dobytów twoich, a będziesz iadł do sytości. Strzeżcie się byście niedali uwieść serc waszych, byście nie odstępili od Pana a nie służyli Bogom cudzym i chwały im dawali: by się przeto Pan Bóg nierozgniewał, a nie zamknął Nieba, w ten czasby dżdże niepadały, aniby ziemia użytków swych dawała, a tak wyginęlibyście bardzo prędko z ziemi tak wyborney jaką wam Pan ma dać.

Uważaycie tedy te słowa sercami duszami waszemi: przywiązuycie je jako znak na ręku waszych i uczynicie je naczelnikami między oczyma waszemi będziesz je wpaiał w synów twoich, i będziesz zawsze o nich rozmyślał tak siedząc w domu iak idąc w drogę, gdy się kładziesz i gdy wstaiesz, napisz je na podwojach twego Domu, i na bramach twoich aby pomnożyły się dni życia twego i synów twoich na ziemi którą przyobiecał i przysiął dać Pan oycom twoim dopokąd Niebo będzie trwać nad ziemią. „

Wajomer.
(X. M. 4. Rozd. 15. W. 38.)

Rzekł Pan do Mojżesza: powiedz synom Izraela i mów im, aby wiecznie poczynili sobie nidi przywiązania u dołu na kraiach dolnych swych płaszczów, i niech przywiążą na nich tkaninę z modrego jedwabiu, na którą gdy spojrzą, pomniec i pełnić będą wszystkie przykazania pańskie. Aby się nie oddali uwodzić, ani śli za zmysłami swemi, a oczy ich aby nie cudzołożyły z wielu i rozlicznych rzeczy, ale pamiętając na przykazania Pańskie, i pełniąc je, aby byli świętymi Bogu Swemu.

Ja jestem Pan Bóg wasz, który was wywiodłem z ziemi Egipskiej, bym był Bogiem waszym. Jam Pan Bóg wasz.,,

(Spiewak dołącza do ostatnich słów następującą modlitwę.)

E m e t.

Prawdą jest wierną i stałą iż Przedwieczny jest Bogiem naszym, a oprócz Niego niemasz Boga. My Izraelici jesteśmy ludem Jego. On wyrwał nas z przemocy mocarzów, On jest naszym Królem, który nas wyzwolił z rąk okrutnych. Bogiem naszym który karze naszych prześladowców, i wymierza zapłatę naszym nieprzyjaciołom. Który czyni wielkie i niepojęte cuda, i dziwy niezliczone, który utrzymuje nasze życie i nie dopuszcza nam się potknąć, który uczynił dla nas nadzwyczajne rzeczy i wykonał zemstę nad Faraonem, wyświadczył znaki i cuda na ziemi Synów Chama, który wymierzył od siebie karę

na pierworodnych Egiptu, i wywiodł swój lud Izraela od nich do wieczney swobody, przeprowadził swe dzieci wśród rozstąpionego morza, a ich nieprzyjaciół i prześladowców w przepaściach potopił. Dzieci Jego, widzieli Jego wszechmocność wielbili i czynili dzięki Jego Imieniu, chętnie oddali Mu hołd.

Moyzesz i Synowie Izraela nucili Ci z wielką radością Pieśni i wołali spółem: któraż z sił Przedwieczny! podobna jest Tobie? kto podobny jest Tobie wielmożny w świątobliwości, groźny w sławie, czyniący dziwy! Widzieli dzieci Twoje, Twą wspaniałość, gdy przedzieliłeś morze przed Moyzeszem: „Oto ten jest Bóg mój! „wołał i mówił Izrael przedwieczny będzie królował na wieki wieków. „A w Piśmie powiedziano (Jer. 31. II.) „Przedwieczny wykupił Jakóba i oswobodził go od przemożney ręki. „Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Oswobodzicielu Izraela.

Haszkiweinu.

W Day nam Przedwieczny położyć się do spoczynku w spokojności i powstać w zdrowiu. Rozpostrzy nad nami zasłonę pokoju, wspomóż nas przez zbawienną Twą radę, i wspomóż nas dla Imienia Twego. Zasłoń nas, i odwróć od nas nieprzyjaciela, zarazę, wojnę, głód, troski, oddal od nas Szatana ze wszystkich stron, i ukryj nas pod cieniem Twych skrzydeł, bo Ty jesteś Bogiem zasłaniającym i stróżem naszym, Bogiem najłaskawszym i najmiłosierdzyszym. Strzeż nas wychodzących i powracających, do życia i pokoju odtąd aż na wieki.

(w Szabat i Dni Świąt zakończą się ta modlitwa iak następuje):

Rospostrzy nad nami zasłonę pokoju, Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który rosposcierasz zasłonę pokoju nad nami, nad całym Ludem Twoim Izraelem i nad Jeruzalem.

(w Szabat)

„Niechay strzegą Synowie Izraela Szabatu, i niech go święcą w swych pokoleniach, przymierze jest wieczne między Mną a Synami Izraela i znamie wiekuiste: przez sześć dni bowiem uczynił Pan Niebo i Ziemię, a w siódmym poprzestał i spoczął.“

(w Dni Świąt)

Oznaymił Moyżesz Dni święte Przedwiecznego Synom Izraela.

(w Dniu Nowego Roku)

„Trąbcie podczas Nowiu w trąbę, w Dzień zanny uroczystego Święta naszego, naznaczony dla Izraela jako dzień Sądu Boga Jakóba.“

(w Dniu błagania)

W Dniu tym przebacza się wam, by was oczyścić, od wszystkich grzechów waszych przed Przedwiecznym będziecie oczyszczeni.“

(w Dni powszednie umieszcza się tu):

Barach Adonaj leolam.

Niech będzie pochwalony Przedwieczny na wielki wieków Amen, Amen. Niech będzie pochwalony Przedwieczny z Syonu, którego Majestat jest obecny w Jeruzalem Hallelujah! Niech będzie pochwalony Przedwieczny Bóg Izraela który Sam dziwy czyni, i pochwalone Jego wspaniałe Imię na wieki

Niech się napełni cała ziemia wspaniałością Jego Amen, Amen.

Niech sława Pańska trwa wiecznie, niech Pan ma zawsze upodobanie w swych dziełach. Niech będzie pochwalone Imie Przedwiecznego odąd aż na wieki. Nieopuszcza Przedwieczny Swego ludu dla wielkości Swego Imienia, gdy już począł Bóg czynić was Swym ludem.

Uyrzał cały Lud, padł na twarz i wołał: Przedwieczny jest Bogiem! Przedwieczny jest Bogiem, Przedwieczny będzie Królem nad całą ziemią, w ten czas będzie Przedwieczny Jedynym, i jego Imie będzie Jedynem.

Niech nas dojdzie Twa dobroć o Boże, jak my się iey spodziewamy. Zbaw nas Przedwieczny Boże nasz i złącz nas z pośród nieprzyjacielskich Narodów, abyśmy dziękowali Twemu Świętemu Imieniu i chlubil się Twoją sławą. Niech wszystkie Narody, które stworzyłeś, przyjdą i kłaniają się przed Tobą Panie, i niech czczą Tve Imie, bo Ty Sam Boże jesteś wielki i czyniący dziwy, a my jesteśmy ludem Twoim i owcami pastwiska Twego: będziemy Ci wiecznie dziękować i na wieczne czasy opowiadać Twą chwałę. Niech będzie pochwalony Przedwieczny w dzień, niech będzie pochwalony w nocy, niech będzie pochwalony, gdy się kładziemy i gdy wstajemy.

W Twoich ręką są wszystkie Istoty żyjące i umarłe, w Twoich ręku są dusze wszystkich żyjących, i oddech wszelkiego ciała. W ręce Twoie powierzam mą duszę, wybaw mię Boże wierny.

Boże Niebios! uczynń Tve Imie Jedynem, utwierdź na zawsze Twoje Królestwo nad nami, i kró-

luy nad nami, na wieki wieków. Ah! niech uyrzą nasze oczy niech się radują nasze serca, i cieszą nasze dusze w Twym zbawieniu prawdziwie, gdy mówiono będzie do Syonu: „Twój Bóg króluje, Pan królował, Pan będzie królował na wieki wieków. Twoje jest królestwo, i na wieki wieków będziesz królował w sławie. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Królu! który królujesz w Twojej wspaniałości nad nami, i nad wszystkimi dziełami Twymi zawsze i na wieki wieków.

(W Dni powszednie mówią się tu Ośmnaście Błogosławieństw jak w Modlitwie porannej, w Szabat pierwszy tylko Oddział, potem):

Atha kidaszta.

Ty poświęciłeś dzień siódmy, jak ukończenie stwarzania Nieba i Ziemi, poświęciłeś go więcej niż wszystkie inne dni, i poświęciłeś go nad wszystkie święta, i tak powiedziano w Twoim Zakonie (X M. 1. 2. 1.) „Dokończone są tedy Niebiosa i Ziemia i wszystkie ich orszaki, i dokonał Bóg w dzień siódmy dzieło swoje które uczynił, i odpoczął w dzień siódmy od wszelkiego Dzieła które uczynił. Błogosławił Bóg dzień siódmy, i poświęcił go: bo w nim spoczął od wszelkiego dzieła Swego, które stworzył Bóg do czynienia.”

Eloheanu.

O Boże nasz i Boże naszych Ojców! miły upodobanie w naszym spoczynku, poświęć nas przez Twoje przykazania, i naznacz nam część w Twoim

Zakonie, Nasyć nas obfitością Twojej dobroci, i pociesz nas Twym Zbawieniem, Oczyszc nasze serca do służenia Ci w prawdzie, i day nam Przedwieczny Boże nasz dziedzictwo w miłości i upodobaniu Twego Świętego Szabatn, a niech w nim spoczywa Izrael, który święci Twoje Imie. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! który poświęcasz Szabat.

(Tu następuje Recch, Modim it. d. aż do zakończenia Osmnastu Błogosławieństw, potem następuje):

Magen Aboth.

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Oyców! Boże Abrahama Izaaka i Jakóba! Boże wszechmocny, wielki, straszliwy! N najwyższa Istności! Właścicielu Nieba i Ziemi! Obrońco Patriarchów przez słowo Twoje! który wskrzeszasz umarłych słowem Twoim Boże Święty! (podczas Dziesięciu Dni pokutnych: Królu Święty!) (ktoremu nie masz równego. On daie spoczynek ludowi swemu Izraelowi w Swym Dniu Świętym Szabacie, bo miał upodobanie naznaczyć mu spoczynek. Służemy Mu z bojaźnią i strachem, czyniemy dzięki Jego Imieniu, zawsze codziennie Jemu, który jest źródłem wszelkich błogosławieństw. Bóg który jest godzien wszelkiego dziękczynienia, Pan pokoi, który poświęca Szabat i błogosławi dzień siódmy, daie ludowi nasyconemu roskoszą spoczynek w świątobliwości na pamiątkę stworzenia Świata.

(Tu następuje powyższe Elohenu, Kadysz i Otdział Drugi z Traktatu Myszna Szabat, potem Alenu i Adon Olam.)

Modlitwa wieczorna przy zakończe- niu Szabatu.

PSALM CXLIV.

Niech będą dzięki Panu, memu Bogu, który u-
czy ręce moje walczyć, a pięść moję toczyć boie.
On jest dobroczyńcą moim, moją ucieczką, twierdzą
i ratunkiem moim, moją tarczą w której ufam, która
poddaje ludy pod moję władzę. Panie! czem jest
człowiek, iż Ty masz go na baczności, Syn Ziemi,
iż Ty dbasz o niego. Człowiek podobny jest marze,
dni życia jego przemijającemu cieniowi, Panie! u-
chyl Niebios, a zstap, dotknij się gór, a kurzyć się
będą, zabłyśnij błyskawicą i rozprosz je, spuść strza-
ły i hucz niemi, podaj mi rękę Twoję z wysokości,
wybaw, wyratuj mię z ogromnych wód i sił obcych
Mocarzów, których usta pełne zdrady, a prawica u-
zbroiona w obłudę, Boże! w ten czas śpiewam Ci,
śpiewam Ci pieśń nową, na Arfie dziesięcio-stroney
grać Ci będę. Który daiesz Królom zwycię-
stwo, uratowałeś Dawida sługę Twego od miecza
siepaczy, wybaw i wyratuj mię od sił obcych mo-
carzów, których usta pełne zdrady a prawica uzbro-
iona w obłudę. Tedy kwitną jak młodociane pło-
nki nasi wzrastający Synowie, nasze Córki jak kolu-
mny misterne, dzieła rzeźbiarza do ozdoby kościoła.
Napełnione są nasze spiżarnie dostatkiem obfitey ży-
wności, trzody owiec tysiącznych rozmnożą się na
łąkach naszych, tłuste są nasze woły, niemiędzy szko-
dy, napaści ani krzyków, na ulicach naszych. Bło-

głosławiony Naród, któremu się tak powodzi, błogosławiony naród którego Bogiem jest Przedwieczny.

PSALM LXVII,

Śpiewakowi na Neginot Psalm Dawida.

Niech się zmiłuje Bóg nad nami, niech nas obdarzy Swoim błogosławieństwem, i zajaśnieje obliczem Swoim nad nami, aby na ziemi znane były Twe drogi, między wszystkimi Narodami Twoje zbawienie. Niech królestwa oddają Ci hołd Boże, niech Ci oddają hołd wszystkie królestwa, niech się wesełą i radują Państwa iż sądzisz Królestwa w sprawiedliwości, i rządysz Państwami na ziemi. Niech Królestwa oddają Ci hołd Boże, niech Ci oddają hołd wszystkie Królestwa. Niech nam ziemia daie swoje rośliny, niech nas błogosławi Bóg nasz, niech nas Bóg błogosławi, a niech Go chwala wszystkie zakąty ziemi.

(Potém mówi się iak zwyczajnie w Dzień powszedni Modlitwy wieczorne. Do Ośmiunastu Błogosławieństw przyłącza się Modlitwa):

Przedwieczny nasz Panie! Ty obdarzyłeś nas poznaniem Twego Zakonu i t. d. *potem następujące.*

Wihinoam.

Dobroć Pana Boga naszego niech się unosi nad nami, a będą plenne prace rąk naszych, wszystkie prace rąk naszych przez Niego tylko są plenne.

PSALM XCI.

Ty! który siedzisz w skrytościach Naywyższego i w cieniu wszechmocnego spoczywasz! w Imieniu Przedwiecznego, który jest zastoną i twierdza moją, za Boga w którym zawsze ufam mówię ci, iż On cię wybawi od nastawionych sideł i grassuiącey zarazy. Ramieniem Swém będzie Cię bronił, będziesz się zastaniał Jego skrzydłami: wierność Jego jest Twoją tarczą i zbroją, niedrzyi przed nocnym strachem, ani się bój strzał latających we dnie. Nietrwoż się przed wrogiem snuiącym się w ciemności, ani się lękał wściekłości zarazy w południe. Niech po twoiej lewicy tysiące padają, a po prawicy twej niech giną dziesięć tysięcy; do ciebie jednak żadna niezbliży się przeciwność: przypatrywać się tylko będziesz oczyma twemi, i widzieć będziesz karę dosięgającą grzeszników, bo ty ufasz w Bogu Naywyższym w Bogu zbawicielu moim. Zły przypadek nie może ci się zdarzyć, i żadna plaga niezbliży się do twej chatki, bo Aniołom Swym dał rozkaz o tobie, aby cię strzegli na wszystkich drogach: oni będą cię na ręku nosić, abyś o kamień nieobrazil twej nogi. Po lampardzie i bazyliisku deptać będziesz, tłoczyć będziesz nogami lwa i smoka. „Ponieważ Mię oczekiwał wybawię go, wołał do Mnie, Ja go wysłucham. Nieopuszczę go w ucisku, wyrwę i uświetnię go: nasyciwszy go dobremi dniami, okażę mu zbawienie Moie.”

Weatha kadosz.

Jeden woła do drugiego mówiąc: Święty, Święty, Święty, jest Przedwieczny Cebaoth! pełna jest ziemia

ziemia wspaniałości Jego, przyjmują to jeden od drugiego a mówią: Święty! którego Majestat jest w wysokich Niebiosach! Święty! który na ziemi czyni dziwy! Święty na wieki wieków Przedwieczny Ceba-oth, napełniona jest ziemia blaskiem wspaniałości Jego.

Uniosł mię wiatr i słyszałem za mną w piorunującym głosie: pochwalona niech będzie wspaniałość Pana w swoim miejscu. Pan będzie zawsze i wiecznie królował.

Naylitościwszy przebaczący przewinienia, niszczący, i odwracający często zesłany gniew a nie wzbudzający nigdy całej zapalczywości Twojej! Ty Przedwieczny! jesteś dobry i przebaczący, i nieskończenie litościwy dla tych, którzy do Ciebie wołają. Stałą jest sprawiedliwość Twoja, a nauka Twoja wieczną prawdą.

Przedwieczny Ceba-oth jest z nami, Bóg Jakóba jest twierdzą naszą, Selah! Przedwieczny Ceba-oth! błogosławiony kto ufa w Tobie, Przedwieczny! użyż nam zwycięstwa, Królu! wysłuchaj nas w czasie, gdy wołamy do Ciebie. Bądź pochwalony Boże nasz! iż stworzyłeś nas dla czci Twojej, dałeś nam prawdziwy zakon, i wsczepiłeś w nas żywot wieczny. Uczyń serca nasze pojętnymi w Twoim zakonie, wpałaj w nas miłość i bojaźń ku Tobie, abyśmy czynili podług Twęj woli i służyli Ci z całego serca: abyśmy niebyli zrodzeni bez przeznaczenia, i nasze staranie aby niebyło próżnym.

Obyś miał upodobanie Przedwieczny Boże nasz i Boże naszych Ojców, abyśmy strzegli Twoich przykazań w tém życiu, abyśmy byli godnemi uyrzyc,

użyć i być uczestnikami w dobrych czasach zbawienia i przyszłego życia.

Przedwieczny! bez przestanku będzie Ci nuciła dusza moja, Przedwieczny! Boże mój na wieki czynić Ci będę dzięki. Błogosławiony mąż który ufa w Przedwiecznym, Przedwieczny będzie pewnością jego. Ufajcie w Panu wiecznie bo Przedwieczny Pan jest Opoką Światów. W Tobie ufają znający Twe Imię, bo Ty Panie! nieopuszczasz tych którzy Cię szukają. Podoba się Przedwiecznemu dla doskonałości Swey, powiększyć Zakon i uświetnić go.

Wejiten lecha.

Niech ci da Bóg z rosy Nieba i z tłustości ziemi, obfitość zboża i wina. Niech ci służą Narody, i niech ci się kłaniają Królestwa. Bądź Panem braci twoich, a niech schylają się przed tobą Synowie Matki twoiej. Kto cię przeklina, niech będzie przeklętym, a kto cię błogosławi niech będzie błogosławionym. Bóg wszechmogący niech cię błogosławi, niech cię rozrodzi i rozmnoży, aby z ciebie powstało mnóstwo ludów. Niech ci da błogosławieństwo Abrahama i potomstwu twemu po tobie, abyś osiadł ziemię pielgrzymowania twego, którą obiecał Abrahamowi. Bóg Ojca twego będzie ci pomocą, wszechmocny będzie cię błogosławił błogosławieństwem z wysokich Niebios i zapadłych przepaści, błogosławieństwem piersi i żywota. Błogosławieństwa Ojca twego wzmocnione są błogosławieństwem Ojców moich, aźby przyszło pożądanie pagórków wiecznych niech będą na głowie Józefa, i na ciemieniu uwień-

czonem między braćmi jego. Zamiłuje cię, rozmnoży cię, i będzie błogosławił owoc żywota twego i owoc ziemi twojej, zboża, zbieranie wina i oleju, stada i trzody owiec twoich na ziemi, którą twoim Oycom zaprzysiągłem dać tobie.

Błogosławiony będziesz między wszystkimi Narodami, nie będzie u ciebie niepłodnego i niepłodney, tak między ludźmi iak między bydłami twemi. Odeymie od ciebie Pan wszelkie niemoce, a chorób Egipskich bardzo złych które znasz, nie spuści na cię, ale na wszystkich nieprzyjaciół twoich.

Aniół, który mię wyrwał ze wszystkiego złego, niech błogosławi te dzieci, a niech będzie wzywane nad nimi Imie moje, i Imie Oyców moich Abrahama, Izaaka, a niech się rozmnożą licznie na ziemi.

Przedwieczny Bóg wasz pomnożył was, a iścieście dziś w mnóstwie iak gwiazdy Nieba. Przedwieczny Bóg waszych Oyców niech pomnoży was tysiąckrotnie więcej niż teraz iścieście, a niech was błogosławi iak wam przyobiecał.

Błogosławiony iesteś w mieście, i błogosławiony w polu, błogosławiony iesteś wychodząc i powracając, błogosławione gumna twoje, błogosławione dostatki twoje, błogosławiony owoc żywota twego, i owoc ziemi twojej, i owoc bydła twojego, stado dobytów twoich i owczarnia owiec twoich. Niech spuści Pan błogosławieństwo na spizarnią twoją i na wszystkie dzieła rąk twoich, a niech cię błogosławi na ziemi, którą ci da Pan Bóg twój. Niech ci Pan otworzy skarb Swój dobry, Niebo, aby dało deszcz ziemi twojej w swym czasie, abyś był błogosławiony we wszystkich dziełach rąk twoich. Będziesz po-

życzał wielu Narodom, a sam od nikogo pożyczac niebędziesz, bo Pan Bóg twój pobłogosławi cię i jak ci przyobiecał. Będziesz od wielu Narodów bratostawy, a sam ich niebędziesz dawał. Będziesz panował nad wielu Narodami, a one niebędą nad tobą panować.

Błogosławiony Izraelu! któryż lud jest jak ty, któremu Bóg pomoc daie. Bóg jest tarczą i pomocą twoją, mieczem twym zwyciężkim. Pochlebiają ci twoi nieprzyjaciele, a ty poskramiasz ich dumę.

Zgładziłem twe grzechy, jak chmurę, jak mgłę twoje błędy, nawróć się do Mnie oswobodziłem się. Wykrzykujcie niebiosu bo dokonał Przedwieczny, wydaycie głos radosny przepaści ziemi. Góry! ozwiycie się z śpiewaniem, lasy i wszystkie ich drzewa! Wykupił Przedwieczny Jakóba, okazał się wspaniałym u Izraela. Nasz odkupiciel, Przedwieczny Cebaot jest Jego Imie! Święty Izraela.

Wspierany jest zawsze Izrael od Przedwiecznego, niebędziecie zapłnionemi i zawstydzonemi na wieki. Będziecie iedli do sytości i będziecie dziękować Przedwiecznemu Bogu waszemu, który wam okazuje takie cuda. Nigdy niebędzie mój lud zawstydzonym, a poznacie że jestem w Izraelu, iż Ja Przedwieczny jestem Panem waszym, a nie kto inny prócz Mnie. Nigdy niebędzie Mój lud zawstydzonym. Zbawieni przez Przedwiecznego powrócą i przyyda do Syonu z śpiewaniem i z wielką radością. Doznawać będą wesołości i pociechy, a troski i wzdychania znikną od nich. Poydziecie w radości, a wiedzeni będziecie w pokoju. Góry i pagórki powitają was radosnemi okrzykami, a wszystkie drzewa polne swym szelestem.

Patrz, ten jest Bóg mego zbawienia ufam a nie-
boję się, moim zwycięstwem moim pieniem jest Pan
Przedwieczny stał się zbawieniem moim.

I będziecie czerpać wodę z pociechą ze źródła zba-
wienia. Będziecie mówić w on dzień: Czyńcie dzięki Pa-
nu, błagaycie Imię Jego, ogłaszaycie między narodami
Jego czyny, opowiadaycie iż wywyższone iest Jego Imię.
Spiewaycie Panu, który zdziałał wielkie rzeczy, ogłoszone to iest po całej ziemi. Nuć i wyspiewuy Córko Sy-
onu bo w tobie stał się uświetnionym święty Izraela, a
będzie mówił w on dzień: Oto ten iest Bóg nasz
mieliśmy w Nim nadzieję i zbawił nas, ten iest Przed-
wieczny w którym mieliśmy nadzieję. Cieszymy i ra-
dujemy się w Jego zbawieniu. Domu Jakóba! uday-
my się, idźmy przy świetle Boga. Twoja stała wia-
ra będzie twierdzą twego zbawienia, twoją mądro-
ścią i umiejętnością boiaźń pańska będzie skarbem.
Dawid był szczęśliwym we wszystkich swych przed-
sięwzięciach, a Pan był z nim.

Oni wykupił mą duszę by mię nikt niepokonał,
przeciw wielu był ze mną.

I rzekł lud do Saula: czy Jonatan ma umrzeć,
który czynił tak wielkie zbawienie Izraelowi? broń
Boże! iak Bóg żywy, niespadnie włos z iego głowy
na ziemię, bo on z Bogiem działał w dniu dzisiej-
szym. „ I wyratował lud Jonatana, a nie został za-
bitym.

Zbawieni przez Przedwiecznego, powrócą i przyy-
dą do Syonu z śpiewaniem i wielką radością, do-
znawać będą wesołości i pociechy a troski i wzdy-
chania znikną od nich.

Odmieniłeś moje żale na taniec, uchyliłeś ze
mnie wór żałoby, a otoczyłeś mię radością.

Niechciał wysłuchać Przedwieczny Bóg Twój Bifama, i odmienił Przedwieczny Bóg twój przekleństwo na błogosławieństwo, bo miłuje się Przedwieczny Bóg twój.

Natenczas dziewica będzie się cieszyć tańcem, młodzieńcy wspólnie i starcy. Odmienię ich żałobę na wesołość, pocieszę ich i rozradnię ich w ich troskach.

Stworca jest pozdrowieniem każdy ust, Pokój, pokój oddalonemu i bliskiemu, mówił Przedwieczny i uleczyłem go.

Amassa pierwszy Dowódca natchnięty został.

Tobie Dawidzie, i Tobie Synu Isai pokój, pokój tobie i twoim stronnikom, bo wspomógł cię Bóg twój. Przyjął ich Dawid, i osadził na czele swego wojska. Mówcie: tak niech ci się powodzi przez całe życie, pokój tobie i twemu domowi i wszystkim twoim. Przedwieczny daie ludowi swemu zwycięstwo. Przedwieczny błogosławi swój lud pokojem. Rabbi Jochanan powiada: wszędzie gdzie jest wzmianka o wielkości Boga, jest także wzmianka Jego niewyniosłości. Powiedziano to jest najprzód w Xiegach Moyżesa, powtórzono w Prorokach, potrzeci raz w Hagiografach.

W Xiegach Moyżesa powiedziano: (X. 5. 10. 17) „Przedwieczny Bóg wasz jest Bogiem wszystkich Bogów, i Panem wszystkich Panów wielkim, mocnym i strasliwym Bogiem, który nie ma względu na osoby, ani może być przekupionym. „Następnie powiedziano: „On czyni sprawiedliwość sierotom i wdowom, miłuje przechodnia, i daje mu pokrycie i żywność. „W Prorokach powtórzono: (Jes. 57. 15) „Tak mówi wysoki i wzniosły, święty który ma Tron w wieczności. Tron mój jest w wysokiej świą-

tabliwości, iestem atoli przytomny uciemżonym i pokorney duszy, bym ożywił pokornego duszę, i serce uciemżonego „ Po trzeci raz powiedziano w Hagiografiach: (Psalm 68. 5) „ Scielcie drogę przed przechodzącym firmament, Jah iest Jego Imie, iak raduydzie się przed Nim „ Następnie powiedziano: Oyciec Sierot, Sędzia wdów Bóg w swoim świętym przybytku „ Przedwieczny Boże nasz! bądź z nami iak z naszymi Oycami, nieopuszczay i niezaniedbuy nas. Wy wszyscy, którzy przywiązuiecie się do Przedwiecznego, wy wszyscy macie życie w dniu dzisiejszym. Przedwieczny pocieszył Syon, pocieszył iego ruiny pustynie iego odmienił w Eden, a rozwaliny iego w ogród Boski. Radość i wesołość przebywa w nim Pieśni dziękczynienia i ogłos hymnów w nim się rozlega. Podobało się Przedwiecznemu dla doskonałości Swoiey powiększyć Zakon i uświetnić go.

PSALM CXXVIII.

(Pieśń Stopni)

Błogosławiony każdy kto się boi Pana, kto chodzi w drogach Jego.

Żywisz się przez pracę rąk twoich, iesteś szczęśliwy i masz dobrze. Żona twoja iak winna macioa kwitnie w kąciku twego domu. Dzieci twoie iak latorośle oliwne zaszczerpione na około stołu twego. Tak to iest błogosławiony mąż który się boi Pana.

Niech cię Pan błogosławi z Syonu byś widział Jeruzalem w dobrym stanie, byś widział dzieci twych dzieck, szczęśliwość nad Jeruzalem.

(Tu następuje Kadysz potem Alenu.)

Koniec Modlitw.

(Fordnia błogosławieństwa przy używaniu rzeczy)

Krótka Modlitwa przy umywaniu rąk po wstaniu ze snu dla dzieci.

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata, który nas poświęciłeś przez Twoje przykazania, i przykazałeś nam umywać ręce. Zakon, który nam dał Moyżesz, jest dziedzictwem Gminu Jakóba, błogosławieństwa Boskie, niech zstąpią na mą głowę Amen. Dziecie moje! słuchaj napomnienia twego Oycy, niezaniedbaj nauki twej Matki, Nauka będzie zatrudnieniem moim. **Boże** wszechmocny pomagay mi.

P S A L M XXIII.

Bóg jest Pasterzem moim, na niczem mi nie zbywa, kładzie On mię na rozkoszney trawie, przy spokojnych rzekach hoduje mię. On posila pragnącą mą duszę i prowadzi mię ścieżkami sprawiedliwych dla czci Imienia swego: a choćbym też siadł w cieniu śmierci, przecież nic złego się nieboię, bo Ty jesteś ze mną, Twoja laska i wierna podpora, te są zawsze moją pociechą. Zastawisz dla mnie stół w obecności moich przeciwników, namaścisz wonnym oleiem głowę moję i kielich mój pełno naleiesz. Szczęśliwość i laska idą za mną wteraźniejszym życiu moim, spocznę i na wieczne czasy tam w domu Przedwiecznego.

(Przed używaniem wszelkich napoiów oprócz wina, również przed używaniem wszelkich potraw go-

(towych i lub przyprawionych owoców, mięsa, ryb, mówi się:)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Panie świata, przez którego słowo wszystko się stało.

(Po używaniu wyż wymienionych mówi się)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata za to iż stworzyłeś tak rozmaite istoty i opatruiesz ich potrzeby, za wszystko co stworzyłeś do utrzymania życia każdego stworzenia. Bądź pochwalony Ty który jesteś życiem światów.

(Przed iedzeniem ciasta)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata który stworzyłeś rozmaite pokarmy.

(Po iedzeniu tegoż.)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata, za utrzymywanie nasze i żywność, za pożytki ziemi i za pożądaną dobrą i wygodną ziemię, którą miałeś upodobanie dać w dziedzictwo naszym

cycom. Zmiłuj się Przedwieczny Boże nasz nad nami, nad Izraelem Twym ludem, nad Jeruzalem Twym miastem, nad Syonem stolicą wspaniałości Twojej, nad Twoim Ołtarzem i przybytkiem. Ah! wybuduj Jeruzalem Twoje miasto święte prędko i za naszych czasów, prowadź nas do niego, i pociesz nas w niem będziemy Cię za to błogosławić w świątobliwości i czystości. Bo Ty Przedwieczny jesteś Bogiem najłaskawszym, naydobroczynniejszym. Tobie czynimy dzięki za kray, za żywność i utrzymywanie się. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny! za kray żywność i utrzymywanie się nasze.

(Przed używaniem owoców z drzewa:)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządcą świata! Stwórcu owoców drzewnych.

(Przed używaniem owoców ziemi:)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz
Rządco świata, stwórczo owoców ziemi.

(Przed używaniem chleba:)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz
Rządco świata który rodzisz chleb z ziemi.

(Po skończonym stole.)

Birchat hamazon.

Modlitwa po stole.

Zaczynający modlitwę. Panowie moi! błogosławmy!
Współ będący przy stole. Imię Przedwiecznego
niech będzie błogosławione odtąd aż na wieki
wieków.

Zaczynający. Dzięki czynimy Temu, którego dobr
pożywaliliśmy.

Współ będący. Niech będzie błogosławiony Ten,
którego dobr pożywaliliśmy i który nas żywi przez
swoię dobroć.

Wszyscy. Niech będzie błogosławiony On i Jego
Imię.

B a r u c h.

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz
Rządcy świata, który żywisz cały świat przez Two-
ię dobroć, a szczodrobliwością, łaską, i miłosierdziem,
każdego potrzeby opatruiesz, bo wiecznie trwa Two-
ia dobroć. Przez tę nieograniczoną dobroć Twoię,
nigdy nam ieszczę niezabrakło żywności i nigdy nie-
zabrakuje. O jak wielkie jest Twoje Imię. Ty ży-

wisz i utrzymujesz wszystko, i przysposobiasz pokarm wszystkim stworzonych istot. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny który żywisz wszystko. Czynie-
my Ci dzięki Przedwieczny Boże nasz, za ziemię po-
żądaną, dobrą i wygodną, którą dałeś w dziedzictwo
naszym Oycom, za to iż wywiodłeś nas z Egiptu, i
wykupiłeś nas z domu niewoli, za przymierze które
naznaczyłeś na naszych ciałach, za Zakon którego nas
nauczyłeś, za ustawy o których nas uwiadomiłeś, za
życie, umiłowanie, i łaski któremi nas obdarzyłeś, za
pokarm którym nas żywisz i utrzymujesz codziennie
w każdym czasie i porze.

(W ośm dni poświęcenia i w uroczystości Purim
dodaie się tu) Al Hanisim.

W e a l H a k o l .

Za to wszystko czyniemy Ci dzięki Przedwieczny
Boże nasz i wysławiamy Cię. Niech Twoje Imię będzie
sławione, nieustannie w ustach każdej żyjącej Istoty
aż na wieki iak powiedziano (M. X. 5 8. 10.) „ a
gdy będziesz iadł i syt będziesz, będziesz błogosła-
wił Przedwiecznego Pana Boga Twego za dobrą
ziemię, którą ci dał.,,

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny za ziemię i
pokarm.

R a c h e m .

Zmiłuy się Przedwieczny Boże nasz nad Izra-
elem Twym ludem, nad Jeruzalem Twym Miastem,
nad Syonem Stolicą wspaniałości Twoiej, nad Króle-
stwem domu Dawida Twego pomazańca, nad Twym
Domem wielkim i świętym, który się szczyci Twoim

Imieniem. O Boże nasz Oycze nasz! paś, żyw i utrzymuy nas, rozwesel nas, i oswobodź nas Przedwieczny Boże nasz prędko ze wszystkich ucisków! Spraw o Przedwieczny Boże nasz abyśmy niepotrzebowali darów śmiertelnego, i jego pożyczki, prócz Twojej ręki pełney otwartej świętej i szczodroblivey abyśmy niebyli zawstydzonemi i zapłonionemi na wieki wieków.

(W Szabat umieszcza się tu.)

R e c e h.

Przedwieczny Boże nasz! miej upodobanie ozdabiać nas Twem przykazaniem i obchodzeniem dnia siódmego wielkiego i świętego Szabatu, bo ten dzień fest szczególnie świętym przed Tobą, by był obchodzony uroczyście, i aby w nim był spoczynek w miłości, podług przepisów Twej woli. O Przedwieczny Boże nasz! oby było Twoją wolą użyzyć nam w nim spoczynku, któregooby żadne troski i kłopoty niemęszały. Ukaż nam o Przedwieczny Boże nasz! pociechę Syonu, i odbudowanie Jeruzalem Twego świętego miasta, bo Ty iesteś Bogiem pociechy i zbawienia.

(W dni uroczyste i Nowiu Xiężyca umieszcza się tu.)

J a l e W e j a b o.

Boże nasz i Boże naszych Oyców! niech wstąpi doydzie, dosiągnie Twoiej obliczności, wspomnienie o nas, i o naszym przeznaczeniu wspomnienie o pomazańcu Synu Twego sługi Dawida, wspomnienie o

Twem świętem mieście Jeruzalem, i wspomnienie o całym ludu Twoim Izraelu. Niech będą zważane, przyjęte, wysłuchane i wspomniane do życia pokoju łaski, miłosierdzia, dobrego bytu i szczęścia w tym dniu (tu się wyraża uroczystość jakiego święta lub Nowiu Xiężyca) Wspomniy o nas Przedwieczny Boże nasz dziś do dobrego bytu, przeznacz nas do błogosławieństwa i pomagay nam do życia: chroń nas, a przez łaskawość Twoję zlituy się nad nami, i zbaw nas przez miłosierdzie według obietnicy Twoiej. Do Ciebie podniesione są oczy nasze, bo Ty tylko iesteś Panem łaskawym i miłosiernym.

U b n e.

Odbuduy w krótcie i za naszych czasów święte miasto Jeruzalem. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który odbudujesz Jeruzalem przez miłosierdzie Twoje.

B a r u c h.

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządcó Swiata wszechmocny Panie nasz Oycze! Obronco! Stwórco i Zbawicielu święty nasz i święty Jakóba! Pasterz nasz! Pasterzu Izraela, Dobroczyńco łaskawy Królu który świadczyłeś i świadczysz i świadczyc będziesz dobrodzieystwa, dobrocią wynadgradzałeś, a wynadgradzasz i wynadgradzać będziesz dobroczynność, obyśmy przychylności, łaski i miłosierdzia Twęgo zawsze używali. Oby nam nigdy niezabrakło szczęścia i błogosławieństwa, pociechy, żywności powodzenia życia i pokoju, wszelkiego do-

bra i wszelkiej szczęśliwości. Naymiłosierniejszy niech rządzi nami na wieki wieków. Naymiłosierniejszy bądź pochwalony w Niebie i na Ziemi. Naymiłosierniejszy bądź wielbiony od pokolenia do pokolenia, bądź święcony przez nas i wysoko chwalony zawsze i na wieki wieków. Naymiłosierniejszy ześlij rozliczne błogosławieństwa na ten stół z którego pożywaliśmy. Naymiłosierniejszy! ześlij nam błogosławioney pamięci Eliasza Proroka, aby nam ogłaszał pocieszające i zbawienne poselstwa. Naymiłosierniejszy! błogosław gospodarza i gospodynię, ich dzieci i domowników, i wszystko co do nich należy, nas i wszystko nasze, iak byli błogosławieni nasi przodkowie Abraham, Izaak i Jakób we wszystkim, przez wszystko i ze wszystkim, tak racz nas błogosławić doskonałem błogosławieństwem Amen. Niech będzie w Niebie znaleziona (ich i) nasza zasługa, abyśmy w stałej szczęśliwości żyli, błogosławieństwo od Pana, dobrodzieystwa od Boga Zbawienia, przychylność i upodobania w oczach Boga i ludzi otrzymali.

(W Szabat dodaie się)

Naymiłosierniejszy! niech nam da część w czasie, który cały iest spoczynkiem i wiecznem odpocznieniem

(W Dni Świąt)

Naymiłosierniejszy! day nam część w dniu który cały iest szczęśliwością

(w Dni Nowiu Xiężyca)

Naymiłosierniejszy! odnow ten miesiąc dla nas do szczęśliwości i błogosławieństwa.

(W Dni Świąt Namiotów)

Naymiłosierniejszy! wystaw nam spadający namiot Dawida.

Naymiłosierniejszy uczyni nas godnemi doczekać dni zbawienia i przyszłej szczęśliwości. Ten który świetność swego Króla wywyższa, który Swemu Pomazańcowi Dawidowi, i Swemu potomstwu zawsze świadczy łaski, który czyni pokóy w szczytach swoich, utrzymaie nas i całego Izraela w pokoju.

Wy święci! czciycie Pana nieustannie, Ci którzy Go święcą niedoznają niedostatku. Moźni nędznieżią i łakną, szukającym Pana na żadném dobru niezbywa.

Czyncie dzięki Panu, bo dobry iest, wiecznie trwa Jego dobroć. Szodrobliwie otwierasz rękę Twoję, i napełniasz wszystkich żyjących chęcią. Błogosławiony mąż, który ufa w Przedwiecznym, Przedwieczny będzie Jego Obrońcą.

(Przed używaniem wina)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz! Stwórcu gron winnych.

(Przy uyrzeniu Rządcy iakiego znakomitego)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco Świata! który udzieliłeś z Twey czci człowiekowi.

(Przy uyrzeniu mędrca)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata który obdarzyłeś częścią Twoięy mądrości, człowieka.

(Przy uyrzeniu tęczy)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata, który pamiętasz o Twem przymierzu, wiernym w dotrzymaniu go iesteś, i ziszczasz Twą obietnicę.

(Przy uyrzeniu karła lub innego człowieka niezwyčajney postawy.)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata! który odmieniasz Twoje stworzenie w tak rozmaitey postawie.

(Przy uyrzeniu drzewa kwitnącego.)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata! który niedaiesz zaginać żadney rzeczy w świecie, który wydałeś rozmaite twory i powabne drzewa na użytek ludzi.

(po doświadczeniu przez zmysły wszelkich nowych rzeczy)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata, który nas utrzymałeś, i dałeś nam dożyć i dożyć do tego czasu.

(Przy dowiedzeniu się o śmierci czyiey)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata, wierny Sędzio!

(Przy usłyszaniu dobrej wiadomości)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata, najłaskawszy Dobroczyńco.

(Przy uyrzeniu ogromney góry, pustyni, i wszelkich zjawek natury.)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata, który wszystko z nicości stworzyłeś

(Za usłyszeniem grzmotu, lub trzesięnia ziemi, lub wichrów gwałtownych)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata! którego siłą i mocą wszędzie świat jest napełniony.

(Przy uyrzeniu Nowiu Xiężyca)

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco

Rządco świata! który słowem Twoim stworzyłeś Niebiosa, a thnieniem ust Twoich wszystkie ich orszaki. Zakres i czas naznaczyłeś wszystkim, aby niezamiechały rozkazów sobie danych. Cieszą się wszystkie, i mają radość w dopełnianiu woli Swoiego Stwórcy. Działający w prawdzie! Twém dziełem jest prawda. Rozkazałeś Xiężycowi, aby był koroną dla Twoich pobożnych, na znak iż oni, rownie jak on, kiedyś się odnowią, i sławić będą swego Stwórcę w Jego wspaniałem Królestwie. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata! który odnawiasz miesiące.

(Patrzac na Xiężyc)

Niech będzie pochwalony Twój kształciciel, pochwalony który cię zdziałał, pochwalony twój właściciel, pochwalony twój Stwórca.

(podnosząc się ku Xiężycowi)

Jak ja ku tobie teraz się podnoszę, a niemogę się Ciebie dotknąć, tak moi nieprzyjaciele niech nie będą w stanie dotknąć się do czynienia mi źle. Niech pada na nich boiaźń i strach. Przez moc Twego ramienia Boże! niech zdrętwieją jak Kamień. Król Izraela Dawid, żyje wiecznie, pokóy wam, pokóy wam.

Modlitwa nocna przed zaśnieniem.

Bądź pochwalony Ty Przedwieczny Boże nasz Rządco świata, który zsyłasz drzymanie na me oczy, i spuszczasz sen na me powieki. Obyś miał upodobanie Przedwieczny Boże mój i Boże moich Oyców, abym zdrowo spoczywał i wstał w pokóiu, by mię nietrwożyły złe marzenia, złe sny, lub straszne przywidzenia. Uczyni me łożo bezpiecznem, i oświec

znów me oczy, abym niezasnął śmiertelnie. Bądź pochwalony Ty Przedwieczny, który oświecasz cały świat Twoją wspaniałością,

S z m a.
(X. M. 5 Rozd. 6. w. 4.)

Słuchajże Izraelu Przedwieczny Bóg nasz jest wieczną Jedyną Istotą. „(tu się umieszcza następujący wiersz) Niech będzie pochwalone wspaniałe Imię Jego Królestwa na wieki wieków. „Będziesz miłował Pana Boga twego z całego serca i z całej duszy twoiej, i ze wszystkich sił twoich, i te słowa które Ja ci teraz przykazałem, będą trwać w sercu twoim, będziesz je wpaiał w Synów twoich, i będziesz zawsze o nich rozmyślał, tak siedząc w domu jak i idąc w drogę. Gdy się kładziesz i gdy wstajesz, przywiążuj je jako znak na twą rękę, i uczyni je naczelnikiem między oczyma twoimi: napisz je na podwoiach twego domu, i na bramach twoich. „

Dobroć Pana Boga naszego, niech się unosi nad nami, a będą pełne prace rąk naszych, wszystkie prace rąk naszych przez Niego tylko są pełne.

P S A L M XCI.

Ty! który siedzisz w skrytościach Najwyższego, i w cieniu wszechmocnego spoczywasz! w Imieniu Przedwiecznego który jest zastoną i twierdzą moją, za Boga, w którym zawsze ufam, mówię ci, iż On cię wybawi od nastawionych siodeł i grassujących zarazy. Ramieniem swoim będzie

cię bronij, będziesz się zastaniał Jego skrzydłami: wierność Jego jest twoją tarczą i zbroją, niedrzyj przed nocnym strachem, ani się bój strzał latających we dniu. Nietrwoż się przed wrogiem snującym się w ciemności, ani się lękaj wściekłości zarazy w południe. Niech po twojej lewicy tysiące padają, a po prawicy twej niech ginie dziesięć tysięcy; do ciebie jednak żadna nie zbliży się przeciwność: przypatrywać się tylko będziesz oczyma twemi, i widzieć będziesz karę dosięgającą grzeszników, bo Ty ufasz w Boga najwyższym, w Bogu Zbawicielu moim. Zły przypadek niemoże ci się zdarzyć, i żadna plaga nie zbliży się do twej chaty; bo Aniołom Swym dał zalecenie o tobie, aby cię strzegli na wszystkich drogach: Oni będą cię na rękę nosić, abyś o kamień nieobrazil twej nogi. Po lampardzie i bazyliisku deptać będziesz, tłoczyć będziesz nogami lwa i smoka. Ponieważ Mnie oczekiwał, wybawię go, wołał do mnie, Ja go wysłucham. Nieopuszczę go w ucisku, wyrwę i uświęnię go: nasyciwszy go dobrymi dniami, okażę mu zbawienie Moie.

P S A L M III.

Panie! iak wiele jest nieprzyjaciół moich, wielu powstałe przeciw mnie, wielu złośliwych cieszą się nademną; „Ten niema ratunku od Boga,„ Ty zaś Panie! jesteś tarczą moją, godnością i dostojnością moją, Głosem moim wołam do Pana, a z Góry świętej swojej wysłucha mię. Spokojnie spoczywam i śpię, przebudzam się bo Pan wspiera mię.

Nieboic się tysięcy ludu, który mię wokoło otacza,
 Powstań Panie! zawołam, Wybaw mię Boże mój!
 I już pogromisz b wszystkich nieprzyjaciół moich,
 już skruszysz zęby przewrotnych. Jest ratunek u
 Pana, jest błogosławieństwo Twoje nad ludem
 Twym.

Haszki wejnu.

Day nam o Przedwieczny położyć się do spo-
 czynku w spokoyności i powstać w zdrowiu. Ros-
 postrzyj nad nami zasłonę pokoju Wspomóż nas
 przez zbawienną Twą radę i wspomóż nas dla Imie-
 nia Twego. Zasłoń nas i odwróc od nas nieprzy-
 jaciela, zarazę wojnę, głód troski, oddal od nas
 Szatana ze wszystkich stron, i ukryj nas pod cie-
 niem Twoich skrzydeł, bo Ty jesteś Bogiem naj-
 łaskawszym i najmiłosierniejszym. Strzeż nas
 wychodzących i powracających do życia i pokoju
 odtąd aż na wieki.

Niech będzie pochwalony Przedwieczny w
 dzień, niech będzie pochwalony w nocy, niech
 będzie pochwalony gdy się kładziemy i gdy wstaje-
 my. W Twoich ręku są wszystkie istoty żyjące i
 umarłe, w Twoich ręku są dusze wszystkich żyją-
 cych, i oddech wszelkiego ciała. Wręce Twoje
 powierzam mą duszę, wybaw mię Boże wierny!
 Boże Niebios uczyn Tve Imie Jedynem, utwierdź
 na zawsze Tve Królestwo nad nami, i króluy nad
 nami na wieki wieków. Ah! niech uyrza nasze
 oczy, niech się radują nasze serca, i cieszą nasze dusze
 w Twem zbawieniu prawdziwym, gdy powolimy
 swoje dusze i ciała, a za imię Twoje, i przedmą Ojca,
 moją iasność Boga.

szcoto oflow gin wotł, obul wozitł, nie oioł
 dzie do Syonu: Twój Bóg, króluje, i Pan jest
 Królsm, i Pan królował, Pan będzie królował na
 wieki wieków, Twoje jest Królestwo, i na wieki
 wieków będziesz królował w sławie.

Anioł który mię wyrwał ze wszystkiego złego,
 niech błogosławi te dzieci, a niech będzie wzywane
 nad nimi imię moje, Imię Oyców mbich Abraha-
 ma, Izaaka, a niech się licznie rozmnożą na ziemi.

Mówił: Jeżeli będziesz słuchał głosu Przed-
 wiecznego Boga twego, i czynić, co w oczach jest
 rzetelnem, a będziesz posłuszny Jego przykazaniom,
 i strzedz, będziesz wszystkie Jego ustawy, tedy
 wszystkie choroby które zesłałem na Egipt, dale-
 kiami od ciebie będą, bo Ja Przedwieczny jestem
 twoim lekarzem.

Przedwieczny mówił do Satana: Satanie! Przed-
 wieczny grozi ci, grozi ci Ten, który obrał Sobie
 Jerozolimę, zaiste jest to głównia wyrwana z ognia.

Oto, łóże Salomona szesćdziesiąt mężnych ob-
 stąpili z najmężniejszych Izraela, wszyscy trzyma-
 jący miecze wyćwiczeni w boju, każdego miecz
 przy boku jego przeciw strachom nocnem.

Niech ci da Pan błogosławieństwo, a niech cię
 strzeże; niech ci Pan ukáže oblicze swoje, a zmi-
 łuje się nad tobą, niech obroci Pan twarz swą ku
 tobie, a użyczy ci pokoju. Oto, nieśpi, ani drzymie
 straż Izraela, Twego zbawienia spodziewam się Przed-
 wieczny, spodziewam się Przedwieczny Twego zba-
 wienia, Przedwieczny! Twego zbawienia spodziewam
 się. W Imieniu Przedwiecznego Boga Izraela, niech
 będzie Michał od mey prawicy, od lewicy Gabry-
 el, przedemną Orjel, a za mną Rafael, nad głową
 moją jasność Boga.

PSALM CXXVIII.

Błogosławiony każdy, kto się boi Pana, kto chodzi w drogach Jego.

Żywisz się przez pracę rąk Twoich, jesteś szczęśliwy i masz się dobrze. Żona twoja jak winna macica kwitnie w kącie twego domu. Dzieci Twoje, jak latorośle oliwne, zaszczepione na około stołu twego, Tak to jest błogosławiony mąż który się boi Pana.

Niech cię Pan błogosławi z Syonu, byś widział Jeruzalem w dobrym stanie, byś widział dzieci Twych dzieci szczęśliwość nad Jeruzalem.

Drzyście a niegrzeszcie, rozmyślajcie w sercu na łożach waszych, a bądźcie nieprzestannie cierpliwymi.

Aneim Zemiroi.

1. Ozwiy się wdzięcznie moja Arko!oday skrzydła memu słodkiemu hymnowi. Do Ciebie o Panie, do Ciebie z upragnieniem unosi się dusza moja.

2. Gorząc ona wielką żądzą, badania w olenie Twey wszechmocności, odważa się chcieć przenikać, nayskrytsze tajemnice Twoje.

3. Rozmyślając nad Twoją wspaniałością, bezprzestannie biie serce moje: niewiem czy to boiaźń czy miłość myśl truchleie, język wyraża ufność.

4. Jak błędnie żywię me chęci! nieznaiąc Cię, chcę głosić Twoję wielkość Niemając wyobrażenia o Tobie, nadaję Twey Istocie Imię.

5. Wspaniałość i piękność Twego Maiestatu, w obrazach tylko okazałeś Twoim prorokom: mówili

o wielkości i wszechmocności Twojej, wnioskując o nich z ogromnych Twych Dzieł.

6. Przyrównywali oni do Ciebie widoczne rzeczy, nie do Ciebie je przyrównywali, lecz do Twych czynów; acz Cię wyobrażali w rozlicznych postaciach; iesteś wiecznie Jednostajny i nieodmienny.

7. Tu widzieli Cię jak sędziwego Starca, tam jak udatnego młodzieńca, dopiero srebrne włosy na Twych skroniach, już znowu okrywają Cię ciemne kędziory.

8. Jako starzec w dzień Sądu, jako młodzieniec na polu bitwy, jako mężny wojownik w boju, walczący silnemi rękami.

9. Napęczniona mieniącą się rosą Twoja głowa, Twoje kędziory kropłami rosy. Na czole Twojem, świetny Chelm błyszczy, kiedy prawica Twoja walczy, a święte ramie zwycięża.

10. Uroczyście ozdobiony objawiasz mi się ukoronowany, wspaniałą koroną, Gdy Ci się podobają moje sprawy; i raczysz być Bogiem moim.

11. Nadobna jak naywyborniejsze złoto, świetnie na tenczas Twoja głowa: wspaniałość Twego Majestatu, jaśnieje na Twych skroniach.

12. Wokazałości iesteś uwieńczony Hymnami Twego ludu, które jakoby wieniec w swoim świętym chórze, dla uświetnienia czci Twego Majestatu, z wdzięcznością Tobie zwia.

13. Już miłe Ci jest Jeruzalem, Miasto mieszkania sprawiedliwości, Twoja najmiłsza Stolica, naywyższa pociecha Twoja.

14. Już Ci droszy Twój ulubiony lud, niżeli Tron i Koronę już w nim masz więcej upodobania, niż w Królewskich wieńcach.

15. Już czynisz zaszczytu Twemu ludowi, który na Twem Łonie wychowałeś, już go obdarzasz klejnotami, których osądziłeś go bydz godnym.

16. Rozziarzony w czterwoney szacie, i okażesz mi się kiedyś w przyszłości, w owym czasie gdy będziesz sądził Narody, iak wyciskający wino przędziesz między niemi.

17. Węzeł naczelnika okazałeś Twemu pokornemu słudze (Moyżeszowi) iako godło ciągu przyszłych wypadków, Temu jedynemu między wszystkimi śmiertelnikami, któremu naocznie okazałeś Twoje oblicze.

18. Gdy masz upodobanie w Twym ludu, w wszystkich pobożnego serca wywyższasz, i uwieniczasz się ich pieśniami ozdabiasz się ich psalmami.

19. Ty którego pierwszym słowem jest wierność, i wszystkimu od początku uczyniłeś przeznaczenie, wspomniny przez Twoję nieskończoną wierność w ten lud który od wieków Cię szuka.

20. Niech moje brzmiące pienia o Panie dojdą do Ciebie Przyymiy moje modły z upodobaniem, iak niegdyś wonność ofiary.

21. Niech pieśń nędznego śmiertelnika o Panie! tak miłą Ci będzie, iak niegdyś ogniste Psalmy, które się rozlegały przy ofiarach.

22. Naywyższa Istności! Boże! który wszystko stworzyłeś działasz i utrzymujesz! niech ma Pieśń chwalenia, wzniesie się do Ciebie, iak niegdyś naywdzieczniejsza wonność kadzidła.

Okaż mi przez Twoje błogosławieństwo Twoje upodobanie, oby Hymn mój mógł podobać się Tobie, bo do Ciebie o Panie do Ciebie, unosi się z pragnieniem dusza moja.

TRAKTAT ABOT

CZYLI PRZYSŁOWIA OYCÓW

Oddział. I.

1. Mójżesz otrzymał Zakon na Górze Sinaï i podał go Jozuemu, Jozue podał go starszym, Ci Prorekom, a Prorocy Senatowi wielkiemu.

2. Trzy ważne nauki były zasadami Wielkiego Senatu, mianowicie te: Niebądźcie skoremi w wydawaniu wyroków, wystawiajcie wielu Uczniów i utwierdźcie zakon, aby niemógł być przestępywanym.

3. Simon Sprawiedliwy, jeden z najpóźniejszych członków Wielkiego Senatu miał przysłowie: na trzech rzeczach świat wspiera się, na Zakonie, służbie Boskiej i dobroczynności.

4. Antigon z miasta Socho Uczeń Simona sprawiedliwego miał przysłowie: Niebądźcie iako słudzy którzy służą swemu Panu w celu otrzymania od Niego nagrody, lecz bądźcie iako słudzy którzy służą swemu Panu niemyśląc o nagrodzie, a natenczas będziecie prawdziwie pobożnemi.

5. Jozue syn Jozera z Cedry, i Jozue Syn Jochanana z Jeruzalem, obadway Uczniowie Antigona mieli następujące przysłowia: Pierwszy zwyczaj był mawiać: Niech dom twój będzie gospodą mędrców, bądź dla Nich iak proch pod nogą, i z upragnieniem pomyśl oń słowa.

6. Drugi mawiał: Niech dom twój będzie otwartym dla pożytku każdego, uważaj nędznych za

twych domowników, a unikaj zbyt rościągłych rozmów z kobietą. Mędrcy nieradzą ze swoją nawet żoną zbyt wiele rozmawiać, a tem bardziej z żoną cudzą. I tak mówią: człowiek który podpada nałógowi wiele rozmawiania z kobietą, jest powodem wiele złego dla siebie, zaniedbuje swych nauk, i pociąga na koniec zgubę swoją.

6. Jozua Syn Perachia, i Nithai Arblite byli uczniami dwóch poprzednich. Jozua miał przysłowie: Odbierz sobie nauczyciela, postaraj się o towarzysza, i sądź każdego człowieka na lepszą stronę.

7. Nithai miał przysłowie: oddalaj się od złego Sąsiada, niestowarzyszaj się z bezbożnym i niemnie-maj ześ uszedł kary za twoje sprawy.

8. Jehuda syn Tabai i Simon syn Szatacha obadwaj uczniowie poprzednich mieli następujące przysłowie. Pierwszy zwykł był mawiać: jako Sędzia nieczyń się Doradcą Stron i uważaj obiedwie strony, póki stoją przed Tobą za winne. Skoro zaś sprawa ukończona i dopełniony twój wyrok, natenczas uważaj obiedwie strony za niewinne.

9. Simon syn Szatacha mawiał: niezaniebdaj wybadać dostatecznie świadków, lecz staraj się ukryć sposób twego badania, aby poznawszy go, niewyćwiczili się w kłamstwie.

10. Szmaja i Abtalion uczniowie dwóch poprzednich, mieli następujące przysłowia. Szmaja zwykł był mawiać: miłuj pracę nienawidź urzędów i nie pchaj się między możnych.

11. Abtalion mawiał: Mędrcy! bądźcie ostrożnymi w swoich naukach, któż wie, jak prędko wypadnie dla was los oddalenia się? została by się po was

tu i owdzie mętna woda, któraby uczniowie po was następujący na śmierć swoją pili, a Imię Pańskie zostałooby przez to znieważone.

12. Hillel i Samai obadway uczniowie poprzednich mieli następujące przysłowia. Hillel zwykł mawiać: bądź uczniem Aarona, kochay pokóy i staray się utrzymywać go, kochay ludzi i nakłaniay ich ku Zakonowi.

13. Mawiał prócz tego: kto swoją sławę koniecznie chce rozszerzać, ten ją zupełnie utracą, kto swoich umiejętności nie pomnaża, zmniejsza je, kto niczego niechce się uczyć ten niewart żyć, a kto korony dla swego interessu używa, ginie.

14. Mawiał nad to: jeżeli ja o siebie niedbam któż o mnie dbać będzie? Jeżeli dla samego siebie tylko się staram, czemże tedy jestem? a jeżeli nie-teraz się staram kiedyż więc?

15. Samai mawiał: uczenie się Zakonu niech będzie twoiem nayznakomitszem zatrudnieniem, przyrzekay mało, a świadcz wiele, i bądź dla każdego w spotkaniu uprzejmym.

16. Nauczyciel Gamaliel miał przysłowie: miew dla siebie nauczyciela abyś niemiał wątpliwości, w naymniejszych twoich zdaniach które Cię obchodzą miew pewność.

17. Syn iego Simon mawiał: między rostopnemi mężami wzrosłem, a niepoznałem lepszego dobra dla ludzi, nad milczenie. Rozprawianie niewiele znaczy, lecz czynność. W ogólności wielomowność po-ciąga błędy.

18. Nauczyciel Simon Syn Gamaliela, miał przy-słowie: na trzech rzeczach świat wspiera się, na prawdzie, prawie i pokoiu, iak powiedziano w piśmie:

„Prawdę, prawo i pokój, sądźcie w waszych bractwach. (Zach. 8 16.)

Oddział II.

1. Rabi mawiał: Jaka jest prawdziwa droga którą sobie człowiek obrać powinien? ta, która go w jego własnych oczach wywyższa, i która mu jedyną szacunek u ludzi.

Uważaj równie mniejsze przykazanie jak większe ponieważ nieznasz nagrody naznaczoney za dopełnianie przykazań.

Porównyway zawsze stratę, którą ponosisz z dopełnienia jakiego przykazania, z nadgodą, która za nie naznaczona, a zysk z występku, z karą, która niezawodnie po nim nastąpi.

Day bacność na trzy rzeczy, a niełatwo zbłądzisz: Poznaway, że jest nad tobą, wszystko widzące oko, wszystko słyszające ucho; i pomnij że wszystkie twoje sprawy w księdze są zapisane.

2. Nauczyciel Gamaliel syn Rabi Jehuda naczelnika, zwykł był mawiać: wybornem jest zatrudnieniem zakonu złączone z jakim rzemiosłem, gdyż zatrudnienie w obydwóch jest przyczyną, iż się niemyśli o grzeszeniu. W ogólności samo zatrudnienie w Zakonie, bez innego sposobu do życia, musi nakoniec upaść i dać powód do występku. Lecz kto zatrudnia się publicznem dobrem, powinien to czynić z czystego zamiaru: a chociaż cnota Ojców wiele przyczynia się do trwałości cnoty następców, jednakże we względzie nagrody poczytano będzie, jak gdyby sami tylko następcy byli do cnoty swojej powodem.

3. Baczniemi bądźcie w obcowaniu z możnemi: rzadko oni są przychylniemi człowiekowi pospolitemu, gdy ich własny interes tego niewymaga: są przyiaciołmi dopóty, dopóki korzystają, lecz gdy kto jest w niedoli odstępują go.

4. Zwykł był nadto mawiać: wypełniaj Jego (Boską) wolę iak gdyby była twoją, aby nawzajem (Bóg) wypełnił twoje życzenia, iak gdyby były Jego. Wyrzecz się twoiey woli, któraby była przeciwną woli Jego, aby On niewypełnił życzenia innych, przeciwnego życzeniu twemu.

5. Hillel mawiał: nieodłączay się od społeczności, niewierz samemu sobie aż do ostatniey chwili życia, niesądź bliźniego twego, gdy niebyłeś w jego okolicznościach, nieślomacz się niezrozumiale sądząc iż kiedy mowa twoja zrozumiałą będzie, nieodkładay twoiey nauki na czas wolnieyszy, bo któż wie czyli go mieć będziesz?

6. Zwykł był tenże mawiać: grubianin nieobawia się błędu, niemoże być gorliwym, nieśmiały niemoże być doskonałym w naukach, urzędnik niezdatny jest na nauczyciela, a skłonny do samego tylko handlu rzadko staie się mędrcom. W miejscu, gdzie brakuie zdatnych, staray się abyś ty nim był.

7. Tenże Rabi widząc raz trupią głowę rzeką płynącą rzekł: otoż utopiwszy drugich utopioną zostałeś, lecz i ci którzy ciebie utopili: również utopionemi będą.

8. Nadto zwykł był mawiać: wiele mięsa pociągaw wiele robaków, wiele dóbr, wiele trosków, wiele kobiet, wiele zabobonów, wiele służebnic, wiele

nierządu, wiele sług, wiele kradzieży, wiele zakonu, wiele życia, wiele szkół, wiele mądrości, wiele namysłu, wiele dowcipu, wiele dobrodzieystw, wiele błogosławieństw. Kto zasłużył sobie dobre imię, zasłużył sobie istotne dobro, kto nabył słowo Boskie, nabył sobie życie w przyszłości.

9. Nauczyciel Jochanan syn Sakai, uczeń Hillela i Santai miał przysłowie: jeżeli się wiele nauczyłeś nieprzechwalać się z tem w myśli, gdyż to było twoje przeznaczenie.

10. Rabi ten miał pięciu uczniów, których talenta w tych słowach wyraził; R. Eliezer syn Harknoza, jest jako naczynie z którego ani jedna kropla niezginie. R. Jozef syn Chanania, jest błogosławieństwem swej matki. R. Jozef kapłan jest gorliwy. R. Simon syn Nathanaela jest lekającym się grzechu, R. Elazar syn Aeracha, jest źródłem nieprzebranem i zawsze wzrastającym.

11. Zwykł być także mówić: gdyby wszyscy mędracy Izraelscy byli na jedney szali, a Eliezer syn Harknoza, na drugiej, przeważyłby wszystkich.

12. Aba Saul zaś mawiał w imieniu tegoż Jochanana: gdyby wszyscy mędracy Izraelscy byli na jedney szali, i z nimi Eliezer syn Harknoza, a Elazar syn Aeracha był na drugiej przeważyłby wszystkich.

13. Mówił on raz do tychże uczniów: Zastanowiecie się, i powiedzcie mi, iaka jest droga do dobrego, a którego człowiek powinien się trzymać? Na to R. Eliezer odpowiedział: życzliwość. R. Jozua rzekł: ślachetne towarzystwo. R. Jozef rzekł: dobre sąsiedztwo. R. Simon mówił: bacność na przyszłość.

R. Elazar mówił, że najlepszą drogą do dobrego jest dobre serce. Otoż! rzekł nauczyciel, przekładam zdanie Elazara syna Aeracha nad wasze, bo jego zdanie zamyka zdanie was wszystkich.

14. Mówił do nich innego razu: Uważcie i powiedzcie mi jaka jest najniebezpieczniejsza droga, którą człowiek omiść powinien? R. Elizer rzekł: nieżyczliwość R. Jozua rzekł złe towarzystwo R. Jozse rzekł: złe sąsiedztwo R. Simon mówił: pożyczac a nieoddawac, gdyż równym jest występkiem byc niewdzięcznym ludziom jak Bogu, podług słów Pisma: (Ps. 37. 21.) „Bezbożnik pożyczca, a nieoddaje, sprawiedliwy jest dobroczynnym, a rodzi dary.” R. Elizar mówił: nic niejest tak niebezpiecznego, jak złe serce. Otoż, rzekł nauczyciel, przenoszę znów zdanie Elazara, syna Aeracha, nad wasze, ponieważ to zamyka je w sobie.

15. Każdy z tych uczniów miał trzy przysłowia. R. Eliezer zwykł był mawiac: niech honor twego bliźniego będzie ci tak droгим, jak twój własny. Niebada łatwym do gniewu, i popraw się dniem przody przed śmiercią.

Dodatek. Grzey się przy ogniu mędrców, ale strzeż się abyś się od ich zarzewia nie spalił. Ich albowiem ukąszenie, jest ukąszeniem lisa, ich ukłucie, skórpiona, ich sykanie jest sykaniem ognistego węża: a wszystkie ich słowa, są jak zarzące węgle.

16. R. Jozua mawiał: nieżyczliwość, niepohamowana chciwość, i nienawiść ludzi, wypędzają człowieka ze świata.

17. R. Jozse mawiał: majątek bliźniego niech ci będzie tak droгим, jak twój własny. Zaday sobie

utrudzenie gdy się chcesz czego nauczyć, ponieważ umiejętności niemożna nabydź w dziedzictwie, a wszystkie twoje czyny, niech pochodzą z dobrego zamiaru.

18. R. Simon mawiał; niezaniebuj odczytywać wyjątku Szma, i modlić się codziennie; gdy się modlisz, nieuważaj tego za obowiązek włożony na ciebie, ale za łaskę Boską i miłosierdzie, że ci tego pozwala, podług słów pisma: (Joel 2. 15.) Bóg jest dobrotliwy, miłosierny, cierpliwy, i mnogiego miłosierdzia, i kający się nad złością. Niebądź zbrodniarzem w twoich oczach.

19. R. Elazar mawiał: bądź pilnym w nauce zakonu, wiedz, co masz odpowiedzieć kacerzowi, wiedz także czyiey sprawy bronisz, i który jest Pan mający ci nadgrodzić twoje zasługi.

20. R. Tarphon zwykł był mawiać: dzień jest krótki, praca wielka, robotnicy są opieszali, nadgroda jest wielka, a gospodarz nagli.

21. Nadto mawiał on: nie jest twoją powinnością abyś całe dzieła ukończył, lecz nie jesteś wolnym od przykładania się do niego, ile twoiey możliwości. W miarę, ileś się nauczył, otrzymasz nadgrode. Pan dla którego pracujesz, jest dotrzymujący słowa, niezatrzyma ci nadgrody, na którą zasłużysz, lecz uważaj, iż nadgroda sprawiedliwych na przyszłość jest odłożoną.

Oddział III.

I. Akabia syn Mahalallela powiada: uważaj zawsze na trzy rzeczy, u niewpadniesz w grzechy. Uważaj skąd przyszedłeś, do kąd dążysz, i przed kim masz

masz kiedyś zdać sprawę. Powstałeś z nikczemney materyi, dążysz do miejsca, gdzie są robaki i gady, a masz zdać sprawę i rachunek przed Królem Królów świętym błogosławionym.

2. R. Chanina Arcy kapłan powiedział: módl się za szczęśliwość zwierzchności kraiowej, bo gdyby niebyło Jey boiaźni, wiele ludzi gotowychby było żywo się ziaść.

3. R. Chanina syn Theradiona powiedział: dwaj przy sobie siedzący, którzy nierozprawiają o rzeczach tyczących się Zakonu, czynią towarzystwo o szczerców, podług słów pisma: (Ps. 1. 1.) „Błogosławiony mąż, który nieposzedł za radą przewrotnych, ani też na drodze grześników stanął, i na stolicy pośmiewców niesiedział. „ Lecz jeżeli dwaj siedząc o rzeczach zakonu rozmawiają; jest im jasność Boska obecną podług słów pisma (Mal. 3. 16.) Tedy mówili bogoboyni, każdy do bliźniego swego i uważał Pan, a usłyszał, a napisane są Xięgi pamiętki przed Nim, tym co się boją Boga, i rozmyślają Imie Jego. „ Mowa tu jest tylko o dwóch lecz cóż dowodzi, iż i ieden, który w samotności siedząc zatrudnia się zakonem, ma także oczekiwać od Boga naznaczoney nagrody? Następujące miejsce pisma w tych słowach (Treny 3. 27.) „Chociażby kto w samotności rozmyślał, jego los jest rzucony. „

4. R. Simon powiedział: gdy trzej u stołu razem iedząc niemówili o słowie Boskiem, jest to zarówno, iak gdyby iedli ofiarę bałwana, podług słów pisma. (Jes. 28. 8.) wszystkie ich stoły są pełne plugastwa i gnoiu, i niemysłą o Bogu. „ Lecz jeżeli trzej razem przy stole z sobą iedząc, rozmawiali o

słowie Boskiem, jest to jedno, iak gdyby przy stole Pańskim iedli, iak mówi Pismo (Ezech 41. 22.) rzekł do mnie ten iet stół przed Panem.,,

5. R. Chanina syn Chachinai mawiał: kto przebudza się w nocy, kto sam ieden idzie w drogę, a myśli o rzeczach niepozytecznych, a zdarzy mu się nieszczęśliwy przypadek; sam siebie jest winien.

6. R. Nechunia syn Hakana mawiał: kto się poddaie pod iarzmo zakonu, uwolnionym zostaje z pod iarzma zwierzchności i zatrudnień światowych. Kto zaś zrzuca z siebie iarzmo zakonu, na tego włożone będzie iarzmo zwierzchności i zatrudnień światowych.

7. R. Chalaphtha syn Dosa ze wsi Chanania mawiał: Jeżeli dziesięciu razem z sobą siedząc, rozmawiają o słowie Boskiem: jasność Boska jest im obecną, podług słów pisma: (Ps. 82. 1.) Bóstwo stoi tam w Boskiem gminie. Dowodzi że toż stosuje się do pięciu, mieysce pisma (Amos 9. 6.) On sam swój związek na ziemi ugruntował., Toż mówić o trzech podług słów pisma (Ps. 82. 1.) „Bóg sady w pośród Sedziów „ Toż o dwóch podług słów pisma (Mal. 3. 16.) „ tedy mówili bogoboyni, każdy do bliźniego swego i t. d. Toż samo o iednym gdyż powiedziano w piśmie (M. 20. 21.) na wszelkiem mieyscu, gdziekolwiek będzie pamiątka Imienia Mego, przyyde do Ciebie, a będę błogosławił Tobie.

8. R. Elazar z Barthuza mawiał: Day Mu (Bogu) wszystko twoie, gdyż wszystko ty i twoie jest Jego. Mawiał podobnież Dawid (Kron 1. 29. 14.) wszystko od Ciebie (Boże) pochodzi, z Twojej ręki dajemy Ci.,,

9. R. Jakób mawiał: kto myśląc o zakonie, podróżuje, a przerywając swoje myśli mówi: ah! iak piękne

jest to drzewo iak piękna ta rola! a przytrafia mu się iaka przygoda, poczytany jest iakoby sam sobie był winien.

XIII. R. Dusthai syn Janai mawiał w imieniu R. Meir: kto zapomnie cóżkolwiek z tego, czego się nauczył, poczytany jest przez pismo, iakoby sam swej zguby był przyczyną, gdyż powiedziano (5. X. M. 4. 9.) „strzeż się i miej myśl twoję na baczności, abys niezapomniał rzeczy, którą widziały oczy twoje. „ Lecz ażeby nieuważano że jest także poczytanie za winę zapomnienie tego, co jest trudne do spamiętania; mówi dalej pismo w tych słowach (tamże) „, abys ich nieodłączył od twego serca we wszystkich dniach twego życia. „ Co ma się rozumieć, iż w tenczas tylko przyznaie się wina zapomniącemu, gdy sam umyślnie zapomina to czego się nauczył.

XIV. R. Chanina syn Dossa mawiał: trwałą jest człowieka mądrość, którą poprzedza bojaźń występ-ków, lecz mądrość, która poprzedza bojaźń występ-ków, ta nie jest trwałą.

12. Mawiał nadto: mądrość przewyższana od czynów, jest trwałą; lecz nietrwałą jest mądrość przewyższająca czyny.

13. Tenże zwykł był nadto mawiać: kto jest w upodobaniu u ludzi, jest także i u Boga, lecz kto u ludzi nie jest w upodobaniu, niemoże bydź także i u Boga.

14. R. Dossa syn Harchinasa mawiał: spanie pod czas rana, używanie wina w południe, swawola z dziećmi, i odwiedzanie zgromadzonego pospółstwa, są przyczyny zguby człowieka.

15. Elazar Modaitczyk mawiał: kto profanule święte rzeczy, kto święta lekce waży, kto jest przyczyną rumienienia się bliźniego publicznie, kto gwałci przymierze Ojca naszego Abrahama, kto Pismo przewrotnie tłumaczy i stosuje, chociażby miał najlepsze przymioty i był najuczeńszym w Zakonie nie ma przecież żadney części w przyszłym życiu.

16. R. Izmael mówiał: bądź pokornym przed wielkim mężem, uprzejmem dla młodzieńca, i przyjmuy każdego z radością.

17. R. Akiba mawiał: Swawola i lekkomyślność wiodą człowieka do sprośności, Równie jak Masora (padanie) utwierdzeniem Pisma S. tak dziesięcina dla ubogich jest utwierdzeniem majątku, jak ślub jest utwierdzeniem wstrzemięźliwości, tak milczenie jest utwierdzeniem mądrości.

18. Mawiał nadto: wielkim zaszczytem jest dla człowieka że jest stworzonym na podobieństwo Boskie, większym jest zaszczytem dla niego, że mu to Bóg objawił, w słowach Pisma: (1. X. M. 9. 6.) „Ponieważ na obraz Boski stworzył człowieka „

Zaszczytem jest dla Izraela, że jest mianowany dziećmi Boskimi, lecz większym jest dla niego zaszczytem że mu to Bóg objawił w słowach Pisma: (5. X. M. 14. 21.) „Jesteście dziećmi Przedwiecznego Boga waszego. „

Lud Izraelski zaszczyconym jest przed Bogiem, gdy mu dał sprzęt drogi, lecz bardziej zaszczyconym jest gdy mu to Bóg objawił w słowach Pisma: (przyp. 4. 2.) „Dałem wam dobrą naukę nieopuszczajcie mego zakonu „

19. Opatrzność czuwa nad wszystkim, jednak-

że człowiek ma wolną wolę. Podług łagodności świat jest sądzony i podług większości (*) czynów.

20. Mawiał nadto: wszystko na zastaw jest dane, a sidła na wszystkich śmiertelnych zarówno są zastawione.

Sklep jest otwarty, Pan iego kredytuie, Xięga leży otwarta, a Ręka wpisuje. Lecz upominający się wychodzą ustawicznie i biorą od człowieka zapłatę długu, tak zgodnie z iego chęcią, iak pomimowolnie. Maią zaś pewność odebrania. Sąd jest sprawiedliwy, a wszystko się przysposabia do wielkiej uczy.

21. R. Eliezer Syn Aezaria mawiał, gdzie nie masz Religii tam nie masz obyczajności, gdzie nie masz obyczajności tam nie masz i Religii Gdzie nie masz mądrości tam nie masz boiaźni Panski, gdzie nie masz boiaźni Panskiej, nie masz mądrości. Gdzie nie masz umiejętności, tam nie masz rostopności, Gdzie nie masz rostopności nie masz umiejętności, Gdzie niema pożywienia, nie masz i nauki, gdzie nie masz nauki, tam nie masz pożywienia.

22. Zwykł był prócz tego mawiać: ten, którego mądrość przewyższa iego czyny, podobny jest do drzewa, które ma wiele gałęzi, a mało korzeni, gdy wiatr powonie, obale je na ziemię, iak powiedziano w Pismie (Jer. 18. 16.) „będzie iak krzewina na piasczyźnie, nieuczucie nadchodzącego dobra, zostaje w szuszy, w pustyni, w posepnym i nieurodzaynym Kraju. „ Lecz ten którego czyny przewyższaią mądrość, podobny jest do drzewa, któ-

(*) To jest podług czynów tych, których jest więcey.

re mało ma gałęzi, a wiele korzeni: mogą chań wiać wiatry, i miota niem, lecz go niewzruszą z mięyszc. Mówi o takim Pismo (tamże 8.) „będzie jak drzewo wsadzone nad wodą, które nad rzeką rozpuszcza swoje korzenie; niecznie ono upału, liść niego zawsze się zieleni, nieboi się roku nieurodzajnego, i nieprzestaje przynosić owoców. Jyd. 11. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Oddział IV.

I. Syn Zoma mawiał: kto jest prawdziwym mądrym? ten który od każdego człowieka naukę przyjmuje, jak powiedziano w Pismie: (Ps. 119. 99.) „przez wszystkich którzy mię uczyli, stałem się rozsądnym.

Kto jest prawdziwym Bohatrem? kto swoje namiętności zwycięża, jak powiedziano w Pismie: (przyp. 16. 32.) „Powściągliwy lepszy jest niżeli woiownik, a kto jest Panem samego siebie, jest lepszym niżeli twierdz zdobywca.

Kto jest prawdziwie bogatym? ten kto jest kontent z tego co posiada, jak powiedziano w pismie: (Ps. 128. 2.) „Jeżeli używasz pracy rąk twoich, masz się dobrze i błogosławiony jesteś, masz się dobrze w tem życiu, błogosławiony jesteś w przyszłym.

Kto jest prawdziwie szacownym? ten kto szacuje ludzi jak powiedziano w Pismie: (I. X. Sam. 2. 30.) „moich czcicielów czczę, a pogardzam lekce mię wazącym.

20. Syn Asai mawiał: ubiegay się do wypełnienia najmniejszego dobrego czynu, a unikay występku. Ponieważ ieden dobry czyn pociąga za sobą drugi, a występki, drugi występki, Nadgodą czynu dobrego, jest czyn dobry, a karą występkę, jest występki.

3. Zwykł był nadto mawiać: nieważ lekce żadnego człowieka, a nienważay iakieykolwiek rzeczy za niepodobną: bo niemasz żadnego człowieka, któryby niemiał swojej godziny, (*) ani żadney rzeczy, któraby niemogła mieć mieysca.

4. R. Lebitas z Jebue mawiał: bądź iak naybardziej pokornym, ponieważ końcem naszych śmiertelnych nadziei, są robaki.

5. R. Jochana Syn Brokka mawiał: Kto znieważa Imię Nieba chociaż w skrytości, będzie iednakże iawnie karanym, ponieważ przy znieważeniu Boskiego Imienia (czyliby to było umyślnie, czy nieumyślnie) kara bywa zawsze iawną.

6. R. Izmael Syn R. Joze mawiał: kto się uczy w zamierze, aby innych uczył, temu oboje to ziści się: lecz kto się uczy, aby podług nauki czynił, temu wszystko się ziści, uczenie się nauczanie, i okoliczności czynienia podług nauki.

7. R. Cadok mawiał: nieodłączay się od społeczeństwa, nieczyń się Doradcą stron nieużyway umiejętności, ani iako korony, przez którąbys się wywyższył nad innych, ani iako żelaza do obalenia drzewa. Jak powiedział Hillel: kto używa korony na swój pożytek ginie. „A ztąd wnosić można, iż

(*) Godziny szczęścia, w których odpowiada swemu przeznaczeniu.

ten kto słowa Bożego jak rzemiosła używa, sam się pozbawia życia.

8. R. Jozef powiedział: kto czci Zakon, ten jest czeconym od ludzi, kto znieważa Zakon, bywa wzgardzonym od ludzi.

9. Syn jego R. Izmael mawiał: kto unika pie-niactwa, uwalnia się od nieprzyjaćielstwa, zdzierstwa i krzywoprzysięstwa, kto zaś bez umiarkowania sądzi, jest głupim, zbrodniarzem i dumnym.

10. Nadto powiedział: niesądz sam jeden, bo Jeden jest tylko (Bóg) który sam sądzi, ani mów: są-dzcie podług mego zdania, ponieważ to od nich za-wisło, i niemożesz im nic przepisywać.

11. R. Jonathan mawiał: kto dopełnia Zakonu w ubóstwie będąc, przyjdzie czas, gdy będzie go do-pełniał w bogactwie: kto zaś zaniedbuje Zakonu w bogactwie, przyjdzie czas gdy będzie go zaniedby-wał w ubóstwie.

12. R. Meir mawiał: czyn sobie mało zatrudnień światowych, a ucz się pilnie Zakonu, i bądź pokornym każdemu. Gdy zaniedbujesz Zakonu, znaj-dą się przeszkody, które będą przyczyną większego zaniedbania: lecz jeżeli jesteś pilnym w doskonaleniu się w Zakonie, ma On (Bóg) wiele, co ci może na nadgodę przeznaczyć.

13. R. Eliezer Syn Jakóba mawiał: kto cnotę wykonywa nabywa dla siebie obrońcy, lecz kto wy-pięlnia występki, nabywa oskarżyciela. Pokuta i do-broczynność są zasłoną od kary zasłużonej.

14. R. Jochanan Sandler mawiał: każde tworze-nie towarzystwa które się dzieje w dobrym zamiarze, jest stałe; lecz które nie z dobrego zamiaru się dzie-ie, to nie jest stałe.

15. R. Blazar Syn Szama mawiał: niech honor twego Ucznia będzie Ci tak drogim jak twój własny: honor twego Bliźniego niech Ci będzie równym uszanowaniuowemu dla twego nauczyciela: a uszanowanie twego Nauczyciela niech ci będzie równe bożni Bostkiej.

16. R. Jehuda mawiał: bądź przezornym w twoim nauczaniu, gdyż omyłka w nauczaniu, staje się częstokroć umyślnym przewinieniem.

17. R. Simon mawiał: trzy są korony, korona Zakonu, korona Kapłańska i korona Królewska, lecz korona sławy przewyższa wszystkie.

18. R. Nachorai mawiał: udawaj się zawsze na to miejsca gdzie jest umiejętność, a nie mniemaj iż ona do ciebie przyjdzie, albo że twoi współuczniowie otrzymają onę dla ciebie, a mniéy ieszcze przestawaj na twoim własnym dowcipie.

19. R. Jonai mawiał: nieiesteśmy ani tak szczęśliwi, jak bezbożni, ani tak nieszczęśliwi jak pobożni. (*)

20. R. Matha Syn Harascha mawiał: pozdrawiaj ty pierwszy każdego człowieka. Bądź lepiej ogonem lwa niż głową lisa.

(*) Uważano popolicie, iż ponieważ niemasz Człowieka któryby coś dobrego w swém życiu nieuczynił, również jak niemasz człowieka któryby niepopułnił jakiego błędu; sądzono przeto iż pierwszy otrzymuje już w tém życiu nagrodę za swoje małe cnoty, a kara iego zostawiona do przystęgu życia: drugi przeciwnie odnosi karę w tém życiu za swe małe przewinienia, a jest przeznaczonym do nagrody w przyszłym. Przez zdanie więc R. Janai rozumie się iżby niesądzić podług powodzenia, że człowiek jest cnotliwym lub niecnotliwym.

21. R. Jakób zwykł był mawiać: świat ten jest właśnie przysionkiem przyszłego świata: tak się przeto przysposób w przysionku, abyś mógł przyzwolicie pokazać się na sali.

22. Tenże sam zwykł był mawiać: jedna godzina w tym życiu przypędzona na pokucie i dobrych czynnościach jest korzystniejsza niż całe życie: lecz jedna godzina (mowiąc stosownie do naszej mowy) przyszłego życia, jest lepszą, aniżeli wszystkie ukontentowania w tym życiu.

23. R. Simon Syn Eliezara mawiał: nieprzepraszaj twego bliźniego w pierwszym zapędzie jego gniewu, niepocieszaj go, póki umarły jest mu przytomnym, nieczynń mu żadnego przedstawiania, gdy widzisz iż ślub czyni, i niestaraj się wtenczas go odwiedzać gdy jest upokorzony.

24. Samuel młodszy miał przysłowie z Pisma wzięte: „nieciesz się gdy twój nieprzyjaciel upada, a nie raduj się gdy się on potknie; bo gdy się to Bogu niepodoba, odwróci swój gniew od niego, (na Ciebie)

25. Elisza Syn Abuja mawiał: to czego się w młodości nauczemy, podobne jest inkaustowi na czystym papierze: lecz to, czego się w starości uczymy, jest jak inkaust na pomazanym papierze.

26. R. Jozef Syn Jehuda ze wsi Babilu mawiał: ten kto się od młodzieńców uczy, podobny jest idzącemu niedożyte winogrona i pijącemu wino zaraz z prasy: lecz kto się od sędziwych uczy, podobnym jest temu który je dożyte winogrona, i pije stare wino.

27. R. Meir zaś mawiał: niepatrz na dzban lecz na to, co w nim jest: jest dosyć nowych dzbanów,

które są pełne starego wina, a dość starych dzbanów, w których młodego nawet wina nie masz.

28. R! Eliazar Kapeier mawiał: zazdrość, łakomstwo, i chęć wywyższania się wypędzają człowieka ze świata.

29. Mawiał nadto: ci którzy się rodzą, przeznaczeni są na to aby umierali, którzy umierają, aby żyli, żyjący aby byli sądzeni. Trzeba wiedzieć, nauczać i być przekonanym że Bóg jest wszechmocnym że On jest Stwórcą i kształcicielem, który wszystko przewiduje, że On jest sędzią, Świadkiem i stroną interessowaną, że On kiedyś wyda Wyrok. Pochwalony niech będzie! nie masz u Niego niesprawiedliwości, ani zapomnienia, ani względów Osób, ani przekupstwa.

Bądź pewnym że wszystko wymierzone ci będzie podług rachunku, niedaj się namówić od namiętności że grób stanie się miejscem twego schronienia. Pomimo twojej woli jesteś stworzony, pomimo twojej woli zrodzony, pomimowolnie żyjesz, umrzesz podobnie, pomimowolnie przed Sądem stawic się musisz, i zdać rachunek przed Królem Królów świętym, Błogosławionym!

Oddział V.

1. Przez dziesięć Boskich słów świat został stworzony. Czegóż nas Pismo przez to naucza? tego, że chociaż cały świat mogłby być jednym słowem stworzony, stworzył jednak Bóg świat następnie, przez dziesięć słów, aby tem bardziej ukarał występnych, którzy takowy niszczą, a wynadgrodził cnotliwych, którzy go utrzymują.

(*) Tożsamość, dby nieomniemac, iakoby niebyło przyszłego życia.

2. Dziesięć było pokoleń następnych od Adama do Noego, stąd powinniśmy znać iak wielka jest Przedwiecznego cierpliwość. Wszystkie te pokolenia obrażały Przedwiecznego, lecz na dziesiąte dopiero zesał potop.

3. Dziesięć było pokoleń od Noego do Abrahama: stąd znać powinniśmy iak cierpliwość Przedwiecznego jest wielka, te wszystkie Boga obrażały, aż Oyciec nasz Abraham przyszedł, i nadgrode na miejscu wszystkich otrzymał.

4. Przez dziesięć pokus Oyciec nasz Abraham był doświadczany, a we wszystkich mężnym się okazał: stąd znać powinniśmy, iak wielka była Jego miłość ku Bogu.

5. Dziesięć było cudów uczynionych naszym Przodkom w Egipcie, dziesięć na czerwonym morzu. Dziesięciu plagami ukarał Bóg Egipcyan w Egipcie, i dziesięciu na czerwonym morzu.

6. Dziesięć razy kusili Boga nasi Przodkowie na Pusczy, iak powiedziano w pismie: (A. X. M. 14. 22.) dziesięć razy iuż Mię kusili, a niebyli Mi posłusznymi. „

7. Dziesięć cudów przytrafiato się naszym przodkom w świątyni. Nigdy niewiasta przez zapach mięsa ofiarnego nieporoniła. Nigdy się mięso ofiarowane niezepsuło, Nigdy niewidziano muchy w miejscu zarzynania ofiary, Nigdy się nieprzytrafił Wielkiemu Kapłanowi nocny przypadek przed dniem błagania. Nigdy deszcz niezagasił ognia w stósie całopalenia. Nigdy wiatr niezawiewał kolumny dymu ofiarnego. Żadna wada nieznalazła się nigdy w sнопie ofiarnym,

w offerze dwóch bochnów chleba, (a) i chleba obliczności (b) Lud stawał razem ściśniony, a jednakże mógł wygodnie klękać. Nigdy wąż ani Skorpion nie uszkodził nikogo w Jeruzalem, i nigdy nikt niepowiedział: zaciasno jest w Jeruzalem abym w niem nocował.

8. Dziesięć następujących rzeczy w wieczór wigilii Szabatu pierwszego tygodnia stworzenia świata zostały dokonane: mianowicie: otwór ziemi, otwór studni, tęcza, szczeka ośliczy, manna, laska, szamir, pismo, sztuka pisania, i tablice kamienne. Niektórzy dodają jeszcze grób Moyżesza, barana Oycy naszego Abrahama, i złych duchów. Niektórzy znów liczą do tego, pierwsze klecze kowalskie, za pomocą których wszystkie inne zrobiono.

9. Siedm jest przymiotów odróżniających głupiego, i siedm im przeciwnych, które są znakami mądrego. Człowiek roztropny niewyprzedza słowem mędrszego i znaczniejszego od siebie, nieprzerywa nikomu mowy, nie jest zbyt spiesznym w odpowiedzi, pyta się stosownie do rzeczy, a odpowiada uczenie, to co pierwszego, mówi wprzód, a co ostatniego na ostatku jeżeli rzeczy jakiej nie słyszał, sam to przyznał i zgadza się bez oporu na prawdę.

Głupi zaś ma wszystkie przymioty tym przeciwnie.

10. Siedm jest na świecie rodzajów kar przeznaczonych, na siedm rodzajów występków. Gdy jedna część ludu ze swoich dóbr dare dziesięćcinę, a

(a) Ofiara dwóch bochnów chleba tak nazwana w tłumaczeniu Polskiem Biblii, wydanem w Krakowie 1561. r. III folio w X. M. 3. Rozd: 25.

(b) Pogłóg tegoż tłumaczenia w X. M. 2. Rozd: 25.

druga nie; świat jest karany głodem w części, i tak, iż jedna część jest sytą, druga głodną. Jeżeli wszyscy powszechnie niedają dziesięciny, wtedy powstaje głód przez nieurodzaj. Jeżeli wszędzie zaniedbano dawać Challa (ofiary z ciasta) natenczas powstaje głód wszystko niszczący. Grassie powietrza, gdy takie przestępstwa się wzmagają, które pociągają karę śmierci, podług ustaw Pisma: a sądowi ziemskiemu nie zostały oddane co się równie tyczy przestępstwa, względem owocu siódmego roku. Wojna pustoszy świat, za odwołanie sprawy przekręcanie prawa, i za tłumaczenie Zakonu przeciwnie podaniu. Drapieżne zwierzęta wzmagają się za daremne przysięganie i za znieważenie Imienia Boskiego. Niewola powstaje za batwochwalstwo, nierząd, krwi ludzkiej rozlewanie, i za zaniedbanie roku uroczystego.

11. W czterech czasach wzmagają się zarazy: w czwartym, siódmym i na końcu siódmego roku, również na końcu ostatniego święta każdego roku. W czwartym roku za opuszczoną dziesięcinę dla ubogich w trzecim roku w siódmym roku za opuszczoną dziesięcinę dla ubogich szóstego roku, na końcu siódmego roku, za zaniedbanie przepisów względem owocu siódmego roku. A w innych latach na końcu ostatniego święta za zatrzymanie darów ubogich.

12. Cztery przymioty znajdują się między ludźmi: jeden mówi co moje to moje, co twoje to twoje. Jest to pospolity sposób myślenia (podług niektórych zdania Sodomski sposób myślenia) Drugi mówi: co jest moje, jest moje, co twoje to moje. Jest to sposób myślenia człowieka nieumiejętnego. Co moje to twoje, co twoje to też twoje. Jest to sposób

myślenia pobożnego. Co moje to moje, co twoje to też moje. Jest sposób myślenia bezbożnego.

13. Cztery są własności umysłów: Kto jest łatwym do rozgniewania się, i łatwym do przeproszenia, nadgradza swój błąd przez swoją doskonałość. Kto jest trudnym do rozgniewania się i trudnym do przeproszenia, utracza swoją doskonałość przez swój błąd. Być trudnym do rozgniewania się, a łatwym do przeproszenia, jest to być pobożnym. Być łatwym do rozgniewania, a trudnym do przeproszenia, jest to być bezbożnym.

14. Czworaki przymioty znajdują się w uczniach, który łatwo poymuie, i łatwo zapomina, traci swoją zasługę przez błąd. Który z trudnością poymuie lecz i z trudnością zapomina, naprawia swój błąd przez zasługę. Łatwo poymować a z trudnością zapominać jest to wyborym udziałem. Z trudnością poymować a łatwo zapominać, jest nieszczęśliwym udziałem.

15. Czworaki umysł znajduje się we względzie dawcy i almużny. Kto sam chętnie daie, ale niechętnie patrzy gdy inni daia, jest nieżyczliwym. Kto chętnie patrzy, gdy inni daia, ale sam niema do tego ochoty, jest skąpcem. Kto sam daie, i chętnie patrzy gdy inni to czynia, jest pobożnym. Kto sam niedaie, i nie chętnie patrzy na to gdy inni daia, jest bezbożnym.

16. Cztery rodzaje ludzi znajdują się między odwiedzającymi szkoły. Jeden wchodzi do szkoły, lecz nie tam niczyni, ma przynajmniej zasługę że tam wszedł. Drugi uczy się czego, niewchodząc do szkoły, ma przynajmniej zasługę swej czynności. Wchodzący do szkoły i uczący się, jest pobożny, niechodzący i nieuczący się jest bezbożny.

17. Cztery są klasy między temi, którzy mędr-
ców słuchają mają przymioty jak gąbka, leiek, cadz-
ka lub sito. Jeden podobny jest do gąbki która wszy-
stko wciąga. Drugi podobny jest leykowi, co się w
niego wleie to i wyleie. Trzeci podobny jest do
cadzki, przepuszcza drodze. Czwarty podobny jest do
sita przepuszcza cienką mąkę a zatrzymuje otrę-
by.

18 Każda miłość która zależy na dostąpieniu ia-
kiego pożytku, ginie, gdy iej pobudka ustaie:
lecz miłość która niema żadnego oddzielnego powo-
du, trwa zawsze. Jakażto jest miłość która zależy
na dostąpieniu jakiego pożytku? taka jak miłość Am-
mona i Thamary. Lecz miłość która niema żadnego
oddzielnego powodu jest taka, jak miłość Dawida i
Jonathana.

19. Sprzeczkі mające cel szlachetny, przynoszą
nakoniec stałe korzyści: lecz które nie ze szlache-
tnych powodów powstają giną napróżno. Jakieżto
są sprzeczkі ze ślachtetnych zamiarów? takie jak
sprieczka Hillela i Samai. Z nieślachtetnego zamiaru
była kłótnia Koracha wraz ze swoją rotą.

20. Kto publiczność naprowadza do cnoty, ten
jest od błędów strzeżony: lecz ten, który ją wiedzie
do występków, niebędzie miał pozwoloney pokuty.
Moyżesz był cnotliwym, i wiódł wielu do cnoty,
przeto też cnoty innych Jemu zostały poczytane,
jak powiedziano o Nim w piśmie (5. X. M. 35. 21.)
„cnotę Bożą wykonał, a sprawiedliwość Jego z Izra-
elem, Jerabam syn Nebata, był grzesznikiem, i
przywiódł innych do grzechów, a przeto grzechy in-
nych iemu zostały poczytane, jak powiedziano o nim
w piśmie

w piśmie (1 Król 14. 16.) „dla grzechów Jerabama, które on popełnił, i do których przywiódł Izraela.

21. Kto następujące trzy przymioty posiada, należy do uczniów oycy naszego Abrahama: lecz kto trzy tem przeciwnie przymioty posiada, należy do uczniów bezbożnego Bileama. Życzliwość umysł pokorny, a dusza spokojna, są znamionami oycy naszego Abrahama. Zazdrość, pycha, i umysł burzliwy, są znamionami uczniów Bileama. Jakaż jest różnica między temi dwiema klassami? Ta, pierwsi używają tego życia, : są błogosławieni w przyszłości, iak powiedziano o nich w piśmie (Przyp 8. 21.) „abym dała (mówi mądrość) mym miłośnikom istotne dziedzictwo, i napełniła ich spichlerze,, Lecz uczniowie Bileama dziedziczą Piekło, i wpadają w przepaść wieczney zguby, iak powiedziano (Przyp. 55. 24.) „Ty Panie! strącisz ich na przepaść zniszczenia, a chciwi krwi, przewrotni mężowie niedosięgną połowy dni swoich, iak zaś ufam w Tobie.,,

22. Jehuda syn Thema mawiał: bądź odważnym iak Lampard, lekkim iak orzeł, szybkim iak ieleń a mocny iak lew, abyś dopełnił woli Oycy twego niebieskiego. Mawiał także: bezwstydnny należy do piekła, wstydlivy do raju. Racz Panie Przedwieczny Boże nasz kościół twój w krótce i za naszych dni odbudować, abyśmy mieli naszą część w Twoim zakonie.

23. Syn Bag-Bag'a mawiał trudniy się nim (Zakonem) i uważay go ze wszystkich stron, bo wszystko iest w nim zawarte, przez niego nabywasz roz-

sądu. Zestarzey się i osiwiey przy nim, a nieodstępuy od niego, bo niemasz lepszey moralności nad niego.

24. Syn He He mawiał: podług ponoszenia przykrości następuje nadgroda.

Zwykł był także mawiać: piąty rok, jest to wiek przyzwoity, w którym dzieci zaczyna czytać pismo, W dziesiątym zaczyna się uczyć Myszna. Rok trzynasty jest wiekiem do pełniania przykazań. Piętnasty do uczenia się Gemara. Ośmnasty rok, jest to czas do żenienia się, dwudziesty do obięcia gospodarstwa. W trzydziestym otrzymuje człowiek największe cielesne siły, w czterdziestym najostrzejszy dowcip, w pięćdziesiątym zdatność do udzielania rady. W sześćdziesiątym zaczyna się starość, w siedmdziesiątym wiek sędziwy, w ośmdziesiątym późna starość, w dziewięćdziesiątym zgrzybiałość. Kto dożyje lat stu, jest jak nieżyjący na świecie.

Oddział VI.

Następujących nauk nau czali mędracy w ięzyku Myszna. Błogosławiony kto ma w nich upodobanie i w ich naukach.

1. R. Meir mawiał: kto się zatrudnia Zakonem z czystego zamiaru utrzymuje zbawienne rzeczy, wart jest nawet, aby cały świat dla niego był stworzony. Jest on mianowany ukochanym przyjacielem, kocha Boga, kocha ludzi, podoba się Bogu, podoba

sję ludziom. Zakon jego ozdabia go skromnością i pobożnością: przysposabia go aby się stał sprawiedliwym. Oddala go od błędów, a zbliża go do wielkich czynów, korzysta z niego rada umiejętność, roztropność i męstwo, jak powiedziano w piśmie (Przyp. 8. 14.) „moja jest rada i umiejętność, jestem dowcipem, do mnie należy męstwo. „ On (Zakon) mu daie urząd i potęgę, daie mu rozwiązanie najzawilszych praw: tajemnice wiary objawiają mu się: jest on jak wzrastające źródło, jak niewyczerpany strumień. Naucza go (Zakon) byc skromnym, cierpliwym, i przebaczącym obrazie, czyni go wielkim i wywyższa go nad wszystkie stworzenia.

R. Jozua syn Lewi mawiał: codziennie rozlega się Echo na górze Choreb, które woła: biada śmiertelnym którzy pogardzają Zakonem. Ten kto zaniedbuje Zakonu jest wzgardzony. Mówi o takim pismo (Przyp. 11. 22.) „jak złoty kolczyk-nosowy w ryju wieprzowym, tak jest piękna niewiasta ze złemi obyczajami. „ W przeciwnym razie powiedziano (2 X. M. 32. 16.) „Tablice były dziełem Boskiem a pismo było pismem Boskiem wrytem (charuth) na tablicach. „ Nieczytaj charuth (wryte) lecz cheruth (wolność) bo nikt niemoże byc wolnym nazwany, jak ten, kto się poświęcił zakonowi. Kto się nim zatrudnia, staje się przez stopnie wywyższanym, jak do tego można stosować słowa pisma (4 X. M. 21. 19.) „od Mathana do Nachiel, od Nachiel Bamoth. „ Lubo są to nazwiska mieyc szczególnych można je atoli tłamaczyć: „od daru, do dziedzictwa od dziedzictwa do wyższości. „

3. Kto od kogo albo jednego rozdziału, albo jednego Traktatu, albo jednego wiersza albo jednego przysłowia, albo jedney nawet litery się nauczy, powinien go mieć w uszanowaniu. Tak znajdujemy u Dawida Króla Izraelskiego, który od Achitopela dwóch, tylko rzeczy się nauczył; a nazywał go przecież nauczycielem, przewodnikiem i przyjacielem, iak powiedział (Ps. 55. 14.) „Ty równie iak ja, śmiertelny jesteś moim przewodnikiem, moim przyjacielem, „Gdy Dawid Król Izraelski takim był dla Człowieka pospolitego, tém bardziej człowiek pospolity powinien mieć w uszanowaniu swego równego, zwłaszcza gdy cześć należy się trudniącemu się w zakonie, iak powiedziano w Piśmie (Przyp. 3. 38. 39. 40.) „Mędrzy dziedziczą cześć, a niewinni dobroć, „Dodrem zaś nazywa się Zakon podług wyrazów pisma: (Przyp. 42.) „Dałem wam dar dobry, nieoptuście szczyacie moiego Zakonu. „

4. Droga nabycia umiejętności Zakonu, jest: iadać sam chleb z solą, wodę pod miarą pić, na gołej ziemi sypać, i w ogóle nędzne życie prowadzić, a uczyć się pilnie Zakonu. Gdy tak czynisz, błogosławiony jesteś w tém życiu, masz się dobrze w przyszłym.

Niepnij się na wysokie stopnie, niewymagaj większey czci nad tę, którą twoje talenta zasługują: pracy, a niemiej chęci do obiadów Królewskich, bo twój stół jest lepszy, niżeli ich, twoja korona świetnieyszą jest nad ich koronę: a Pan, dla którego pracujesz, wiernym jest, niezatrzyma ci nadgrody zasłużoney.

o d. 5. Zakon większa ma wartość niż kapłaństwo i Królewska dostojność. o Przez dwadzieścia cztery przy-
 mioty nabywa się dostojność Kapłańska, przez trzy-
 dziesiąt Królewska godność a przez czterdzieści ośm
 nabywa się zakon: mianowicie, przez naukę, baczność
 wymawianie ustne nauki, myślenie, skromność, bo-
 jaźń pańską, pokorę, wesołość, czystość, usługiwa-
 nie mędrcom, towarzystwo współuczniów, ich dy-
 sputy, pilność, pismo, Myszna, małe trudnienie się
 handlem, małe trudnienie się rzeczami światowemi,
 mało rozkoszy, mało spania, mało mówienia, ma-
 ło żartów, cierpliwość, dobre serce, ufność w mędr-
 cach, stałość w przeciwnościach, znanie swoich
 niedoskonałości, miłość ludzi, zamiłowanie dobroczyn-
 ności, ubziwości, karność, oddalenie się od dosto-
 ieństw, nieufność w swoich naukach, niewymaganie
 bydląt tłumaczem ustaw, pomaganie bliźniemu w dzwi-
 ganiu iarzma, skłanianie go do cnoty, naprowadza-
 nie go do prawdy, do spokoyności, do trzymania się
 w nauce pewnych prawideł, pytanie się i odpowia-
 danie stosownie, słuchanie mądrości od innych a po-
 mnażanie własney, uczenie się w tym zamiarze,
 aby innych uczyć, uczenie się aby czynić po-
 dług nauki, dawanie sposobności swemu nauczy-
 cielowi do wyraźniejszego tłumaczenia się,
 porównywanie nauki jego z naukami innych opo-
 wiadanie każdej rzeczy w imieniu iey autora. Je-
 żeli chcesz dowodu, iż ten kto opowiada co w imie-
 niu Autora, może przynieść ogólne zbawienie, uwa-
 żaj tedy na miejsce pisma: (Ester. 2 22.) „, a Ester
 rzekła do Króla w imieniu Mardachai. „

6. Wielką jest rzeczą zakon: daie życie tym, którzy go wykonywają, w tym i w przyszłym świecie podług słów pisma (Przyp. 4. 22.) „Życiem¹¹ jest (Mądrość (*)) tym, którzy ją znajdują, i lekarstwem całym ciału. „ Daley (tamże 38.) Jest leceniem twoiem wnętrzościom (Mądrość) a posiłkiem twoiem kościom. „ Daley powiedziano (tamże 3. 18.) (Mądrość „ jest drzewem żywota dla tych wszystkich, którzy się iey trzymają, którzy ją podpierają są błogosławieni. „ J znów (tamże 1. 9.) powabną jest (Mądrość) ozdobą twoiem skroniom, ozdobami na twoiey szyi. „ Daley powiedziano (tamże 4. 9.) powabną postać daie twoiey głowie, okazałym wieńcem cię otacza. „ Daley (tamże 9. 11.) „przezemnie (mówi mądrość) będziesz miał długie dni, a lata twoie będą pomnożone. „ Daley (tamże 3. 16.) „ długie życie w iey (mądrości) prawicy, a w iey lewicy bogactwo i honor. „ I nakoniec (tamże 22.) „bo długie życie, szczęśliwe lata, i pokoy będą ci pomnożone. „

7. R. Simon Syn Jehuda mawiał w imieniu R. Simona syna Jochai: piękność, zdrowie, bogactwo, honor, mądrość, wiek¹² wziętość, i dzieci, przyzwoitym są darem cnotliwemu i pobożnemu na świecie, iak powiedziano (Przyp. 16. 31.) „ Wspaniała korona, wiek sędziwy, znalezione będą na drodze cnoty. „ Powiedziano także (tamże 20. 29.) „sławą młodzieńców jest siła, ozdobą wieku, włos siwy. „ Daley (tamże 17. 6.) „ Koroną starców są wnuki, a świętnością dzieci są rodzice. „ W innem miejscu (Isai

(*) Zakon, i mądrość, brane są tu za jednoznaczne wyrazy.

24. 23.) „zawstydzony będzie Xiężyc, zawstydzone słońce, bo Przedwieczny Cebaot króluje na górze Syon i w Jeruzalem, świętą jest wspaniałość Jego starców.

8. R. Simon Syn Manassa mawiał: siedm wymienionych przymiotów, które mędracy uważają, bydz za przyzwoite cnotliwym były wszystkie złączone u Rabi i dzieci iego.

9. R. Jozef syn Kyssma opowiadał: gdym szedł raz drogą, spotkał mię ieden, który mię pozdrowił, a gdym mu uprzejmie podziękował; zapytał mię: skąd jesteś Rabi? z jednego miasta, odpowiedziałem, sławnego ze swoich Mędrców i Pisarzów, Rabi! rzekł on znów, czy niemiałbyś ochoty zamieszkać w naszym mieście? dałbym ci zato milion sztuk złota, pereł i drogich kamieni. Mój Synu! odpowiedziałem mu, gdybyś mi dał wszystko złoto i srebro, wszystkie perły i drogie kamienie, które tylko są na świecie, niemieszkałbym, iak tylko w mieście Zakonu. Podobnież powiedział Dawid Król Izraelski w swojej Xiędze psalmów: (Ps. 119. 72.) miłszą mi jest nauką twoich ust, aniżeli tysiące złota i srebra.

Prócz tego trzeba uważać, iż w chwili gdy człowiek świat opuszcza, nietowarzyszy mu ani złoto ani srebro, ani perły, ani drogie kamienie, oprócz samego zakonu i dobrych czynów, iak powiedziano w piśmie: „gdy podróż odprawiasz prowadzić cię będzie (Mądrość czyli Zakon) gdy spoczywasz strzedz cię będzie, gdy się przebudzisz obronczyną twą.

będzie. „ Co ma znaczyć: gdy podróż odprawiasz prowadzić cię będzie to jest w tem życiu, gdy spoczywasz; strzedz cię, to jest w grobie, gdy się przebudzisz, będzie twoją obronczyną, to jest w przyszłym życiu. Dalej powiedziano (Hagi 2. 8.) „moje jest srebro, moje złoto, mówi Przedwieczny Cebaot. „

10. Pięć rzeczy ma Bóg jak szczególną własność 1. Zakon, 2. Niebo i Ziemię, 3. Abrahama, 4. Izraela, 5. Kościół święty. Zakon nazwany jest właściwym dobrem Pańskim w miejscu gdzie powiedziano (Przyp. 8. 22.) „Przedwieczny uczynił mię swoim dobrem w pierwszym swoim ułożeniu, wprzód nim zaczął wiekuiste dzieła. „ Niebo i Ziemię nazywa Bóg swoim dobrem podług słów pisma (Isai 66. 1) „ Tak mówi Pan: Niebo jest moim tronem, a ziemia moim podnóżkiem, iakiż to dom, który Mi chcecie wybudować, albo gdzie jest miejsce Mego spoczynku? „ Daley mówi pismo: (Ps. 10. 24.) iak rozliczne są Twoje dzieła Przedwieczny Boże, wszystko mądrością uczyniłeś, cała ziemia napełniona Twem dobrem. Abraham był dobrem Bożem, iak powiedziano w piśmie (1. X. M. 14. 9) „niech będzie błogosławiony Abraham naywyższej mocy, właścicielowi Nieba i Ziemi. Izrael jest Bożem dobrem, gdyż powiedziano (2. X. M. 15. 16) aż lud Twój Boże przejdzie, aż lud przejdzie który jest Twoją własnością. „ Daley (Ps. 16. 3.) „ Święci moi, którzy są na ziemi, a mocni w których mam upodobanie. „ Kościół święty nazywa się szczególniejszem dobrem Bożem, podług pisma (2 X. M. 15. 17.) na owem

249
 miejscu, które Bóg uczynił stolicą dla siebie, w świę-
 tyni Panie! którą ręce Twoje przysposobiły. „ Po-
 wiedziano także (Ps. 78. 54) „ przywiódł ich do świę-
 tych swoich granic, do tej góry, którą Jego pra-
 wica nabyła. „

II. Wszystko co Bóg na świecie stworzył, stwo-
 rzył dla uświętnienia swego Imienia, gdyż powie-
 dziano w piśmie: (Isai: 43. 7.) „ wszystko co jest
 w Imieniu Mojem nazywane, stworzyłem dla Mego
 uświętnienia, ukształciłem i przysobiłem. Powiedzia-
 no także (2. X. M. 15. 18.) Przedwieczny będzie za-
 wsze na wieki królował. „

Wszystko co Bóg nas stworzył, stworzył dla naszego dobra, a nie dla naszego zła. Wszystko co Bóg nas stworzył, stworzył dla naszego dobra, a nie dla naszego zła. Wszystko co Bóg nas stworzył, stworzył dla naszego dobra, a nie dla naszego zła.

**INSTYTUT
 BADAŃ LITERACKICH PAN
 BIBLIOTEKA**
 00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 72
 Tel. 26-68-63

F

22.283